

**De Sancti Eustathii
episcopi Antiocheni dicendi ratione**

Accedit index vocabulorum libri contra
Origenem scripti omnium

Dissertatio inauguralis

quam

consensu et auctoritate amplissimi

Philosophorum Physicorumque

in alma litterarum Universitate

Wilhelmia Westfala Monasteriensi Ordinis

ad summos in philosophia honores rite capessendos
scripsit

Wilhelmine Brockmeier

Embricensis

Typis Roberti Noske Bornensis
MCMXXXII

Consensu et auctoritate ordinis philosophorum commentationem
typis expressam esse testatur
Carolus Muenschler, ordinis philosophorum illo anno decanus.

Ad ordinem philosophorum de comprobanda commentatione rettulit
Hermannus Schoene, p. p. o.

Examen rigorosum habitum est Kal. Mart. MCMXXIX.

Hermann Schoene

Index

	pag.
Conspectus librorum	V
Praefatio	1
A. De rebus grammaticis	5
I. De litterarum commutationibus	5
II. De formarum usu	9
III. De rebus syntacticis	18
B. De copia verborum	44
I. De verbis inusitatis	44
II. De verbis poeticis	48
III. De verbis posteriorum scriptorum propriis	54
IV. De verbis a grammaticis commendatis	61
C. De elocutione	63
I. De ambitu enuntiatorum amplificando	63
II. De collocatione verborum	67
III. De ornamentis oratoriis	69
IV. De hiatus evitandi ratione	75
V. Biblicorum aliquot locorum <i>μεταφράσεις</i> Eustathianae	78
Appendix	81
I. Index verborum Eustathianus	83
II. Index nominum Eustathianus	140
III. Index locorum e codice Monacensi libelli emendatorum	143

Libris et commentationibus his potissimum usa sum

- Bardenh.**: O. Bardenhewer, Geschichte der alchristlichen Literatur. Freiburg i. Br. I: 1913², II: 1914², III: 1923².
- Baumgart**: H. Baumgart, Aelius Aristides als Repräsentant der sophistischen Rhetorik des 2. Jahrhunderts der Kaiserzeit. Leipzig 1874.
- Beitr. z. gr. Spr.** II, 1 u. 2: Ph. Weber, Entwicklungsgeschichte der Absichtssätze. Würzburg 1884; Beiträge zur historischen Syntax der griech. Sprache II, 1. u. 2.
- Bekker**, Anecd.: I. Bekker, Anecdota Graeca. Berolini 1814—1821.
- Borst**: J. Borst, Beiträge zur sprachlich-stilistischen u. rhetorischen Würdigung des Origenes. Diss. Freising 1913.
- Brinkmann**: Rhein. Mus. 74. 1925, p. 308—313: Verbesserungsvorschläge zu Eustathios v. Antiochia über die Hexe v. Endor.
- Cavallera**: F. Cavallera, S. Eustathii Episcopi Antiocheni in Lazarum, Mariam et Martham Homilia Christologica. Parisiis 1905.
- Croenert**: G. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis. Lipsiae 1903.
- Debrunner**: Friedrich Blass' Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch, bearbeitet von A. Debrunner. Göttingen 1921².
- Harpocr.**: Harpocratio et Moeris ed. I. Bekker. Berolini 1833.
- Heiler**: C. L. Heiler, De Tatiani Apologetae dicendi genere. Diss. Marburgi 1909.
- Helbing**: R. Helbing, Grammatik der Septuaginta. Göttingen 1907.
- Jahn**: Texte u. Untersuchungen zur Geschichte der alchristl. Literatur II, 4. Leipzig 1886.
- Jahrb. f. klass. Philol. Suppl.** 20: G. Schmidt, De Flavii Josephi elocutione observationes criticae. Leipzig 1894.
- K.-Bl.**: R. Kühner-F. Blass, Ausführliche Grammatik der griech. Sprache. I: Formenlehre. Hannover 1890—1892².
- K.-G.**: R. Kühner-B. Gerth, Ausführliche Grammatik der griech. Sprache. II: Satzlehre. Hannover u. Leipzig 1898—1904².
- Kaelker**: F. Kaelker, Quaestiones de elocutione Polybiana. Leipziger Studien III p. 219—302.
- Klosterm.**: E. Klostermann, Origenes, Eustathios von Antiochien und Gregor von Nyssa über die Hexe von Endor. Bonn 1912. Kleine Texte für Vorlesungen und Übungen. Herausgegeben von H. Lietzmann. Heft 83.
- Krebs**: F. Krebs, Die Praepositionen bei Polybins. Würzburg 1882.
- Krebs**, Praep. adv.: F. Krebs, Die Präpositionsadverbien in der späteren historischen Graecität. München 1884.
- Kreling**: M. A. Kreling, De usu poeticorum et dialecticorum vocabulorum apud scriptores Graecos seniores. Traiecti ad Rh. 1886.
- Kretschmer**: Sitzungsberichte der kaiserl. Akademie der Wissenschaften, Phil.-hist. Klasse, 43. 1900; X. Abhdlg.: Die Entstehung der Koine.

- Krueger: K. W. Krueger, Griech. Sprachlehre. Leipzig 1875³.
 Li.-Sc.: H. G. Liddel-R. Scott, A Greek-English Lexicon. A New Edition by H. St. Jones. Oxford 1925—1932. α—oi.
 Mays.: E. Mayser, Grammatik der griech. Papyri aus der Ptolemäerzeit. I: Laut- u. Formenlehre, Leipzig 1906. II, 1: Satzlehre, Berlin u. Leipzig 1926.
 Mhs.: K. Meisterhans-E. Schwyzer, Grammatik der attischen Inschriften. Berlin 1900².
 Méridier, L. Méridier, L'influence de la Seconde Sophistique sur l'oeuvre de Grégoire de Nyasse. Rennes 1906.
 Moer.: Harpocration et Moeris ed. I. Bekker. Berolini 1833.
 Neukamm: V. Neukamm, De Luciano Asini Auctore. Diss. Lipsiae 1914.
 Norden: E. Norden, Die antike Kunstprosa. I: 1915⁴. II: 1923⁴.
 PG: Migne, Patrologia Graeca.
 PL: Migne, Patrologia Latina.
 Pass.: F. Passow, Handwörterbuch der griech. Sprache. Leipzig 1841⁵.
 Phot.: S. A. Naber, Photii Patriarchae Lexicon. Leidae 1864.
 Preusch.-B.: W. Bauer, Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments u. der übrigen archaischen Literatur. Gießen 1928².
 Preisigke: F. Preisigke-E. Kießling, Wörterbuch der griech. Papyrusurkunden. Berlin 1925—1927.
 Phryn.: Chr. Aug. Lobeck, Phrynichi Eclogae nominum et verborum Atticorum. Lipsiae 1820.
 Raderm.: L. Radermacher, Neutestamentliche Grammatik. Tübingen 1925².
 Rehd.: C. Rehdantz, Demosthenes Nenn Philippische Reden, 2. Heft; II. Abt. Indices. Leipzig 1874².
 Reinh.: H. Reinhold, De Graecitate Patrum Apostolorum Librorumque Apocryphorum Novi Testamenti quaestiones grammaticae. Dissert. Halenses XIV p. 1—113.
 Rohde: E. Rohde, Der griech. Roman u. seine Vorläufer. Leipzig 1900².
 Rohde, Kl. Schr.: E. Rohde, Die asianische Rhetorik u. die zweite Sophistik; Kl. Schriften II p. 75—97. Leipzig 1901.
 S. I, II, III, IV: W. Schmidt, Der Atticismus in seinen Hauptvertretern. Stuttgart 1887—1896. vol. I—IV.
 Sophocles: E. A. Sophocles, Greek Lexicon of the Roman and Byzantine Periods. Boston 1870.
 Thom. Mag.: Fr. Ritschl, Thomae Magistri Ecloga Vocum Atticarum. Halis 1832.
 Thumb: A. Thumb, Die griech. Sprache im Zeitalter des Hellenismus. Straßburg 1901.
 Trunk: J. Trunk, De Basilio Magno sermonis Attici imitatore. Stuttgart 1911.
 Usener: H. Usener, Der heil. Theodosius. Leipzig 1890.
 Veitch: W. Veitch, Greek Verbs, Irregular and Defective. Oxford 1879.
 Wackernagel: J. Wackernagel, Hellenistica. Göttingae 1908.
 Wi.-Schm.: G. B. Winer's Grammatik des Neutestamentlichen Sprachidioms, neubearbeitet v. W. Schmiedel. I: Einleitung u. Formenlehre. Göttingen 1894.
 Ceteros quibus usa sum libros suo quemque loco adnotabo.

Praefatio.

Scriptorum Novi Testamenti nonnullos sermone usos erudito atque exculpto, sed plerosque vulgari fere et inculta lingua locutos esse res est notissima. Eandem dicendi consuetudinem apud apocryphorum qu. d. auctores, patres apostolicos, plurimos alterius et tertii p. Chr. n. saeculi scriptores ecclesiasticos observare licet¹⁾. Neque id mirum. Homines enim indocti et litterarum expertes religionem Christianam primi acceperunt, et si quis erat eruditior, non tam orationi eleganter expoliendae quam legi Christi ac doctrinae apertissime explanandae studuit²⁾.

Quae res mutata est, postquam doctrina Christiana longe lateque fluxit et eruditiorum hominum animos magis in se convertit. Qui cum vulgarem sermonem reformidarent, scriptores ecclesiastici elegantem atque excultam profanorum scriptorum dicendi consuetudinem magis magisque imitati sunt³⁾.

Profani autem illius aetatis auctores omnes fere communem et popularem sermonem aspernati novum sibi et artificiosum dicendi genus finxerunt ad veterum Atticorum orationem ingenti cura atque arte quaesita conformatum⁴⁾. Multi vero orationis splendori ac magnificentiae nimium tribuerunt; vocabulis enim obsoletis atque electis audientium animos movere et verbis numerosis necnon modulatis colorem poeticum orationibus aspergere studuerunt⁵⁾. His Atticistarum ac Sophistarum qu. d. studiis ad orationem excolendam pertinentibus inde ab altero usque ad quartum p. Chr. n. saeculum singuli scriptores ecclesiastici se dederunt, tum autem permulti atque ii magna cura ac

¹⁾ Norden II p. 479 sqq.; Bardenh. I p. 65 et p. 74 sqq.; W. Michaelis, *Der Atticismus u. das Neue Testament*, *Zeitschrift f. Neutestam. Wissensch.* 22, 1923, p. 91—121; Reinhold p. 16.

²⁾ Norden II p. 534 sqq. et p. 535 adn. 1 et 2.

³⁾ Bardenh. I p. 65; Norden II p. 515 sq.; F. Probst, *Katechese u. Predigt*, *Breslau* 1884, p. 2 sqq.

⁴⁾ S. I p. 1 sqq.; Norden I p. 149 sqq.; Wilamowitz, *Hermes* 35, 1900, p. 1 sqq.

⁵⁾ Rohde p. 357 sq.; cf. Rohde, *Kl. Schr.* II l. c.; Norden I p. 351 sqq. et 422 sqq.; Baumgart p. 47.

diligentia. Eorum nonnulli paganos scriptores eosque celeberrimos arte dicendi adaequaverunt vel etiam superaverunt¹⁾.

Exstat singularis quidam libellus ineunte saeculo p. Chr. n. quarto compositus, qui, quantopere scriptores ecclesiastici profanorum dicendi consuetudini indulserint, optime demonstrat, librum dico Eustathii Episcopi Antiocheni de Engastrimytho contra Origenem scriptum. Huius commendationis sermonem, ut est mirus atque unicus, diligenter perscrutari operae pretium esse mihi videtur.

Sed priusquam ad rem ipsam accedam, de S. Eustathii vita et scriptis paucis disseram²⁾. Natus Sidae in urbe Pamphyliae primum ecclesiae Beroeensi, deinde (ab anno fere 324) Antiochenae praefuit. Validus atque indefessus fidei catholicae erat propugnator, qui in synodo Nicaena praesertim sententias Arianorum acriter impugnavit. In iis vero patribus ecclesiasticis ab Hieronymo numeratur, „qui in tantum philosophorum doctrinis atque sententiis suos referserunt libros, ut nescias, quid in illis primum admirari debeas, eruditionem saeculi an scientiam scripturarum“³⁾. Quae in elocutione eius maxime laudata sint, e Sozomeni verbis cognoscas his: Ἀνὴρ τὰ τε ἅλλα καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐπὶ ἐδγλωττίᾳ δικαίως θαυμαζόμενος, . . . ἀρχαίῳ τε φράσει καὶ σωφροσύνῃ νοημάτων καὶ ὀνομάτων κάλλει καὶ χάριτι ἀπαγγελίας εὐδοκμοῦντων⁴⁾. Libros autem, quos scripsit, Hieronymus commemorat „volumina de anima, de Engastrimytho adversus Origenem et infinitas epistulas, quas enumerare longum est“⁵⁾.

¹⁾ Norden II p. 547 sqq. et 550 sqq.; Bardenh. I p. 66, III p. 189q.

²⁾ De S. Eustathii vita adeas: L. Tillemont, Mémoires pour servir l'histoire ecclésiastique, Venedig 1732, VII 10—15 (1715, VII 35—54); neque omittas: M. Gwatkin, Studies of Arianism, London 1900², p. 77 sqq.; F. Cavallera, Le Schisme d'Antioche, Paris 1905, p. 65 sq.; F. Salaville, Eustathe d'Antioche, Dictionnaire de Théologie catholique, V, Paris 1913, col. 1554—1565; N. P. Kudrjatzey, Eustathius v. Antiocheia, Vjestnik Bogosl., Moskau 1910, I p. 453—465, II p. 62—77 et 426—439, III p. 66—78. De vita ac doctrina Eustathii nuper accurate atque exquisita scripsit: O. Krause, Eustathius v. Antiochia, Breslauer kath. theol. Dissertation. 1921. (Haec commentatio machina scripta est.)

³⁾ ep. 70 Script. Eccl. Lat. 54 p. 707; cf. P. L. 22, 667—668.

⁴⁾ Hist. eccl. II 19; cf. P. G. 67, 984 A.

⁵⁾ PL 23, 691. Eustathii opera et genuina et quae eius esse falso feruntur invenias: Gallandi, Bibl. vet. Patr. IV, Venetiis 1768; Migne, PG 18, 613—694; Pitra, Analecta Sacra, II p. XXXVIII sqq.; IV p. 210—213 et 441—443; F. Cavallera, S. Eustathii Episcopi Antiocheni in Lazarum, Mariam et Martham Homilia Christologica, Parisiis 1905; H. Nikanor, Journal des Ministeriums für Volksaufklärung, Nova Series 37, p. 101—103, Petersburg 1912. De Eustathii scriptis diligenter disseruit A. Jahn, Texte u. Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur II 4 p. III—XXIII.

Unus ex iis integer superest liber de Engastrimytho¹⁾. Quem si legeris facile cognosces deesse Eustathio nativa illa, in qua Joannem Chrysostomum et Gregorium Nazianzenum admiramur, vis oratoris ac facultas et facilis in dicendo ubertas ac copia natura insita. Simples vero ac nudae sententiae loquaci verborum et ornamentorum ostentatione obruuntur. Virum vero cognosces, qui, quod dicendum est, perspicue et aperte componit, qui autem, etsi neque modo neque elegantia plane caret, tamen ea, quae composuit, quo magis audientibus, hominibus certe eruditis et litteratis²⁾ iucunda sint, laborioso artificio atque ingenti animi contentione exornat; qua in re id potissimum agit, ut verborum circuitus vocabulis electis, vocibus sonantibus nec non tritis, flosculisque alicunde decerptis quam maxime amplifiet. Hoc modo mirum quoddam ac singulare genus dicendi efficitur idque magna cum cura ac diligentia totum per libellum eodem tenore continuatur.

Eustathii dicendi rationem perquirens non solum dicam de elocutione et de verborum delectu, quae quidem maxime sunt commemoratione digna, sed etiam colligam, quae ex rebus grammaticis memorabilia videntur. Ad singula autem accuratius perscrutanda priusquam accedam, paucis adumbrabo, quid Eustathii orationis maxime proprium sit, qua in re eundem atque in ipsa commentatione ordinem sequor.

Atticistarum exemplum diligenter secutus in sonis, formis, rebus qu. d. syntacticis linguam Atticam imitari studet. Quas vero communis sermonis formas habet, magna ex parte etiam apud eruditos recentioris

---

¹⁾ Commentarium in Hexaëmeron, quod Leo Allatius primus in lucem protulit atque Episcopo Antiocheni adscripsit, ei non attribuendum esse cum alii tam F. Zoepf ostendit, qui de hac re nuper accuratissime disputavit; cf. F. Z., Der Kommentar des Pseudo-Eustathius zum Hexaëmeron. Alttestam. Abhandlungen X 5. Münster i. W. 1927.

Neque genuina est Homilia in Lazarum, Mariam et Martham a Cavallera Eustathii nomine edita; cf. L. Saltet, Bulletin de littérature ecclésiastique publié par l'Institut catholique de Toulouse 1906, p. 120sq. et 212sq.; Jülicher, Theol. Lit. Zeitg. 31. 1906, p. 683sq.; Fr. Diekamp, Theol. Revue 5, 1906, p. 405sq.

Sermonem Maiorem de Fide, qui Athanasio adscribitur, ab Eustathio compositum esse Eduardus Schwartz demonstrabat; cf. Sitzungsberichte der Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Philos.-philolog. u. histor. Klasse 1924, Schlussheft, Abhdlg. 6: Der s. g. Sermo maior de fide des Athanasius. Qui sermo an genuinus sit, ratione dicendi investigata clarius apparebit.

Libram de Engastrimytho ediderunt: L. Allatius, Lyon 1629; Migne, PG 18, 613sq.; A. Jahn, Des hl. Eustathius Erzbischofs von Antiochien Benrteilung des Origenes betreffend die Auffassung der Wahrsagerin I. Kön. 28 und die bezügliche Homilie des Origenes. T. u. U. II 4, Leipzig 1886; E. Klostermann, Origenes, Eustathius v. Antiochien u. Gregor v. Nyssa über die Hexe von Endor, Bonn 1912. (Lietzmann's Kleine Texte 83.)

²⁾ cf. H. Bruders, Zeitschrift f. kath. Theologie 38. 1914, p. 631sq.

aetatis scriptores vel etiam apud Atticistas eosque diligentiores usitatae sunt¹⁾, nonnullas autem propter euphoniā formis elegantioribus praefert, sive ut vocalium concursum evitet sive ut orationem quibusdam dicendi festivitātibus exornet. Atque hoc potissimum hominem elegantiae Atticae studiosum denotat, quod in sententiis et principalibus et secundariis optativo persaepe utitur.

In vocabulis quoque multa sunt, quae hominem lumina Attica sectantem indicant, contra alia reperiuntur, quae apud scriptores Atticos non occurrunt atque eorum in numero sunt, quae a grammaticis, ut a lingua vere Attica aliena, reiciantur. Sed non pauca exstant obsoleta, poetica, sonantia, quae Sophistarum dicendi rationem in memoriam revocant²⁾.

Denique, ut elocutionem eius breviter describam, tumidum sermonem saepe modo carentem, quaesita arte sectatur atque artificioso verborum ordine persaepe utitur; variis atque etiam ineptis dicendi festivitātibus splendoris aliquid orationi adspargere studet, hiatum denique diligentissime evitat³⁾.

---

¹⁾ cf. Rohde pp. 351, 354, 356.

²⁾ cf. Rohde p. 355 sq. et 357 sq.

³⁾ cf. Rohde p. 350.

A. De rebus grammaticis.

I. De litterarum commutationibus.

ττ — σσ: Eustathius ubique fere utitur litteris ττ artificiose renovatis ab Atticistis¹⁾, scripturam autem Ionicam σσ non habet, nisi 339: τὸν τῆς γλώσσης ἦχον et 414: διαπτυσσόμενα²⁾. Forma γλώσσης ex γλώττης fortasse depravata est. Ionicam enim huius verbi formam alibi — 190. 412 — Eustathius respuit atque etiam tollit, nam in versu 403 NTi verba καταψύξη τὴν γλώσσάν μου in καταψύξη δὲ τὴν γλώτταν αὐτοῦ mutat³⁾, quae quia vera auctoris scriptura sit, nemo dubitabit, qui viderit eum et aliis rationibus hoc aliisque locis vulgarem NTi sermonem eleganter invertisse⁴⁾. Verbum deinde διαπτύσσομαι etiam apud Atticos duobus locis, quibus codices dissentiunt, exceptis scripturam Ionicam habet⁵⁾.

γν — ν: In γίγνομαι et γινώσκω verborum formis adhibendis, si quidem codicibus fidem habemus, modo Atticam linguam imitatur Eustathius, modo utitur recentioris aetatis consuetudine, ut exemplis demonstratur his: 389: ἐγίγνετο; 6011: γίγνεσθαι; 2632: ἐγίνετο; 5118: γινώσκειν; 1829: γινώσκων; 3429: ἀγαγινώσκει; 523: ἐπεγίνωσκεν; 177. 261: διαγινώσκειται⁶⁾. Ex Atticistis Herodes Atticus, Aelianus, Polemon solam communis sermonis scripturam adhibent, Aristides autem et Philostratus eam plane fastidiunt⁷⁾.

¹⁾ Thumb p. 78 sqq. S. I 82 sqq. III 18 adn. 22; IV 579; Wackern. p. 128 sqq.

²⁾ Numeri referendi sunt ad paginam et versum editionis Erii Klostermann. Quae exstant 433 — τοιαύτη ἐξουσίη ἐπιτάσσειν —, cum propter hiatum tolerari non possint, in τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις mutat Aug. Brinkmann, qui τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις idem valere quod τοιαύτης ἐξουσίας ὑπερβολή Clementis Alexandrini verbis confirmat his: (Paed. II 10 p. 106, 3) πρὸς ἀπαλῆξιν κρυμῶν τε ὑπερβολῆς καὶ κινημάτων ἐπιτάσεως; cf. Rh. Mus. 74 p. 311.

³⁾ Quare verba τὴν γλώτταν signis exornanda non esse puto.

⁴⁾ de hac re vide h. d. p. 78 sq.

⁵⁾ Plat. Legg. 858 E; Aristot. G. A. 720^b 17.

⁶⁾ Mhs. p. 754. 17720. 21; S. II 29, adn. 51; Mays. I 64; Wi.-Sch. § 5, 11; Debr. § 34, 4; Helb. p. 21.

⁷⁾ S. I 197; II 29; III 18; IV 13. 579.

δ — θ: Eustathium semper οὐδείς, μηδείς — 174. 198. 253 al. — neque οὐθείς, μηθείς sim. scripsisse mirum non est, nam vulgaris sermonis formae per litteram aspiratam scriptae, quae inde ab Aristotelis aetate in litteris non raro inveniuntur, rarescunt Atticistarum auctoritate¹⁾.

τ — σ: Linguae Atticae propria est forma τήμερον — 5028 —, cuius loco NT et papyri inscriptionesque a Mayser excussae σήμερον habent²⁾. Hanc vulgaris sermonis formam etiam Origenes praebet³⁾.

σμ — δμ in nonnullis vocabulis variant, ex quibus δομή — δδμή affero. Illam formam per σμ scriptam Phrynichus et Photius grammatici probant, cum alii, in quibus est Antiatticista, δδμή defendant⁴⁾. Poeticam hanc formam esse Pollux docet⁵⁾. Eustathius autem verbo poetico utitur — 623 —⁶⁾. Contra Aelianus et Philostratus Atticistae formam Atticam habent, quae quidem etiam in NTo atque in LXX libris inveniuntur⁷⁾.

δ — τ: Huc pertinent vocabula ποδαπός — ποταπός. Illud ποδαπός apud omnes scriptores Atticos Demosthene excepto, apud quem semel vocabuli ποῖος loco fungitur⁸⁾, idem valet quod „cuius, ex quo loco“, ποταπός autem, quod recentioris aetatis proprium est, ποῖος significat⁹⁾. Quam vocem ποῖος vocabulo ποταπός praeferendam esse dicunt grammatici, sed ne Atticistae quidem vocabulum minus elegans repudiant¹⁰⁾. Apud Eustathium quoque quater legitur: 194. 3310. 4431. 5823. Afferre licet quae exstant 194: ποταπή καὶ ὅποια καὶ τίς ἢ κακοδαίμων ἐτύγγαγεν αὐτῇ γραῦς, qua in interrogatione, quo numerosior fiat oratio, pronomen ὅποιος pro ποῖος in sententia principali usurpat Eustathius, id quod apud Atticos nisi in interrogatione repetenda usitatum non est¹¹⁾. Praeterea, cum particulam interrogativam

¹⁾ Phryn. p. 181; S. II 137 sqq.; Mays. I 180 sqq.; S. IV 607; Wi.-Schm. § 627; Debr. § 33; Thumb p. 14.

²⁾ Moer. p. 210, 16; Debr. § 34; Mays. I p. 224 adn. 2.

³⁾ Borst p. 16.

⁴⁾ Lob. p. 89; Nab. p. 31; Bekk. p. 89.

⁵⁾ II 73; ed. E. Bethe p. 106; cf. S. I 340.

⁶⁾ cf. Croen. p. 136 adn. 3.

⁷⁾ S. III 143, IV 209; Debr. § 345; cf. Pr.-Bauer s. v.

⁸⁾ or. XXV 782.40.

⁹⁾ Debr. § 2983; Preis. s. v.; Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. 20 p. 630; Phryn. p. 58.

¹⁰⁾ Phryn. p. 66 et Lob. ad Phryn. p. 56 adn.*; Thom. Mag. p. 289; S. III 253; IV 371. 684.

¹¹⁾ K.-G. II 517 A1.

vi quadam ac vehementia iterum ac tertium recipit, quantopere indigetur de Origenis sententia vaticinatrice auctore Samuelem ex inferis ascendisse opinantis ostendit.

ξύν — σύν: ξύν praepositio Attica, quae iam exeunte quinto saeculo ex inscriptionibus evanescit neque in communi sermone occurrit, artificiose renovatur a nonnullis Atticistis. Aristides autem, ne nimius in cura verborum Atticorum appareat, eam paene prorsus reicit¹⁾. Apud Eustathium quoque ter solum forma Attica legitur: 411b τὸ ξύμπαν εἰπεῖν (contra 1723 τὸ σύμπαν εἰπεῖν); 4424 ξυνήθουν; 5881 ἀξυνεσία (contra 432 ἀσυνεσία).

μικρός — μικρός: μικρός formam Ionicam, quae apud nonnullos Atticistas Thucydidem et Platonem sequentes invenitur, non habet Eustathius, sed μικρός — 438 — praefert²⁾.

ς mobile.

οὔτω — οὔτως: Scriptores Attici οὔτω ante consonantes, ante vocales οὔτως adhibent. Haec quidem forma nonnunquam etiam ante consonantes, sed illa rarissime ante vocales occurrit³⁾. Eustathius vero, ut elegantiores communis sermonis scriptores⁴⁾, ante consonantes semper οὔτω — 1715. 2119. 2622. 295 —, ante vocales — 2113. 2213. 2321. 2515 al. — οὔτως utitur⁵⁾. Atque uno loco, ubi Origenis adversarii verba affert iisque de suo aliquot verba inserit, οὔτως ante consonantem in οὔτω mutat, quo elegantiorum orationem reddat. Exstat enim apud Origenem⁶⁾: οὔτως καὶ οἱ προφηταὶ κτλ., Eustathius autem scribit 4420: „οὔτω“ γὰρ ἔφη „καὶ οἱ προφηταὶ“ κτλ.

ἀντικρύν — ἀντικρύς: ἀντικρύν forma poetica de loco utuntur Attici, sed qui diligentiores in scribendo sunt, κατανικρύν, ἀπαντικρύν praefert⁷⁾. Eustathius vero et verbum poeticum ἀντικρύν et κατανικρύν a grammatico probatum adhibet: 2620 ἀντικρύν „Φαραώ“⁸⁾, 5019 ἃ

¹⁾ Mhs. p. 220; Mays. I 220; Debr. § 34, 4; S. III 16; IV 13sq. 580.

²⁾ O. Hoffmann, Die griech. Dialekte, Göttingen 1893, III 565; S. III 18; IV 13, 579, 580; K.-Bl. I¹ 76.

³⁾ K.-Bl. I 296.

⁴⁾ S. II 250; IV 470; Kaelker, Leipz. Stud. III 308sq.; cf. Mays. I 242; Wi.-Sch. § 528b; Debr. § 21; Helb. p. 23.

⁵⁾ οὔτως ante consonantem, quod legitur 4622 — οὔτως δὲ δικαίαις —, in οὔτος mutavit Aug. Brinkmann l. c. p. 312.

⁶⁾ Klosterm. p. 12, 25.

⁷⁾ Phryn. p. 443; K.-Bl. I, 298; cf. Thom. Mag. p. 1.

⁸⁾ quo loco, quamquam cetera quae exstant in LXX (Exod. 7, 9) ad verbum fere reddit, ἐναντίον vocabulo a LXX viris usurpato poeticum verbum praefert.

καὶ κατανικῶν. Forma ἄντικρῶς, quae apud recentiores scriptores idem valet atque ἀντικρῶ, apud Atticistas, qui grammaticorum praecepta sequuntur, significationem verbi φανερώς i. e. plane, prorsus habet¹⁾. Eadem consuetudine ubique — 25a. 2817. 2924. 359. 4125. 4312. 5827 — utitur Eustathius.

ν mobile.

Iam de consonanti quae vocatur paragoga mihi agendum est. Hanc litteram accrescentem et ante vocales et ante consonantes recentiore aetate verborum formis firmius insidere exemplis ab H. Massen ex titulis Atticis collatis demonstratur²⁾. In libris quoque LXX et NTi ubique fere retinetur, in papyris saepe abicitur ante vocales, servatur ante consonantes, ex quo elucet certam legem scriptores secutos non esse³⁾. Eustathius vero, ubi sequens vocabulum a vocali incipit, litteram ν adicit, ubi consonans sequitur, eam non admittit⁴⁾, quae ubi in codice Monacensi occurrit, librarii manu haud dubie est exorta⁵⁾. Eustathium autem hanc consonantium concursum fugisse eo confirmatur, quod 3319, ubi LXX verba affert, pro καὶ ὁ θεὸς ἀφ' ἑσθ' ἔμοῦ, quae exstant I. Reg. 2815, „ὁ θεὸς ἀφ' ἑσθ' ἔμοῦ“ φησὶν „ἀπ' ἑμοῦ“ scribit, ne voce φησὶν post ἀφ' ἑσθ' inserta verba aspersae concurrant.

Ἐνεκα — ἔνεκεν: His adiciam quae de formis ἔνεκεν — ἔνεκα dicenda sunt. Haec apud Atticos usitata est, illa a Ionicis atque communis sermonis scriptoribus usurpatur⁶⁾. Sed qui elegantiae Atticae student, quamquam hiatus evitandi causa non raro scripturam minus elegantem adhibent, eam non nimis amare videntur, cum et ante vocalem saepe formam Atticam habeant⁷⁾. Eustathius vero vulgarem formam plane respuit et collocationem verborum mutans vocalium concursum evitat, ut facile ex exemplis cognoscitur his: antiponitur 1611 πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης ἔνεκα τῆς ἐγγαστριμύθου τῆς κτλ.; 2728 πάθος ἔνεκα τίνος ἀξιοῦσι; sim. 1831. 3023. 3529. 4913; postponitur 2320 . . . ἔγωγε τίνος ἔνεκα ψυχῆς κτλ.; sim. 442. 5031. 612; inter nomen denique et adiectivum vel genetivum, qui ex nomine pendet, exstat 4715 ὅτι τῆς τῶν

¹⁾ Debr. § 21; Wi.-Sch. § 528b; Preis. s. v.; Harpocr. p. 2312 adn.; S. I 106; II 78; III 101.

²⁾ Hedde J. J. Massen, De littera ν Graecorum paragoga quaestiones epigraphicae. Leipz. Stud. IV p. 1 sqq.

³⁾ Debr. § 20; Mays. I 236 sqq.

⁴⁾ Quod facile videbit, qui perlustraverit nonnullas libelli eius paginas, quare exempla afferre non opus est.

⁵⁾ Qua in re sententiam sequor Alberti Jahn, qui nisi in orationis intermissione ν mobile ex codice Monacensi in textum non recepit.

⁶⁾ Thumb p. 71 sq.; Debr. § 303; Mays. I 14. 241 sq.

⁷⁾ S. I 119. 404; II 104; IV 450.

δεομένων ἔνεκα σωτηρίας ἀνήεσαν; 40¹⁹ ὅπως ἀλαχοῦ μὲν ἔνεκα κέρδους ἀθετεῖ κτλ.

De crasi quae vocatur.

Vocalium crasis in LXX, NTo, papyris nisi in vocula καί et in articulo non occurrit, apud Atticistas autem etiam praepositio πρό in unum sonum cum augmento qu. d. syllabico coalescit¹⁾. Eiusmodi exempla apud Eustathium exstant haec: 49²⁹: προῦγραψεν; 351²⁶. 362¹. 43⁶: προῦλεγε; 211³: προῦταξεν; 361⁵: προῦταπεν; 261⁰. 35²⁹. 384. 531⁵: προῦφήτεον (εν, σεν): sim. 36²⁸. 412³). His adicienda sunt προῦχει 29³² et προῦχον 17⁸. 321⁴. 53⁸: eiusmodi formae neque in NTo neque in papyris deprehendas²⁾. καί denique voculae et articuli crasis exempla leguntur haec: 201⁰: τάνδρός; 363¹. 39²⁴. 621⁵: τοῦδαφος; 33⁹: εἰς τοῦμφανές; 231³. 391⁴: ταῦτόν; 291⁸. 451⁴. 46²⁸. 521⁵: ἐν ταῦτι; 54⁷. 58²⁹: κἄν; 55²⁸: κἄν = καί ἐν³⁾).

II. De formarum usu.

De substantivo.

Iam exponam, ubi in verborum formis eligendis Atticorum dicendi rationem Eustathius incat, ubi recentioris aetatis consuetudinem accipiat. Incipiam a contractione qu. d. Ab hoc usu recentiores scriptores non plane, sed frequentissime recedunt. Eustathius autem, ut ii, qui orationis elegantis studiosi sunt, semper Atticos imitatur⁴⁾: 61²¹: νοῦ; 17⁸. 261⁹. 31⁸. 361⁶. 43². 48²⁵. 61⁷: νοῦν⁵⁾).

Iam afferro quae de altera vel declinatione Attica dicenda sunt. Cuius exempla ἀνάπλεως — 431¹ — adiectivo excepto Eustathius non habet, sed praefert voces ναός — 311⁴ — et λαός — 171³. 30²⁰. 25.

¹⁾ Helb. p. 13 sq.; Mays. I 158 sq. et 160; Debr. § 18; S. III 294; IV 472.

²⁾ Contra legitur 412³: προεφήτεως; 523⁰. 531⁰: ἐπροεφήτεως, atque augmento bis posito 261²: ἐπροεφήτεον.

³⁾ Debr. § 18; Mays. I p. 160.

⁴⁾ de forma κἄν, quae exstat 443¹, vide h. d. p. 33 adn. 2.

⁵⁾ Phryn. p. 217 et 453; Moer. p. 296 et 304; Kretschmer p. 22 sq.; Helb. 34 sq.; Wi.-Sch. § 87 et 11; Debr. § 45 et 52; Mays. I p. 257 sq. et 293 sq.; S. III 19; IV 14. 580.

⁶⁾ in adnotatione commemorare licet adiectivum χυρσοῦς 48²⁸, quod verbum ex libro Origenis in Gen. hom. 132 (Lo. 8, 242) depromptum an formam contractam etiam apud Origenem habuerit pro certo quidem diiudicari non potest, cum liber, ex quo sumptum est, Latina sola lingua ad nos pervenerit, sed ex eo concludere licet, quod Origenes et aliis locis verbum χυρσοῦς adhibens consuetudine Attica nititur. De qua re vide Borst p. 23.

8723.24. —, quae in dialecto Ionica atque apud poetas usitatae sunt, vocabulis Atticis *ρεώς*, *λεώς*, quae grammatici probant¹⁾. Verba illa *ραώς*, *λαώς* etiam in LXX scriptis, NTo, papyris, apud Plutarchum, Strabonem, Polybium reperiuntur²⁾.

Nominum quae in *-εως* syllabam desinunt unum accusativi pluralis exemplum invenitur 4023: *τοὺς λερεῖς ἀποσφάττει τοῦ κυρίου*. Hanc vulgaris sermonis formam, quamquam etiam ab Aeliano Atticista — in libro quidem minus diligenter composito — adhibetur, tamen Eustathio attribuendam non esse censeo³⁾. Qua de causa verbis *τοὺς λερεῖς* atque *τοῦ κυρίου* vocabulo *ἀποσφάττει* diremptis signa addenda esse puto, quibus LXX virorum verba Eustathium afferre indicetur.

Substantivum *νιός*, ut apud Atticos et Atticistas, modo ad secundam modo ad tertiam declinationem est conformatum: 3730 *τῶν νιέων*; 542 *νιοῦ*⁴⁾. In vulgari sermone secundae declinationis exempla praevalent⁵⁾.

Reliquum est, ut *ἦχος* commemorem, de quo substantivo Moeris dicit haec: *ἡχὴ Ἀπτικοί, ἦχος Ἑλληνες*⁶⁾. Hoc praeceptum ex usu Platonis fluxisse censet Croenert atque Aristidem aliosque auctores ad hanc rem animum advertisse adnotat⁷⁾. Contra Philostratus, Strabo, alii *ἦχος* habent, sed neutrum huius verbi genus in Sacris Libris obvium respuunt⁸⁾. Apud Eustathium quoque legis 339 *τὸν ἦχον*.

De adiectivo.

Primum commemoro 3724 *περιδεῖν*, 4329 *ἐνκλεῖν*, pro quibus Attici formis in *-εῖν* desinentibus uti solent⁹⁾. Sed Plato semel formam in *-εῖν* quae exit habet, et ne Atticistae quidem talia repudiant¹⁰⁾.

Permulta inveniuntur adiectiva, quae apud Atticos duos, apud recentiores scriptores saepe tres exitus habent, velut 1625 *παράλληλος*; 241. 5624 *πρόδηλος*; 3227 *ἀξιόπιστος*; 5128 *ἄδηλος* al¹¹⁾. Eiusmodi adiectiva ab Eustathio ad morem Atticum semper conformata sunt, sed exstant nonnulla, quae contra consuetudinem Atticam feminina clausula

¹⁾ Moer. p. 20334. 2064. 20721.

²⁾ Helb. 38 sq.; Debr. § 441; Wi.-Sch. § 88; Mays. I 258; Croen. 165 adn. 1; cf. Kretschmer 17 sq.

³⁾ K.-Bl. I 448 A 31; Wi.-Sch. § 94; Debr. § 462; S. III 22 sq.

⁴⁾ K.-Bl. I 509; S. IV 584.

⁵⁾ Helb. 49; Debr. § 52.

⁶⁾ p. 1984.

⁷⁾ p. 176 adn. 2; cf. S. II 198.

⁸⁾ S. IV 302; Croen. p. 176 adn. 2.

⁹⁾ K.-Bl. I 544; cf. Mhs. 15011.

¹⁰⁾ Rep. III 386 B *ἀδεῖν*, v. l. *ἀδεῖν*; Croen. 179 adn. 1.

¹¹⁾ Thumb. p. 250; Wi.-Sch. § 111; Debr. § 59; Mays. 289 sq.

carent: 3817 στρατιάς . . . οὐρανούς; 5012 τὰς ἀνομοίους . . . πολιτείας; 5024 τὰς ἀνομοίους ἐπιστήμας; 5911 παραπλησίον . . . προσεμφερέει¹⁾. Ex his verbis ἀνόμοιος etiam apud Platonem, οὐράνιος in Libris Sacris, παραπλησίος denique apud Thucydidem et Polybium femininam formam nou habent²⁾. Eustathius vero formas femininas repudiando exitus similiter desinentes evitat.

Ex comparativi formis eas primum numero, quas Attici contrahere, recentiores autem scriptores dissolvere solent³⁾: 2719 ἀμείνους . . . ἦσαν; 315 καλλίους εἰσίν; 313 τοὺς . . . πλείους; 1627 τὴν ἀμείνονα . . . γνώων; 2815 πλείονα καὶ μέζονα . . . δοῶσιν. Ex his cognoscitur Eustathium partim clausulam contractam, partim dissolutam adhibere⁴⁾.

Sequitur comparativi forma μέϊον — 4721 . . . μοι δοκεῖ μέϊον ἐκείνης —, quae in lingua Attica nisi apud poetas tragicos et Xenophontem non legitur, perraro autem in papyris, omnino non in LXX neque in NTo occurrit⁵⁾. Ex Atticistis Philostratus et Aelianus eam habent⁶⁾. Eustathius autem hoc ut aliis locis poeticam vocem artificiose eligit, qua etiam hiatus fugit, qui, si verbum ἦτον pro μέϊον posuisset, extitisset.

Ab Atticis aliena est comparativi forma σχολαιότερον — 217 — a Thoma Magistro improbata⁷⁾. Exstat etiam apud Aristotelem⁸⁾ et Philostratum⁹⁾.

Iam vero de superlativo quae mentione digna sunt commemoro. Haec forma dicendi, quae posteriore aetate rarescit, et, ubi exstat, plerumque elativi vim habet, haud raro invenitur apud Eustathium, sed etiam ab eo elativi vi saepe instruitur¹⁰⁾. Ac primum quidem numero formas in -τατος exeuntes, quae e vulgari sermone paene prorsus evanescent¹¹⁾: 5015: ἀδικιώτατος; 3420. 572: ἀκρότατος; 535: ἀνοητότατος; 1823: ἀνοσιώτατος; 168: διαπρεπέστατος; 5218. 6218: θειότατος; 3712. 4523: μονώτατος; 3018. 3228. 4328. 5618. 5719: δροθότατος; 4814: πιστότατος; 5317: σοφώτατος; 175: τραχύτατος; 178: ὠκύτατος¹²⁾. Ex super-

¹⁾ K.-Bl. I 537 et 540; Krneg. § 225,2.

²⁾ Plat. Phil. 14 B. 12 C; Wi.-Sch. § 111; Kälker, Leipz. Stud. III p. 238 sq.

³⁾ Moer. p. 1898; Wi.-Sch. § 98.

⁴⁾ cf. S. III 23 sq.; IV 17. 581.

⁵⁾ K.-Bl. I 5702; cf. S. III 209; Mays. II 1 p. 46; Helb. 59; Debr. § 61.

⁶⁾ S. III 209; IV 24 et 315.

⁷⁾ p. 343.

⁸⁾ mund. 6 p. 399 a⁴.

⁹⁾ S. IV 25. Exemplum quod apud Xenophontem — Anab. I 69 — invenitur, nec Dindorf nec Merchant in textum receperunt; cf. K.-Bl. I 5692.

¹⁰⁾ Debr. § 60; Raderm. p. 67 sq.

¹¹⁾ Debr. § 60; Raderm. p. 67 sq.

¹²⁾ de verbo ὠκός vide p. 54.

lativi qui in *-ιστος* terminatur exemplis ea sola eligam, quae in vulgari sermone desunt: 1713. 5125. 6215: ἄριστος; 1716. 1822. 398: ἔχθιστος; 1610. 4533. 5030: ἥκιστος; 4224: ῥῆιστος; 1716. 186: χείριστος¹⁾.

De adverbio.

Haud pauca leguntur adverbia a participiis derivata, qualia posteriores scriptores plura habent quam Attici²⁾: 4914: ἀπεικότης; 5033: ἀποχρώντως; 322. 462: γεγωνότης; 2028. 264. 2816. 3116: εἰωθότης; 3110. 368. 5830: λεληθότης; 622: πεπλασμένως; 207. 602: προηγουμένως; 591: συνομολογουμένως³⁾; 3433. 5232: τετεχνασμένως. Ex his ἀπεικότης, ἀποχρώντως, εἰωθότης, πεπλασμένως etiam apud scriptores Atticos occurrunt, λεληθότης apud Platonem et recentiores scriptores invenitur⁴⁾, προηγουμένως recentioris aetatis proprium est⁵⁾, γεγωνότης, συνομολογουμένως, τετεχνασμένως nisi apud Eustathium non inveniuntur.

Satis multa adverbia in *-ει*, *-ι*, *-δον*, *-δην* quae exeunt deprehendas: 2110. 234. 2512. 5028. 5932: ἀμέλει; 2223. 462. 5212: αὐτολεξεί; 1725. 2222: αὐτοψεί; 239: παμμελεί; 172: παμπληθεί; 187. 2032. 3115. 372. 4927: ἀμελλήτι; 1915. 511: ἀναφανδόν; 176. 3328: συσταδόν; 2019. 353: διαρρήδην; 4529. 4621: συλλήβδην, ex quibus, cum in cotidiano sermone usitata non sint, cognoscitur delectari Eustathium vocabulis electis⁶⁾. Verba ἀμέλει, ἀναφανδόν, συσταδόν, διαρρήδην, συλλήβδην etiam apud Atticos inveniuntur, cetera recentioris aetatis propria sunt.

His addo ἀναμφίλογον — 2224 — adverbii loco positum, cui, quamquam optimo codice M traditum est, tamen ἀναμφιλόγως formam usitatam Jahn⁷⁾ et Klostermann praeferunt. Hoc fortasse non recte fecerunt, nam talia neutrius generis adiectiva pro adverbio adhibita, quae quidem praesertim in vulgari sermone usitata sunt, apud eruditos quoque poste-

¹⁾ Raderm. p. 68.

²⁾ S. II 54; Debr. § 1026; Raderm. p. 64.

³⁾ συνομολογουμένως (sic) falso haud dubie exhibet M, nam adverbia ex participio aoristi derivata non inveniri docet Radermacher (p. 64 med.), formae autem συνομολογημένως, quam Klostermann in textum recepit, praefero συνομολογουμένως Alberti Jahn scripturam, quae adverbio ὁμολογουμένως a verbo simplici derivato apud Platonem aliosque scriptores obvio satis confirmatur (cf. p. 702 ed. A. Jahn).

⁴⁾ S. I 301.

⁵⁾ S. I 372; II 55; IV 620.

⁶⁾ Praeter verbum παμπληθεί (Luc. 2318) in NTo non leguntur.

⁷⁾ p. 2922.

rerioris aetatis scriptores deprehendi multis exemplis allatis, in quibus etiam illud Eustathii est, Radermacher ostendit¹⁾.

εὖ, μάλα, πάνν adverbia, quae recentiore aetate rarescunt, apud Eustathium non saepe exstant²⁾. εὖ voculam nisi in tritis locutionibus εὖ φρονεῖν 251a. 305. 312a et εὖ οἶδ' ὅτι 1614 non habet; bis deinde μάλα legis — 18a. 3313 — ex quibus αὐτίκα δὴ μάλα — 18a — etiam apud Platonem et Demosthenem reperitur³⁾. πάνν denique semel — 4431 — occurrit.

Ex more Attico semper fere utitur formis κατωτέρω, κατωτάτω sim., pro quibus posteriores scriptores nonnumquam κατώτερος, κατώτατος sim. habent⁴⁾. 4418: κατωτάτω; 181. 442a. 6218: ἀνωτάτω; 392a. 509 περαιτέρω, verbum poeticum⁵⁾. Deinde 3113: ἐξωτάτω et 415. 6122: ἐνδοτάτω, quas voces, quamquam a lingua Attica alienae sunt, ne Atticistae quidem fastidiunt⁶⁾. Quod attinet ad recentioris aetatis formas ἀνώτατον — 4530 τὸν ἀνώτατον οὐρανόν — et κατώτατα — 457. 4631 εἰς τὰ κατώτατα μέση τῆς γῆς —, illa hiatus evitandi causa, hac similibus Librorum Sacrorum verbis — Ps. 6310 et ep. ad Eph. 49 — adductus haud dubie utitur.

His apte adiungitur verbum μεῖζω in ἀνωτέρω adverbii modum formatum, quod 2931 pro μεῖζων, 528 pro μεῖζον positum est. Haec forma μεῖζω ab A. Jahn⁷⁾ et E. Klostermann in dubium vocata satis defenditur exemplis a Croenert congestis⁸⁾.

De nominibus numeralibus.

Atticos diligenter secutus Eustathius formam δυοῖν a Phrynicho laudatam in genetivo — 5519. 5810 — et dativo — 1810 — adhibet⁹⁾, cuius loco apud posteriores scriptores δύο ab Atticis non aliena vel δυοί et δυεῖν recentioris aetatis propriae reperiuntur¹⁰⁾.

Numeralia composita leguntur haec: 2528 ὀκτακοσίους . . . πρὸς τοῖς πενήκοντα; 4024 „τριακοσίους“ . . . πρὸς τοῖς „πεντήκοντα“; 4929 πέντε πον καὶ τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Talia numeralia praeposi-

¹⁾ p. 64 et 65 adn. 2; cf. Philolog. 60 p. 492 sqq.; S. I 36 sq.

²⁾ Debr. § 1023; Raderm. p. 64.

³⁾ Rep. I 338 B; Dem. or. XXI 52119.

⁴⁾ K.-Bl. I 578; Bekk. Anecd. I 8018; Debr. § 62; S. IV 701.

⁵⁾ S. II 142.

⁶⁾ K.-Bl. I 578; S. I 360; II 218; III 238.

⁷⁾ cuius editionis vide p. 3817 et 632.

⁸⁾ p. 188; cf. Philolog. 61 p. 161—192; Raderm. p. 64 med. et adn. 4.

⁹⁾ p. 210; cf. Thom. Mag. p. 9015 et 916.

¹⁰⁾ Wi.-Sch. § 911; Debr. § 63; Raderm. p. 70 sqq.; Mays. I p. 313; S. I 226; II 17 sq.; IV 23. 586 sq.

tionē *πρός* vel *ἐνί* formata antiquiore aetate apud poetas, recentiore autem etiam in soluta oratione deprehendas. Sed Atticistae talia reiiciunt¹⁾.

De verbo.

a) De augmento.

Augmentum syllabicum *η-* pro *ε-* in verbis *δύναμαι*, *βούλομαι*, *μέλλω* Atticis non ignotum posteriore aetate praecipue apud vulgaris sermonis scriptores magis in usu esse coepit²⁾. In NTo verbum *βούλομαι* semper augmento *ε-* instruitur, *δύναμαι* modo *ε-*, modo *η-* habet³⁾. Diligentiores autem linguae Atticae imitatores augmentum *η-* non scribunt nisi in verbis *δύναμαι* et *βούλομαι*⁴⁾. Eustathius vero semper *ἐβονλόμην* sim. habet — 29a. 32a —, sed in *δύναμαι* plerisque locis — 197. 327. 362a. 271a. 282a (*ἐδύναντο* 521a) — et in *μέλλω* ubique — 3527. 392 — *η-* admittit.

Iam de augmento plusquamperfecti agam, quod nonnunquam ab Atticis, a communis sermonis scriptoribus saepe neglegitur. Apud Aristidem autem octo tantum augmenti neglecti exempla eaque in verbis compositis inveniuntur, plura exstant apud Dionem Chrysostomum, Aelianum, Philostratum⁵⁾. In Eustathii libro tribus locis augmentum servatur: 412: *ἐγερόνει*, 521. et 8: *καθηιστήκει*, omittitur autem bis in verbis compositis: 469 *ἐπιβεβήκει*, 512 *ἀναδέδεικτο*, ter post vocalem: 182: „δοα“ *πεποιήκει*; 512. 2: *εἰ δὲ μεμαρτύρητο μὲν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, κέχριστο δὲ κτλ.*⁶⁾.

Augmentum temporale apud Atticos in praeteritis verborum ab *ευ-*, *αι-*, *οι-* quae incipiunt usitatum, quod apud recentiores scriptores vel etiam apud Atticistas haud raro desideratur, diligentissime retinetur ab Eustathio: 373: *ἠδὲτρέπιζεν*; 2324: *ἀπηνθυμένον*; 3315: *ὑπηγνίτετο*; 387: *ἐξηγήσατο*; 4723: *ἠσχύνθη*; 4913: *διωδηκώς*⁷⁾.

¹⁾ K.-G. I 630; Krueg. § 242 A 8; S. IV 680, nnum Philostrati exemplum avert IV 24.

²⁾ K.-Bl. I 26; Stahl, Quaest. gramm. ad Thucyd. pert. Lips. 1886 p. 61; Helb. p. 71; Wi.-Sch. § 12; Debr. § 66; Raderm. p. 84; Mays. I p. 330; Croen. p. 202 et adn. 2, 3, 4.

³⁾ Debr. § 66s.

⁴⁾ S. IV 590.

⁵⁾ K.-Bl. II 290; Jahrb. f. kl. Philol. Suppl. 20, p. 438; Helb. p. 70; Wi.-Sch. § 124; Debr. § 662; S. IV 591.

⁶⁾ cf. Croen. p. 209 adn. 5.

⁷⁾ K.-Bl. II 10 sq.; Moer. p. 1981. Bekk. Anecd. II 804; Helb. p. 75 sq.; Debr. § 671; Mays. I 335 sq.; S. III 34; IV 29. 591.

b) De reduplicatione.

Eandem curam Eustathius impendit reduplicationi quae v. Atticae, quae posteriore aetate non raro negligitur¹⁾. Mentione digna sunt 594: *ἐλλήλαται*²⁾; 482: *δορυγυμέρος*; 4911: *δδωδώς*³⁾. Verba *ἐλαύνω* atque *δρύτω* apud recentiores scriptores syllaba reduplicata nonnunquam carent⁴⁾, verbum *δδωδα* ab Antiatticista laudatur, a Photio autem ut poeticum repudiatur⁵⁾.

c) De variis personarum verbi terminationibus.

In lingua Attica quarti quidem a. Chr. n. saeculi et Aeolicas et Doricas aoristi primi activi formas deprehendas⁶⁾. In LXX autem, NTo, papyris usitatae sunt formae Doricae, contra apud Atticistas pluribus locis Aeolicae inveniuntur⁷⁾. Idem in Eustathii libro observavi: 449 *ἀποδείξειεν* *δτι* . . .; 301: *ἀποδώσειεν ἀναντιορρήτων* . . .; 3522: *εὐρήσειεν* *ἄν*; 429: *οὐστήσειεν* *ἐπιλόγων*; 4926: *οὐστήσειεν* *δτι*⁸⁾. Illis locis si formam Doricam posuisset, extitisset hiatus.

Nec minus diligenter Atticistas sequitur in Attico qu. v. futuro adhibendo⁹⁾: 4115 *ἀποθανεῖται*; 2214: *βαδιοῦμαι*; 2022. 3026. 616: *δριεῖται*; 306: *ψηφιεῖται*. Contra recentiores scriptores futurum verborum in *-ίζω* et *-άζω* quae cadunt non raro distrahunt¹⁰⁾.

Aoristi secundi passivi exempla apud Eustathium leguntur haec: 284 *ἀπαλλαγῆναι*; 6216 *ἀποργαγείς*; 361 *ἀποσταλείς*; 1816 *ἐκτραπείς*; sim. 1716. 1918. 375; 2018 *ἐσφάλη*; 3624 *διαφθαρείς*; 1725 *καταπλαγείς*; 496 *κατεργίσθη*; 2320. 4020. 432 *πληγείς*; 3117 *βραγείς*. Non sequitur recentioris aetatis scriptores, qui novas secundi aoristi formas apud Atticos non usitatas haud raro usurpant¹¹⁾. Legis enim 5312 *διαλεχθείς*¹²⁾; 3317 *ἐπιταχθείς*¹³⁾; 3725 *καταλειφθείς*¹⁴⁾; 3014 *συνηγοπάσθη*¹⁵⁾; 322 *ὑπεκλήθη*,

¹⁾ Helb. p. 81 sq.; Mays. I 338; Raderm. p. 87; Croen. p. 206 adn. 4.

²⁾ *ἐλλήλεται* libri, *ἐλλήλαται*, quod A. Jahn coniecit (p. 70 sq.) nonnullis quoque exemplis (Plut. de Is. et Os. cap. 54; Plotin. IX 6 p. 762 C al.) confirmavit nec tamen in textum recepit, restituendum esse censet Brinkmann (l. c. p. 313).

³⁾ *ἀκήχοα* 2011 al., *διεγγέσθαι* 568 etiam in vulgari sermone exstant.

⁴⁾ Helb. p. 81; Croen. p. 206 adn. 4. M. Arnim, De Philonis Byzantii dicendi genere. diss. Grypbiae 1912.

⁵⁾ Antiatt. Bekk. Anecd. I p. 110; Phot. II p. 3.

⁶⁾ K.-Bl. II 73 sq.; cf. S. IV 588.

⁷⁾ Helb. p. 68; Wi.-Sch. § 1319; Debr. § 85; Mays. I 326; S. IV 588.

⁸⁾ de formis *ἀποδώσειεν*, *εὐρήσειεν* vide h. d. p. 16.

⁹⁾ S. III 36; IV 27. 595.

¹⁰⁾ Wi.-Sch. § 135; Debr. § 74; S. IV 595.

¹¹⁾ Debr. § 76.

¹²⁾ K.-Bl. II 475; Veitch p. 185.

¹³⁾ Debr. § 781; Veitch p. 622; S. III 36; IV 598.

¹⁴⁾ K.-Bl. II 476; Veitch p. 417.

¹⁵⁾ K.-Bl. II 375; Veitch p. 102; Debr. § 781.

sim. 332¹⁾), pro quibus aoristi secundi formas apud posteriores scriptores nonnunquam invenis. Forma *καθεσθῆναι* — 3631 — a Phrynicho improbat²⁾. Eustathius autem hoc vocabulo efficit, ut verba opposita *ἀνασθῆναι* et *καθεσθῆναι* similiter desinant eaque re maiore vi opponantur.

E posterioris aetatis consuetudine 5023 *λεγέτωσαν* imperativi formam adhibet, qua ne Atticistae quidem Aristide excepto abstinent³⁾.

3325 *περιέστηκαν* formam vulgaris sermonis propriam pro *περιέστηκασιν* admittit, sed e more Attico 4619 *γεγόνασιν* scribit⁴⁾.

E verbis contractis *ἐφόρσε* — 4532 — mentione digna est, quae forma in *-ησε* exire solet. Talia in vulgari sermone usitata ne ab Atticistis quidem aliena sunt⁵⁾.

Hiatus haud dubie evitandi studio adductus Eustathius pro *ἀπέδρα* formam *ἀπέδρασεν* a Moeride⁶⁾ abiectam usurpat — 338 *ἀπέδρασεν ἔξουσία* . . . —, quae etiam apud Dionysium Halicarnasense, Aelianum, Lucianum, alios reperitur⁷⁾. Contra cum Atticis 3519 *ἀναδραμών*, 582 *ἀποδρᾶναι* scribit.

Hiatus fugiendi causa etiam 301 *ἀποδώσειεν*, 3522 *εὐρήσειεν* habet⁸⁾.

His apte additur forma *ὑπολάβοιεν* cum pronomine singulari coniuncta — 2823 *ἵνα μὴ τις ὑπολάβοιεν ἄν* —, quo soloecismo vocalium concursus evitatur.

Praeterea afferenda est forma *βιώσας*, quae apud Atticos Platone excepto non invenitur⁹⁾, apud Plutarchum autem et Lucianum et alios recentioris aetatis scriptores occurrit¹⁰⁾. *παράλειψας* quoque — 3820 — adnoto, quam formam, etsi ab Atticis aliena est, etiam Atticistae habent¹¹⁾. Contra ad legem Atticam conformatae sunt formae 189 *ἐκλιπών*, 2123 *προλιπών*, 313 *προλιπείν*.

Forma denique pluralis imperfecti activi *ἐξέφεραν* — 2812 — com-

¹⁾ Veitch p. 376; Debr. § 76; S. I 85; III 36; IV 3.

²⁾ Lob. ad Phryn. p. 269; cf. Veitch p. 345.

³⁾ Helb. 69 sq.; Debr. § 84; Mays. I p. 327; S. I 229. II 27. III 32. IV 589.

⁴⁾ Helb. 67 sq.; Debr. § 83; Mays. I p. 323; cf. Burnesch, Rh. Mus. 46 p. 193 sqq.

⁵⁾ Wi.-Sch. § 133; S. IV 602.

⁶⁾ p. 18913.

⁷⁾ Lob. ad Phryn. p. 757; Veitch p. 186 sq.; Croen. p. 250.

⁸⁾ eadem forma in Eustathii libro qui est de anima (PG 18 p. 688 C) legitur; cf. Veitch p. 191 et 283.

⁹⁾ Phaed. 113 D.

¹⁰⁾ K.-Bl. II 384; Veitch p. 134; Debr. § 75; S. I 231. II 89.

¹¹⁾ K.-Bl. II 476; Debr. § 75; S. IV 38. 601.

memoro¹⁾, quam nec Jahn — 36²² — nec Klostermann in textum recepit, Croenert autem Eustathio attribuit²⁾.

d) De verbis in *-μι* quae exeunt.

Verba, quae in *-μι* exeunt, non raro apud Atticos, saepe autem apud recentioris aetatis scriptores *-νω* finem habent³⁾. Sed qui elegantis orationis studiosi sunt, ob hiatus rationem formam alternant⁴⁾. Apud Eustathium infinitivus semper in *-νναι* desinit — 21^{1a}. 29¹⁰. 31^{1a}. 33¹². 39¹⁷ —, *-νω* in exemplis legitur his: 48¹⁷ *δεικνύων*; 44¹⁰ *ἀπεδείκνυε*, 41⁵ *ἐποδείκνυει*. In medii autem et passivi formis semper *-ννμαι* sim. invenis⁵⁾.

Apud recentioris aetatis scriptores ut apud Atticos et pleniores et breviores formae indicativi perfecti verbi *ἴστημι* usitatae sunt⁶⁾. Apud Eustathium autem breviores tantum formae occurrunt: 38^{1a} *ἴσταναι*; 52⁶ *καθεστάναι*; 37²⁷ *ἐνεστῶσας*; 62^{1a} *παρεσιῶτας*; 37^{2a} *προεσιῶτα*; 47^{3a} *παρεσιῶσιν*. Similiter in Iosephi libris breviores formae praevalent⁷⁾. Contra omnes papyri praeter unam, quae poeticis luminibus exornata est, ampliores formas exhibent⁸⁾.

Vocabulum *ἴσταν* pro *ἴστημι* apud Platonem quoque obvium neque ab Atticistis alienum in verbis compositis legitur his: 45^{1a} *ἀποκαθιστῶσα*; 61^{2a} *παριστῶν*; 54². 62³ *παριστῶν*; 48^{1a} *συνιστῶν*⁹⁾, sed *ἴστανω* vulgaris sermonis proprium et ab Atticistis abiectum non deprehendis¹⁰⁾.

Duas denique formas verbi *φημί* commemoro, ex quibus scriptorem verborum elegantias sectantem cognoscimus. Legitur enim 23¹⁷ *ἐφησθα* forma Attica, cuius loco recentiores scriptores formam *ἐφης* usurpare solent¹¹⁾. Participium deinde *φάμενος* — 34¹². 55^a — afferro, quod apud Atticos linguae poeticae proprium est, recentiore autem aetate etiam in soluta oratione saepius occurrit, sed non legitur in NT¹²⁾.

¹⁾ cf. Helb. p. 64; Debr. § 82.

²⁾ cf. p. 70 ed. Erci Klosterm.

³⁾ K.-Bl. I 194sq.; Moer. p. 206; Debr. § 97; Helb. p. 107sq.; Mays. I 351sq.

⁴⁾ S. IV 595sq.

⁵⁾ cf. Debr. § 82.

⁶⁾ K.-Bl. II p. 187.

⁷⁾ Jahrb. f. klass. Phil. Suppl. 20 p. 481sq.

⁸⁾ Mays. I 370sq.

⁹⁾ Veitch p. 338; S. II 26. IV 31. 605.

¹⁰⁾ Debr. § 93; S. IV 604.

¹¹⁾ Phryn. p. 236; K.-Bl. II 211 A 1. S. I 233. IV 599. Jahrb. f. kl. Philol. p. 484.

¹²⁾ S. III 44; K.-Bl. II 211; Mays. I 413; Preusch.-Bauer s. v.

e) De singulis verbis.

Non exstat forma *αὔξανω*, sed *αὔξω* omnibus locis — 183. 2727. 2810 — deprehendis. Hanc formam, quamquam ne in soluta quidem oratione deest, poetici sermonis magis propriam esse docet Schmid¹⁾.

θέλω deinde memorabilis est, quae forma apud posterioris temporis auctores usitata usque ad quarti a. Chr. n. saeculi finem non reperitur in inscriptionibus Atticis²⁾. Etiam apud Aristidem et Philostratum rarissima est, saepius legitur in libris Aeliani³⁾. Eustathius post consonantem semper *ἐθέλω* habet — 1913. 2915. 3611. 4224. 5412 —, ubi vocalis praecedat, uno loco *θέλω* utitur — 3318 *οὐ θέλων* —, ceteris locis — 1611. 212. 2314. 30. 3123. 358. 17. 3917. 488. 4925 — *βούλομαι* praefert.

Non utitur *κράζω* praesentis forma, quam ex Atticis unus Aristophanes (Equit. 287) habet, vulgares autem recentioris aetatis scriptores frequentant, sed *κίχρα* — 2231. 2331. 4210. 5213 — mavult, quae forma etiam apud Atticos praesentis locum tenet⁴⁾.

Denique affero formam *πιπράμενος* — 287 — *μ* consonanti carentem, quae fortasse ad participium verbi *πιπράσκω* — *πεπράμενος* — conformata est.

III. De rebus syntacticis.

De nomine.

a) De numero.

Pluralis modestiae, qui apud Atticos in oratione soluta legitur, posteriore aetate usitatissimus est non solum apud homines litteratos, sed etiam apud eos, qui elegantis sermonis non ita studiosi sunt⁵⁾. Eustathius quoque nonnulla eiusmodi exempla exhibet. Quae si inspexeris, facile videbis plurali numero pro singulari posito vocalium concursum eum evitare in his exemplis: 1823... *ἐροῦμεν· ἐπανιτέον...*; 2523 *προσαγάγωμεν ἱστορίαν*; 2623 *ἡμῶς ἐπιλέγει λέγοντας· ἄλλην*; 508 *ἡμῶς, αὐταῖς*; 5521 *φῶμεν, ἀντιδοξοῦσιν*. Sententia, quae 1620 exstat, digna est quae commemoretur, quod Eustathius eodem in enuntiato singularem et pluralem numerum alternat⁶⁾: *οὐκ ἀνόικειον ἡγοῦμαι... ὡς ἂν μήτε τινὲς οἴοντο συκοφαντεῖν ἡμῶς τοὺς ὑπωσδήποτε δοξάσαι προαχθέντας*; sim. 2523. 2623. Huc pertinent, quae leguntur 196: *εἴ γε*

¹⁾ I 112; cf. Debr. 101; Mays. I 465.

²⁾ Debr. § 101; Mays. I p. 350sq.; Mhs. p. 17823.

³⁾ S. II 23.

⁴⁾ K.-Bl. II 464sq.; Debr. § 101.

⁵⁾ K.-G. I 83; S. IV 608; cf. Debr. § 280.

⁶⁾ cf. K.-G. I 86.

δεῖ τὸ τῆς ἀξίας ὑπερθεμένους εἰπεῖν, qua in sententia, quamquam de se ipso loquitur, tamen participium plurale subiecti partes agens adhibet.

Abstractorum nominum plurales, quibus inter scriptores Atticos Isocrates maxime delectatur¹⁾, Eustathius quoque in deliciis habet. Talia sane apud omnes linguae Graecae scriptores inveniuntur, sed ex permultis, quae apud eum exstant exemplis — plus quinquaginta numeravi — haud parvum elati dicendi generis studium cognoscitur²⁾. Ex magno exemplorum numero nonnulla eligam: 407 τὰς ἀξίας ... ἀμοιβὰς ... εἰληφέναι; 5023 τὰς ἀνομιλοῦς ἐπιστήμας ἢ πολιτειῶν ἀναγωγὰς; 3730 τὰς τῶν νύκτων ἀναιρέσεις; 5823 διμήσαντες λόγων ἀναφοραῖς; 5111 πλαττόμενος ἀπορρηγὰς; 5319 βουλὰς ἀδίκους ἀράμενος; 4727 λυτηρίους ἐπαρόμενοι ... ἀφέσεις; 4428 τῶν ἀνωτάτω ... διατριβῶν ἔχουσαι; 5920 πλούτων ἐπιρροίας; 5918 μέθας ἀκολάστους; 334 ὕβρεσι ... αἰῶν; 1720 ἀδικίας ὑπερβολάς; 5919 φθορὰς ἀνηκέστους; 4420 τῶν ἀνω φερῶν ἐρῶσι³⁾. Plurali numero pro singulari posito hiatus evitatur in his exemplis: 1816 ἀγρίοις ἡλαύνετο θυμοῖς, εἰς ...; 4717 ἑλπίδας ὑποτίθεται; 5024 τροπολογίαις ὁποῖα ...; sim. 514; 572 κουνφολογίαις ἐώλως ἀκροατῇ ... Mentione denique dignum est vocabulum ἀξίαι — 314. 6213 —, quod de angelis dicitur. Similiter angeli a scriptoribus ecclesiasticis *δυνάμεις* vocantur⁴⁾. Hic usus nominis abstracti de personis usurpati poetarum sermonis proprius est⁵⁾.

Pluralis numerus nominis proprii legitur 5023: πολλοὶ δὲ καὶ ... Πέτροι καὶ Παῦλοι καλούμενοι, quae exempla certe ex studio quodam orationis rhetoricis luminibus exornandae orta sunt, quamquam ab iis sunt diversa, quae Schmid ex Atticistis et Trunk e Basilii atque Gregorii scriptis afferunt, in quibus pluralis numerus nominis proprii adhibetur ad genus significandum eorum, qui alicuius hominis similes sunt⁶⁾. Nec vero talia desunt apud Eustathium. In libro enim qui est de anima philosophos, qui Pythagoram et Platonem sequuntur, verbis alloquitur his: Τί γάρ φαμεν, ὦ Πυθαγόραι καὶ Πλάτωνα;⁷⁾.

Numerus dualis, qui inde ab Alexandri aetate magis magisque evanescit⁸⁾, artificioso in usum recipitur ab Atticorum imitatoribus neque repudiatur ab ecclesiae doctoribus velut Methodio, Basilio, aliis⁹⁾.

¹⁾ Rehd. Ind. Dem. p. 272.

²⁾ cf. S. IV 608; Debr. § 142; cf. Aristot. rhet. 3, 6. 1407^b 28.

³⁾ τῶν ἀναφορῶν ἐρῶσι scribi vult Brinkmann p. 311.

⁴⁾ Thea. II 1708.

⁵⁾ K.-G. I 10 sq.

⁶⁾ S. III 48. IV 147. 612; Trunk p. 6: cf. auct. περὶ ὕψ. 233.

⁷⁾ PG. 86 II 2040 A; Cavallera p. 87.

⁸⁾ Debr. § 65; Raderm. p. 62; Mays. I 249.

⁹⁾ S. I 88. IV 611; Trunk p. 5 sq.

Apud Eustathium quoque nonnulla eiusmodi exempla inveniuntur: 1810 *ἄμα δυοῖν ἀνδράσι*; 5519. 5810 *δυοῖν θάτερον*; 3927 *ἄμφω*; 1627. 2220. 2618 *ἐξ ἁμφοῖν*; 565 *τούτοις*. Nec vero substantivorum neque verborum dualis numeri formas eum habere moneo¹⁾.

b) De casibus.

De accusativo.

Apud recentioris aetatis scriptores accusativus haud raro exstat post verba, quae ab Atticis cum dativo vel genetivo coniunguntur²⁾. Talia in Eustathii libro non occurrunt. Legis enim 1823. 2917. 4228. 4317 *χράσμαι τι*; 375 *λαμβάνομαι τινος*, quibus verbis recentiores scriptores accusativum nonnumquam adiciunt³⁾. Sed contra usum Atticum dativus pro accusativo ponitur post verba *ποιέω* — 1829 —⁴⁾, *προσκυνέω* — 3024. 3028. 27. 29. —⁵⁾. Neque omitam *ἐπιψηφίζομαι τι* 5616 i. e. suffragio meo approbo aliquid, quae vox apud Xenophontem (Anab. VII 6, 14), Dionysium Halicarnasenseum (Ant. Rom. 6, 84), Diodorum (19, 16) accusativum habet. *ἐπιψηφίζομαι τί τι* i. e. adiudico vel concedo alicui aliquid etiam apud alios posterioris aetatis scriptores legis. sed dativum rei non invenis.

Accusativus qui dicitur obiecti interni reperitur 4611: *Ἰουδαϊκὴν ἀρροσιῶν ἀβλεψίαν*; 5820: *δεισιδαιμονίαν πνέττων*. Figura autem quam vocant etymologica exstat 514: *τὰ τῆς κακοδοξίας ἐσπευρεν . . . σπέρματα*.

Accusativus graecus vel limitationis, qui in NTo raro occurrit⁶⁾, legitur 1618: *δακνόμενοι τὰς ψυχὰς*; 233: *τὸ αἰσθητὸν ὄμμα τυφλωτέον*; 316 *τὸν . . . νοῦν ἐνύφλωττεν*. Recentiores scriptores pro accusativo limitationis saepe dativum habent⁷⁾, cui loquendi consuetudini, etsi apud Atticos usitata non est, etiam Atticistae indulgent⁸⁾. Eustathius quoque talia exempla praebet (cf. p. 23).

Haud pauca inveniuntur neutrius generis adiectiva, quae vim modalem habent, ex quibus quae articulo instructa sunt afferam: 307: *τὸ δεύτερον*; 183. 1916. 2024. 2225 al.: *τοῦναντίον*; 4115: *τὸ ξύμπαν*; 1725: *τὸ σύμπαν*; 1728. 206. 2830 al.: *τὸ πάραπαν*; 3324: *τὸ πρῶτον*;

¹⁾ In fragmentis autem talia inveniuntur: Cavallera p. 63 *τὸ χεῖρε*, Cavallera p. 65 *Ἐορβὴν καὶ Ἰούδας ἄριστα συνεβουλευσάτην*.

²⁾ Raderm. p. 120 sq.

³⁾ Debr. § 1524.

⁴⁾ K.-G. I 3236; Debr. § 157 et 2063; Raderm. p. 121 et 127.

⁵⁾ Debr. § 1512; Jahrb. f. kl. Phil. p. 384.

⁶⁾ Raderm. p. 122.

⁷⁾ Debr. § 197; Raderm. p. 122; S. IV 609.

⁸⁾ K.-G. I 4384; S. I 236. III 57. IV 60.

308: τὸ σύνολον; 3116: τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα. Hic dicendi usus pro Atticismo habetur a Schmid¹⁾).

De dativo.

Dativus, qui in vulgari posterioris aetatis sermone rarescit, artificiose frequentatur ab iis, qui elegantes in dicendo videri volunt²⁾. Eustathius quoque dativo valde delectatur, ita ut contra legem Atticam eum nonnunquam adhibeat (cf. p. 23 sq.). E magno numero verborum, quibus dativum addit, ea primum affero, quae apud alios sive antiquioris sive posterioris aetatis scriptores nonnunquam praepositiones habent: ἀντιλέγω 4128 (α. πρὸς τινα: Xenoph. Ar. Plat. Polyb. Iustin. al.); ἀντιπίπτω 179 (α. πρὸς τινα: Plut. Geop.); ἀντιδοξέω 4218. 5521 (α. πρὸς τινα: Polyb.); ἀποκαθιστάω τινά τινι 4519 (ἀποκαθίστημι τινα εἰς τι: Polyb.); ἐγγαράττω 5229 (ε. εἰς τι: Plut.; ξ. κατὰ τιος: Plut.); ἐμμένω 4821, quod raro Attici, posteriores autem scriptores frequenter cum praepositione coniungunt³⁾; ἐπιτευχίζω 2429 (ξ. ἐπὶ τινι: Luc.); προσέχω sc. τὸν νοῦν 1619. 485. 6113 (π. πρὸς τι: Polyb.); πληρώω τί τινι 518, quod verbum apud Atticos plerumque genetivum, raro dativum habet⁴⁾; προσφέρωμαι τινί τι 1811, activ. 3127. 378 (πρ. τι πρὸς τινα: Polyb.); μάχομαι τινι 2228. 2314. 421. 5522. 5610. 14. 5732 (μ. πρὸς τινα antiquiore et posteriore aetate invenis)⁵⁾; προστίθημι τινί τι (de rebus) 282 (de verbis) 3718 (πρ. τι πρὸς τι: Ar. Plat., πρ. τι εἰς τι: Dem., πρ. τι ἐπὶ τινι: Soph., NTi libri de rebus πρ. τι ἐπὶ τι, de verbis ἐπὶ τινι habent)⁶⁾; ὑπεισδύομαι τινι 4519 (ὕ. τι Phot.).

Modo dativum, modo praepositiones invenis apud haec verba: ἀπειλέω τινί 2927. 3720. 5427; ἀπειλέω κατὰ τιος 3415. Attici semper ἀπ. τινί dicunt, ἀπ. κατὰ τιος etiam apud Plutarchum et Philonem occurrunt⁷⁾. διαλέγομαι τινι 3511; δ. πρὸς τινα 2131. 4128; eodem modo et superioris et posterioris aetatis scriptores variant⁸⁾. ἐμβαλχεύω τινί 208⁹⁾; ἐμβαλχεύω ἐν τινι 4023. δμιλέω τινί 258; δμ. πρὸς τινα 2120, quas structuras et Attici et recentiores auctores praebent¹⁰⁾. συζεύγνυμι τινι 1621. 399; συζεύγνυμαι (pass.) μετὰ τιος 5420. Apud

¹⁾ IV 612.

²⁾ Thumb p. 23; Debr. p. 109; Raderm. p. 121; S. III 56. 289.

³⁾ Krebs p. 72.

⁴⁾ K.-G. I 3541 et 355 A 1; Debr. § 172; Rad. p. 125.

⁵⁾ K.-G. I 433 A 3; Debr. § 1934.

⁶⁾ Debr. § 202.

⁷⁾ cf. Pass. s. v.

⁸⁾ K.-G. I 431 A 1; Debr. § 1934.

⁹⁾ ἐμβαλχεύοντος αὐτῆς M, ἐμβαλχεύοντος αὐτῆν, id quod apud Euripidem (Troad. 408) legitur, Jahn (2021) et Brinkmann (p. 309) scribi volunt.

¹⁰⁾ K.-G. I 431 A 1; Debr. § 1934.

Aristotelem quoque (H. A. 6, 585^b 9) *σ. (pass.) μετὰ τινος legis*, Polybius (8, 62) autem *σ. πρὸς τινα* habet. His adde *λείπομαι*, cui verbo sicut apud Atticos modo genetivus — 2621 —, modo dativus — 593 — additur¹⁾.

Sequuntur adiectiva cum dativo coniuncta: 4038 ἀδελφός τινι, cui Attici saepius genetivum quam dativum adiungunt²⁾; 477 δημογαστήριός τινι; *δμ. τινος* apud Homerum (Ψ 95) legitur; 6211 δημοῖθης τινί; 3310 δμόδοξός τινι; 2710. 2823. 2923. 3922. 451 δμοιός τινι; *δμ. τινος* nonnunquam legitur in NTo³⁾; 2722 παραπλήσιός τινι, quod verbum in lingua Attica vel dativum vel genetivum habet⁴⁾. E more Attico modo cum dativo modo cum genetivo coniunguntur vocabula ἐναντίος — *ἐ. τινί*: 216. 348. 437; *ἐ. τινός* 3718 — et *ἰδιος* — *ἰδ. τινι*: 3125; *ἰδ. τινος* 2414. 6220 —⁵⁾. Huc denique pertinet *δ αὐτός τινι* 4110. 14⁶⁾.

Nonnulla inveni dativi pronominis αὐτός exempla praepositione σύν carentis, quam structuram apud eruditiores communis sermonis scriptores usitatam esse Schmid docet⁷⁾: 2218. 2313. 468. 4730: αὐτῷ σώματι; 4122: αὐτῷ σώματι καὶ γλώττῃ.

Dativus auctoris, quamquam neque a Polybio neque a NTo alienus est, tamen pro Atticismo a Schmid habetur⁸⁾. Ex Eustathii libro exempla numero haec: 2710 τὰ δεδραμένα τοῖς φαρμακοῖς; 2830 τοῖς μάγοις ἕκαστα περιεργίᾳ διαπραττεται; 3717 τὰ τῷ Σάμωνι ἐληγμένα; 507 τοῖς ἑκπονηθεῖσιν αὐτῷ σπουδάζουσι; sim. 358. 3811. 5115. 5218.

Dativi instrumentalis plus septuaginta exempla numeravi, velut 175 ἀέρα δέρων αἰωροκοπίαις (cf. p. 44) ὑποκένους; 182 ἐξελείσασθαι συγγυτέρα δεήσει καὶ καρτερῇ ψυχολατρείᾳ; alia exstant 1921. 2031. 3225. 338 al.⁹⁾.

Nec minus saepe dativus modi ab Atticistis quoque frequentatus reperitur¹⁰⁾. Satis habeo exempla attulisse haec: 1720 δμοθύμῳ σπονδῇ; 2010. 211. 2325. 3422. 364. 4332. 5414 ἀπάτῃ; 2428 σιγῇ; 2613. 2715. 2821. 472. 4819. 5612 τῷ δοκεῖν; 5110. 5813 ἀφοσιώσει; 5732 λήθῃ;

¹⁾ Krueg. § 4815, 9.

²⁾ K.-G. II 3462.

³⁾ Debr. § 1824.

⁴⁾ K.-G. II 3525 et 412 sq.

⁵⁾ K.-G. II 3525 et 4085.

⁶⁾ cf. Debr. § 1941.

⁷⁾ IV 610.

⁸⁾ Leipz. Stud. III 279. Solum quod Luc. 2315 exstat exemplum huc pertinere Debrunner dicit § 191; S. IV 612.

⁹⁾ de praepositione ἐν cum dativo coniuncta pro dativo instrument. cf. p. 35.

¹⁰⁾ S. IV 616.

582° προαιρέσει; 629 ὑποκρίσει; 4021 οὐδενὶ κόσμῳ πρόποντι¹⁾; 4118 ἀπαραιεπτῶ δὲ τάξεως ἀκολουθία (sc. ἐφησεν).

Dativi causae commemoro haec exempla: 312 ὑπεροφίας ἀνοία προλιπεῖν; 3715 ἀπορία προγνώσεως οὐδὲν ἀληθὲς ἐξεῖπεν; sim. 5715. 4628. 29. 5710. 11. 29. ἐπὶ cum dativo pro dativo causali legitur 1614 μέμφομαι ἐπὶ τινι.

Dativus limitationis (cf. p. 20) exstat: 1715 τοὺς οὕτω καλουμένους δνόματι „γνώστας“; 2930 τοὺς δνόματι θεοὺς ἀνακικλήσκομένους; 5710 τὰς αὐτῷ²⁾ φύσει προσηκούσας.

Contra consuetudinem Atticam dativus ponitur ad temporis spatium significandum: 2520 τοῦ τοσαύταις ἐτῶν περιόδοις ἐλαυνομένου, a quo dicendi usu ne Atticistae quidem abhorrent³⁾.

Dativus locativus cum verbo ἐπιδημέω coniungitur — 4610 —, quae structura ab Atticis aliena apud Philostratum, Lucianum, Origenem, in papyris occurrit⁴⁾.

Restat, ut afferam singulare dativi exemplum, quod legitur 171: οὕτε γοῦν ἵππος ἀγωνιστῆς εἶναι κρίνεται δόκιμος, ἐαντῷ (solus) τρέχων εὐσκελῶς, quod iis simile est, quae inveniuntur Ioann. 1917: βασιτάζων ἐαντῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον⁵⁾.

De genetivo.

Ac primum quidem nonnulla verba enumero, quibus et superioris et posterioris aetatis scriptores nonnunquam praepositiones addunt, Eustathius autem semper genetivum adiungit: 284. 442 ἀπαλλάττομαι (ἀπ. τινος et singulis locis ἀπό, ἔκ τινος: Attici: ἀπ. τινος et ἀ. ἀπό τινος: NTum)⁶⁾; 4025 ἀφίσταμαι τινος⁷⁾ (NTum ἀφ. ἀπό τινος plerumque habet; neque apud Polybium talia desunt⁸⁾; 469 ἐπιβαίνω τινός (ε. τινός, τινί, praep.: Attici et Polyb.: ἐ. τινί, τί, praep.: NTum)⁹⁾; 2733 ἐπιφροντίζω τινός, quod verbum nisi apud Eustathium non occurrit, simplex autem φροντίζω apud Atticos cum praepositionibus nonnunquam

¹⁾ οὐδενὶ κόσμῳ legitur apud Herod., Thuc., Plat. Polyb. al. (S. IV 59. 191); Eustathium amplificationis gratia participium addere moneo.

²⁾ αὐτῷ M, corr. Brinkmann p. 312.

³⁾ S. I 92. 236. II 41 sq. III 65 sq.

⁴⁾ cf. Pass. s. v.: S. I 393. IV 355; Borst p. 68; Preis. s. v.

⁵⁾ Raderm. p. 129 med; cf. E. Schwartz, Ind. Lect. Gott. 1905 p. 8 sq. et 1908 p. 22.

⁶⁾ K.-G. I 400 A 2; Pr.-Bauer s. v.

⁷⁾ Verba, quae exstant 3328 — ὁ θεὸς ἀφίστηκεν ἀπὸ σοῦ —, omnia ex LXX deprompta sunt, quare post σοῦ signa ponenda esse censeo.

⁸⁾ Debr. § 1802; Schweigh. s. v.

⁹⁾ K.-G. I 346 et 403 A 9 et 4073; Schweigh. s. v.; Preusch.-Bauer s. v.

coniungitur¹⁾. 4431 *ἐπιμέλομαι τινος* (ἐ. cum praep. coni. nonnunquam apud Atticos²⁾; 2720 *καθαρίζομαι τινος* (κ. ἀπό τινος: NTum³⁾; 375 *λαμβάνομαι τινος* (λαμβάνω ἀπό τινος et λ. τι: NTum⁴⁾; 4417 *στοχάζομαι τινος* i. e. respicio aliquid (στ. πρὸς τι Polyb.).

Modo genetivum modo praepositiones invenis apud verbum *ἀκούω*. Legis enim 347. 362. 3819 *ἀκούω τινός*; 2425 *ἀ. παρὰ τινος* (ὁ δαιμονιζόμενος ἔγνω παρὰ δαιμονώσης ἀκούσας); 252 *ἀ. ὑπὸ τινος* (ἄλλως τε καὶ ὑπὸ δαιμονώontos ἀκούει προσώπων). Talia exempla apud Atticos quoque exstant, sed *ἀκούω ὑπὸ τινος* in lingua Attica semper vim passivam habet⁵⁾.

His denique cetera verba cum genetivo coniuncta adicio: 5920 *ἀποδέω*; 4018 *ἀπολαύω*; 3020 *ἄρχω*; 286. 624 *ἀνίεμαι*; 495 *ἀφίεμαι*; 3628. 3710 *ἄπτομαι*; 181 *γυμνόομαι*; 1910 *δεσπύζω*; 587. 2 *δέομαι*; 4325 *ἐκκρούομαι*; 4918. 5323 *ἐξάπτομαι*; 3327 *ἐπακούω*⁶⁾; 4628 *ἐπιλαμβάνομαι*; 4428. 4623. 538. 567 *ἔχομαι*; 1914. 4920 *καταγυεύδομαι*; 2932. 3214 *προέχω*; 1713. 3724 *προίσταμαι*; 3024 *χρηίζω*; 2018 *σφάλλομαι*.

Iam adiectiva enumero, quae genetivus sequitur: 386. 31. 5511 *αἴτιος*; 2018. 4311. 499. 623 *ἀνάπλεως*; 2430. 3433. 5033. 5312 *ἄξιος*; 2414 *ἴδιος* (cf. p. 22); 431 *μεστός*; 5431 *ἐγερτικός*; eiusmodi adiectiva in -ικός desinentia, quae facultatem indicant, permulta inveniantur apud Platonem; *ἐγερτικός* quoque ex libris eius depromptum est⁷⁾.

Genetivus post adverbia loci legitur 3928: *περαιτέρω πού γῆς*; post adverbia modi cum *ἔχειν* coniuncta 1628 *ὅπως ἔχει*⁸⁾ *δόξης*; 1611 *πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης*; talia ab A. Maio pro Atticismis habebantur, ut Schmid docet⁹⁾.

Genetivus partitivus exstat: post pronomina: 173 *τις ἀθλητῶν*; 5410 *τις ἀσεβῶν*; 4112 *τίς δὲ τῶν ὄντων*; 4423 *πᾶς ὁστισοῦν ἀνθρώπων*; post οὐδείς: 197 *τῶν ἐπιτυχόντων οὐδείς*; 305 *οὐδείς τῶν εὖ φροσύνων*; 4427 *οὐδείς δικαίων οὐδ' ἀδίκων*; 4531 *οὐδείς ἄλλος τῶν ἀνθρώπων*; post *ἕκαστος*: 2432 *ἐκ ἀνθρώπων*; post superlativum: 2017 *ὃ κράτιστε ἀνδρῶν*. Genetivi partitivi adiectivis neutris generis subiecti haec exempla observavi: 2212 *ἐφ' ἕτερα τῶν παραδειγμάτων*;

¹⁾ K.-G. I 367 A 15.

²⁾ K.-G. eodem loco.

³⁾ Debr. § 180.

⁴⁾ Marc. 122.

⁵⁾ K.-G. I 360 A 9a; cf. Krueger § 523, A 2, 3.

⁶⁾ Dativus, quem LXX libri habent, ab Eustathio repudiat; legitur enim I Reg. 2815: *οὐκ ἐπακήκοέ μοι*, apud Eustathium *οὐκ ἐπακήκοέ σου*...

⁷⁾ Rep. VIII 523 E; 524 A; cf. S. I 402.

⁸⁾ corr. Brinkmann p. 308.

⁹⁾ IV 76.

8523 κατ' ἐμείνο καιροῦ; 5023 τὰ ὑπόκρυτα τῶν λόγων, quae ratio dicendi ab Atticis non aliena apud elegantes posterioris aetatis scriptores usitata est¹⁾).

Vulgaris sermonis scriptores pro genetivo partitivo praepositiones ἐκ, ἀπό, ἐν non raro habent²⁾. Eiusmodi exempla apud Eustathium leguntur haec: 3031 εἴπερ ἄγγελοι τινες ἦσαν ἐκ τούτων; 4017 μεταδοῦς αὐτῷ . . . ἐξ ὧν εἶχεν; 4525 μονώτατος ἐκ πάντων³⁾.

Genetivus relativus neutrius generis articulo instructus invenitur 196: τὸ τῆς ἀξίας; 3210 τὰ τοῦ Χριστοῦ. Talia ab Atticistis renovata esse Schmid docet⁴⁾.

Genetivum comparationis invenis 2719. 2815. 2931. 314. 4721, pro quo genetivo vulgaris sermonis scriptores nonnunquam praepositiones παρά, ἀπό, ἐπερ ponunt⁵⁾. Huc spectant verba: 3528 δοθήσεσθαι „τῷ πλησίον“ αὐτοῦ τῷ μᾶλλον ἐπερ αὐτόν „ἀγαθῷ“, quae ad LXX verba I Reg. 1529 — δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ἐπερ σε — certe conformata sunt. ἄλλος παρά — 543. 6129 — a consuetudine Attica non abhorret⁶⁾.

Genetivi absoluti, qui in posterioris aetatis sermone retinetur, satis multa sunt exempla, velut 186. 1914. 2018. 2330. 286 al.; ea omnia ad legem Atticam conformata sunt⁷⁾.

Poetarum more genetivus cum adiectivo coniungitur 3324: σχέτις πάντων ἀνθρώπων⁸⁾.

Genetivum denique relationis eleganter ponit Eustathius 5125: ἔμφρων καὶ γνώμης ἄριστος⁹⁾.

De verbi genere.

Pro medio genere, quod posteriore aetate magis magisque evanescit, recentiores scriptores vel etiam Atticistae activum haud raro habent¹⁰⁾. Eustathius quoque contra usum Atticum scribit 3411. 424 ἐπιφράζω; 3520 ἡπτάω; 372 ὀγοποιέω. Quae forma activa ὀγοποιέω ex eodem orationis exornandae studio ac καθεσθῆναι (cf. p. 16) fortasse exorta est; legis enim ὀγοποιεῖσα δὲ καὶ πέπτουσα.

¹⁾ K.-G. I 3385^b; S. I 88. II 39. IV 609.

²⁾ Debr. § 165.

³⁾ cf. K.-G. I 340 A 5.

⁴⁾ IV 612.

⁵⁾ Debr. § 185a.

⁶⁾ Krueg. § 6836, 7.

⁷⁾ Debr. § 423; Raderm. p. 208sq.

⁸⁾ K.-G. I 339.

⁹⁾ Krueg. § 4728, 9.

¹⁰⁾ Debr. § 307 et 310; S. I 239. IV 73. 619.

Futurum medii neglectum non inveni; recte 2214 βαδιοῦμαι scribit¹⁾.

Contra consuetudinem Atticam pro activo medium ponit: 5632 διακονέομαι²⁾, 574 ἐραλίζομαι. His adde locutionem ἐλπίδας ἐποτίθεται τοῖς ἀγγέλοις — 4717 —, in qua Attici semper activum adhibent³⁾.

ἡγενήσατο — 5728 — denique aoristi formam afferō, quae poetici et recentioris actatis sermonis propria est⁴⁾.

De modis enuntiatorum liberorum.

Hoc loco imprimis de optativo potentiali mihi dicendum est. Hic optativus cum ἄν coniunctus, qui quo magis in vulgari sermone rarescit, eo studiosius ab imitatoribus linguae Atticae frequentatur, ab Eustathio quoque persaepe ponitur⁵⁾. Multae quidem sunt locutiones tritae velut φαίη τις ἄν, εἴποι τις ἄν — 2319. 28. 247. 31. 2611. 2712. 9. 301 al. —, nec tamen desunt alia exempla, velut 1823 πῶς ἄν εἴη φερέγγυος μάστιγς; 211 πῶς οὐκ ἄν εἴη γε σαφές; 2517 οὐδείς γὰρ ἄν ἐπολάροι; 281 οὐδείς γὰρ ἄν ἐλοιτο; sim. 2116. 3123. 3312. 3522. 3731. 413. 4427 al.

Sequuntur nonnullae sententiae, in quibus tempus futurum eandem vim atque optativus potentialis habet: 2315 τοῦτό τις ἀνθροποφέρων ἐρεῖ σοι; 303 οὐδείς πω... δριεῖται; 526 οὐδείς ἀμφιλέξει⁶⁾.

De enuntiatis secundariis.

a) De enuntiatis causalibus.

Ac primum quidem particulas, quibus enuntiata causalia inducuntur, litterarum ordine enumero: ἐπεὶ 269. 277. 583; ἐπειδάν 4316, qua coniunctione hiatus evitatur; ἐπειδή 299. 397. 4312. 609. 6125; ἐπειδήπερ 5111, quae ante vocalem exstat; ὁπηνίκα 2421. 379. 616; ὅπου γε καὶ 3111. Tritissimas coniunctiones ὅτι, διότι non inveniri moneo.

Neque omittam locutionem παρὰ τοῦτο i. e. propterea, quibus, quae in secundo causalis periodi indicantur, in principali recipiuntur, velut 269: ἐπεὶ τοίνυν οὐ διέστειλε τὸ γράμμα... παρὰ τοῦτο φαίη τις ἄν; sim. 279. 4313. 19, quae ratio dicendi ex studio quodam sententiae amplificandae certe exorta est.

Tribus locis hiatus evitandi causa μηδέ pro οὐδέ ponitur: 2421 ὁπηνίκα μηδέ σκυῖας εἶδεν μόριον; 2613 ἐπεὶ μηδέ θέμις; 271 ἐπεὶ οὖν

¹⁾ cf. Debr. § 77. S. IV 589.

²⁾ Contra 2431 διακονέω legis.

³⁾ Pass. s. v.; cf. S. I 94. 239. II 49sq. IV 616.

⁴⁾ S. I 203. IV 603; Jahrb. f. kl. Philol. p. 461; Debr. § 78.

⁵⁾ S. I 97sq. IV 622; cf. Raderm. p. 164sq.

⁶⁾ cf. K.-G. I 235 A.

ἡ διηγηματικὴ μὴδὲ δεῦρο. Eadem de causa et Atticistae et alii posterioris aetatis scriptores μὴ cum οὐ confundunt¹⁾).

Optativus, qui exstat post *ἐπειδάν*, commemoratione dignus est: 4316 *ἐπειδάν ἐπερηφανία χρώμενος ἀμέτρω* ... *λέγοι*, quem optativum an iure Brinkmann ab Eustathio abiudicaverit dubito²⁾, nam eiusmodi exempla satis multa apud recentiores scriptores eosque eruditos inveniuntur³⁾. Quo accedit, quod Eustathius etiam post *ὥς ἂν* optativum habet (cf. infra).

Duobus locis τῷ cum infinitivo coniunctum causalis enuntiati locum tenet: 547 *ἀποκρατέος ἐστὶ τῷ τὴν ἀθέμιτον εἰδωλατρείαν εἰσηγεῖσθαι*; sim. 568. Hic usus ab Atticis non alienus nonnullis locis apud Polybium, haud paucis in papyris, semel in NTo invenitur⁴⁾.

b) De enuntiatis finalibus.

Omnia fere enuntiata finalia particula *ἵνα* instituuntur: 1619. 177. 185. 2123. 2211. 237. 2412. 2523. 29. 2630. 2822. 306. 319 al.⁵⁾. Contra consuetudinem Atticam post *δέομαι ἵνα* legis 401: *ἐδεῖτο γὰρ, ἵν' ἀφικόμενος δ' Αἰζαγός* ...⁶⁾ qua coniunctione, cum paucis verbis ante *ἡξίου* *ὅπως* scripserit, fortasse variandi studio adductus Eustathius utitur. E more Attico infinitivum habet post *δέομαι* 1813. 2723. 587. Bis enuntiatum finale inducitur vocula *μή*: 246 *ἵνα ἡ ψυχὴ τοῦ προφήτου φορῇ, μή πη ἄρα* ... *δαίνοι*; sim. 3420; *ὅπως* uno loco legi supra commemoravi, *ὥς ἂν* denique, quibus optativus subiungitur, invenis 1622: *ὥς ἂν μήτε τινὲς οἴοντο*, quae ratio dicendi a NTo aliena in Atticismis habenda est⁷⁾.

Modus optativus, cuius locum posteriore aetate saepe conjunctivus tenet⁸⁾, ab Eustathio nequaquam repudiatur. Legitur post tempora praeterita: 184 *προσέειπεν γυναῖκα* *ζητήσιν* *ἐγγαστήριμνον*, *ἵνα ἀφίκοιτο*; 236 *ἐσχηματίζετο κατὰ τὴν ὥραν*, *ἵνα ἐπιφανὲν ἐξείποι*; sim. 2623. 317. 427. 542⁹⁾; post tempora primaria 1619 *ἵν' οὐκ μὴ δόξαιμι*...

¹⁾ S. IV 623. Raderm. p. 211. Heiler p. 83.

²⁾ p. 311.

³⁾ Raderm. p. 202 med. S. IV 620; cf. S. I 97 sq. IV 622.

⁴⁾ K.-G. I 42 d. Mays. II 223 sq.; ep. ad Cor. 2, 15; cf. S. III 82. IV 618.

⁵⁾ Beiträge zur gr. Synt. II 1 p. 132; II 2 p. 44; Leipz. Stud. III p. 291; Rad. p. 203; Mays. II 1 p. 261.

⁶⁾ cf. K.-G. II 372 sq.; Debr. § 392 e; Trunk p. 55.

⁷⁾ S. III 86. IV 88; cf. Trunk p. 55 sq., qui Basilium in litteris ad laicos homines dignitate atque auctoritate conspicuos hac structura usum esse commemorat.

⁸⁾ Debr. § 65; S. III 83; Raderm. p. 170.

⁹⁾ Optativum futuri in tribus exemplis — 2623. 317. 542 — legi moneo, de quo optativo vide h. d. p. 31.

ἀγῶνα δικανικὸν εἰσάγειν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι ... συζευξαι; sim. 2411. 2523. 447. 495¹⁾. Optativus cum ἄν coniunctus exstat: 2530 ἡξίου... εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρὸς ἐπιφορὰν, ἵνα... ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη... καὶ πᾶσιν φανερόν ἂν εἴη; 2822 ... ἔδει ... εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ λέγειν „ὡσαύτως“, ἵνα μὴ τις ὑπολάβοιεν (cf. h. d. p. 16) ἦν, in enuntiato autem finali, quod primario caret: 2123 ἵνα δὲ κατὰ τὸν ἀγιοφάνῃ Παῦλον ἀποφθεγγόμενος εἴποιμ' ἄν²⁾. De voculis ὥς ἂν cum optativo coniunctis supra (p. 27) dixi.

Coniunctivus ponitur post tempora primaria: 176 ἀρμύττει... τοῖς ἐναντίοις ἀντιστατῆν, ἵν' ἐξ ἐνὸς ὁποτέρου διαγινώσκηται τὸ προῦχον; sim. 4324. 5633. 6130; post tempora praeterita: 3420 οὐκ ἂν ἐπεζήτησε τὸ πταῖσμα, μὴ πῇ ἄρα διὰ τοῦτον τινὲς... ἐξεκινυσθῶσι; 394 ἡξίωσε τὸ ψεύδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας ἐμβάλλειν³⁾, ἵνα πολέμον γενέσιν τῷ τουρ-γῆσιν καὶ διαφθειρῇ τὸν ἄδικον; sim. 3931. 401. 5115. 5412. Tatianum in omnibus. Origenem in plurimis sententiis finalibus coniunctivum adhibere moneo. Basilium quoque innumerabilibus locis post tempora primaria coniunctivo uti Trunk docet⁴⁾.

In eodem verborum ambitu coniunctivum et optativum Eustathius artificiose variat 244: φῆσαι... διτι μετένηκεν ἡ διπλοῖς ἐπὶ τοῦ τάφου... ἵνα ἡ ψυχὴ τοῦ προφήτου φορῇ, μὴ πῇ ἄρα γυμνὴ... διάγοι; 2527: ἡξίου μὲν... τὴν ἐκατέρωθεν ἀντεξέτιξέσθαι τάξιν... ἵνα... ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη... ἐκ δὲ τοῦτου διαγινώσκηται τίς ἡ τοῦ κρείττονος ἐξουσία, καὶ πᾶσι φανερόν ἂν εἴη γε τὸ ἄμεινον⁵⁾.

Uno loco exstat indicativus futuri, qui apud Atticos in eiusmodi sententiis rarissime occurrit⁶⁾ 303: ταῦτα μὲν οὐδεὶς... ὀρεῖται... ἵνα μὴ... ψηφιεῖται, quo in enuntiatio arte oratoria adductus Eustathius verbi formam ψηφιεῖται ad ὀρεῖται haud dubie accommodare vult (cf. h. d. p. 25). Adde 3820 ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παραλείψας ἐρῶ τὸ ζητούμενον; 527 ἵνα δὲ τὸ ὑπερβάλλον ἐρῶ προσθεῖς, quibus per ellipsim sententia primaria deest. In sententia, quae exstat 2123, optativus cum ἄν coniunctus futuri locum tenet.

Denique afferenda sunt, quae leguntur 2211: — ἵνα δὲ μὴ παρεκβάς ἐφ' ἑτερα τῶν παραδειγμάτων —, ἐξ αὐτῶν ὧν ἔγραψεν ἐνταῦθα ποιήσομαι τὴν ἐρώτησιν, quae sententia certe corrupta est. Desiderantur enim post παραδειγμάτων verba fere haec: ἐξίστασθαι δόξω τῆς ζητήσεως,

¹⁾ K.-G. II 382 sqq.; Beitr. z. gr. Synt. II 2 p. 101.

²⁾ Sic enim verba coniungunt Jahn (2819) et Brinkmann p. 309.

³⁾ ἐμβάλλειν coni. Brinkmann p. 310.

⁴⁾ Heiler p. 67; Borst p. 63; Trunk p. 54; cf. K.-G. II 374 A 2; Radem. p. 170; H. Diel, de enuntiativis finalibus apud Graec. rerum scriptores posterioris aetatis. diss. Monach. 1895, p. 20 sq.

⁵⁾ K.-G. II 387 a.

⁶⁾ K.-G. II 384 A 4.

πρῶτον μὲν, quae Brinkmann inseri vult¹⁾), vel, si quae exciderunt ex ipsius Eustathii verbis suppleri vis, ἐκκρούεσθαι δόξω τοῦ ζητήματος, πρῶτον μὲν (cf. 432).

Infinitivus cum praepositione coniunctus vim finalem habet 2232: ἐπεὶ δὲ τοῦ πείσαι ὡς αὐτὸς ἀνθρωπὸς ἐστι; eiusmodi exempla saepe apud Polybium inveniuntur, qui quidem ἐπεὶ praepositionem cum infinitivo coniunctam non habet; haec structura autem apud Iosephum, Plutarchum, Philostratum exstat²⁾).

c) De enuntiatis consecutivis.

A particula ὥστε exempla instituuntur haec: 1917: τοσοῦτον ἐξετάλη παρασυρεῖς, ὥστε οὐκ ἐρυνθιᾷ . . . περιπιθῆναι; 2824: οὐκοῦν ὥσπερ τοῖς ἡδύνατο τοὺς ἐναντίους ἀμύνασθαι τοῖς ἰσοῖς, ὥστε τοὺς ἀγῶνας . . . ὑπάρχειν; 303: ὁ . . . τοιαύτην ἀπονέμων ἐξουσίαν, ὥστε πνεύματα . . . μεταπέμπεσθαι; 4011: χάσματος ἰδέα διεργουσα . . ., ὥστε μὴ δύνασθαι; 433: τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις (cf. h. d. p. 5 adn. 2), ὥστε ψυχὰς . . . μεταπέμπεσθαι; 443: τοιαύτην ἔχει δαίμων ἐξουσίαν, ὥστε δικαίων ἀνακαλεῖσθαι ψυχὰς; 459: οὕτως δὲ θεοπεσία κειραταίωται δυνάμει . . ., ὥστε καὶ . . . ἔχειν; 5123: „γαμβρὸς“ ἀναδέδεικτο „τοῦ βασιλέως“, ὥστε τούτῳ μὲν . . . ἀναθεῖναι; 6215: ἐξεδόθη δὲ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν, ὥστε πατεῖσθαι.

ὡς legitur in enuntiatis his: 2113: τίς δὲ οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὡς ἐποκρίνεσθαι; 329: τοσοῦτον ἀμβλυνποῦοι τινες, ὡς οὐ δύνασθαι; cuius particulae in sermone Attico raro obviae apud eruditos posterioris aetatis scriptores satis multa sunt exempla, perpauca autem in papyris; exemplum, quod in NTo exstat, in dubium vocatur³⁾. Eustathium ante vocales ὥς, ante consonantes una sententia excepta — 1917 — ὥστε ponere ex enuntiatis, quae antecedunt, cognoscitur.

E vulgaris sermonis consuetudine sententia consecutiva instituitur particula finali 194: ποταπὴ καὶ ὅποια καὶ τίς ἡ κακοδαίμων ἐτύγχανεν αὕτη γραῖς, ἵνα ὑπόσχηται. Idem in NTo, apud Iosephum, Philostratum, Epictetum, Origenem invenis⁴⁾.

Omnibus fere locis infinitivum legi moneo. In ea sententia, quae indicativum habet — 1917 — particula ὥστε, quamquam verbum quod sequitur a vocali incipit, ὥς coniunctioni praefertur. Hac in re

¹⁾ p. 309.

²⁾ Krebs. Praep. adv. I 49; Diel p. 52sq.; S. IV 57; Debr. § 403.

³⁾ K.-G. II 501 A; Krueg. § 633, 4; S. III 85. IV 87; Raderm. p. 197 init; Mays. II, 297 et adn. 1; Debr. § 3911; cf. Pr.-Bauer s. v.

⁴⁾ Debr. § 3915; Jahrb. f. klass. Phil. Suppl. 20 p. 420; S. IV 87; Raderm. p. 191sq. et p. 240 med.; Borst p. 62.

consuetudo Attica servatur, nam particula *ὥς* apud Atticos singulis tantum locis in talibus sententiis cum verbo finito coniungitur¹⁾.

d) De enuntiatis temporalibus.

Sententiae temporales a particulis incipiunt his: *ἐπεὶ*: 445; *ἐπειδὴ*: 1718. 1832. 1930. 307. 373. 392a. 405. 4728. 6023; *ὅπνῃκα*: 1712. 2525. 3020. 3511. 4513. 466; *ὅποτε*: 3525; *ὅτε*: 3029; *ὥς*: 1720. 189. 1827. 1927. 26231. 296. 3014. 3118. 321.17 al. Ex quibus *ἐπεὶ* et *ἐπειδὴ* particulae vi temporali instructae posteriore aetate e communi usu excidisse videntur²⁾, *ὅποτε* autem et *ὅπνῃκα*, qua voce sonanti Eustathius delectatur (cf. h. d. p. 26), singulis tantum locis reperiuntur³⁾.

In enuntiato primario periodi temporalis adverbis *αὐθις*, *αὐτίκα*, *αὐτόθι*, *πάλιν*, *τηνικαῦτα* et locutione *ἐν ταυτῷ* cum molestia quadam Eustathius utitur, velut 1832: *ἐπειδὴ δὲ ... διεβεβαίωσατο ... αὐθις ... ἀποκρίνεται ... ἡ γυνή*; 1716: *ἐπειδὴ δὲ ... πρὸς τοῦ ἀλιτηγίου πικρῶς ἠλαύνετο δαίμονος, ὥχτο πάλιν*; 1930: *ἐπειδὴ δὲ ... ὁ δυνάστης ἦρτο ... αὐτίκα πάλιν ἀνθυπήνεγκε*; sim. 3116. 321. 4326. 3822. 307. 373. 405. 302a. 189. 3014. 3217. 5119. 4513. 1927. 6023. Similem dicendi rationem in periodis causalibus nonnunquam inveniri supra p. 26 demonstravi.

e) De enuntiatis particulis *ὥς* et *ὅτι* institutis.

Haec sententiae crebriores sunt, quam quae hic enumerentur, facile autem qui nonnullas libri paginas perlegerit, videbit *ὥς* particulam ante vocalem — 1815. 23. 1915. 205. 2011. 211. 8. 18. 23. 2232. 2316 al. —, *ὅτι* ante consonantem — 1610. 2333. 244. 2617. 2814. 316 al. — usurpari⁴⁾. Sed invenis duo exempla⁵⁾, in quibus *ὅτι* ante vocalem exstat: 2113 *ὥς ὑποκρίνεσθαι μὴ νοεῖν ὅτι αὐταί*, ubi, cum paulo ante *ὥς* coniunctione consecutiva Eustathius usus sit, fortasse variandi causa *ὅτι* pro *ὥς* scribit; deinde 258, qua in sententia verba ex libro Origenis deprompta particula *ὅτι* instituuntur — *εἴτα λέγεις ὅτι „οὐδεὶς ἔγνω τὸ μὴ εἶναι“* —; talia verba aliunde allata particula *ὅτι* induci solent⁶⁾, quam consuetudinem ceteris locis — 3524. 4119. 4521. 5315. 5713. 6016 — uno excepto — 2113 — Eustathius sequitur.

¹⁾ K.-G. II 501 A.

²⁾ Raderm. p. 201; Debr. § 455¹.

³⁾ Raderm. p. 207 med.; Debr. § 455¹.

⁴⁾ cf. Kallenberg, Rh. Mus. 1913, p. 467; Leipz. Stud. III p. 244.

⁵⁾ Exemplum quod 2424 exstat — *εἴτα ὅτι* — hic non afferendum est, nam hiatus post *εἴτα*, qui elisione litterae α facile tollitur, nihil offensionis habet (cf. h. d. p. 77).

⁶⁾ Krueger § 651 A2.

Particulam *δοῦναι* (a Polybio hiatus evitandi causa adhibitam, ab Aristide spretam) non inveni¹⁾.

E vulgaris sermonis consuetudine particula *ἵνα* post verbum cognoscendi ponitur 481: *ὑποκρίνεται μὴ νοεῖν, ἵνα δυοδαίμονα παρὰσκευάσῃ μαριτίαν*²⁾.

De modis denique nonnulla dicenda sunt. Nonnunquam optativum invenis. Optativus potentialis exstat 1828. 2830. 608; optativus obliquus 2915: *πείσαι . . . ἐθέλων ὡς αὐτὸς εἴη θεός*; 4328: *ὅτι φάσκουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὡς εἴη φρικῶδες*; 5113: *πιθανολογῶν ἀνθυπέφερεν ὡς οὐ χρεὼν εἴη*; 5119: *ὡς οὖν ἐδόκει προλέγειν ὅτι διαρραγῆσοιτο*. Optativus futuri, qui exstat 5119, in vulgari posterioris aetatis sermone plane deest. Neque multa sunt apud litteratos scriptores exempla. Apud Eustathium autem etiam in enuntiatis finalibus talia inveniri supra (p. 27) commemoravi³⁾.

§) De secundariis interrogativis indirectis.

In pronominebus interrogativis eligendis hiatus evitandi ratione Eustathius ducitur, id quod qui enuntiata inspexerit facile intelleget. *τίς* enim vel *τί* legitur 584: *εἰπάτω τίς ὁ ταύτην ἀναγών*; cf. 261. 23. 3410. 3529. 487; *πῶς* invenis 2420: *εἰπέ τοῖνυν, . . . πῶς ἔγνω Σαούλ*; sim. 259. 3218; *ὅπως* 5123: *ἀλλ' ἔμοιγε θανάμειν ἐπεισον ὅπως οὗτος . . . ποταπὸς occurrit* 339: *εἰπάτω . . . ὁ τῷ τοιῷδε συνιστάμενος ὄρα, ποταπῇ δυνάμεως ἄρει*; cf. 5822; *ὅποιός* 2829: *ἀλλὰ παρ' ἐτέρου βούλεται μαθεῖν ὅποιός ἐστιν*; sim. 2513. 3410. 5022. 5827. Idem observatur in particulis *εἰ* vel *πότερον* adhibendis: 3620: *ζητήτιον δὲ πότερον ἀληθὴ προὔλεγεν ὡς ᾤετο, καὶ πότερον ἀπὸ στόχου . . . ἀπήγγελλεν, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἰ προεγνωκέναι . . .*; sim. 442⁴⁾. Non omittam, quae leguntur 4723: *δεικνύτω τρανῶς ὁ τῷ τοιούτῳ συνιστάμενος ὄρα πόθεν λαβὼν . . . ἔφησεν*, qua in interrogatione adverbium *πόθεν* cum participio coniunctum eleganter usurpans Eustathius vim atque impetum orationi attribuit.

Optativus potentialis legitur 1610: *ὅτι σαφῶς ἀκριβῶσαι βούλῃ πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης*; optativum obliquum a NTo in eiusmodi

¹⁾ Leipz. Stud. III p. 243; S. II 95; cf. Mhs. p. 21127; K.-G. II 356 sq. A; Kallenberg l. c. p. 467.

²⁾ Debr. § 388; cf. Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. 20 p. 430.

³⁾ de qua re vide V. Neukamm p. 54 sq.

⁴⁾ His adde quae exstant 2013: *Εἰ δὲ δεῖ πιστεῖν ἢ τῷ δαμονιζομένῳ Σαούλ ὡς ἀληθὴ γνώσεως ἡκριβασκόντι κατάληψιν ἢ δαμονι κανχωμένῳ καὶ ψυχᾷ ἐπισχνομένῳ δικαίων ἐξ ἁδὸν μεταπείσθαι, κρίνωμεν παρ' ἡαντοῖς. Ἰσως ἂν εἴη γε δυσφημίας ἀνάπλεα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα νοεῖν, ὃ κράτιστε ἀνδρῶν Εὐτέρους. Sic enim interponendum esse censet Schoene.*

sententiis plane alienum invenis 262a: ἐμήνυσεν τί δέοι περὶ τῶν ἐκφρόνων δοξάζειν τοὺς ἔμφορονας¹⁾.

g) De enuntiatis condicionalibus.

Enuntiata condicionalia realia et irrealia nihil insoliti habent.

Potentialis periodus plena, quae in NTo nusquam, apud Polybium rarissimè occurrit²⁾, semel in Eustathii libro legitur 592: οὐ γὰρ ἂν ἐν νομίζοιτο μῦθος, εἰ γεγονώς εἴη κατὰ ἀλήθειαν. Apodosis ex iis, quae antecedunt, supplenda est 256: πῶσθ' δὴ μᾶλλον (sc. ταῦτα ἂν εἴποι), εἰ περὶ γυναικὸς ἐκδιηγοῖτό τις ἔκφορον; 532a: οὐδὲ ἀνασχετόν (sc. ἂν εἴη), εἰ λέγοι τις; indicativum futuri invenis in apodosi 262b: τὰ τοιαῦτα μὲν εἰ παραφέρωμι μαρτύρια, τάχα ἴσως ὁ χρόνος ἐπιλείψει λέγοντας, cui quidem futuro cum verbis τάχα ἴσως coniuncto eadem vis inest atque optativo cum ἂν copulato. Imperativus reperitur in apodosi 3517: εἰ δέ τις ἀκριβῶσαι βούλοιο τὸ σαφές, ἐπανίτω; indicativus denique in apodosi, optativus in protasi exstat 301: εἰ δὲ ταῦτα τις ἀποδώσειεν ἀναντιρρήτως δυνάμει, συνίστησιν ὥς, qua in sententia dubiae conditioni certa consecutio opponitur³⁾.

Formam temporalem habemus 2432: Ἐκαστος γοῦν ἀνθρώπων . . . οἶσται καὶ νομίζει τὸ σαφές οὐκ εἰδώς, ἄλλως τε καὶ ὑπὸ δαιμονῶντος ἀκούοι προσώπου, quo in enuntiato, si quidem Monacensi fidem habemus, ἔάν cum optativo coniungitur. Hunc usum, quem inter posteriores scriptores ipsi quoque Atticistae sequuntur, Eustathio abiudicandum non esse censeo⁴⁾.

Quater apodosis per ellipsim omittitur: 195: εἰ γε δεῖ τὸ τῆς δέξιας ὑπερθεμένους εἰπεῖν; 2117: εἰ γε δεῖ φιλαλήθως εἰπεῖν; 523: εἰ γε δεῖ λέγειν ἐξ ὑπερβολῆς; 527: εἰ καὶ μήπω αὐτὰ καθειστήκει σαφῆ⁵⁾.

Multa sunt enuntiata, quorum apodosis interrogationis formam habet, velut 2032: εἰ δὲ δὴ καὶ δικαίους ἀνάγειν ἐξ ἄδου τούτων⁶⁾ δριεῖται τις ἀμελλητί, πῶς οὐκ ἂν εἴη γε σαφές ὥς; sim. 22³⁰, 24, 23¹, 20, 23, 33, 25⁶, 27²³ al. Qua dicendi ratione vis ac vehementia orationis augetur.

¹⁾ Debr. § 368. Coniunctivum, qui exstat 1825 sq., in indicativum mutandum esse censet Brinkmann p. 308.

²⁾ Debr. § 385 z. Reik, Der Optativ bei Polybios u. Philo v. Alexandrien, Leipzig 1907, p. 88.

³⁾ K.-G. II 478 b.

⁴⁾ S. IV 90; cf. Berl. Philol. Wochenschr. 1894 p. 292; Trunk p. 57; Brinkm. p. 309.

⁵⁾ Monac.: μὴ τοιαῦτα; εἰ δὲ μὴ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα speciose prop. Brinkmann p. 312.

⁶⁾ corr. Brinkmann p. 309.

Haud raro vocula *ἄρα* apodosi inseritur, velut 2025: *εἰ μὲν οὖν ἀληθεῖς οἱ τοῦ κυρίου τυγχάνουσι λόγοι, εὐθότως ἄρα ὁ δαίμων*; sim. 2218. 2325¹⁾. 2828. 391. 5228. 27. Qua cum consuetudine ea conferre licet, quae de periodis et causalibus et temporalibus supra dixi (cf. h. d. p. 26 et 30).

b) De secundariis concessivis.

Pauca addenda sunt de enuntiatis concessivis, quae instituuntur voculis *εἰ καὶ* — 384. 4425. 454. 5311 — vel *κἄν* — 547. 5829 — ²⁾. E more Attico coniunctivus ponitur post *κἄν* 547: *εἰ δ' ὁ προφήτης ἐκεῖνος ... ἀποκριτέος ἐστὶ ... κἄν ἡ τοῦ σημείου δύναμις ἐνεργοῦσα προτρέχη*; 5829: *Κἄν τὰ μάλιστα δὲ δεισιδαιμονίαν πυρέτιων Ἑλληνικὴν ματείαν εἰσηγήται ... ἀλλ' ὅμως*.

Saepe participium vel genetivus absolutus sensum concessivum habet, iis frequenter vocabulum *καίτοι* adicitur: 3024: *καίτοι χορῆζων αὐτοῦ καὶ προφανῶς ὑποκείμενος οἷα καθηγεμόνι λαοῦ*; sim. 3922. 4022. 4111. 484. 2018. 359. 4925. 5825. Talia in lingua Attica non inveniuntur ³⁾, neque usitata sunt in NTo neque in papyris. Atticistae autem multa eiusmodi exempla habent; ea e vulgari in eruditorem sermonem manavisse Schmid putat ⁴⁾.

De infinitivo.

Infinitivi absoluti qu. v. exempla haec affero: 1723. 4118 *τὸ σύμπαν (ξύμπαν) εἰπεῖν*; 4621 *συλλήβδην εἰπεῖν*; 509 *ὥς ἔπος εἰπεῖν*. Hunc dicendi usum, qui uno loco in NTo occurrit, apud Atticistas autem aliosque elegantiores communis sermonis auctores saepe legitur, in Atticis habendum esse Moeris docet ⁵⁾.

De infinitivo cum articulo vel praepositione atque articulo coniuncto supra dixi (cf. h. d. p. 27 et 29).

¹⁾ qua in sententia *ἄν* voculam ab E. Klostermann uncis inclusam in *ἄρα* Brinkmann mutavit p. 309.

²⁾ Sententiam concessivam, quae exstat 4421 — *κἄν οὐ πάντῃ δικαίον τινὲς ἐπεμείλοαντο βίον*, quam Klostermann, cui hiatus fortasse offensioni erat, pro librorum scriptura *καὶ οὐ πάντῃ κτλ.* in textum recepit, non admitto. Hiatus enim post *καὶ* offensionem non habere infra demonstrabo. Quo accedit, quod indicativus *ἐπεμείλοαντο* post coniunctionem *κἄν* ab imitatoribus Atticorum spretus (S. IV 612) cum eleganti Eustathii oratione nequaquam convenit.

³⁾ Unum antiquioris aetatis exemplum legitur apud Simonidem, cf. Plat. Protag. 339 C.

⁴⁾ Debr. § 450a; S. I 160. 365. II 219. III 243. IV 361. 620.

⁵⁾ ep. ad Hebr. 7, 9; cf. Raderm. p. 179; S. II 56. 79. IV 81. 618; Trunk p. 63; Moer. p. 210.

Infinitivus cum articulo dativi coniunctus notionem adverbialem habet in τῷ δοκεῖν i. e. specie, quae locutio, quam Eustathius in deliciis habere videtur — legitur enim 2613. 2715. 2821. 472. 4819. 5612 —, ex libro Platonis qui est de re publica deprompta est¹⁾. Unum eiusmodi exemplum e Basilio affert Trunk²⁾.

De praepositionibus.

Praepositio ὡς, quae neque in NTo neque in papyris occurrit, saepe autem apud elegantiores communis sermonis scriptores invenitur, elegantia Attica esse existimabatur³⁾. Apud Eustathium semel legitur: 589 ἀφικνούμενος ὡς αὐτήν.

Praepositio εἰς (ἐς), quae 68 ies exstat, plerumque movendi notionem habet, velut 1723. 1816. 18. 23. 2629 al., nonnullis locis ad id quod efficiendum est pertinet, velut 1832 παγιδεύεσθαι ... „τὴν ψυχὴν“ ἐρασκεν εἰς θάνατον; cf. 2010 al. Adverbium per εἰς formatum legitur 5914 ἐς τὰ μάλιστα. Commemoratione dignum est exemplum, quod exstat 2630: ἵνα εἰς ὅπιν ἀμείψασαι τὸ σχῆμα ... καταπλήξοι ... τοὺς Ἀλγυπτιοὺς, qua in sententia, si quis quod codices habent servare vult, εἰς ὅπιν pro ἐν ὅπιν hiatus evitandi causa Eustathium scripsisse necesse est intellegat. Sed fortasse εἰς ὅπιν in εἰς ὅπιν mutare praestat. εἰς pro ἐν legitur 375: εἰς ἄλλας ἀφίκετο νυκτερίους ὥρας i. e. aliis advenit nocturnis horis, quo loco verbo ἀφικνούμαι, cui movendi vis inest, fortasse adductus Eustathius εἰς pro ἐν utitur⁴⁾. 6214: ἐγένετο μὲν εἰς τὸ „καταπαῖζεσθαι“ πρὸς τῶν ἀγγέλων, ubi verbum qu. d. praedicativum locutione ἐγένετο εἰς satis moleste circumscribitur. His similia sunt, quae Debrunner et Radermacher afferunt, in quibus quidem exemplis substantivum praedicativum praepositione circumscribitur, velut apud Matthaeum 2142: ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Talia ex LXX libris in linguam Graecam irrepsisse Debrunner censet⁵⁾.

Praepositio ἅμα ab inferioris aetatis scriptoribus frequentata ter legitur apud Eustathium: 1810 ἅμα δυοῖν ἀνδράσι; sim. 3714. 4110, σύν autem, quam Atticistae praeferunt, non exstat⁶⁾; de μετὰ cf. p. 36.

¹⁾ II 361 B et 362 A.

²⁾ p. 56.

³⁾ Roßberg, De praepositionum Graecarum in chartis Ptolemaeorum aetatis Aegyptii usu. Jena 1909, p. 18; Krebs, Praepsadv. II p. 61 sq.; Raderm. p. 138 sq.

⁴⁾ cf. K.-G. I 543 B.

⁵⁾ Debr. § 145; cf. § 205 et 207; Raderm. p. 20 sq.

⁶⁾ Krebs, Praepsadv. II p. 44 sq.; Tycho Mommsen, Beiträge zur Lehre von den griech. Praepos. Berlin 1895, p. 4; S. IV 625. In Eustathii libro qui est de anima unum praepositionis σύν exemplum inveni: σάρκα μὲν ἄψαν σύν ὁστέοις ἔχειν (PG 18 p. 639 A).

Praepositio *ἐν* — 52ies — nonnullis locis cum verbis movendi coniungitur. Talia apud epicōs saepe inveniuntur, in soluta autem oratione nisi post perfectum et plusquamperfectum non occurrunt¹⁾. Eustathius perfectō, aoristō, praesenti temporibus *ἐν* pro *εἰς* subiungit. Legis enim 44 17 *ἐν τοῖς κατωτάτω ... ἀφ' ἵχθαι*; 44 28 *ἐν ἔθου κατελθὼν ἄνω καθεστήκειν*; 50 18 *δ βλήθεις ἐν τῷ καμίνῳ*; 24 27 *ἐν μέσῳ παραφέρεῖς τὸν ἔλεγχον*. Eiusmodi exempla inde ab imperatorum gentis Antoninae aetate in eruditore sermone occurrere Usener docet²⁾.

Pro dativo instrumentali posita est *ἐν* c. dat. 579: *μηδὲν ἐν μηδενὶ τῷ ζητήματι διαφέρουσιν*, quae locutio magis poetarum quam solutae orationis scriptorum propria est³⁾; 32 10: *ἐν τῇ θείῳ δνόματι*, quam dicendi rationem in LXX et NTi libris invenis⁴⁾.

Restat, ut locutiones adverbiales per *ἐν* formatas enumerem: 17 8. 29 7 *ἐν πρώτοις*, quae dictio solemnior est quam τὸ πρῶτον — 33 24 — vel πρῶτον — 25 14. 30 15 al. —; 29 13. 45 14. 46 25. 52 15 *ἐν ταύτῳ* i. e. eodem tempore; 49 28 *ἐν τῷ μεταξύ*; 35 10 *ἐν μέρει*.

πρό, quae posteriore aetate rarescit, duobus locis — 36 8. 45 20 — occurrit, ubi, ut in plurimis exemplis NTi, ad tempus pertinet⁵⁾.

ἀπό, quae a recentioribus auctoribus frequentatur⁶⁾, exstat 25 23: *ἀφ' ἐτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος*; 39 8. 53 20: *ἀφ' ἑαυτοῦ*; 50 2: *ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν*, quo loco praepositio *ἀπό* cum infinitivo coniuncta pro enuntiato causali ponitur⁷⁾; 36 21: *ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας*.

ἀντί, quae praepositio apud κοινῆς scriptores rarescit, 8 ius ab Eustathio adhibetur: 18 1. 28 2. s. 29 28. 39 4. 48 31. 49 9. 50 18. Infinitivo cum articulo copulato adiungitur 18 1. 28 2. s. 48 31. 49 9. 50 18⁸⁾.

ἐκ — 77ies — saepe vim localem habet, velut 19 5. 11. 32 12. 47 25 al.; neque raro ad originem spectat, velut 26 18: *ὁμοιον ἐξ ἀμφοῖν ἀνάγει τὸν νοῦν*; 62 6: *καταπλήττει τοῖς δέμασι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ὄψεων*; sim. 27 14. 28 22. 61 21 al. Tritissimae sunt locutiones velut 52 28: *ἐκ τῶν ἁγίων ... γραφῶν ὁμιλεῖν*; cf. 25 29. 50 13. 50 25. Ad auctorem pertinet praepositio *ἐκ* 43 5: *διαπερᾶσθαι τὸ γράμμα ἐξ ἰδίου προσώπου*, cuius loco 39 8. 53 20 *ἀφ' ἑαυτοῦ* elegantius dicitur; ad causam

¹⁾ K.-G. I 540 sqq.

²⁾ p. 129.

³⁾ K.-G. I 436 A 7; cf. Usener p. 124.

⁴⁾ Debr. § 206.

⁵⁾ Raderm. p. 143; Debr. § 213.

⁶⁾ Raderm. p. 139 init.

⁷⁾ de verbis, quae exstant 33 28 — *δ θεὸς ἀνέστηκεν ἀπὸ σου* —, vide p. 27 adn. 7.

⁸⁾ cf. Krebs p. 33; Debr. § 208; Raderm. p. 133 med. et 143 sq.; Roßberg p. 18.

tendit 3625: ἐκ τῆς ἡγαν ἀθυμίας, ad tempus 3417: ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων¹⁾, 3419: ἐκ μειρακίου. Ter legitur pro genetivo partitivo: 311. 4525. 4017 (cf. h. d. p. 25). Iam locutiones adverbiales per ἐκ formatas enumero: 5414 ἐξ ἁπαντος, quae antiquiore aetate poetarum propria usitatissima est apud Polybium²⁾; ἐκ τῶν ἐναντίων — 2321. 2418. 3028. 3713. 4815. 5524 — apud Polybium et in papyris obvia, cuius loco Attici ἐκ τοῦ ἐναντίου vel ἐξ ἀντίας habent³⁾. Restat ἐκ τούτου i. e. οὕτως — 221. 319 —, qua locutione ea, quae in protasi dicta sunt, in apodosi recipiuntur (cf. h. d. p. 33).

ἀνά apud Eustathium non habes⁴⁾, nisi Aug. Brinkmannum secutus pro κρᾶσιν ἔχων ἀνάλογον — 2220 — κρ. ἔχων ἀνά λόγον legis⁵⁾.

ὑπέρ cum genetivo coniuncta „pro“ significans legitur 2232. 3327. 4118. 494; semel accusativum habet: 3558 ὁ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτὸν ἀγαθός, quae verba ad LXX virorum verba conformata esse supra dixi (p. 25). Praepositiones ὑπὲρ et περί Eustathius non confundit⁶⁾.

Praepositione μετὰ communio quaedam cum personis denotatur 8920. 4014. 15. 27. 30. Uno loco sequitur verbum cum σύν praepositione compositum: 5429 συνέλεγχται μετὰ τινος; modum et rationem indicat 244: μεθ' ὑποκρίσεως; 324: μετὰ εἰρωνείας; 406: μεθ' ἐκεταίας; 4129: μετὰ εὐλαβείας.

μετὰ cum acc. conl. ubique spectat ad tempus, velut μετὰ τοῦτο 1728. 3627. 4215; μ. ταῦτα 1731. 3510. 3617; μετ' οὐ πολὺ 3531; μετ' ὀλίγα 4923. 562.

Praepositio κατὰ posteriore aetate usitatissima est et frequentissime cum accusativo, raro cum genetivo coniungitur a Polybio, in NTo, a Tatiano, ab aliis posterioris aetatis scriptoribus⁷⁾. Eustathius, qui 35 ius κατὰ praepositione utitur, 16 ius genetivum, 19 ius accusativum ei subiungit. Ubi cum genetivo coniungitur, plerumque 'adversum' vel 'in' significat, velut 2811. 3118. 34118. 4918. 27 al. Commemoratione digna sunt, quae exstant 328: κατ' αὐτοῦ τοιαύτην ἔχων⁸⁾ ἔξουσίαν, qua dicendi ratione Diodorus quoque utitur, Attici autem ἐξ τινός vel περί τινος scribere solent⁹⁾. His adde 4729: τρόπαιον ἰδρυνσε

¹⁾ Eandem locutionem in Anth. Pal. (V 1292) invenis.

²⁾ S. I 167; Krebs p. 64 sq.

³⁾ Pass. s. v.; Preisigke s. v.

⁴⁾ cf. Raderm. p. 138; Debr. § 204; Krebs p. 33 sq.

⁵⁾ Brinkmann p. 309; cf. Plat. Phaed. 110 D al.

⁶⁾ cf. Krebs p. 44; S. III 290. IV 401.

⁷⁾ Raderm. p. 139 extr. et p. 128 sqq.; Krebs p. 6; Debr. § 223; Heiler p. 42; W. Fritz, Die Briefe des Bischofs Synesius v. Kyrene, Leipzig 1893; p. 151; Neukamm l. c. p. 65.

⁸⁾ corr. Brinkmann p. 310.

⁹⁾ cf. Pass. v. v. ἐξουσία.

κατὰ τοῦ πολεμίου¹⁾; 6110: τὸ πρᾶγμα καθ' οὗ τέτακται (sc. τοῦνομα); sim. 6119.

κατὰ c. acc. coni. semel ad locum — 2729: τὰ κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον ἔδωκε —, ter ad tempus — 3523: κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, sim. 236. 238 — spectat, significationem 'secundum' habet 2123. 2227. 2612. 571. Notio distributiva inest locutioni τῷ κατ' ἄνδρα παραινῶν 4411. Denique affero 592: κατὰ ἀλήθειαν; 2412. 2629. 3012: κατὰ ἔννοιαν; 5910: καθ' ὁμοιότητα; 1712: κατὰ τὸ ἐφικτόν; 2623: κατὰ ἀποσιώπῃσιν; 3912: κατὰ μίμησιν; 1620: κατ' ἐμαυτόν; 3729: ὅσα προσέθηκεν ἴδια καθ' ἑαυτά.

Praepositio διὰ c. gen. coniuncta — 44 ias — plurimis locis pertinet ad rem vel personam, qua aliquid fit vel efficitur, velut 3313: διὰ τῶνδε... ἔστιν ἰδεῖν; talia, pro quibus ἐκ τ. ἐ. ἰδ. plerumque leguntur, apud Polybium quoque occurrunt²⁾. Ad locum spectat 4413: ὀλίγα ἅπτα διὰ μέσον τάτων, ad modum 5831 δι' ὀλίγων i. e. breviter.

διὰ c. acc. coni. ubique habet vim causalem, velut 1723. 241. 358 al.

ἀμφί, quae in vulgari sermone plane deest, ab Atticistis autem artificiose renovatur, legitur 2629: τοῖς ἀμφί Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, sim. 3222. 374³⁾.

Praepositio ὑπό c. gen. coni. 17 ias post verba passiva legitur, velut 1813. 2121. 252 al.; ubique ad personam spectat. Semel verbo ἀκούω adiungitur — 252 —, de qua dicendi ratione vide p. 24.

ὑπό c. acc. coni. exstat 423: ὑπὸ τὴν τοῦ δαίμονος ἐξουσίαν; sim. 4718, cuius loco Attici plerumque ὑπὸ τινι habent⁴⁾.

Praepositionem παρὰ c. gen. coniunctam invenis post verba μανθάνω — 2329 — et ἀκούω — 2423 —.

παρὰ c. dat. coni. 2016: κρίνωμεν παρ' ἑαυτοῖς; 428: ὑπονοεῖται λέγειν ἐνίοτε παρὰ τισιν; 5028: πολλοὶ... παρ' Ἑλλήνων Πέτροι καὶ Παῦλοι; sim. 5125. Semel verbo passivo adiungitur: 2029 ὁ παρὰ σοὶ δογματιζόμενος δρος⁵⁾.

παρὰ c. acc. coni. 'contra' significat 2415: παρὰ τὰ ὄντα; 3131: παρὰ τὸ δέον; 3315: παρὰ βούλησιν; 3711: παρὰ τὸ γεγονός; pro κατὰ c. acc. coni. legitur 5824: ἐγγαστήριμνος ἐρμηνεύεται παρὰ τὸ μῦθον ἐν γαστρὶ πεπλασμένον ἐμφαίνειν, sim. 591; post ἄλλος exstat 543. 6129; vim causalem habet in locutione παρὰ τοῦτο i. e. propterea: 2611.

¹⁾ cf. Krueg. § 477, 3.

²⁾ Krebs p. 68.

³⁾ Debr. § 203; Raderm. p. 138; S. IV 443. 624.

⁴⁾ cf. Pass. s. v.

⁵⁾ cf. Krebs p. 53.

279. 4313. 19. 532¹⁾. Denique addo παρ' οὐδὲν ἡγήσατο — 3127 —, quam locutionem poeticam esse Schmid censet²⁾.

περὶ c. gen. coni. additur verbis dicendi vel sentiendi 2019. 2110. 255. 7. al. His adde 461: μάρτυς περὶ; 5221: τὰ γραφαῖς ἀνακείμενα π.; 571: νόμος... ἔκκεται περὶ.

περὶ c. acc. coni. translate ponitur 1610: τεθαύμακα περὶ; 2835: νεάζοντα περὶ; post adiectivum 1829: τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς.

πρὸς c. gen. coni., quae structura posteriore aetate rarescit³⁾, invenitur in exclamatione πρὸς θεοῦ — 2214 — et post verba passiva — 1717. 1832. 3213. 3725. 6214 —, quibus locis πρὸς praepositione pro ὑπὸ usurpata hiatus evitatur (cf. h. d. p. 75 sq.).

πρὸς c. dat. coni., quae in vulgari sermone plerumque localem vim habet⁴⁾, apud Eustathium additionis sensum ubique continet, velut πρὸς τοῖς ἄλλοις 4323. 488. 567 al. Ter ad numeralia composita conformanda adhibetur: 2527. 4024. 4929 (cf. h. d. p. 13 sq.).

πρὸς c. acc. coni. post verba movendi occurrit 185. 10. 3713. 401, post verba loquendi 2119. 2130. 4128. His adiungo locutiones satis verbosas: ἀνθυπήνεγκε πρὸς ἔπος 201; ἄ. πρὸς τὴν ἐρώτησιν 309; sim. 3825. 405. 5020. 5113 (cf. h. d. p. 76). Rem designat ad quam aliquid tendit 614: διεγείρει τὸ φρόνημα πρὸς εὐγλωττίαν; sim. 254. 3727. 5834. Duo adverbia per πρὸς formata afferenda sunt: 528 πρὸς σύγκρισιν; 624 πρὸς δλίγον.

Praepositioni πρὸς vis adverbii 'praeterea' inest 225: πρὸς ἐπὶ τούτοις; sim. 3527. 3622. 4221. 4323. 5110. 5232, quam locutionem apud Platonem saepe invenis⁵⁾.

ἐπὶ c. gen. coni. localem sensum habet 3215: ἐπ' αὐτῶν τῶν χωρίων ἐμβατεύσας; verbo ἐμβατεύω accusativum, dativum, εἰς praepositionem plerumque addi moneo⁶⁾; 468: ἐστιώμενον ἐπὶ γῆς; 4828: τῶν ἡρώτων ἐπὶ χώρας ἔτι καὶ νῦν... φαινόμενων. Quibus adde 5914: ἐφ' ἐκάστων ἀνομολογίαν... τηρεῖ τῶν ὀνύμων; 2911: ἐπ' ἐξουσίας εἶχεν. Ad tempus pertinet 5032: ἐπὶ τοῦ παρόντος; idem valet ac vocula 'de, inbetreff' 2524: τὴν ἐπὶ Ἡλίου... προσαγάγωμεν ἱστορίαν; sim. 399; 5210. 11; rationem ac modum indicat 483: ἐπὶ τοῦ γράμματος ἐκδέχεσθαι; 4829:

¹⁾ Croenert παρ' αὐτό — 4028 — (M habet παρ' αὐτῶ) in παραπύ mutari vult. (cf. p. 70 ed. E. Klostermann). De voce παραπύ vide S. I 342. III 250. IV 713.

²⁾ S. IV 462^{ss}.

³⁾ Krebs p. 113; Debr. § 240; Roßberg p. 54; Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. 20 p. 389.

⁴⁾ Debr. § 240; Raderm. p. 146.

⁵⁾ S. III 288; cf. Usener p. 126.

⁶⁾ cf. Liddle-Scott s. v.

ἐπὶ τοῦ νοητοῦ παραλαβών; 512: ἐπὶ εἶδους οὐκ ἐπὶ σώματος; sim. 2111. 357. 23. 3730. 505.

ἐπὶ c. dat. legis 202: ἐπὶ τούτοις i. e. praeterea; sim. 3027. 3424. 5128; 3527: πρὸς ἐπὶ τούτοις; sim. 3622. 4221 al.; 268: εἴτα ἐπὶ τούτοις. Vim causalem habet 1615: μεμφομένους... ἐπί; 5124: ἀποφέρεται δόξαν ἐπ' εὐβουλίᾳ; notionem finalem 3418: ἀπειλεῖ... κολαστήρια... ἐπὶ τῇ δίκῃ. Idem significat quod 'de' 348. 5314. Addenda sunt 355: ἐπὶ προσήματι; 445: ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεὶς.

ἐπὶ c. acc. coni. semper exstat post verba movendi: 4327. 2213. 296. 3831. 3518 al.

Iam vero subiciam duas tabellas, quibus, quae singularum praepositionum frequentia et ratio sit, facile perspiciatur:

Tabella I		Tabella II	c. gen.	c. dat.	c. acc.
ὥς	1	ὥς			1
ἀνά	1 ?	εἰς			68
πρὸ	2	ἄμα		3	
ἄμα	3	ἐν		52	
ἀμφί	3	πρὸ	2		
ἐπὶ	5	ἀπὸ	5		
ἀπὸ	5	ἀντί	8		
ἀντί	8	ἐκ	77		
ἐπὶ	20	ἀνά			1 ?
παρά	23	ἐπὶ	4		1
μετά	25	μετά	12		18
περί	31	κατά	16		19
πρὸς	34	διὰ	44		7
κατά	35	ἀμφί			3
ἐπὶ	48	ἐπὶ	18		2
διὰ	51	παρά	2	5	16
ἐν	52	περί	27		4
εἰς	68	πρὸς	6	9	19
ἐκ	77	ἐπὶ	19	20	9
	492		240	89	163

Eustathii ratione exposita iuvabit de Tatiani praepositionum eligendarum ratione nonnulla commemorare. Ac primum quidem moneo Tatianum, qui nequaquam elegantias Atticas respuit, in oratione ad Graecos qu. v., qui liber eadem fere magnitudine est atque libellus Eustathii, 725 praepositiones habere¹⁾. Qua ex re non dubito quin iure concludi possit Tatianum in praepositionibus abundanter ponendis sui temporis consuetudinem accepisse²⁾, Eustathium vero, ne nimius esset in

¹⁾ Heiler p. 47 et 101 sq.

²⁾ Raderm. p. 37; cf. S. IV 613.

praepositionibus adhibendis, magna cum cura ac diligentia cavisse, laborasse. Hoc deinde alicuius momenti est, quod Tatianus praepositionem ἀπό, quae posteriore aetate usitatissima est, 38 ies, ἐξ 11 ies habet, Eustathius illa 6 ies, hac 77 ies utitur. Denique mentione dignum est praepositionem κατά, quae recentiore tempore saepe accusativum, raro genetivum habet, a Tatiano cum genetivo 6 ies coniungi, ab Eustathio 16 ies, cum accusativo ab Eustathio 19 ies, a Tatiano 112 ies.

Reliquum est, ut enumerem praepositiones adverbiales, i. e. nomina vel adverbia, quae pro praepositionibus adhibentur. Initium facio a vocula ἐνεκα, quae priore communis sermonis tempore minus usitata est quam χάριν, postea autem increbescit¹⁾. De verbi forma atque collo- catione supra dixi (p. 8 sq.); restat, ut de significatione nonnulla addam. Quater idem est quod 'in betreff': 1611. 442. 4913. 5031; bis τίνος ἐνεκα idem quod διὰ τί significans legitur: 2728. 2320; idem valet quod verbum 'causa': 4019. 442. 612, idem quod 'propter' 1831. 3520.

De verbo ἀντικρύ cum genetivo coniuncto — 2630 ἀντικρύ Φαραώ — vide h. d. p. 7.

ἄχρη c. gen. coni. exstat 245: ἄχρη τῇδε τῆς ἡμέρας.

εἶσω c. gen. coni. legitur 469: τῶν τοῦ τοκέως κόλπων εἶσω διαιτώ- μενος²⁾, 5828: εἶσω γαστρὸς, in quibus exemplis idem quod ἐνδον valet. Hic usus a Phrynicho reiectus, ab Antiatticista probatus iam apud Atti- cos invenitur³⁾, apud posteriores autem scriptores increbescit⁴⁾.

μεταξύ, quod vocabulum posteriores scriptores saepe habent, semel exstat apud Eustathium: 4011 μ. δικαίων ἡδ' ἀδίκων⁵⁾.

ὁμοῦ c. dat. coni. magis in usu esse apud posterioris quam apud superioris aetatis scriptores Krebs docet et multa exempla e Polybii, Diodori, Arriani, Aeliani scriptis collecta enumerat⁶⁾. Sed NTum et papyri. eae quidem, quas Preisigke perscrutatus est, ὁμοῦ c. dat. coni. non habent⁷⁾. Quater autem legitur apud Eustathium: 3817 ὁμοῦ δὲ τῇ τῆς ὄψεως ἱστορίᾳ; 3712 ὁμοῦ τῷ πατρί; 4410 ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις ὑπασιν; 6128 τὰς διακονίας ἀμείβων ὁμοῦ ταῖς μορφαῖς.

πόρρω c. gen. coni. bis invenis: 3921 πόρρω τῆς τοῦ Λαζάρου διαίτης ἀπεκρίθη; 594 πόρρω τῆς ἀληθείας ἐλήλαται (cf. h. d. p. 15 adn. 2).

¹⁾ Krebs p. 22.

²⁾ corr. Brinkmann p. 312; cf. E. Schwartz, Sitzungsberichte der Bayer. Akad. d. Wissensch. 1924, 6 p. 61.

³⁾ Phryn. p. 127; Bekk. Anecd. I 9131. Pass. s. v.

⁴⁾ S. I 91; Raderm. p. 66; Bl.-D. § 184.

⁵⁾ Krebs, Praep. adv. II p. 39. S. IV 459.

⁶⁾ Krebs, Praep. adv. p. 47.

⁷⁾ Pr.-Baur s. v.; Preisigke s. v.

Hoc verbum, quod posteriore aetate rarescit, a Dionysio Halicarnasseo redintegratur¹⁾.

χάριν c. genet. coni. a posterioris aetatis scriptoribus saepe adhibitum²⁾ his inveni: 27α τιμωρίας χάριν; 407 ἐπάθλον χάριν. Tatianum hoc verbo 15 ies uti moneo³⁾.

De particulis.

Particulas, quo magis in vulgari posterioris aetatis sermone rarescunt, eo studiosius a scriptoribus, qui elegantiores videri volunt, adhiberi satis notum est⁴⁾. Eustathius autem mirum quantum his elegantis Atticis delectari videtur, nam in unaquaque fere pagina satis multa eiusmodi exempla facile inveniuntur. Atque non solum tritis et usitatis permixtis, sed etiam remotioribus haud paucis utitur. Potiora quae sunt enumerare satis habeo⁵⁾.

*ἀλλὰ γάρ 4410; *ἀλλὰ δὲ 439. 486; *ἀλλὰ μὴν 2117. 4624; *ἀλλὰ μὴν — γε 1730. 2522. 352. 411α. 4512; *ἀλλὰ μήτι γε καὶ 4712; *ἀλλ' ἐτι γε καὶ 3721; *οὐ μὴν ἀλλὰ — γε 1624. 266. 5531; *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 5016; *οὐ μὴν ἀλλὰ γε καὶ 2310. 613. *ἄλλως τε καὶ 252.

*αὖ: μήτε — μήτ' αὖ πάλιν 1624;

οὐδ' — οὕτε αὖ 173; οὐκ — οὐδ' αὖ 5610;

ὅσα μὲν γε — ὅσα δ' αὖ 2714;

αὖ πάλιν 2730. 3920. 431α. 5015. 5523.

*αὐτίς 192. 25. 29. 2731. 322. 4327. 602α.

*αὐτίκα: αὐτ. δὴ μάλα: 18α. (cf. h. d. p. 18);

αὐτίκα πάλιν: 1931. 308. 455.

γε: εἴ γε 196. 2117; ἄν εἴη γε 2016. 211. 1α. 262; τί γε 2216. 3110; μὲν γε: 2223. 2713; ὅπου γε καὶ 3111; similia multis locis inveniuntur.

*γοῦν 171. 11. 217. 24. 242. 17. al.; ἀμέλει γοῦν: 5922; bis vocabuli οὖν significationem habet — 1711. 2814 —. Talia apud Lucianum nonnunquam, apud scriptores Byzantinos haud raro inveniuntur⁶⁾;

*δῆθεν 447.

*δηλαδὴ 1727. 563, quae particula poetarum et Ionici sermonis propria est⁷⁾.

δῆποτε: τί δῆπ. 2315. 2731. 3023.

¹⁾ S. IV 220; cf. Krebs, Praep. adv. p. 34; S. I 134. II 145. III 148. IV 220.

²⁾ Krebs, Praep. adv. p. 25 sqq.

³⁾ Heiler p. 50.

⁴⁾ Debr. § 428 sq.; Raderm. p. 37; S. I 179 sq.

⁵⁾ Particulas, quae in NTo desunt, asterisco exornavi.

⁶⁾ S. III 333; K. Lehrs, Die Pindarscholien, Leipzig 1873, p. 198.

⁷⁾ S. I 185.

*δήπουθεν 183. 362. 4412. 5321. 5834, quod vocabulum a Moeride laudatur¹⁾, sed

*δηλονότι — 4627 — quoque a Moeride abiectum legitur²⁾.

*ἦτοι 4318. 4717. 497, significationem 'vero' habet, id quod poetarum maxime proprium est³⁾. Exempla illa, quae 4717. 497 exstant, cum satis inepte orationi inserta sint, quantum Eustathii elegantis orationis studium fuerit, optime ostendunt.

ἦτοι — ἦ 5710.

μέν 1615 idem quod 'vero' significat⁴⁾; quo loco vocula *μέν* iniecta hiatus evitatur.

μέντοι 2115. 2411. 3728. 399. 4224.

*μέντοιγε: (*ὁ μέντοιγε σχέλιος* ... *Σαούλ*) 1728. 5121 (*ὁ μέντοιγε πολυότιωρ Ώριγένης*) 5121. (*οἱ μέντοιγε* ... *ἡγούμενοι*) 6116.

οὖν quinquaginta fere locis legitur, ex quibus numero ὥστερ *οὖν ἀμέλει* καὶ 234. 2512. 581, καθάπερ *οὖν ἀμέλει* καὶ 4419.

*πῆ: *μὴ πῆ* 248. 3420; *πῆ μὲν* — *πῆ δέ* 5617.

πὺν 3920. 4920.

*πω 305. 5614; *οὐδεὶς πω* — 305 — in Atticismis habendum est⁵⁾.

τε: particula *τε* non solum ad singula verba, sed etiam ad enuntiata coniungenda adhibetur 292. 358. 5128. 5915. Hic dicendi usus antiquorum linguae Atticae scriptorum maxime proprius minus usitatus est apud oratores Atticos, haud raro autem apud Platonem invenitur. Ex Atticistis Aristides et Philostratus eiusmodi exempla habent⁶⁾.

*τοιγάροι 625.

τοιγαροῦν 1813. 2627. 2928. 3221 al., quae particula, quam oratores Attici adamant, e grammaticorum praeceptis semper initio sententiae exstat⁷⁾.

τοίνυν, quae posteriore aetate rarissima est, saepe occurrit: 1821. 2023. 2312. 2420. 259 al.⁸⁾.

Iam de particularum usu in homilia a Cavallera Eustathio adscripta nonnulla adiciam, quo quantum Eustathii orationis particulis exornandae studium fuerit magis elucescat. Hac enim in homilia, etsi quin ab homine litterato atque oratoriis artibus instituto composita sit non est dubium, tamen, si quidem cum Eustathii libro eam comparaveris, paucas

¹⁾ p. 1955; cf. S. I 184. 401.

²⁾ K.-G. II 1464.

³⁾ K.-G. II 2722; 1391 sq.

⁴⁾ S. I 247. III 90.

⁵⁾ S. II 309. IV 559; cf. K.-G. II 242 sq.

⁶⁾ S. I 50. 66. 187. IV 428.

⁷⁾ S. IV 566.

invenies particulas, nam tritissimis omissis has solas legis: ἄρα 281; αὖ 295; αὐθις 277. 289. 3112; γε 478; γοῦν 422; δέ (!) 281. 2910. 30. δὴ 341; καθάπερ 2813. 3212. 419; καθώς 302. 465. οὖν 475; πάλιν 403; πον 327. 3510; πως 363. 4612; τοι 283; τοιγαροῦν 2910. 481; τοίνυν 453. In particulis adhibendis quantum intersit inter homiliae auctorem et Eustathium ex iis, quae sequuntur, elucet: homiliae auctor tria exempla afferens sola verba *πρῶτον* — *δεύτερον* — *τρίτον* (3710) nulla particula adiecta usurpat, Eustathius vero eleganter *πρῶτον μὲν οὖν* — *δεύτερον δὲ πάλιν* — *τρίτον δ' ἐπὶ τοῖς* scribit (3015sq.). In homilia deinde *μὲν* 8 iis particulae *δέ* respondet, apud Eustathium autem eundem numerum in duobus prioribus libri paginis facile invenis.

B. De copia verborum.

I. De verbis inusitatis.

Satis multa inveniuntur vocabula, quae non nisi apud Eustathium occurrunt vel novam vim aut structuram apud eum habent.

ἀγιοφανής sanctitate conspicuus: 2128, quocum conferas *ἀξιοφανής* 167. 5618 (cf. p. 47). Verbum sonans atque inusitatum verbo simplici *ἅγιος* Eustathium praeferre velim animadvertas.

αἰμοφόρος sanguinem secum ferens, sanguine permixtus: 272. Hoc verbum eodem modo conformatum est atque *αἰμοφόροντος* (v 348) et *αἰμόφυγτος* (Lycophr. 1411)¹⁾.

*αἰωροκοπία*²⁾ ictus oscilli: 176.

ἀνεπίπλοκος perspicuus: 2614, quae vox apud Apoll. Dysc. 2043 idem est ac 'non connexus': *ἡ γὰρ προστακτικὴ ἐγκλίσις ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ*.

*γεγωνότως*³⁾ ita ut e longinquo exaudiri possit: 322. 462.

γνώρισμα insigne, decus, Wahrzeichen: 169, qua significatione hoc verbum nonnunquam ponitur de ornamento aliquo, 'propter quod aut res aut civitas visenda est'⁴⁾, apud Eustathium autem legitur: *τὸ τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα ἐκπληττόμενος*; cf. Eustath. apud Theodoretum; dial. II p. 90: *ὁ μὲν γὰρ υἱός, τὰ θεῖα τῆς πατρῴας ἀρετῆς γνώρισματα φέρων*; PG 18 p. 678 D.

γοῶδης = *γοητικός*, superstitiosus: 2712. 2831, non lugubris, lamentabilis, quem sensum apud Platonem (Legg. 800 D) aliosque scriptores verbum habet⁵⁾.

γοωδῶς superstitiose 355 alibi non inveni.

δικαιοκτονέω iustos interficio 5527; cf. *ξενοκτονέω*: Eurip. Hdt. recent. script; *δικαιοκτόνος*: Io. Chrys.

¹⁾ De hac verborum conformatione vide A. Debrunner, Griech. Wortbildungslehre, Heidelberg 1917, § 129 sqq. et 131.

²⁾ cf. Brinkmann p. 303.

³⁾ verbum lexicis deest.

⁴⁾ cf. Thes. II 639.

⁵⁾ cf. Poll. IV 72 et 73; Etymol. Magn. p. 15335.

ἐκπεριπλόω¹⁾ usque quaque circumeo 452; περιπλόω a Platone (Tim. 41 A) de deis dicitur; ἐκπεριπλόησις: Io. Philop.

ἐπιφροντίζω²⁾ curo, prospicio 273; ἐπιφροντίζομαι exstat apud Aretham.

ζφδιογράφος³⁾ signorum pictor (A) 5923⁹⁾.

θανμασιουργός⁴⁾ miraculorum effector (A) 4027; θανμασιουργέω (v. l. θανματοουργέω): Xen. Symp. 7, 2; θανμασιουργία: Philostr. V. S. 6, 10 (p. 21418 ed C. L. Kays.).

ιεροφανία = ἱερὰ φανή⁵⁾ 2918, 5625.

κακοδόξως⁶⁾ haeretice 5031; opp. ὀρθοδόξως.

κακοθελία malevolentia 5711; κακοθέλεια: Germanus Constantinopolitanus in fine Quaestionis Amphilochianae 149, editae ab Angelo Maio (Scriptorum Veterum Nova Collectio e Vaticanis codicibus edita T. II. (Romae 1827) p. 683: διὰ τὴν ἐκ κακοθελείας ὑπερβαλλούσης ἐπιχείρησιν.

κακομαθῶς prave (A) 5227; adiectivum κακομαθής i. e. 'qui male didicit, male doctus' ex Anaxandride affert Antiatticista⁷⁾; cf. δυσμαθῶς Plat. Rep. 503 D.

καταπομπάζομαι demittor 2529, quod verbum pro vocabulo usitato καταπέμπομαι adhibitum, cum bonum sensum habeat, mutari non opus est⁸⁾. Derivatum est ex substantivo καταπομπή eadem ratione ac μολπίζω (Aristoph. Hermesian.) ex μολπή (μέλπειν — μολπή — μολπάζειν) et φθογγάζομαι (Anth. Pal.) ex φθογγή (φθέγγεσθαι — φθογγή — φθογγάζεσθαι)⁹⁾. Sed verba, quae sequuntur — μετεώρου οὐρανόνθεν ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη πᾶσιν —, propter hiatum tolerari non possunt. Verbum idem ac πῦρ significans excidisse Schoene censet.

λυμῶδης cf. h. d. p. 70 adn. 5.

ὀησικοπία imaginatio 2813, 5931.

(οὐχ) οἶόν τε (ἔστιν) non opus est 5032, 598, cf. Brinkmann pp. 312 et 313. Quod 162 exstat exemplum ipsum quoque sic fortasse intellegendum est.

παμμελεί omnibus membris 239; adiectivum habent LXX, Pollux, Hesychius.

¹⁾ verbum lexicis deest.

²⁾ quae scriptura restituenda est; cf. Brinkmann p. 309.

³⁾ verba littera A signata ex Allatii translatione deprompta sunt.

⁴⁾ cf. Sophocl. s. v.

⁵⁾ Bekk. Anecd. I 1047.

⁶⁾ καταπομπάζομαι Klostermann in textum recepit.

⁷⁾ Debrunner, Wortbildungslehre § 243 et 251; cf. § 235 sqq.; cf. J. Richter, Ursprung u. analogische Ausbreitung der Verba auf -άζω. Leipzig 1909, p. 54 sqq.

πάννυκτος¹⁾ per totam noctem durans 3630.

περίοδος²⁾ = errabundus (A) 3218, quam notionem lexica praetermittunt. συνομολογουμένως consensu 591 (cf. p. 12 adn. 3).

τετεχνασμένως artificiose 3433. 5232; cf. τετεχνημένως: Etym. Magn. 12319.

τεχνογραφία liber qui de arte aliqua agit 5832.

τεχνοποιία artificium (A) 365; τεχνοποιέω: Clem. Alex.

ὑποδυρόμαι simulo, fingo 3423. 5223. 5632. 6131.

φλογοεἶκελος flammis similis 314, quae vox omnibus lexicis deest; cf. θεοεἶκελος: Hom. A 131 et Themist. Or. 6 p. 79 A; ἀνδρεἶκελος: Dionys. Hal. A. R. 1, 38 et Plut. Moral. p. 16 B; ἐπείκελος, πανεἶκελος, προσεἶκελος.

φρενοβλαβῶς insane 472; adiectivum apud Hdt. Hipp. al. occurrit. χρημαριδέω oraculi ritu denuntio (A) 348; de deo dicitur.

ψευδογράφος i. e. ψευδῶν συγκολλητής³⁾ 4117; cf. μηχανογράφος: Eur. Andr. 447, 1116; Soph. Oed. R. 387. Themist. Or. 7, p. 92 D; ἰσιογράφος, δικογράφος, σκηνογράφος, λινογράφος, νευρογράφος, ὑποδηματογράφος, πολύογράφος.

ψυχολατρεία cultus animi⁴⁾: 182; cf. εἰδωλολατρεία: NT; κενολατρεία = cultus inanis Epiph.⁵⁾

Sequuntur quattuor vocabula, quae praeter Eustathium lexicographi tantum ac grammatici habent.

ἐπίληπτος = δαίμονιζόμενος 1919, quem sensum Hesychius adnotat.

κενολόγος vaniloquus, inaniloquus 5623. 32, quod vocabulum lexica ex solis grammaticorum glossis afferunt; cf. κενολογία = vaniloquium: Plut. Phot.

δμόθυμος concors 1720; Hesych. Suid; δμοθύμως apud Photium legitur, cuius loco adiectivum scribendum esse Stephanus suspicatur⁶⁾.

ὑποθήμων praeceptor (A) 231. 5512; Hesych. = ὑποθέσεις παραγράφων; cf. εὐθύμων: Aesch. Cho. 78 et Apoll. Rh. 1, 569; κακοθημοσύνη: Hes. O 474. Quae leguntur 5512 — ἀγαθῶν ὑποθήμονας ἐργων — 'frustulum hexametri esse' censet Iahn⁶⁾.

¹⁾ haec verbi forma codice M tradita hand dubie in textum recipienda est; cf. A. Jahn p. 4613.

²⁾ Quae scriptura LXX virorum atque inscriptionum exemplis (cf. Preisigk. s. v. πάροδος), in quibus πάροδος significationem vocis παροδότης habet, satis confirmatur; cf. Brinkmann p. 310.

³⁾ Sophocl. s. v.

⁴⁾ In adnotatione affero οἰδησις — 5432 —, quae vox ipsa quoque Eustathium verba rara in deliciis habere demonstrat. Nec enim occurrit ante eum nisi apud Platonem (Tim. 70 C) et Phrynichum (Praep. Soph. Bekk. Anecd. I 4424).

⁵⁾ cf. Thes. s. v.

⁶⁾ p. 6618 in adn.

Iam nonnulla vocabula enumerō, quae ante Eustathium non occurrunt:

ἀνακικλήσκομαι vocor 293o. Dionys. Areop. κικλήσκω: Hom. Pind. trag. ἀξιοφανής dignus qui videatur 167. 5618. Pap. Lond. 2. 483. 72 (VII saec. p.).

ἀπειροπληθής infinitus (A) 273o. 4424. Io. Chrys. P. G. 61 p. 32; script. Byz.

αὐτόσε = αὐτοῦ¹⁾ 379. Euseb. Pr. Ev. 4, 2; ed. Dind. II p. 238s. P. G. 21 p. 236 c; Agathias Hist. 3, 2 p. 73 D.

αὐτοφεί videndo suis ipsius oculis 172. 2223; Iul. Imp. Amphiloeh.; poster. script.

ἐκκρίτως quadam excellentia (A) 4528. 4917; Dionys. Areop.; adiectivum ἐκκριτος poetici sermonis proprium est (cf. p. 50).

ἐπωφελῶς utiliter 5517. Poll. V 135. Themist. Or. XXI 252 a; XXII 278 c. καινοπρεπῶς novo modo 456. Arist. Met. ep. I 5 (argum.) ed. Boiss. p. 25; adiectivum recentioris temporis proprium est²⁾.

μεταίρω 3927. Hoc verbum apud Atticos semper vim transitivam habet³⁾, ab Eustathio autem sensu intransitivo praeditum est — μετήλλαξαν ἄμφω μετάραντες —, quo loco, si ex more Attico αἶρω vel ἀπαίρω dixisset, gravis exstitisset hiatus. Similiter verbo usus est Eumathius (alias Eustathius) p. 126⁴⁾.

μεταρσίως sublime 473o; cf. Cosm. topogr. christ. P. G. 88 p. 60 D; verbi forma adiectiva exstat apud Herodotum, Isocratem, recentiores scriptores⁵⁾.

ὁλόσωμος qui est toto corpore 222o; cf. Theod. Stud. P. G. 99 p. 1848 B.

δομοκοῖλιος qui est eiusdem uteri 478; Ioann. Chrys. cf. δομοδόστιος 477.

οὐρανοδρόμος per coelum errans (A) 4621; Isid. Pel. P. G. 78 p. 1000 C. poster. script.

οὐρανοπέτης, οὐρανοπέτεις ἄγγελοι i. e. angeli per coelum volantes 4723. 5215, non οὐρανοπετεῖς ἄγγελοι i. e. ang. qui ex coelo ceciderunt, id quod, cum aptam sententiam non habeat, quin falso libri et editiones exhibeant (cf. p. 5722. 639 ed. A. Jahn), non dubito. De angelis autem, qui per coelum volant cf. Apoc. 148: καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα

¹⁾ cf. ἐκείθεν = ἐκεῖ 4013; ἐνθεν = ἐνταῦθα 4012; εἶσω = ἐνδον 469. 5823; ὁμοσε = ὁμοῦ 4718. Talia Attici non ignorant (K.-G. I 546 A 1); usitata sunt in vulgari recentioris aetatis sermone (Debr. § 103); neque desunt eiusmodi exempla apud Atticistas (S. I 91. III 59. IV 160; cf. Usener p. 129).

²⁾ S. IV 360.

³⁾ cf. Pass. s. v.

⁴⁾ Erot. Script. ed. Herch. II 1974.

⁵⁾ S. I 126. II 202.

εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι κτλ. et 148: Καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἠκολούθησεν κτλ. et 149: Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν κτλ. Apud Eusebium quoque οὐρανοπέτης legitur: οἷα δὲ τις οὐρανοπέτης ἀετός (P. G. 10 p. 1120 C).

πλαστουργία formatio, creatio 599; script. Byz.

ἐπαγογία dictatio 162; non idem valet quod verbum συμβουλία, ut Hesychius adnotat; cf. Iustinian. P. G. 86 1128 C.

ὑποκλίνω τὸ πρόσωπον inclino caput 3015. ὑποκλίνω formam activam et significationem transitivam non habet nisi apud Aristaeonem; ep. II 20¹⁾ et in papyro VI. saec. p. Chr. n.²⁾

φαντασιοκοπία vana imaginatio 293, 5613; cf. script. Byz.

φεγγυβόλος lucem proiciens 249; cf. Io. Chrys. al. script. eccles.

χειρότενκτος manu factus 2418, 5530; cf. ipsum Eustathium P. G. 18, 678 D; Epiph. P. G. 41 p. 1012 B; al. script. eccles.

II. De verbis poeticis.

Iam sequuntur vocabula, quae antiquiore aetate poetarum maxime propria sunt. Talia quidem recentiore aetate apud omnes fere solutae orationis scriptores exstant, et multa vocabula, quae aetate Attica nisi apud poetas non reperiuntur, posteriore tempore et in vulgari et in elegantiore sermone usitatissima sunt. Nec vero desunt eiusmodi exempla in verbis poeticis, quae ex Eustathii libro afferam, sed per multa invenies, quae etiam apud recentiores auctores colorem poeticum retinent³⁾.

ἀγορεύω 3314, 3714. S. IV 267.

ἀθλέω 494. Hom. Bacchyl. Simon. poet. trag. Hdt. Pl. script. rec.

*ἀκοίμητος 3928. Aesch. Theocr. rec. script. S. III 180.

*ἀλάστωρ 3125, 3615. poet. trag. et com. Dem. rec. ser. S. III 189, IV 678.

*ἀλγύνομαι 404. apud poetas tragicos saepe, raro in soluta oratione invenitur; Pass. s. v.

*ἀμείβω 188, 2630, 2727, 324, 6123. poet. trag. Hdt. Pl. S. I 319, III 180, IV 270.

*ἀμέτρητος 4023. 'poeticum est potius hoc verbum quam prosae scriptoribus usitatum, licet aliquando et apud eos inveniatur.' Thes. I 297.

ἀμοιβή 407. Hom. Hes. Pi. Heracl. Hdt. Dem. Pl. rec. script. Legitur in NTo ep. ad. Ti. I 54. Improbatur a Moeride p. 19125.

¹⁾ qui quidem locus in dubium vocatur a Boissonade p. 724; R. Hercher, Epistologr. Graeci. Parisiis 1873, p. 170: ἐπικλίνωσα.

²⁾ cf. Preisigke s. v.

³⁾ verba, quae in NTo non leguntur, asterisci signo exornavi.

- *ἀμφήριστος 1624. Hom. Apoll. Rh. Polyb. Ioseph. al. S. I 819. IV 668.
Kreling p. 7.
- *ἀναπιερόω 2513. 5613. Aesch. Eur. Ar. Hdt. Pl. Xen. script. post.
S. IV 272.
- *ἀνέκαθεν 3424. Aesch. Hdt. recent. script. De tempore dicitur ab
Eustathio, quem usum Phrynichus improbat; cf. Lob. 270;
Kreling p. 7.
- *ἀναφανδόν 1913. 511. Hom. Hdt. Pl. rec. script. S. I 149.
- *ἀνθινός 5927. Hom. Eratosth. post. script. S. I 320. IV 182.
- *ἀνιχνεύω 368. Hom. Nicand. Aristot. post. script. S. III 182. IV 274.
- *ἀντικρύ 2630. Hom. (cf. h. d. p. 7 sq.).
- *ἀντιφθέγγομαι 5030. Pi. Eur. post. script.
- *ἀπανταχοῦ 453. Eur. poet. com. post. script. S. I 197. 820. II 190.
IV 257 et 702 adn. 14.
- *ἀπυθύνω 2324. poet. trag. Pl. post. script. S. I 320.
- *ἄρδω 2810. maxime apud poetas. S. I 322.
ἀρνέομαι aor. poet. *ἤρνησάμην* 5723. S. I 231.
- *ἀρχῆθεν 3413. Quam vocem poeticam esse Phrynichus dicit; Lob. p. 93;
cf. Bekk. Anecd. I p. 450; Kreling p. 11; S. I 149 et 822. IV 674.
- ἀσάλευτος* 4819. Eur. [Pl.] rec. script. S. I 52. IV 636.
- *ἀσύλητος 3115. Eur. Cass. D. Ioseph.
- *αὔξω 183. 2727. 2810. cf. h. d. p. 18.
- *αὐτάγγελος 388. Soph. Thuc. Plut. Nonn. al. S. II 191.
- *αὐτόθι 2333. 375. 458. Quam vocem primitus poeticam in pedestrem
sermonem Atticum manavisse Schmid docet I 112 et 196.
- *ἄφνω 2717. 30. 537. poet. Thuc. Dem. post. script. S. III 186.
- *ἄχραντος 3113. Eur. Pl. Lucian. al. S. I 323. IV 280.
ἄφρητος 2718. 2827. 599. Archil. Simon. Eur. Pl. Aristot. post. script.
- *βακχεία 5917. Eur. Pl. Plut. al. S. III 187.
βαστάζω 4927¹⁾. poet. trag. et com. post. script. S. I 823.
- βλέπω* 576. Pi. poet. trag. et com. Xen. post. scr. S. IV 281.
- *βλοσυρός 627. poet. Pl. Aristid. Lucian. al. S. I 324. II 192. III 187.
IV 281.
- *βυθός 4620. poet. com. Xen. Lucian. al. S. I 324. III 188. IV 388.
- *γαλαθηνός 372. Hom. Anacr. Theocr. Hdt. Ioseph. al.
- *γραῖα 6113 (*γραῖαι*): Thom. Mag. p. 72, 2: *Αἱ γραῖς, οὐχ αἱ γραῖες, οὐδὲ
αἱ γραῖαι, ποιητικὸν γὰρ.*
- *δαίμονάω 2114. 20. 2425. 252. 615. Aesch. Eur. Xen. post. script. S. I 324.
- *δεῖμα 628. Hom. poet. trag. Theogn. Hdt. Thuc. post. script. S. I 325.

¹⁾ Quae exstant 4922. 24. (bis) 30 ex Origenis libro vel ex NTo deprompta sunt.

- *δεσπόζω 1910. poet. Pl. LXX. Polyb. Lucian. al. S. I 825. IV 285 et 674.
 *δηλαδὴ 1727. 562. Soph. Eur. Ar. Hdt. Pl. rec. script. S. I 184. II. 305.
 *διακαλέω 422. Eur. Polyb. Philostr. al. S. IV 285; cf. Krelling p. 16.
 *διαπρέπω 5530. poet. Lucian. Plut. S. III 191.
 *διαπύσσομαι 414. poet. trag. Pl. Iambl. al.
 *διτικός 418. 501. Pi. poet. trag. Hdt. Pl. scr. recent. S. I 325. IV 674.
 *δολομήτης 323. 3314. 3918. Hom. A 540 (voc. *δολομήτα*). *δολόμευς*: Aesch. Hes. Nonn.
 *δορυφόρος 282. Adiectivum ex Atticis unus Aeschylus (Cho. 769) habet, substantivum etiam in soluta oratione occurrit: Xen. Hdt. Plut. al.
 *δράω 1731. 2710. 14. 2818. 3322. 3922. 5027. 5528. 5715. 5810. 6114. Quod vocabulum Doricae linguae proprium¹⁾ praecipue apud poetas exstat, sed apud Platonem quoque et Thucydidem invenitur. Haud raro legitur apud recentioris aetatis scriptores.
 *δρομαῖος 189. poet. trag. et com. Xen. Alcidi. Plut.
 *δυσδαίμων 482. Empedocli. poet. trag. Pl. Tim. Locr. al.
 *δωδὴ 3628. 373. 10. Hom. Hes. Theocr. Pl. Xen. rec. script. *ἐκδηλος* 2413. 2530. Hom. Dem. rec. script. S. II 195. IV 285 (In NTo exstat ep. ad Ti. II 3, 9.)
 *ἐκκριτος 3021. 4330. 454. 6220. poet. trag. Pl. rec. script. S. IV 289. *ἐκλάμπω* 249. Aesch. Eur. Lycophr. Anth. Pal. Pl. Xen. rec. script. S. II 195. *ἐκτιλέω* 4731. Hom. Hes. Pi. Pl. Xen. rec. script. S. II 195.
 *Ἑλλάς adiectivi loco positum 619. S. IV 291.
 *ἐκφράζω 491. Aesch. Eur. Apoll. Rh. rec. script.
 *ἐμμανής 2516. 3130. 417. 4310. poet. trag. et com. Hdt. Pl. rec. script.
 *ἐμπληκτος 187. poet. trag. Pl. Xen. Plut. al. *ἐμπνέω* 628. Hom. Hes. Pi. poet. trag. Ar. Anth. P. Hipp. Pl. Xen. script. rec. (In NTo exstat Act. 91).
 *ἐνθεος 167. 2528. poet. trag. Pl. Xen. post. script.
 *ἐξαλλάττω 2128. 318. 6128. Soph. Eur. Xen. post. script. S. IV 293 et 674. *ἐξέλκω* 3421. Hom. Pi. poet. trag. Ar. Pl. script. rec.
 *ἐπαυλον 407. Eur. script. rec. S. I 151; cf. Krelling p. 7.
 *ἐπαντιλέω 448. 608. Eur. Pl. scr. rec. S. I 264. III 123. IV 164.
 *ἐπαιοιδή 3416. 603²⁾. Hom. Pi. Aesch. Hdt. script. rec. Improbatur a Phrynicho; Bekk. Anecd. I 3812; cf. Thom. Mag. p. 111, 1.

¹⁾ Arist. poet. 3 p. 1448^b.

²⁾ exemplum, quod 5423 exstat, sumptum ex LXX libris.

ἐπαισιδός 279. 15. 282¹⁾. 'Forma poetica utuntur Bibliorum interpretes Graeci, Philo, alique recentiorum improbante Thoma (p. 111, 1)²; Thes. III 1950.

* *ἐπαφύσσομαι* 403. Quam vocem nisi apud Homerum (T 388), ubi forma activa exstat, non inveni.

ἐπεγείρω 284. 335. 387. Hom. Soph. Eur. Pl. scr. post. S. II 196.

* *ἐπεΐγομαι* 367. 4732. 582. 5922. poet. Pl. rec. scr. S. I 328. II 196.

* *ἐπέοικα* 2617. Hom. Pi. Aesch. Apoll. Rh. Nicand. rec. script.

* *ἐπερείδομαι* 2922. 5024. Hom. Eur. Ar. Pl. rec. script. S. I 328. IV 295 et 674.

* *ἐπιφθέγγομαι* 2232. 402. 4411. Aesch. Call. Plut. al.

* *ἐφοθημα* 2311. 2412. poet. trag. Thuc. Philost. S. IV 298.

* *ἐτέρωνι* 5232. Quam vocem primitus poeticam in sermonem pedestrem introduxit Plato. S. I 53. II 112.

* *εὐγλωττία* 614. Ar. rec. script. S. III 199. IV 299.

* *εὐκλής* 4322. poet. Xen. script. rec. S. IV 299.

* *ἔωλος* 2817. 5522. 5622. 572. poet. com. Lycophr. Dem. script. rec. S. I 122. II 168.

* *ἦχος*, ὁ 339. Call. Theocr. Mosch. Hipp. al.

* *ἦδέ* 4012. 5012. 5927. Quam vocem, quae praecipue apud epicos poetas invenitur (cf. Pass. s. v.), in soluta oratione occurrit apud Aretaeum medicum; cf. Hude praef. p. XX.

* *θέμις* c. inf. coni. 2613. 2712. praecipue apud poetas. S. II 198.

* *θεμιτός* (ὁὐ θεμιτόν c. inf. coni.) 2711. Pi. trag. Hdt. Pl. rec. script. S. II 198.

θεομαχέω 3112. Eur. Xen. script. rec. S. I 332. (Exstat in NTo Act. 232.)

* *θεοπέσιος* 452. 4912. Hom. Pi. trag. Pl. rec. scr. S. I 332.

* *θήρ* 2124. 412. Hom. Hes. Pi. trag. Anth. Pal. Pl. rec. script. Quae vox raro adhibetur a pedestris sermonis scriptoribus, qui *θηρίον* praeferunt (cf. Pass. s. v.).

ἱκμάς 404. Hom. Aesch. Ar. Hdt. rec. script. S. II 198 sq. (Legitur in NTo Luc. 86.)

* *ἴνδαλμα* 6122. Anth. Pal. rec. script. S. I 332.

* *κακοδαίμων* 194. Eur. com. Pl. rec. script. S. I 333. II 121. IV 187. *καρποφόρος* 487. Pi. Eur. Xen. Theophr. Paus. inscript. (In NTo exstat Act. 1417.)

* *καταθέλωμαι* 602. Hom. Chrysipp. rec. script. S. III 204. IV 307.

* *καταλήγω* 3713. 4027. Aesch. Polyb. al.

καταχθόνιος 4422. 4512. 17. 574. Hom. Anth. Pal. Apoll. Rh. Dion. H. rec. script.

¹⁾ Cetera exempla ex LXX libris deprompta sunt.

- *κατηφής 622. 7. Hom. Eur. Hipp. rec. scr. S. I 334.
καυχάσθαι 2014. Pi. Eur. Herod. Lycurg. Dion. H. rec. script. (In NTo
apud Paulum solum legitur; cf. Pr.-Bauer s. v.)
- *κελαδέω 5618. Hom. Pi. trag. rec. script. S. IV 309.
κλανθμός 5918. Hom. Aesch. Aristot. rec. script.
- *κλέπτω (sc. τὸν νοῦν) 3618. S. IV 310.
- *κληδών 5417. Hom. trag. Hdt. Andoc. post. script. S. IV 676.
κορέννυμαι 4713. poet. Hdt. rec. script. S. III 206. (In NTo exstat Act.
2728 et ep. ad Cor. 48.)
- *κοῦφος = leichtbeweglich 172. poet. trag. Xen. rec. script. S. IV 311.
- *κωτίλος¹⁾ 6114. Anacr. Theogn. Soph. Theocr. Anth. Pal. post. script.
λαός 1713. 3020. 23. 3723. 24²⁾. Kreling p. 43.
λατρεία 4732. poet. trag. Pi. Pl. Plut. Lucian. al.
λείπομαι 2621. 595. Poetarum more verbum simplex pro composito
adhibetur.
- *λήγω 3927. Hom. Pi. trag. Herod. Pl. Xen. rec. S. IV 313.
- *λυτήριος 4727. Pi. trag. Orph. Nonn. Poll. Hesych.
- *μαινάς 2323. 2415. 4719. Hom. Pi. trag. Ar. Tryphiod. Io. Gaz.
- *μακρηγορία 4323. Pi. (forma Doric. μακραγορία) Dionys. Thr. Poll.
Hesych.
- *μάντευμα 4222. Hes. Pi. trag. Pl. script. rec.
- *μάντις 3331. 366. Hom. trag. Hdt. Thuc. Pl.
- *μαρμαρυγή 249. Hom. Pl. rec. script. S. I 337. III 209. IV 314.
μασιζώω 2122. 285. Hom. Eup. Theocr. Alex. rec. scr. S. I 337. (In
NTo exstat Act. 2225.)
- *μεγαληγορία 4321. Eur. Xen. Plut. al. S. IV 314.
- *μείων 4721. cf. h. d. 11.
- *μελογράφος 255. Anth. Pal. script. eccles.
- *μύσος 5617. trag. Hipp. Diod. Sic. al. S. IV 316; Kreling p. 47.
- *νεάζω 2321. trag. rec. scr. S. III 211. IV 316.
- *νεηλός 609. Hom. Hdt. Pl. rec. scr. S. I 339. III 211.
- *νικηφόρος 4728. Pi. trag. Pl. Xen. Herodian.
- *νοτίς 403. Eur. Alex. Pl. Theophr. al. S. I 339. IV 678.
- *νυκτέριος 378. Arat. Anth. Pal. Orph. Lucian.
- *νώτα, τὰ de una persona 6217. S. IV 317.
ξένος = inauditus 3110. 362. 521. Aesch. Tim. Locr. Diod. Lucian.
Alciph. S. III 211. IV 317.
- *ὀδμή 623. cf. h. d. p. 6.

¹⁾ Non κωτίλος, quod Klostermann in textum recepit, nam M habet κωτίλοις ἐπιδόνου λόγους, cf. p. 7410 ed. A. Jahn.

²⁾ cetera quae exstant exempla ex libris sacris vel ex Origenis libro deprompta sunt.

- ὁδύνη 404. Hom. Pi. Sol. trag. Pl. Xen. rec. scr. S. I 340. (Legitur in NTo ep. ad Ro. 92 et ep. ad Ti. I 610.)
- * ὁδῶδα 4911. cf. h. d. p. 15.
- * οἰκτρῶς 4722. Soph. Eur. Plut.
- ῥμμα 233. 627. praecipue apud poetas. S. I 340.
- * ῥμογάστρος 477. Hom. Manetho. Schol. in Pi. papp.
- * ῥμογενής 457. trag. Pl. Aristot. rec. script.
- * οὐλή 2311. Hom. Soph. Pl. Xen. S. IV 320.
- οὐρανόθεν 248. 2530. 4623. 573. Hom. Hes. LXX. Iambl. cf. Lob. ad Phryn. p. 94. (In NTo legitur Act. 1417 et 2613.)
- * πανήμερος 3630. Aesch. Herod. Lucian. Poll.
- * παραπλήξ 2123. 298. 307. 5112. Hom. Ar. Hdt. Xen. poster. script. S. I 214. IV 674.
- * παραπεπληγμένος 2517. Ar. Eur. Plut.
- * παρασύρομαι 1918. Aesch. Soph. Polyb. al. S. IV 677; Kreling p. 53.
- * παράφρων 2010. Soph. Eur. Pl. Plut. script. eccles.
- * παρεκβαίνω 2212. Hes. Aesch. Apoll. Rh. Aristot. post. script.
- πατέομαι 6215. Hom. trag. Pl. Ap. Rh. post. script. S. I 342. III 214.
- * πένομαι 3923. poet. ep. et trag. Thuc. Xen. post. script. S. IV 323.
- * περιηέω 4423. Hom. Plut. Lucian. al. S. I 342. IV 324.
- * περικαλλής 3114. Hom. Hes. Ar. Hdt. Plut. al. S. I 342. IV 674.
- περιττός 4432. poet. Pl. Xen. post. scr. S. III 214.
- * πηρός 5631. Hom. Anth. Pal. Hipp. script. rec.
- * ποιμίλλω 5929. poet. Pl. post. script. S. I 343. II 205. IV 326.
- * πολυπρόσωπος 2123. 415. 6123. Lycophr. rec. script.
- * πολύτλας 4830. Hom. Soph. Anth. Pal. Eustath. Thess.
- πολύτροπος 3017. Hom. Thuc. Pl. S. I 145. IV 220. (In NTo — ep. ad Hebr. 1, 1 — adverbium exstat.)
- * πολύφημος 5231. Hom. Pi. Alcim. Orac. ap. Hdt. Xen.
- πρηγής 6215. Hom. Eur. (Rhes.) rec. script. S. IV 222.
- * προκύπτω 2328. Ar. Alciph. Aristaen. al. S. III 216.
- * προλείτω 2123. 313. Hom. Pi. trag. Pl. Thuc. rec. script.
- προμανθάνω 397. Pi. Soph. Eur. Pl. Ar. Thuc. rec. script. S. IV 675.
- προπάτωρ 3928. 30. 408. 5027. Pi. trag. Hdt. Pl. rec. script. S. I 344. III 216. (Legitur in NTo ep. ad Ro. 41.)
- * προσεπιγέρω 285. Hes. Xen. Ioseph. script. post.
- * προσφθέγγομαι 417. Pi. Eur. Anth. Pal. Pl. Poll. Hesych.
- * πρόσθεν (temporali sensu praeditus) 1712. 2227. 3518 al. poet. Pl. Xen. post. scr. S. II 206. IV 674.
- * προφωνέω 2615. Aesch. Soph. Eur.
- * πυγμαχέω 175. Inscript. tripod. ap. Hdt. Apoll. Rh.

- * *πυθόμαντις* 1929. 2225. 338. 477. 588. Aesch. Soph. Eustrat., qui ventriloquam Aendorem eodem modo atque Eustathius hoc nomine vocat (cf. Thes. s. v.).
- * *πυρέτω* 5827. Eur (Cycl.) Ar. Aristot. post. script.
- * *ρεῖθρον* 2725. Hom. Pi. Aesch. Herod. rec. script.
- * *ροῖζημα* 6216. Ar. Lucian. Iambl. script. Byz.
- * *σόχος* = coniectura 8622. Aesch.
- * *τάλας* 405. Hom. trag. Theocr. Anth. Pal. Xen. post. script. S. I 848.
- * *τάραρος* 416. Hom. Hes. Pi. trag. Pl. rec. script.
- * *τετράμορφος* 264. Eur. script. eccles.
- * *τοκεύς* 469. cf. h. d. p. 79.
- * *τρανώς* 4724. trag. Polyb. Plut. cf. Kreling p. 61.
- * *ὑπαρ* 3328. poet. Pl. Polyb. al. S. I 349. IV 677.
- * *ὑπεκκλίνω* 447. Ar. Plut. script. Byz.
- * *ὑπηγέω* 4816. Hes. Eur. Pl. rec. script. S. I 350. II 209. III 225. IV 333.
- * *ὑποκλέπτω* 3718. Pi. Mus. Anth. Pal. Nonn. al.
- * *ὑποκλινόμαι τινι* 322. 3329. Hom. Anth. Pal. rec. S. IV 334.
- * *ὑπόπιερως* 172. Pi. Mimn. trag. Hdt. Pl. rec. scr.
- ὑποσιρῶννυμι* 6217. Hom. Eur. Orac. ap. Hdt. Ar. Anth. P. Xen. post. script.
- ὕφαντός* 2417. Hom. trag. Anth. Pal. Thuc. rec. script.
- * *ὕφασμα* 2410. Hom. trag. Anth. Pal. Pl. post. scr.
- φάντασμα* 2229. Aesch. Eur. Pl. rec. script.
- * *φάρυγξ* 6115. Hom. Eur. Ar. Thuc. Hipp. al. S. I 350. IV 335. 613.
- φλόξ* 2531. 2810. 3923. 31. Hom. trag. Pl. Xen. post. scr. S. II 209.
- φράττω* 1724. Hom. trag. Herod. Thuc. Ar. post. S. IV 385.
- φωνέω* 6127. Hom. Pi. trag. Xen. rec. script.
- φρίττω* 4813. praecipue apud poetas. S. II 210.
- * *χάος* 4518. Hes. Bacchyl. Ar. Apoll. Rh. Pl. rec. scr.
- χάσμα* 4011. 417. Hes. Eur. Hdt. Pl. S. I 351. IV 386. (Exstat in NTo Luc. 1626.)
- χεῖλος* 5915. Hom. Pi. Eur. al. rec. script.
- * *χλεύη* 498. Hom. Hymn. rec. script. S. I 352. cf. I 164.
- χοήζω* 3024. poet. Herod. Xen. rec. script. S. IV 337.
- * *ὥκός* 173. Hom. Hes. rec. script. S. I 352.
- * *ὥχρός* 628. Batroch. Ar. Theocr. Alex. Pl. Hipp. Gal. al.

III. De verbis posteriorum scriptorum propriis.

Iam enumerantur vocabula, quae ante Aristotelis aetatem non inveniuntur.

- * *ἀγγελικός* 537. 6213. gramm. Procl. eccles. script. al.
- * *ἀγοιπρεπής* 4021. script. eccl. inde a Clem. Rom.

- * *ἀδράνεια* 2716; formam *ἀδρανία* habent Call. Apoll. Rh. Nic. Demetr. al.
ἀδρεῖω 402. Polyb. LXX. papp. al.¹⁾
αἵματεκχυσία 382. script. eccl.
- * *αἰρεσιώτης* 511. Porphyr. eccles.
- * *ἀκηλίδωτος* 3112. LXX. Phil. Porph. eccl.
- * *ἀκριβολογία* 3521. Aristot. Polyb. al.
ἀλληγορέω 482. 23. 4912. 5010. 517. Philo. Plut. al.
ἀλλογενής 1720. 3322. 5422. LXX. eccl. al.
- * *ἀμειδής* 552. 621. Plut. Opp. al. S. IV 839.
- * *ἀμετασάτως* 582. Clem. Alex. Procl.
- * *ἀμφίκυρτος* 2322. Aristot. Theophr. al.
- * *ἀναγωγή (πολιτειῶν)* = disciplina, institutio 5022. Iambl. Synes.
- * *ἀνάδοσις* 2322. Aristot. Theophr. Polyb. al.
- * *ἀναντίρροτος* 802. Polyb. Ioseph. al.
- * *ἀναρριπίζω* 2512. Aristot. Dionys. H. Alciph. al.
- * *ἀναφωνέω* 3727. Aristot. Polyb. al.²⁾
- * *ἀνεξικαχία* 3122. Plut. Lucian. al.
- * *ἀνεξικάκως* 3122. Lucian (Asin.).
- * *ἀνθρωπόμορφος* 232. Strab. Diod. Plut. al.
- * *ἀνθυποφέρω* 1822. 1922. 201. 22 al. Dionys. Hal. Plut. Hermog. al.
- * *ἀνοίκειος* 1620. Epict. Polyb. al.
- * *ἀνομολογία* 5912. Epict. Plut. al.
- * *ἀντιβοάω* 482. Ioseph. Cass. D. al.
- * *ἀντιδοξέω* 4212. 5521. Polyb. al.
- * *ἀντιπίπτω* 172. Aristot. Polyb. al.
- * *ἀντιστρέφω* 1912. Aristot. al. S. II 215.
- * *ἀνυπόστατος* = certum fundamentum non habens 597. Polyb. al.
- * *ἀνώτατος* 4520. cf. h. d. p. 13.
- * *ἀορασία* 2320. Polyb. LXX. al.
- * *ἀπαράλειπτος* 4112. Iust. Euseb. Simpl.
- * *ἀπαρριφάτως* 822. Dionys. H. al.
- * *ἀπατηλώς* 5812. Iambl. Poll.
- * *ἀποκαθιστάω* 4512. v. l. apud Arist. metaph. 1074a²⁾. Diod. al.
ἀποκύνω 551. Verbi formam *ἀποκνέω* habent Dion. Hal. Soran. Plut. Clem.
Alex. al. cf. S. I. 855. Fortasse *ἀποκύνω* in *ἀποκνέω* mutare praestat.
- * *ἀπομίμημα* 2712. Diod. Iambl. al.
- * *ἀποσιώπησις* 2622. Demetr. Plut. Herodian. al.
ἀποστασία 182. LXX. Dionys. Hal. Plut. al.
ἀποφθέγγομαι 202. 2122. 4721. 571. 612. LXX. Plut. Iambl. al.

¹⁾ cf. Naegeli, Der Wortschatz des Apostels Paulus, Göttingen 1905, p. 29.

²⁾ quae vox a Moeride p. 59 improbatur.

- * *ἀρχιδαίμων* 301. Hoc vocabulum, si Eustathium excipias, duobus locis invenitur; exstat enim in libro de recta fide qui inscribitur¹⁾ Adamantio cuidam adscripto anno fere p. Chr. n. 300 composito²⁾, et in papyro Magna Parisiana, quam priore quarti p. Chr. n. saeculi parte confectam esse Wessely censet³⁾.
- * *ἀρχιεπίσκοπος* 163 (in titulo); Athan. Epiph. al.
- * *ἀρχιερατικός* 25 11. Ioseph. eccles. al.
- * *ἀρχοντικός* 59 17. Clem. Rom. Ign. al.
- * *ἄσπαστος* 25 13. Aristot. Epict. al.
- * *ἀσπεῖζομαι* 24 4. 61 13⁴⁾. Dionys. H. Plut. Hesych. Poll. al.
- * *αὐτόθι* = confestim 375. Lucian. S. I 391.
- * *αὐτολεξεί* 22 23. 46 2. 52 12. Philo. script. eccl.
- * *αὐτοσχέδιος* 28 18. 59 3. Dionys. H. Plut. al.
- * *αὐτουργέω* 39 5. 59 23. Aristot. Plut. al.
- * *ἀφίδουμα* 55 31. Ioseph. Dionys. H. Plut. al.
- * *ἀφροσίωσις* 51 10. 58 13. Dionys. H. Plut. al.
- * *ἀχρεῖός* 55 12. Polyb. LXX. al.
- * *βδέλυγμα* 18 21. 34 8. LXX. eccl.
- * *βιολογέω* 56 4. Non legitur nisi apud auctorem libri *περὶ ὕψ.* 9 15, qui formam passivam habet.
- * *γραωδῶς* 43 31. 49 a. Origen; adiect. *γραώδης* in NTo, apud Iamblichum, alibi exstat.
- * *δαιμονιώδης* 53 24. Procl. eccl. al.
- * *δεικτικός* 34 22. Clem. Al. Dion. Th. al.
- * *δεινοποιέω* 43 23. 62 3. Dionys. H. Porph. al.
- * *δαισιδαιμονία* 58 29. Polyb. Diod. al.
- * *δευτερόω* 34 33. 42 27. 57 17. LXX. eccl.
- * *διαβολικός* 18 18. 39 1. Philo. eccl.
- * *διαγνωστικός* 16 5 (in titulo) Lucian. Galen. Hermog. al.
- * *διήγημα* 42 23. Polyb. LXX; improbat a Phrynicho p. 465 et adn. ††.
- * *διηγηματικός* 21 8. 26 8. 277 al. Aristot. Polyb. Plut. al.
- * *διοιδέω* 49 13. Strab. Lucian. al. S. I 358. II 217. IV 350.
- * *δογματιστής* 24 20. 28 19. eccles.
- * *δογματικός* 48 18. Diog. Laert. Gal. al.
- * *δοξάζω* = gloriari 49 8. Polyb. LXX al.
- * *δοξοκοπία* 16 18. 55 10. 58 15. Plut. Lucian. al. S. I 258.
- * *δραματουργέω* 34 7. Ioseph. Alciph. al.

¹⁾ P.-G. 11 p. 1745 A.

²⁾ cf. Christ-Schmid II 2 1359.

³⁾ Wessely, Griech. Zauberpap. v. Paris u. London, Wien 1888, p. 54 v. 1349 et p. 12

⁴⁾ cf. Brinkmann p. 309.

- *δραματονργός 39a. Ioseph. Iustinian. al.
 *ἐγκληματικός 582. Aristot. al.
 *ἐγχαράττω 522. Plut. Lucian. Iambl. al.
 *ἔδρα = sedes orationis (cf. Quint. inst. IX 4, 62) 59a. Dionys. H. Demetr. al.¹⁾.
 *εἰδοποιέω 597. Plut. Plotin. eccl.
 *εἰδωλολατρεία 1822. 1912. 547. 30. 5821. eccles.
εἰδωλολάτρης 2619. script. eccles.
 *εἰδωλόμορφος 5528. schol. ad Ptol. Tetrabl. Basil. Geop.
 *εἰκονίζω 595. 28. Plut. Porph. al.
 *εἰκοτολογία 5920. Strab. Hermog. Iambl. al.
 *ἐκδικία 3428. Ioseph. Gal. al.
 *ἐκδοχή = sensus 206. 217. 4314 al. Polyb. Phil. al.
 *ἐκθύμως 3931. Polyb. Lucian. al. S. I 359. III 237.
 *ἐκλύτως 3631. Plut. Agathin. ap. Gal.
ἐκπειράζω 3115. 542. 12. LXX.
ἐκτός εἰ μή 232. D. Chrys. Luc. al. S. I 158 et 359. IV 623.
 *ἐκφανλίζω 4722. Ioseph. Luc. al.
 *ἐκφωνέω 1923. 5827. Demetr. Dionys. Hal. al.
ἐλεημοσύνη 3330. Call. LXX. eccles.
 *ἐμβακχεύω 208. 4023. Philostr. Heliod. S. IV 383. (cf. h. d. p. 21 adn. 9).
 *ἐμβριθῶς = graviter, aspere. 3722. Herodian. al. S. IV 291.
 *ἐμμουσος 6117. Philostr. al. S. IV 353.
 *ἐμπολιτεύομαι translato sensu dictum Philostr. 2614. S. IV 403.
 *ἐμφωλεύω 1715. 6122. Philo. Plut. Ael. eccl. al. S. III 238.
 *ἐνδιαλάττω 4821. Aristot. LXX.
 *ἐνδοτάτω 415. 6122. Plut. Luc. S. I 360.
 *ἐνδόσθια 3810. LXX. Orig. Hesych.
ἐνδυμα 2429. LXX. eccl. al.
ἐνέργεια 1817. 473. Aristot. al.
ἐνεργέω 548. Arist. LXX. eccles. al.
ἐξανatéλλω 487. Apoll. Rh. LXX al.
ἐξηχέω 452. 6124. Polyb. LXX al.
 *ἐξιλεόομαι 182. 3329. LXX. Strab.
 *ἐταπορέω 427. Polyb. Orig. al.
 *ἐπεισκιλλέω 1913. 578. 5822. Luc. auct. π. ὕψ. eccl. Poll. Hesych.
 *ἐπιβρέχω 6114. Theophr. Diosc. eccles.
ἐπίγνωσις 3218. Polyb. LXX. Plut. al.
 *ἐπιγράφω τινί τι = aliquem auctorem vindico alicuius rei 5412. 5715. 5810. S. IV 355.

¹⁾ cf. W. Schmid, Philol. Woch. 1928, Nr. 20.

- *ἐπιδημέω c. dat. loc. 46 10. cf. h. d. p. 28.
- *ἐπίκοις 361. Strab. Plut. al.
- *ἐπιπλέκω 44 13. Polyb. Strab. al.
- *ἐπιπλοκή 502. Aristot. Dionys. H. al.
- *ἐπίρροια 59 20. Luc. Theophr. al.
- ἐπισυνάγω 59 25. Polyb. LXX. Plut. al.
- *ἐπιφορά 25 23. 522. Theophr. Polyb. Plut. al.
- *εὐαγγελικός 46 11. 49 20. 507. scr. eccles.
- εὐαγγελιστής script. eccles.
- *εὐδιάφορος 24 10. Aristot. al.
- *ἥτινά 35 20. cf. h. d. p. 25.
- *θάτερος 55 19. 58 11, quae forma a Thoma Magistro (p. 27 13) improbat.
θειότης 47 3. LXX. Philo. Plut. al. S. I 364.
- *θεοποιέω 29 17. Luc. eccles. al.
- *θεοπρεπῶς 31 23. 46 10. Luc. eccles.
- θεότης 45 3. 46 28. 544. Plut. Luc. eccles.
- *θεοπίττω = sancio 23 14. 484 al. Philo. al.
- *θεώρημα 168 (in titulo) 511. Aristot. al. S. IV 360 et 716.
- *ιδίωμα 59 18. Polyb. eccles. al.
- *ιστοριογραφία 58 18. Ioseph.
- *ιστοριογράφος 25 14. Polyb. Dionys. H. Plut. al.
- καθαρίζω 27 23. LXX. eccles.
- καθεξῆς 321. Plut. al.
- *καινοπρεπῶς 45 6. Aristaen.
- *καλλιλεξία 613. Orig. Theod. Mops. Simpl.
- *καρτεροψυχία 492. LXX. eccles.
- *καταιδέω = ruborem elicio 19 21. 58 18. Heliod. Themist. al.
- *κατάληψις = perceptio, cognitio 20 14. 254. Luc. Philostr. Gal. S. I 365.
IV 361.
- *κατασιγάζω 31 24. Aristot. Herodian. al. S. III 244.
- *κατασκευάζω = argumentis confirmo 49 23. Aristot. Hermog. al.
- *κατάφαρος 31 23. Dionys. H. Plut. al. S. IV 362.
- *κατάχυνσις 52 20. LXX. Gal. al.; improbat. a Moeride p. 206 12.
- *κενολογία 66 23. Plut. Didym. Phot.
- *κηρογραφέω 59 27. Origen. Athen.
- *κομπολογέω 29 23. Iust. Socrat.
- κραταιώω 459. LXX.
- λευκῶς = clare 57 23. Athanas. al. script. eccl.
- *λιθοβολέω 55 18. LXX. Plut. al.
- *λιθοβολία 49 13. LXX. Diod. al.
- *λογοποιία 61 11. Theophr. al.
- *μεγαλονογία 49 10. Luc. al. S. I 395. III 247. IV 365.

- *μελίζω 263. LXX. Dionys. H. eccles. al.
- μεταμορφόω 30 17. 33 13 alibi. Phil. al.
- *μεταστέλλομαι 537. Ioseph. Luc. al.
- *μετεώρως 495. 57 15. Plut. Poll. al.
- *μηδεπώποτε 58 11. Luc. al.
- *μισθοφορία = μισθοφορά 41 13. [Dem.]. Diod.
- *μοσχάριον 371. LXX. Herodian. Hesych.
- *μυθοποιία 593. 615. Strab. Plut. al.
- *μυσερός 18 22. 54 18, quam recentioris aetatis scripturam pro forma poetica μυσαρός (S. III 210) exhibent Maneth. Etym. M.
- *νεκρομαντεία 19 12. Luciani libellus sic inscriptus est; scriptores quoque ecclesiastici verbum habent; explicatur ab Hesychio.
- *νέφεκτος 283. 493. App. Greg. Nyss. al.
- *νομομαθής 34 19. Afric. Meth. al. script. eccl.
- *οίωνοσκοπία 54 16. Dionys. H. Plut. al.
- *όλοκαύτωσις 35 21. LXX. script. eccles.
- *όμιλία = locutio, sermo 219. Arist. Phil. al. S. IV 367.
- *όμόδοξος 33 10. 46 19. 58 19. Luc. Poll. Hesych. eccl.
- *όνοματοποιία 618 = nomen fictio 618. Plut. al.
- *όμωνυμία 50 11. 2. Arist. Anth. Pal. Plut. al.
- όπτασία 25 10. 55 2. Anth. Pal. LXX. script. eccl.
- *όρθοδοξία 168. Poll. eccles.
- *όχνηότης 254. Polyb. Diod. al.
- παγιδεύω 18 31. LXX. eccles.
- παμπληθεί 17 22. Herodian. al.
- *πανάγιος 58 19. Clem. Rom. Dionys. Areop. Eust. Thess.
- *παντέφορος 45 10. Athanas. Eust. Thess.
- *παντοδύναμος 46 25. LXX. eccles. schol. ad Aeschyl.
- *παραδόξως 26 32. Polyb.
- *παράλληλος 16 25. Polyb. Plut. al.
- παρεμβολή = castra 17 24. 37 21. LXX. Polyb. al. Hanc notionem improbat Phrynichus p. 377.
- *παριστάω 542. 61 29. 623. Dionys. Thr. Sext. Emp.
- *παροδεύω 367. LXX. Plut. Luc. eccles. al.
- *περαιόω = περαιώνω 37 28. Iust. Iren. Quae apud Xenophontem et Philonem exstant exempla in dubium vocantur.
- περίπτευμα 39 24. LXX. Plut. al.
- *πιθανολογέω 51 13. 596. Arist. al.
- *πιστόομαι 191. Plut. Luc. al. S. IV 370.
- πλαστογράφος 629. Artem. Ptol. Procl. al.

- *πολιτεία = *vitae ratio* 167. 49 18. 50 13. 23. Athen. eccl.¹⁾.
 *πολυανδρία 17 13. App. Them. Synes.
 *πολυύστωρ 51 21. Dionys. II. Maneth. Anth. Pal. Orig. al.
 *πολυπεντιέω 368. consti. Apost.
 *προσβεία = *deprecatio* 287. Phalar. Greg. Naz. al. script. eccl.
 *προσβεύω = *ικετεύω* 404. App. Clem. Alex. Basil. al. eccles.²⁾.
 *προαναφωνέω 353. 8. Dionys. H. Plut. al. S. IV 371.
 *προηγούμενως 207. 602. Theophr. Plut. al.
 *προσεμφέρεια 59 11. Epic. script. Byz.
 *προσλιπαρέω 287. Plut. Luc. al. S. I 163. 373.
 *προσωποποιέω 364. 59 11. Dionys. Hal. Orig. al. script. eccl.
 *προσωποποιία 59 21. 24. Demetr. Hermog. al.
προφητεία 357. 43 30. 53 11. LXX. Ioseph. al.
προφητός 197. 237. 18. alibi. Lucian. script. eccl. S. I 373.
 *πυροφόρος 404. Phil. Mech. poet. in inscript. Zosim.
δητῶς 189. 342. Polyb. Strab. al.
 *σβεστήριος 288. Dionys. H. Plut. al.
 *σκηνοπηγέω 5825. Ioseph. Greg. Naz. Athen.
σκήβαλον 54 31. Phil. Plut. al.
 *σπούδασμα = *res studiose elaborata* 508. Arr. Sext. Emp. al. S. I 57. III 255.
 *στρατολογέω 288. Dionys. H. Plut. al.
 *σύγκρισις = *comparatio* 16 25. 528. Polyb. Phil. al.; vox improbata a Phryn. Lob. p. 278.
 *συνεκτικός = *qui maximi est momenti* 34 31. Phil. Sext. Emp. al.
συνιστάω 48 18. Polyb. Dionys. H. al. Dubium est quod apud Platonem (Tim. 33 A) exstat exemplum.
συσχηματίζομαι 629. Aristot. Plut. al.
σωματικός 23 22. 524. Aristot. al.
σωματικῶς 465. Plut. al.
 *ταυτολογέω 354. 365. 43 31. 515. 57 24. Polyb. Strab. al.
 *τερατοσκοπία 551. Poll. Poimand.
 *τοπικῶς 35 10. Plut. Arr. al.
 *τρανός 35 22. Moschion (ap. Stob.). LXX. Dionys. H. al.
 *τρανόω 16 22. Phil. Anth. Pal. al.
 *τροπολογέω 48 13. 27. 49 20. 518. Orig. al. script. eccl.
 *τρῶσις 23 12. Theophr. Plut. al.
 *τυφλώττω 23a. 31a. Polyb. Acl. al. S. III 256. IV 377.

¹⁾ De verbo *πολιτεία* rationem vitae significantem accurate agit Usener p. 117 sq.

²⁾ cf. Usener p. 115.

- *ἐπεκκλέπτω 382. Ioseph. Plut. al.
- ὑπόδειγμα = παράδειγμα 492. Polyb. LXX al.; quod apud Xenophontem (equ. II 2) exstat exemplum, nec Dindorf nec Merchant in textum receperunt. Haec significatio a grammaticis improbatur; cf. Phryn. p. 12; Thom. M. p. 2885.
- *ἑποσολάω 36 18. Clem. Alex. Alex. Trall. al.
- *φαντασιοκοπέω 21 24. LXX. eccles.
- *φαντασιώδης 24 19. 28 13. Gal. Philostr. eccles. S. IV 379.
- *φιλαλήθως 21 17. Arist. Plut. al. S. I 378. IV 380.
- *φοβερῶς 34 18. LXX. eccles. Poll.
- *φωστήρ 46 21. LXX. eccles. Heliod. al.
- φωτίζω 32 17. Aristot. LXX. al.
- *χαρακτηρίζω 59 21. Phil. Gal. al.
- *κεχορηγημένος τινί = praeditus aliqua re 56 8. Polyb. LXX. al.
- *γαλιμαδιά 40 22. Hipp. Greg. Naz. Ioann. Chrys. al. scr. eccl.
- *ψευδηγορία 31 20. 38 31. 56 28. 60 8. Alciph. Iren. al. scr. eccl.
- *ψευδοπροφήτης 25 28. 26 21. LXX. script. eccl.
- *ψηφοπαίκτης 28 13. Sext. Emp. Maneth. al.
- *ψηφοφορία 29 29. 58 17. Aristot. Dionys. H. al.
- *ψίξ 39 24. Gal. Plut. al.
- ψυχρώ 27 20. 49 13. Plut. Sext. Emp. al.

IV. De verbis a grammaticis commendatis.

- ἀθλίως 31 17. 34 22; Moer. p. 1892: ἀθλῖος Ἀτικοί; ἀτυχῆς Ἕλληνες.
- αἰκίζομαι τινα 39 28; Thom. Mag. p. 6 14: αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ καὶ αἰκίζομαι σε· τὸ δὲ αἰκίζω ποιητικώτερον.
- ἀμέλει 21 10. 23 4. 25 12. 44 19. 50 28. 58 1. 59 32; schol. ad Ar. nub. 488: Ἀτική ἢ φράσις ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύρει. S. I 105.
- ἀνάπλεως 20 18. 43 11. 49 9. 62 3; Moer. p. 2064: πλέων καὶ κατάπλεων Ἀτικοί. πλήρη Ἕλληνες. cf. 207 24.
- ἀνθρώπειος 23 9. 45 6. 24 32; Moer. p. 188 25: ἀνθρωπιὰ φύσει Ἀτικοί, ὡς Θουκυδίδης, ἀνθρωπίνη Ἕλληνες.
- ἄττα (δλίγα ἄττα) 37 18. 44 13; Harpocr. 39 15: ἄττα ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄττα Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖά τινα Δημοσθένης Φιλίπποισι. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· Χιονίππου „πύθου χειδῶν πηνίκα“ ἄττα φαίνεται.
- ἄχρι 24 5; Moer. p. 1897: ἄχρι ἀνευ τοῦ ὁ Ἀτικοί. ἄχρις Ἕλληνες.
- βοῖδιον 26 3; Phryn. p. 86: βοῖδιον καὶ βοῖδιον ἀρχαῖα καὶ δόκιμα, οὐχὶ βοῦδιον καὶ βοῦδιον διὰ τοῦ ὕ.

γνωσιμαχέω 581; Moer. p. 193²³: γνωσιμαχῆσαι Ἀπτικοὶ ὡς Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν, μετανοῆσαι Ἕλληνες; cf. Phryn. (Bekk. Anecd. Ip. 33 15): γν. οἷον τῇ προτέρᾳ γνώμῃ, ἣν ἔσχε, μάχεσθαι.

δήπουθεν 193. 36²³. 44 19. 53²¹. 58³⁴; Moer. p. 195⁵: δῆπουθεν Ἀπτικοί, δηλονότι Ἕλληνες. cf. supra p. 42).

εὐρημα 19 13. 24²⁸. 291; Phryn. p. 445 sq.: εὐρημα χρηὴ λέγειν διὰ τοῦ ἦ, οὐχ εὐρεμα.

οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ 33²³; Phryn. p. 421: κατ' ὄναρ: Πολέμων ὁ Ἰωνικός σοφιστὴς Δημοσθένους τοῦ δῆτορος εἰκόνα . . . ἀναθεὶς ἐπέγραψεν...: Δημοσθένη Παιανίεα Πολέμων κατ' ὄναρ, ἀδοκιμωτάτω τῷ κατ' ὄναρ χρηοῦμενος κτλ.

Addo nonnullas locutiones, quae quamquam a grammaticis non laudantur, in elegantis Atticis certe habendae sunt.

δοῦν θάτερον 55 19. 58 10. quo flosculo apud oratores Atticos usitatisimo haud raro Aristides utitur¹⁾.

εὖ οἶδ' ὅτι 16 14, quae verba adverbii vim habent. Talia apud Demosthenem quoque invenis, velut orat. IX 1 p. 110: καὶ πάντων οἶδ' ὅτι φησάντων²⁾. Adicio hoc Platonis exemplum: Apol. 37 B ὧν εὖ οἶδα ὅτι κακῶν ὄντων; cf. Dionys. Hal. A. R. V 10³⁾.

οἷός τέ εἰμι (οἷόν τέ ἐστι) 16 25. 17 12. 40²⁸. 43 24. 49⁸. 50 12. 32. 59⁸. Hanc locutionem, quae neque in NTo neque in papyris exstat, in LXX autem libris uno loco (IV. Macc. 4, 7) legitur, elegantioris sermonis propriam esse censet Naegeli⁴⁾. Eustathium eam octies habere moneo.

His adicio verba quibus Eustathii libellus incipit: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, quod prooemii initium colorem traxisse ex Platonis Prot. 335 D: ἀεὶ μὲν ἐγογγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι Jahn⁵⁾ adnotat. Prima autem Eustathii libri sententia simili modo formata est atque initium libri Phrynichi. Apud Eustathium enim legis haec: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, ᾧ διαπρεπέσιαι τῆς ὀρθοδοξίας ἱεροκλήρυξ Ἐδύτροπιε· τὸ δὲ τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα πολλαχῶς ἐκπληττόμενος οὐχ ἥκιστα καὶ περὶ τόδε μάλιστα τεθαύμαχα τὸ μέρος κτλ. Liber autem Phrynichi his verbis instituitur: Φρύνιχος Κορινθιανῶ εὖ πρῶττειν. Τὴν τε ἄλλην σου παιδείαν θαυμάζων, ἣν διαφερόντως ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοις ἐγὼ ἐνέτυχον, πεπαίδενσαι, καὶ δὴ καὶ τοῦτο θαυμάσας ἔχω, τὸ περὶ τῶν καλῶν καὶ δοκίμων ὀνομάτων κρίσιν⁶⁾.

¹⁾ cf. Rehdantz, Ind. Dem. p. 192. S. II 35. 184 sq.

²⁾ cf. Rehd. l. c. p. 258.

³⁾ Brinkmann p. 308.

⁴⁾ p. 57.

⁵⁾ p. 21 ad vers. 6.

⁶⁾ p. 1 ed. Lob.

C. De elocutione.

Iam vero quid elocutionis Eustathii maxime proprium sit, diligenter investigabo. Atque iis remotis, quae ad stilum eius adumbrandum minoris momenti mihi videntur esse, primum de sententiarum comprehensionibus agam, deinde de verborum collocatione pauca dicam, tum de orationis exornandae ratione disseram, postremo, quomodo Eustathius hiatum evitaverit, compluribus exemplis allatis ostendam. Quibus expositis nonnullas Sacrorum librorum atque Eustathii sententias iuxta ponam, ex quibus, quomodo Eustathius vulgarem Sacrorum Librorum orationem ad elegans sui ipsius dicendi genus accommodaverit, facile appareat.

I. De ambitu enuntiatorum amplificando.

Ac primum quidem demonstrabo Eustathium ambitum orationis notionibus ac verbis quam maxime amplificare et inani verborum tumore nonnunquam immodice obruere. Eum epitheta ad expeditam dictionis copiam parandam a grammaticis collecta non ignorasse certe suspicaberis, si exempla legeris haec¹⁾:

2121 ὃς ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν ξεροκλιζόμενος ἀνθρώπων ἐλαύνεται, πυροῦται, μαστίζεται καὶ γεύγει, τὸ σκῆνωμα προλιπών.

2310 καὶ διάφορα καὶ ποικίλα φοροῦντες ἐσθήματα καὶ σημασίας οὐλῶν ἢ τύπων ἢ μολώπων ἐπιφερόμενοι καὶ πληγῶν ἢ τρώσεων.

2322 οὐ γὰρ ἀμφίχυτον οὐδὲ κεκρυφία γέροντα . . ., ἀλλ' ὄρθιον, ἐντεταμένον, ἀτηνυμένον εἰς πόλεμον, αἱ νεάζοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις.

---

¹⁾ Telephum grammaticum Pergamenum (Christ-Schmid VII 2³ p. 869) eiusmodi epitheta collegisse Suidae testimonio novimus. Enumerat enim cum alios huius grammatici libros tum *Ὀκνητόκιον* quoddam, qui liber, qualis fuerit, verbis indicat hic: ἔστι δὲ συγγραφή ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀρμοζόντων, πρὸς ἑτοιμὴν ἐπιτοχίαν φράσεως (p. 1022 sq. ed. I. Bekker; cf. ed. G. Bernhardt p. 1104 sq.).

γνωσιμαχέω 581; Moer. p. 193 28: γνωσιμαχῆσαι Ἀπτικοὶ ὡς Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν, μετανοῆσαι Ἕλληνες; cf. Phryn. (Bekk. Anecd. Ip. 33 15): γν. οἷον τῇ προτέρᾳ γνώμῃ, ἣν ἔσχε, μάχεσθαι.

δήπουθεν 193. 36 28. 44 19. 53 21. 58 34; Moer. p. 1955: δῆπουθεν Ἀπτικοί, δηλονότι Ἕλληνες. cf. supra p. 42).

εὖρημα 19 13. 24 28. 29 1; Phryn. p. 445 sq.: εὖρημα χρὴ λέγειν διὰ τοῦ ἧ, οὐχ εὖρεμα.

οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ 33 28; Phryn. p. 421: κατ' ὄναρ: Πολέμων δ' Ἰωνικὸς σοφιστὴς Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος εἰκόνα ... ἀναθεὶς ἐπέγραψεν...: Δημοσθένη Παιανίᾳ Πολέμων κατ' ὄναρ, ἀδοκιμωταίῳ τῷ κατ' ὄναρ χρησιμοποιεῖται κτλ.

Addo nonnullas locutiones, quae quamquam a grammaticis non laudantur, in elegantibus Atticis certe habendae sunt.

δυοῖν θάτερον 55 19. 58 10, quo flosculo apud oratores Atticos usitatisimo haud raro Aristides utitur¹⁾).

εὖ οἶδ' ὅτι 16 14, quae verba adverbii vim habent. Talia apud Demosthenem quoque invenis, velut orat. IX 1 p. 110: καὶ πάντων οἶδ' ὅτι φησάντων²⁾). Adicio hoc Platonis exemplum: Apol. 37 B ὦν εὖ οἶδα ὅτι κακῶν ὄντων; cf. Dionys. Hal. A. R. V 10³⁾).

οἷός τέ εἰμι (οἷόν τέ ἐστι) 16 28. 17 12. 40 28. 43 24. 49 8. 50 12. 32. 59 8. Hanc locutionem, quae neque in NTō neque in papyris exstat, in LXX autem libris uno loco (IV. Macc. 4, 7) legitur, elegantioris sermonis propriam esse censet Naegeli⁴⁾. Eustathium eam octies habere moneo.

His adicio verba quibus Eustathii libellus incipit: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, quod prooemii initium colorem traxisse ex Platonis Prot. 335 D: ἀεὶ μὲν ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι Jahn⁵⁾ adnotat. Prima autem Eustathii libri sententia simili modo formata est atque initium libri Phrynichi. Apud Eustathium enim legis haec: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, ὃ διαπρεπέστατε τῆς ὀρθοδοξίας ἱεροκλήρον Εὐτρόπιε· τὸ δὲ τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα πολλαχῶς ἐκπληττόμενος οὐχ ἥκιστα καὶ περὶ τούδε μάλιστα τεθνάμακα τὸ μέρος κτλ. Liber autem Phrynichi his verbis instituitur: Φρύνιχος Κορνηλιανῷ εὖ πράττειν. Τὴν τε ἄλλων σου παιδείαν θαυμάζων, ἣν διαφερόντως ὑπερ ἅπαντας, ὅσοις ἐγὼ ἐνένυχον, πεπαιδευσαι, καὶ δὴ καὶ τοῦτο θαυμάσας ἔχω, τὸ περὶ τῶν τῶν καλῶν καὶ δοκίμων ὀνομάτων κοῖον⁶⁾).

¹⁾ cf. Rehdants, Ind. Dem. p. 192. S. II 35. 184 sq.

²⁾ cf. Rehd. l. c. p. 258.

³⁾ Brinkmann p. 308.

⁴⁾ p. 57.

⁵⁾ p. 21 ad vers. 6.

⁶⁾ p. 1 ed. Lob.

C. De elocutione.

Iam vero quid elocutionis Eustathii maxime proprium sit, diligenter investigabo. Atque iis remotis, quae ad stilum eius adumbrandum minoris momenti mihi videntur esse, primum de sententiarum comprehensionibus agam, deinde de verborum collocatione pauca dicam, tum de orationis exornandae ratione disseram, postremo, quomodo Eustathius hiatum evitaverit, compluribus exemplis allatis ostendam. Quibus expositis nonnullas Sacrorum librorum atque Eustathii sententias iuxta ponam, ex quibus, quomodo Eustathius vulgarem Sacrorum Librorum orationem ad elegans sui ipsius dicendi genus accommodaverit, facile appareat.

I. De ambitu enuntiatorum amplificando.

Ac primum quidem demonstrabo Eustathium ambitum orationis notionibus ac verbis quam maxime amplificare et inani verborum tumore nonnunquam immodice obruere. Eum epitheta ad expeditam dictionis copiam parandam a grammaticis collecta non ignorasse certe suspicaberis, si exempla legeris haec¹⁾:

2121 δς ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν ξεροκισόμενος ἀνθρώπων ἐλαύνεται, πυροῦται, μαστίζεται καὶ φεύγει, τὸ σκῆνωμα προσιπῶν.

2310 καὶ διάφορα καὶ ποικίλα φοροῦντες ἐσθῆματα καὶ σημασίας οὐλῶν ἢ τύπων ἢ μωλώπων ἐπιφειρόμενοι καὶ πληγῶν ἢ τρώσεων.

2322 οὐ γὰρ ἀμφίχυτον οὐδὲ κεκυφῶτα γέροντα . . . , ἀλλ' ὄρθιον, ἐντεταμένον, ἀπηνυμένον εἰς πόλεμον, αἰεὶ νεύζοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις.

¹⁾ Telephum grammaticum Pergamenum (Christ-Schmid VII 2² p. 869) eiusmodi epitheta collegisse Suidae testimonio norimus. Enumerat enim cum alios huius grammatici libros tum Ὀκυνόκιον quoddam, qui liber, qualis fuerit, verbis indicat his: ἔστι δὲ συναγωγή ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀρμοζόντων, πρὸς ἵτοιμον εὐπορίαν φράσεως (p. 1022 sq. ed. I. Bekker; cf. ed. G. Bernhardt p. 1104 sq.).

3113 ἄνθρωπον δὲ καθαρὸν, ἄχραντον, ἀκηλίδωτον ἐξωτάτω περικείμενον ἐποπτεύων καὶ ναοῦ χρῆμα περικαλλές, ἀμειρωμένον, δαύλητον.

· 4831 ἀντὶ τοῦ θαυμάσαι τὴν ὑπομονήν, ἐπαινέσαι τοὺς πόνους, εὐφημῆσαι τὴν ἀνιστείαν, ἀποδέξασθαι τὴν πίστιν, ἐκφράσαι τὰ τῆς καρτεροψυχίας ὑποδείγματα, προτιρέγασθαι διὰ τοῦτον τοὺς νεολέκτους εἰς ἀρετὴν, εὐψυχία καὶ ῥώμῃ φρονήσεως δπλῶσαι τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀθλεῖν.

5914 ἄκρα τε πολέμων γράφει καὶ τέλος, εὐκίτα βάσει, καὶ χεῖλη φθεγγόμενα καὶ φωνῶν ιδιώματα, καὶ γέλωτας καὶ κλανθμούς, ἢ δημηγορίας ἀρχοντικὰς ἢ συμπόσια καὶ κύμους ἢ βακχείας ἢ τελετὰς ἢ μέγας ἀκολάστους ἢ παροινίας ἐρωτικὰς ἢ ληστορικὰς ἀρπαγὰς ἢ φθορὰς ἀνηκέστους ἢ σφαγὰς ἀκρίτους ἢ πενίας ὑποκρίσεις ἢ πλοῦτων ἐπιρροάς.

Similia quidem, sed maiore arte elaborata sunt, quae exstant 171 οὔτε γοῦν ἔπος ἀγωνιστῆς εἶναι κρίνεται δόκιμος . . . οὔτ' αὖ τις ἀθλητῶν . . . οὔτε ἄλλος οὐδείς, οὔτε παλαιῶν ἑγρώς, οὔτε τραχύτατα παγκρατιάζων ἢ πυγμαχῶν (ἦ) τὸν ἄερα δέρων κτλ.

Accedant denique verba haec 4610 δι' οὗ γεγόνασιν ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ καὶ γῆ καὶ θάλαττα καὶ βυθοὶ καὶ φωστήρες οὐρανοδρόμοι καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῶν γενητῶν ἢ οὐστάσις. Illicum confere similia Eustathii verba a Theodoro tradita: δι' οὗ γεγόνασιν ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ καὶ γῆς ἅπαντα μεγέθη καὶ πᾶσαι συλλήβδην τῶν γενητῶν ὕλας τε καὶ οὐστάσις¹⁾. Iuvat his adiungere similem Iovannis Chrysostomi sententiam — τὸ περισπούδαστον τῷ θεῷ ζῶον. . . δι' οὗ οὐρανὸς ἐτάθη καὶ ἥλιος ἀνήφθη καὶ σελήνη τρέχει καὶ ποικίλος ἀστέρων καταλάμπει χορὸς καὶ ἄηρ ἡπλώθη καὶ θάλασσα ἐξεχύθη καὶ γῆ ἐθεμελιώθη καὶ πηγαὶ βοῦνται καὶ ποταμοὶ ῥέουσι καὶ ὄρη πέπηγει κτλ.²⁾, quae idem copiosae ornatæque orationis studium, sed maiorem variandi artem ac diligentiam demonstrat, Eustathium vero in omnibus fere exemplis sine ullo artificio vocabulum vocabulo annexare velim animadvertas.

Valde Eustathius delectatur in verborum circuitu epithetis quae d. amplificando, qua re, cum verba poetica, sonantia, singularia praeferat, orationem quaesitam, modo haud raro carentem efficit. Ex permultis eiusmodi exemplis potiora affero: 1912 ὁ κομψὸς Ὑριγένης; 4710 ὁ μεγαληγόςος . . . Ὑρ.; 5121 ὁ . . . πολυέστωρ Ὑρ.; 5231 ὁ πολύφημος Ὑρ.; 578 ὁ πάσας ἐρμηνεύσαι τὰς γραφὰς οἰηθεὶς Ὑρ.; 832 Σαμονὴλ ὁ περιβλεπτός . . . προσφῆτης; 4021 μετὰ τοῦ θαυμασιουργοῦ . . . Σαμ.;

¹⁾ PG 18 p. 685 C. Cavallera p. 75.

²⁾ PG 63 p. 518.

43²⁹ τὸν εὐκλεῆ Σαμ.; 21²³ τὸν ἁγιοφανῆ Παῦλον; 32¹⁶ ὁ περίοδος ἱεροκήρυξ ... Παῦλ.; 39²⁸ τοῦ προπίτορος Ἀβραάμ; 39³ ὁ μαρὸς Ἀχαΐβ; 40²¹ τὸν ἁγιοπρεπῆ ... Δαβὶδ; 48³⁰ τοῦ πολύτιλα ... Ἰώβ; 20¹⁰ ὁ ... παρὰφρων ... Σαουλ; 20¹³ τῷ δαιμονιζομένῳ Σ.; 41⁷ τὸν ἑμμανῆ Σαουλ; 51¹⁸ τὸν ἔκφρονα Σ. Varia quoque sunt nomina, quibus ventriloqua Aendora appellatur: 19⁴ ἡ κακοδαίμων ... γραῦς; 21¹⁴ τῆς δαιμονώσης ... γυναικός; 31³⁰ διὰ γυναικὸς ἑμμανοῦς; 47¹⁹ διὰ μαινάδος ... γυναικός; 25⁷ περὶ γυναικὸς ... ἔκφρονος. Denique addo exempla haec: 24⁹ φεγγοβόλοις ... μαρμαρυγαῖς; 28³ νεολέκτους ... δορυφόρους; 28¹³ οἰρηκοπία φαντασιώδει; 28³¹ περιεργία ... γούδει; 31⁴ αἱ φλογεῖται τῶν ἀγγέλων ἀξίαι; 39²⁸ ταῖς ἀκοιμήτοις ... φλοξίν; 40⁴ πυροφόροις ... ὀδύναις; 46²¹ φωστήρες οὐρανοδόμοι; 47⁷ τοὺς ὁμογαστρούς ... δαίμονας; 47⁸ ὁμοκοιλίους ἀδελφούς; 47⁹ τὰ ὁμομήτρια γένη; 47²³ τὸ τῶν οὐρανοπέτων ἀγγέλων ἰάγμα; 47²⁸ νυκφόρον ... τροπάιον; 61²⁴ μυνθῶδη πλάσματα¹⁾.

Ex multis locutionibus, in quibus una res duobus vocabulis, quae eandem vim habent, redditur, item scriptorem latam et magnificam orationem sectantem cognoscis: 17¹² ὡς οἶόν τε κατὰ τὸ ἐφικτόν; 19¹ πιστωσάμενος ὅρκῳ διεβεβαίωσατο; 31¹¹. 46²⁴ ἔργῳ ... καὶ πράξει; 31¹¹ εἰσιδὼν ... εἴωρα; 33¹⁵ παρὰ βούλησιν ἄκων; 38⁷ ἐπήγειρεν ... πόλεμον ἐξαίφνης ἀκήρυκτον; 36²¹ ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας; 40³ νοτίδος ἐπαφυσάμενος ἱμάδα; 40⁴ ἐπρέσβευε τοιαῦτα μεθ' ἑκεταίας; 46²⁸ τόπῳ καὶ ῥητῷ τινι χωρίον μορίῳ; 52¹ τί ξένον ἢ τί παράδοξον; 58³ ἄκων ἐλκόμενος ὠμολόγησεν. Horum exemplorum numerus facile augeri potest.

At alia quaedam exempla optime illustrent, quae de Eustathii dicendi genere supra diximus: 18¹⁰ ἀξιώσεις αὐτῇ προσεφέρετο pro ἡξίωσεν αὐτήν; 24¹ προδήλω ... ἐκφαίνεται σημασία ὡς pro πρόδελόν ἐστιν ὡς; 33² ἐκποδὼν ὥχετο ... ἡ ἐλπίς pro ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς (cf. h. d. p. 79); 38¹⁷ ὁμοῦ τῇ τῆς ὄψεως ἱστορία pro ἅμα τῇ ὄψει; 41¹⁸ ἀπαρλεῖται δὲ τάξεως ἀκολουθία προσθεῖς ἔφησεν, quibuscum conferas Gregorii Nyssaeni verba: κατὰ τινὰ τάξεως ἀκολουθίαν²⁾; 61⁷ Ἑλλήνων παῖδες pro Ἕλληνες. De fabula denique Eustathius dicit haec: 58³ μῦθος ἐστὶ πλάσμα συγκείμενον μετὰ ψυχαγωγίας πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσι διαφέρον; valde iuvat eum his verbis ea conferre, quae Hermogenes de fabula dicit: πάντως δὲ χρήσιμον πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ³⁾. Eustathium enim pro usitata voce χρήσιμον — χρήσει

¹⁾ cf. Cavallera p. 70: τὸ νυκφόρον τοῦ σταυροῦ τροπάιον, quae verba in Eustathii Stelographiae commentario leguntur.

²⁾ Contra Eunom. p. 187⁷ ed. W. Jaeger.

³⁾ cf. Rhetores Graeci. vol. VI. Hermogenis Opera ed. H. Rabe, Lipsiae 1913, p. 24; cf. Rh. Mus. 62, p. 630.

διαφέρον scripsisse moneo. Eum in deliciis habere locutiones a communi sermonis consuetudine remotas facile cognoscis. Parum scite oratio onerari mihi videtur his quoque verbis: 183 αὖτε τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπιτηδεύματα; 2324 νεύοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις; 2628 ἄλλην δὲ μίαν παραδείγματος εἰκόνα προσθεῖς; 385 τὰ τῆς αἵματεκχυσίας ἀνήκεστα δέυματα; 524 ἡ τοῦ ἐλαίου χρίσις αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς ἀφῆς ἐπιφορὰν; 6218 ἐγένετο . . . εἰς τὸ „καταπαίξεσθαι“ πρὸς τῶν ἀγγέλων.

Singularis est abundantia verborum dicendi in Sacrae Scripturae, Platonis, Origenis verbis afferendis. Verbum enim dicendi, quo oratio recta inducitur, inter verba citata haud raro repetitur; velut 192 ἀποκρίνεται δὴ ποῦθεν ἡ γυνή; „τίνα“ φησὶν „ἀναγὰγ σοι“; sim. 1923; 3317 ὁ δὲ δυνάστης ἀνθυπενέγκας ἔφη· „θλίβομαι σφόδρα . . ., καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκε“ φησὶν „ἀπ’ ἐμοῦ . . .“; 3825 πρὸς ταῦτα μὲν οὖν εἴρηκεν ὁ κρείττων· „ἀπατήσεις, . . . καὶ νῦν ἰδοὺ“ φησὶν „ἔξελθε . . .“; sim. 407. 429. 522. 531. 5418. 5622. 5724. 6012. Hanc dicendi consuetudinem apud litterati et vulgaris sermonis scriptores variorum populorum inveniri multis exemplis allatis ostendit Kieckers¹⁾. Ex lingua Graeca nonnullas Platonis et Xenophontis sententias affert²⁾. Eustathium autem hiatus evitandi causa verbum dicendi saepe inseruisse ex exemplis supra allatis facile cognoscitur.

Addo duas sententias, in quibus verbum dicendi in oratione recta bis ponitur: 4420 οὕτω — γὰρ ἔφη — καὶ οἱ προφηταὶ καὶ Σαμουὴλ, κἂν καταβῶσιν ὅπου αἱ ψυχαὶ — φησὶν³⁾ — αἱ κάτω κτλ.; sim. 488. Similia ex Platone et Xenophonte collecta Kieckers affert, quibus in exemplis eadem verbi dicendi forma — ἔφη — repetitur⁴⁾. Eustathium autem in eadem sententia hiatus scilicet tollendi causa formas ἔφη et φησὶν variare intellege.

Participium dicendi vim vel similem sensum habens haud raro additur verbo, quo oratio recta instituitur, vel interponitur orationi rectae, velut 298 ἡ παραπλήξ ἀνθυπενέγκασα βοᾷ; 2315 ἀνθυποφέρων ἐρεῖ σοι; 324 ἀποκρίνεται σκυθρωπότερον, „τίνα τί παρηνώχλησάς μοι“ φάσκων „ἀναβῆναι“; 3314 ἡγόρευε τῷ Σαουλ ὁ δολομήτης, „τίνα τί παρηνώχλησάς μοι“; φήσας. ὑπηνύττετο . . .; sim. 3424. 3624. 3912. 406 al. Similia exempla ex Herodoto, Platone, Luciano deprompta affert Kieckers⁵⁾; E. Bruhn etiam ex Aeschilo, Sophocle, Aristophane

¹⁾ Glotta X p. 205 sqq.; cf. JF 30 p. 154; 36 p. 65.

²⁾ JF 30 p. 154.

³⁾ Verbum φησὶν non exstat apud Origenem.

⁴⁾ Glotta X 206.

⁵⁾ JF 30 p. 146.

nonnulla enumerat¹⁾. In NTo quoque talia non pauca inveniri Debrunner docet²⁾.

His expositis satis demonstratum esse puto, quantopere Eustathius delectatus sit in circuitu verborum amplificando atque exornando, quod quo magis eluceat nonnullas periodos longiores addo:

25²⁵ ὁπνήκῃα τοῖνυν Ἥλιος ἐνθέω διήλεγγε ζήλω τοὺς ψευδο-
προφήτας ὀκτοκοσίους ὄντας πρὸς τοῖς πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν,
ἡξίου μὲν ἐν θυσίᾳ τὴν ἐκατέρων ἀντιξοιότητάς τ' αὐτῶν, μηδένα
δὲ „πῦρ“ ἐπάγειν, ἀλλ' εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρὸς ἐπιφορὰν, ἵνα ἐκ
τοῦ καταπομπάζομένου μετεώρου³⁾ οὐρανόθεν ἐκδηλὸς μὲν ᾖ εἴη
πᾶσιν ὁ ἐπακοῦσαι δυνάμενος ἐν φλογὶ πυρὸς ἀποστολῇ θεός,

ἐκ δὲ τούτου διαγινώσκῃται τίς ἢ τοῦ κρείττονος ἐξουσία, καὶ
πᾶσι φανερόν ᾗν εἴη γε τὸ ἄμεινον.

Sim. 2619. 3325. 366. 3625. 373. 464. 18. 5015. 5127. 5319. 563. Quae omnes particulis, contentionibus, aliis dicendi artificii apte atque eleganter adhibitis facilia sunt ad perspicendum. Sola quae legitur 563sq. satis molesta mihi videtur esse.

Magnam Eustathii orationis disponendae atque elaborandae artem et curam imprimis ostendunt haec exempla:

24²⁵ εἰτα ὅτι μὲν ὁ δαίμονιζόμενος ἔγνω παρὰ δαίμονώσης ἀκούσας,
ἄνω καὶ κάτω λέγεις·
ὅτι δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὅλως ἐθεάσατο,
οἷγῃ τὸ γράμμα κρύπτεις.

Quo in orationis circuitu eodem verborum in sentiis repugnantibus ordine eleganter efficitur, ut oppositionis vis magis eluceat.

Idem orationis vincienda artificium periodo demonstratur hac:

2713 ὅσα μὲν γε διὰ Μωσέως ἐπράττετο,
τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῶν δρωμένων ἐξέφαινε,
ὅσα δ' αὖ διὰ τῶν ἐπασιδῶν ἐκατένετο,
τῷ δοκεῖν ἐφάνταζε τὰς ὕψεις.

Alia eiusmodi exempla leguntur 30²⁵. 28. 3617. 51²⁵. 27. 5217. 5512. 565. 573.

II. De collocatione verborum.

Saepe vel in omnibus fere sentiis ab usitato verborum ordine Eustathius artificioso discedit. Hoc autem potissimum eius verborum collocandorum rationis proprium est, quod verbum sive finitum sive infinitum sive participium enuntiati partibus arte coniungendis interponit.

¹⁾ Sophokles, erklärt von F. W. Schneidewin et A. Nanck. 8. Bdchen. Anhang. Berlin 1899, p. 118.

²⁾ § 420; cf. Kieckers JF 35 p. 34sq.

³⁾ cf. supra p. 45.

Hoc verborum ordine modice ac sapienter uti scriptores Atticos, abuti inter posteriores auctores eos, qui nimium artificium ac studium ad orationem componendam adhibent, L. Lindhammer demonstrat¹⁾. Ex multis exemplis, quae apud Eustathium exstant, haec affero:

1728 ὡς ἡ θεία διαγορεύει γραφή; 268 ἡ διηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως ἐπιφέρει βοή; 288 ἀντὶ τοῦ σβεστήρια κατανεκάζειν δογана; 291 μαντικῆς εὐρήματα διελέγων ἀσεβῆ; 3128 τοιαῦτα προσοῖσαι ῥήματα; 3210 ἐν τῷ θεῷ φυγαδεύουσιν ὀνόματι; 3218 ὁ περίοδος ἱεροκλήρως ἀφίκετο Παῦλος εἰς; 3419 τὰς νομικὰς ἀκριβῶσαι γραμμὰς ἀκρότατα δυνηθεῖς; 3431 αὐτὰ τὰ συνεκτικὰ παρὲς ἐγκλήματα πλάττεται; 3911 ἡ πρώτη διελέγχεται δυσφημία; 3919 μηδεμία συννύσχει κοινωνία πιστῷ . . .; 4018 τῆς τῶν ἀγίων ἀπολαῦσαι κοινωνίας; 424 αὐταῖς ἐπέφραξε συλλαβαῖς; 4510 ὥστε καὶ παντέφορον ἔχειν ἔξουσίαν; 557 καὶ παντοίας ἐθρήσκενεν εἰδωλομόρφους ὕλας. Accedant sententiae, quarum partes arte inter se cohaerentes verbo ac subiecto vel aliis vocabulis insertis distrahuntur. Talia apud Pausaniam, Iulianum, Andream Cretensem maxime inveniri adnotat L. Lindhammer²⁾. 3122 τοιαύτας μὲν οὖν ὁ ἀσεβῆς ἔρρηξε δεῦρο φωνάς; 435 ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀνείληπται ταῦτα γραφαῖς, οὐ . . .; 443 εἰ τοιαύτην ἔχει δαίμων ἔξουσίαν; 615 ὅσους ἡ δαιμονώσα γραῦς ἀπεφθέρξατο λόγους οὐχί . . .; 2428 εὐρημα δὲ μαντείας ἐπιτεχιζῶν ἅπασιν ἀσεβοῦς; 2523 ἵνα δὲ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος, φέρε . . .; 277 ἡ διηγηματικὴ μὴδὲ δεῦρο διαιρεῖ φωνή; 5615 αὐταὶ ταῦτα διελέγχουσιν αἱ ῥήσεις; 4728 νικηφόρον οὕτως ἴδρυνε κατὰ τοῦ πολεμίον τρόπαιον; 5613 φαντασιοκοπίαις ἀναπερουῖσα τὸν δυνάστην ἀδύλοισ. Eiusmodi exempla iisque similia plus centum quinquaginta numeravi.

Duo exempla collocationis insolentissimae ac satis impeditae digna sunt quae commemorentur: 2718 ὡς ἐκ τῶν ἀνύχων ἐκείνοι ῥάβδων ἐμψύχους ἠδύναντο δοράκοντας ἀποτελεῖν; 609 τοῖς ἀρτίως ἐσημαινόμενοι μείραξιν οἱ τύποι τῆς κακοδοξίας ἀμετάστατοι φιλοῦσι γίγνεσθαι καὶ δυσέκνιστοι. Denique adicio 179 τὸν ἀντιπίπτοντα νοῦν ἐκείνοισ ἐξετάσαι, quo in exemplo nomen interponitur attributo et verbo, quod eo regitur. Similes sciunctiones et antiquiore et posteriore aetate apud poeticas et pedestris orationis scriptores inveniri ex exemplis ab H. Schoene congestis novimus³⁾.

Iam quaeramus, cur liberiore et inusitatum verborum ordinem Eustathius tam saepe praeulerit. Multis locis, velut 268. 288. 3210. 3218.

¹⁾ L. L., Zur Wortstellung im Griechischen. Eine Untersuchung über die Spaltung syntaktisch eng zusammengehöriger Glieder durch das Verbum. Borna-Leipzig 1908, p. 75 sq.

²⁾ l. c. p. 57, 55, 56.

³⁾ Hermes 60 (1925) p. 161 sq.

349. 11. 435. 615. 561a. 6114, eum hiatus evitandi ratione ductum esse facile cognoscet, qui verborum collocationem mutaverit. Aliis deinde nomen vel attributum vel utrumque seiunctione magis effertur, velut 172a. 3911. 392a. 4018. 4510. 472a. 5613. In sententia autem, quae legitur 252a, inusitata verborum collocatione efficitur, ut verba ἀφ' ἑτέρου et τὰ ὅμοια maiore vi opponantur. Similiter in exemplo, quod exstat 271a, artificioso verborum ordine maxima vis in verbis oppositis ἀνέχων et ἐμψύχους ponitur. In sententia, quae exstat 609, insolenti collocatione adhibita non solum hiatus evitatur, sed etiam μείραξιν vocabulum electum et vi sua praevalens maiorem accentum consequitur. Aliis quoque locis liberiore verborum collocatione voces graviores eminentioribus locis ponuntur, velut 242a. 291. 5527. Saepe vero, id quod hic apte commemoratur, verba sonantia et singularia, quo acrius in aures cadant, in fine enuntiati vel in orationis intermissione collocantur. Quae res exemplis confirmatur his: 2810 πῦρ ἄρδει κατὰ πνερὸς ἀπειροκάλας; 301 καὶ τοῦτον πάλιν αὐτὸς ὁ ἀρχιδαίμων; 342 ἀπάτη συνληθέντες ἀθλίως; 3210 οἱ τὰ τοῦ Χριστοῦ φρονοῦντες εὐκρινῶς, οὐχί . . .; 404 ἐπρέσβενε τοιαῦτα μεθ' ἱκετίας ὁ τάλας; sim. 4117. 4619. 4722. 485. 496. 5031. 5227 al.

III. De ornamentis oratoriis.

Priusquam singula ornamenta, quibus Eustathius orationem excoluit, certum in ordinem digesta enumerem, de artificiosa libri eius compositione in universum nonnulla dicam, ex quibus, quantopere rhetorum praeceptis eruditus fuerit, facile cognoscetur. Initio libelli primum Eutropii, ad quem librum mittit, pietatem et sanctitatem laudat, deinde commemorat non solum ipsius Eutropii, sed etiam aliorum animos iis, quae sibi agenda sint, valde occupari. Denique compositionem ac structuram libri paucis indicat. Rhetorum igitur praecepta sequens, priusquam ad rem ipsam accedat, legentis animum benevolum, attentum, docilem facere studet ¹⁾. Quod ad rem ipsam eiusque componendae ac tractandae rationem attinet, hoc solum aduoto, quod multa et varia exempla ex Sacra Scriptura deprompta affert, quibus, quae contendit, confirmet, contraria refutet. Hac quoque in re rhetorum praecepta sequitur ²⁾. Atque ut omittam alia, ex quibus dicendi rationem in Eustathio esse non minus apparet, hoc unum addo, quod in extrema libri parte de vi ac sensu nominis *ἐγγαστριμυθος* copiose agit, quo, quam sit absurdum,

¹⁾ R. Volkmann. Die Rhetorik der Griechen und Römer. Leipzig 1885*, p. 89. sqq.

²⁾ Volkmann p. 185 sqq.

quod Origenes de ventrilaquo dixerit, magis eluceat ¹⁾). Hanc rationem argumenti 'ex notatione' ducendi Cicero oratori accommodat ²⁾).

Iam de singulis ornamentis rhetoricis mihi agendum est. Ac primum quidem de tropis, deinde de figuris sententiarum, postremo de figuris verborum dicam.

De tropis.

Nonnullae inveniuntur similitudines ³⁾), quae verbis quidem et notionibus redundant, sed, quod ad sensum attinet, ineptiarum nihil habent:

54²⁸ ἡ μαντεία τῆς ἔγγραφισμύθου συνέχεται μετὰ πάντων μοῦν τῶν τῆς εἰδωλολατρίας αἰτίων, ὥσπεραεὶ ⁴⁾ πυρετῷ σκυβάων ἐνδοθεν ὑποκειμένων, ἐγερτικῶν μὲν ἀρρωστίας, ὑπεκκαυμάτων δὲ μοχθηρῶν. οἰδῆσει καὶ φθορᾷ τὴν λυμῶδη ⁵⁾ νόσον ἀποκνεῖν ⁶⁾ εἰωνότως; 281 οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐλοιοτο τῷ πολεμικῷ πλήθει ἕτερον προστιθέναι πλῆθος ἀναριθμητον ἀντὶ τοῦ νεολέκτους στρατολογεῖν εἰς συμμαχίαν δορυφόρους, οὐδὲ ἐπεγεῖραι πυρετῷ πυρετὸν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πρώτου γλιχόμενος, οὐδὲ πληγῶν ἀφορήτων βίᾳ μαστιζόμενος ἄλλας ἐαντῷ προσεπιφέρειν πληγὰς, ἀνεθῆναι τοῦτων ἐφέσει καθαροῦ καὶ πρεσβείᾳ καὶ δεήσει προσλιπαρῶν ἄλλ' οὐδὲ τῶν οἰκοιπιπραμένων, ἀντὶ τοῦ οὐρεστήρια καταψεκάξιν δογᾶν, τοῦναντίον ἔλαιον καὶ πίτιαν ἐπιχεῖν εἰς ἄμετρον μὲν ἔπος ἐγείρει τὴν φλόγα, φλεγομένης δὲ μείζον τὸ πάθος αὖξει καὶ πῦρ ἄρδει κατὰ πυρὸς ἀπειροκρίλως. Aliae exstant 16²⁸. 23⁸. 281⁴. 36⁶. 59²⁸.

Translationes paucas inveni atque iis omissis, quae pervulgatae sunt omnemque tropi vim amiserunt ⁷⁾, has affero: 22²⁸ τὰ πράγματα μάχεται σου τοῖς λόγοις; 23⁴ τὸ τῆς ἐννοίας αὐτὸ (sc. τὸ ὄμμα) τὸ νοητόν; 23³¹ αὐτὰ τὰ πράγματα κέκραγεν; 25²⁸ τὰ πράγματα βιάς ἀφίησιν ἐναργεῖς; 31⁶ τὸν ἡγεμόνα μὲν νοῦν ἐτύφλωπεν ὁ Σαούλ; 48²⁴ λόγων ἐσμὸν ἀποτεινὰς ⁸⁾; cf. 481⁸. 51⁴.

¹⁾ 58²² sqq; cf. Brinkmann, Rh. Mns. 62 p. 629 sqq.

²⁾ top. 29; cf. Volkmann p. 176.

³⁾ Volkmann p. 378 sqq.

⁴⁾ corr. Brinkmann p. 312.

⁵⁾ Verbum λυμῶδης codice M traditum, quod Jahn in textum receperat (666), Klostermann autem Wendland secutus in λοιμῶδης mutavit, magistro auctore restituendum propono; λοιμῶδης enim aptum sensum non habet, λυμῶδης autem, quod quidem alibi non invenitur — exemplum, quod apud Hippocratem 840 G exstat, dubium est — sententiae optime respondet. Hic vero ut aliis locis inusitata voce Eustathium usum esse quis est qui miretur.

⁶⁾ cf. h. d. p. 55.

⁷⁾ Volkmann p. 355 sqq.

⁸⁾ cf. Plat. Rep. V 450 B λόγων ἐσμὸν ἐπεγείρετε.

De figuris sententiarum.

Incipio a transitione¹⁾, cuius dicendi figurae multis et variis formis ad singulas libri partes apte ac ornate disponendas et coniungendas Eustathius utitur. Primum transitionis formulas afferam, quibus singula libelli capita instituit vel inter se connectit, deinde pauca enumerabo, quibus in eodem libri capite novam sententiam inducit.

Primum igitur duo exempla numero, quibus, quid dicturus sit, breviter indicat:

1711 *Φέρε γοῦν αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας γράμμα θεωρήσωμεν ὡς οἷόν τε κατὰ τὸ ἐφικτόν.* 3431 *Θεωρητέον δὲ πῶς αὐτὰ τὰ συνεκτικὰ παρεῖς ἐγκλήματα πλάττεται μὲν ὑποκρίσει δεικτικωτέρᾳ φθέγγεσθαι κτλ.*

His addo, quae exstant 36²⁰, quibus quid primo, quid secundo, quid tertio loco dicturus sit, praemittit:

36²⁰ *ζητήτεον δὲ πότερον ἀληθῆ προὔλεγεν, ὡς ᾤετο, καὶ πότερον ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας ἀπήγγελλεν, καὶ πρὸς ἐπὶ τοῦτοις εἰ προεγνωκέναι τούτων ἡδύνατό τινα.* Similia ex oratoribus Atticis collecta affert Schepe²⁾.

In nonnullis exemplis ea, quae antecedunt, breviter attingit vel paucis comprehendit, tum ad novam orationis partem tractandam se convertit:

25²² *ἀλλὰ μὴν οὐ γὰρ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, αὐτὰ τὰ πράγματα βοῶς ἀφήσαν ἐναργεῖς. ἵνα δὲ καὶ ἀφ' ἐτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος, φέρε τὴν ἐπὶ Ἥλλου τοῦ προφήτου προσαγάγωμεν ἱστορίαν.* 295 *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῖν οὕτω νοητέον. ἴωμεν δὲ πάλιν ἐξελέκτοντες ἐπὶ τὰ τῶν λόγων ἔχρη. τί οὖν; sim. 31²⁹. 38¹¹.*

Sequuntur duo exempla, in quibus revocatio qu. v. coniuncta est cum transitione³⁾: 1824 *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγον ὕστερον ἐπαναλαβόντες ἐντελέστερον ἐροῦμεν· ἐπανιτέον δὲ πάλιν εἰς τὴν τοῦ γράμματος ἱστορίαν;* 2211 *ἵνα δὲ μὴ παρεκβῆς ἐφ' ἑτέρα τῶν παραδείγματων (ἐκκρούεσθαι δόξω τοῦ ζητήματος, πρῶτον μὲν)⁴⁾ ἐξ αὐτῶν ὧν ἔγραψεν ἐνταῦθα ποιήσομαι τὴν ἐρώτησιν, εἰδ' οὕτως ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδισοῦμαι παραδείγματα.* 26²⁵ *ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα μὲν εἰ παραφέρωμι μαρτύρια, τάχα ἴσως ὁ χρόνος ἡμᾶς ἐπιλείψει λέγοντας· ἄλλην δὲ μίαν παραδείγματος εἰκόνα προσθεὶς ἀρκεσθήσομαι.* Multa eiusmodi exempla ex oratoribus Atticis

¹⁾ Volkmann p 128.

²⁾ K. Schepe, De transitionis formulis, quibus oratores Attici praeter Isocratem, Aeschinem, Demosthenem utuntur. Jahresbericht über das Fürstliche Adolfinum zu Bückeburg. 1874; cf. W. Birkler, Über die oratorischen Transitionsformeln der Griechen. Progr. des K. Gymn. zu Ehingen 1868 p. 28 sq; et p. 34 sq.

³⁾ cf. Birkler, l. c. p. 24 et 25 sqq.

⁴⁾ cf. h. d. p. 28 sq.

collegit Gebauer¹⁾, velut Is. 111 ἐπιλείποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καθαρὶθμῆσαιμεθα. Proxime autem ad Eustathii verba accedunt, quae leguntur in epistula ad Hebraeos: 1132 καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος κτλ.

Iam addo praeteritionis exemplum, quo quae antea dicta sunt concluduntur: 432 ἀλλὰ μυρία μὲν ἔστι τοιαῦτα πρὸς ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν, οὐχ ὅλον τε δὲ πάντα παράγειν, ἵνα μὴ μακρηγορίᾳ δόξωμεν ἐκκρούεσθαι τοῦ ζήτηματος.

His similia sunt, quae occurrunt apud Platonem, Gorg. 483 D: ἢ ἀλλὰ μυρία ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν, et Demosthenem or. 18138 p. 273 μυρία τοίνυν ἔτερό' εἰπεῖν ἔχων παραλείπω²⁾.

Denique commemoro novam libri partem nonnunquam interrogatione rhetorica institui, velut 5110 Ἀλλὰ τί πρὸς ἐπὶ τούτοις εἰσῆγαγεν, ἀφοσιώσει πλαττόμενος ἀποφυσγᾶς; 559 Τί τοίνυν φασὶν οἱ τὰς ὀργιζόνους ἀσπαστέας εἶναι τιθέμενοι δοξολογίας;

His adiciam, ut erat propositum, transitionis exempla, quibus sententia in eadem libri parte instituitur. Eustathius nonnunquam audientes alloquitur vel cohortatur, velut 347 ἄκουε καὶ μεθ' ἑτέρα τοῦ θεοῦ χρησμορδοῦντος; 3517 εἰ δὲ τις ἀκριβῶσαι βούλοιοτο τὸ σαφές, ἐπανίτω μὲν ἐπὶ τὴν τοῦ γράμματος ἱστορίαν; 5417 ἀκουέτω πῶς ὀλίγω πρόσοθεν... ἐδογματίσας πάλιν al.

Quod aliquis obicere possit, id, quasi iam opposuisset, profert³⁾, velut 2328 τί οὖν (ἔλτοι τις ἄν); 2711 οὐ μὲν οὖν, εἴτοι τις ἄν; sim 4321.

Interrogatione rhetorica novam sententiam vel argumentum aliquod affert, velut 202 τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεία διαγορεύει γραφή; 3510 ἀλλὰ τί μετὰ ταῦτα προσετίθει πάλιν; sim. 3617. 5621. 5621. ἀλλὰ τί φῶμεν; 1817 τί γάρ; 296 τί οὖν⁴⁾;

Huc adde alias interrogationes rhetoricas, qua dicendi figura Eustathius valde delectari videtur. Nonnunquam affirmandi vis interrogatione adhibita augetur: 2112 τίς δὲ οὕτως εὐήθης ἔστιν ὥς ὑποκρίνεσθαι...; 3110 καὶ τί γε δὴ ξένον ἔστιν εἰπεῖν, ὅπου...; sim. 2722. 313. 4112. 4822. 539. 5415. al.

Admiratio quaedam atque indignatio inest in interrogatione 194 ποταπὴ καὶ ὅποια καὶ τίς ἡ κακοδαίμων ἐτύγχανεν αὕτη γραῦς, ἵνα...;

¹⁾ Gust. Gebauer, De praeteritionis formis apud oratores Atticos. Lipsiae 1874, p. 83.

²⁾ cf. Gebauer p. 31.

³⁾ cf. Schepe l. l. p. 17.

⁴⁾ de hac aliisque transitionis formulis accuratius egit W. Birkler, Die oratorischen Transitions- u. Argumentationsphrasen τί δέ; τί δὲ δὴ; τί οὖν; τί δήτα; Progr. v. Ebingen 1876.

Haud raro cumulantur interrogationes rhetoricae, velut 385 τίς δ τῶν ἀπάντων αὐτῷ ἐστι πολέμων; οὐχ ὁ διάβολος; οὐκ αὐτὸς ἐξηγήσατο τὸν Ἰώβ; οὐκ ἐπήγειρεν αὐτῷ πόλεμον ἐξαίφνης ἀκήρυκτον; οὐ μεταμορφούμενος ἄλλοθι ἄλλως αὐτάγγελος ἕνα καὶ μάρτυς ἐγένετο καὶ πολέμαρχος, εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐνδόξια παρεισδύς; sim. 1815. 521. 5521. Similia in libro Gregorii Nysseni, qui est contra Eunomium, multa inveni, velut 4618. 4814. 5123. 5918. 628. 6519¹⁾.

Nonnulla inveniuntur altercationis exempla, quibus Eustathius Origenem adversarium alloquitur eumque sibi respondentem facit, quo vividior et vehementior oratio fiat²⁾; 2023 τί τοίνυν φῆς, ὦ Ὠρίγηνες (ἀνάγκη γὰρ ἐξέσθαι σε); πότερον ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἅπερ ἔφρασεν ὁ σωτήρ, ἢ τοῦναντίον ἀνθυποφέρων ἐρεῖς; 2215 τί φῆς, ὦ Ὠρίγηνες; πότερον ἢ γυνῇ τὸν Σαμουὴλ ἀνήγαγεν αὐτῷ σώματι ἢ . . . κτλ; sim. 235.

His verba addo, quibus Samuelem dicentem inducit: 3322 εἰ Σαμουὴλ ὁ περιβλεπτός ἐτύγγατε προφήτης, οὐκ ἂν ἐσωφρόνισε τὸν ἄνδρα ρουθειῶν; οὐκ ἂν εἶπεν αὐτῷ τὸ πρῶτον· εἰπέ μοι, σχετίε πάντων ἀνθρώπων, εἰ περιέστηκαν κτλ. Haec figura rhetorica προσωποποιούα vel effiguratio appellatur³⁾.

Frequentissima sunt exempla, ubi sententiae et verba apponuntur⁴⁾, velut 2417 „ἄνδρα“ γοῦν „ὄρθιον“ ὀνομάζουσα . . . ἀόρατον ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσῆγε πνεῦμα φαντασιώδες; 3815 ἅκων ἀνέβαινον, οὐ θέλων; 2221 εἰ γὰρ ἦν θεασάμενος αὐτόν, οὐκ ἂν ὡς ἀβλεπτῶν ἐξήταζε; 512 ἐπὶ εἶδους, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ σώματος; cf. 1618. 283. 243. 15. 251. 2610. 2717. 2911. 312. 3830. 4418. 4620. 4725. 544. 5522. 5920; denique 4012, id quod commemoratione dignum est:

τοὺς ἐνθεν ἐκέῖσε διαπορθεῖνσαι,
μήτε δεῦρο τοὺς ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι,

qua in sententia verba repugnantia artificiose commutari velim animadvertas. Nonnullas sententias oppositas, quarum partes magna cum cura atque arte exaequatae sunt, supra (p. 67 sq.) attuli. Per contentionem etiam clauditur Eustathii libellus. Extrema enim commentationis parte, quo magis eluceant maiestas et amplitudo Dei, eius magnitudo magna vi ac vehementia humilitati et infirmitati diaboli opponitur.

Orationis variandae studio adductus pro nomine proprio Eustathius saepe appellativum vel epitheton scribit, quod dicendi ornamentum a Graecis ἀντονομασία, a Latinis pronomination vocatur⁵⁾. Ex

¹⁾ ed. W. Jaeger. Berolini 1921.

²⁾ cf. Volkmann p. 149.

³⁾ Quint. 1, 8, 3. cf. Volkmann p. 231.

⁴⁾ Volkmann p. 412 sqq.

⁵⁾ cf. Volkmann p. 362.

magno exemplorum numero primum ea afferro, quibus Christus appellatur: 4524 ὁ ἐκ τοῦ ἀνθρῶπείου γένους δομῶμενος; 4618 ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ; 5210 τὸ τοῦ κρείττονος πρόσωπον. Diabolus quoque multis et variis nominibus vocatur: 2124 ὁ θῆρ; 3122 ὁ ἀσεβής; 3017 ὁ πολύτροπος ὄφις; 3125 ὁ ἀλάστωρ; 3314 ὁ δολομήτης; 415 ὁ πολυπρόσωπος θῆρ; 4117 ὁ ψευδοδογῶφος. Ventriloquae autem nomina haec sunt: 1919 ἡ ἐπίληπτος; 194 ἡ κακοδαίμων γραῦς; 187 ἡ ἐμπληκτος; 2323. 2415 ἡ μαινάς; 1929 ἡ πνύθμαντις; 3331 ἡ μάντις ἐγγαστρέμυθος; 615 ἡ δαιμονῶσα γραῦς; 257 ἡ γυνὴ ἔκφρων; 3130 ἡ γυνὴ ἐμμανής; 4719 μαινὰς γυνή.

Nonnunquam pro nomine proprio verbo ὁ ἀνὴρ utitur velut 2010. 2221. 2910. 3323. 3925. 4017. Huc pertinet quod 535 exstat: ὦ ἀνοητότατε ἀνδρῶν.

De figuris verborum.

Multa occurrunt annominationis exempla, qua figura, quam Graeci παρονομασίαν vocant¹⁾, non solum splendoris aliquid orationi adspargitur, sed etiam contraria maiore vi nonnunquam alterum alteri opponuntur. Ac primum quidem audi nonnulla exempla, in quibus annominationis figura verbis efficitur, quae eiusdem stirpis sunt: 353 ὁμολογεῖ ταῦτα καὶ πρότερον εἰρηκέναι· ταυτολογεῖ δὲ δὴ; 4524 εἰς οὐρανὸν μὲν ἀναβεβηκέναι . . . , ἐκ δὲ τῶν ἐκεῖσε πάλιν καταβεβηκέναι ἐνθάδε, καὶ δεῦρο βεβηκότα; 628 ἐμπνέει καὶ πάλιν ἐκπνέει; 2029 ἄκοντες μὲν γὰρ . . . οὐ μὴν ἐκόντες; 2718 ἐκ τῶν ἀψύχων . . . δάβδων ἐμψύχους . . . δρόκοντας ἀποτελεῖν; 222 ἀτεχνία δὲ μᾶλλον ἢ τέχνη; 4310 γνῶσις . . . ἀγνωσίας ἀνάπλεως; 4624 τιμωρεῖται δίκη τοὺς ἀδίκους; 3331 μανιώδει μαντικῇ; 388 ἄλλοθι ἄλλως; 5627 οὐδὲν οὐδεὶς οὐδεπώποτε al. Diversi eiusdem verbi casus leguntur: 282 τῷ πολεμῷ πλήθει ἕτερον προστιθέναι πλῆθος; 284 ἐπεγεῖραι πυρετῷ πυρετόν; 2810 πῦρ ἄρδει κατὰ πυρός; 285 πληγῶν ἀφορήτων . . . ἄλλας ἐντιῷ προσεπιφέρειν πληγὰς al. Eiusdem verbi forma passiva et activa opponuntur: 2529 μηδένα δὲ „πῦρ“ ἐπάγειν, ἀλλ’ εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρός ἐπιφορὰν²⁾; 2931 μείζων τῶν ἀναγομένων ὁ ἀνάγων ἐστίν; 5018 ὁ διώκων μὲν τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ τοῦ διώκεσθαι, quae passivi forma solum orationis exornandae causa haud dubie additur. Denique adde: 289 ἐγείρει τὴν φλόγα, φλεγομένης δὲ μείζον; 4114 ἀποφέρεται μισθοφορίαν; 5834 πλάσμα δὲ δῆπουθεν εἰρηται παρὰ τὸ πεπλάσθαι; 594 λόγῳ δὲ πραγμάτων ὕλας εἰκονίζει τῇ πράξει λειπομένη.

¹⁾ Volkmann p. 407 sqq.

²⁾ Vocem ἐπάγεσθαι ex επικαλεῖσθαι corruptam esse censet Brinkmann (p. 309).

Accedant verba similiter cadentia vel *δμοιοτέλευτα* ¹⁾: 36σι ἀναστῆναι καὶ καθεσθῆναι; 30ε δριεῖται . . . ψηφρεῖται; 372 δροποιοῦσα καὶ πέππουσα ²⁾; 59π δῆμασι καὶ σχήμασι.

Haec denique repetitionis vel *ἀναφορᾶς* exempla digna sunt quae commemorarentur: 2510 οὐ τὸν „ἄνδρα“ τὸν „δρόδιον“, οὐ τὸ „ἐφοῦδ“ δ περιεῖχεν, οὐ τὸ ἀρχιερατικὸν ἱμάτιον; 17ε οὔτε „ἐν ἐνυπνίοις“ οὔτε „ἐν δῆλοις“ οὔτε „ἐν προφήταις“. Quibuscum conferre iuvat LXX verba (I Reg. 28): καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

IV. De hiatus evitandi ratione.

In iis quae antecedunt, saepius commemoravi Eustathium, ut hiatus evitaret, magnam curam verbis eligendis et collocandis impendisse. Nunc copiosius atque certo ordine de hac re dicam. Ac primum quidem nonnullas verborum formas enumero, quibus hiatus fugiendi studio adductus Eustathius utitur.

Semper οἷτω ante consonantes, ante vocales οὕτως scribit (cf. p. 7 sq.). Similiter hiatus evitandi ratione ductus *ν* mobile modo ponit modo omittit (cf. p. 8). Augmentum plusquamperfecti propter euphoniā negligit (cf. p. 14). Eadem de causa ἀπέδρασεν pro ἀπέδρα admittit (p. 16), ἀνώτατον ante vocalem, ἀνωτάτω ante consonantem abhabet (cf. p. 18). Denique commemoro, id quod p. 19 sqq. demonstravi, cum, ne hiatus fiat, pluralem modestiae qu. d. et pluralem nominum abstractorum singularis loco nonnunquam eligere.

Nec minus in verbis eligendis hiatus fugiendi cura ducitur. Praepositionem πρὸς enim cum genetivo coniunctam invenis ante vocales, ἐπὶ ante consonantes (cf. p. 38), particula ἐπειδὴ legitur ante vocales, ἐπειδὴπερ ante consonantes (cf. p. 26), ὥς ante vocales, ὥστε ante consonantes (cf. p. 29), ὥς ante vocales, ὅτι ante consonantes (cf. p. 30), εἰ ante consonantes — passim —, εἴπερ ante vocales — 183. 2321. 28. 259. al. — pronomēn ἅπερ ante vocales — 2024. 219. 352. 3611. 4215. 4815. 5728 —, ᾧ ante consonantes — 612 —.

Praeterea habes οἶμαι post consonantem — 221. 2428. 3122. al. —, δοκέω — 222 — vel πείθομαι — 4512 — post vocalem, ὁράω post consonantem — 2028. 2512. 3930 —, θεωρέω — 208. 2323. 2518. 3930. 4125 — vel θεάομαι — 2222. 2432. 2730. 331 — post vocalem, ὥσπερ — 172. 233. 2512. 2619. 368. 581. 5925 — post consonantem, καθάπερ —

¹⁾ cf. Volkmann p. 411.

²⁾ Orationis exornandae causa formas minus elegantes Eustathium adhibuisse supra demonstravi (cf. p. 16).

³⁾ cf. Volkmann p. 398 sq.

1922. 3316. 4419. 5317. 5712. 624. — post vocalem, ἐκ τῶν ἐναντίων — 2418. 3028. 3713. 5524 — post consonantem, τοῦναντίον post vocalem — 183. 1916. 2024. 2230. 25, ceteris quibus exstat locis. De verbis θέλω, ἐθέλω, βούλομαι videre liceat p. 18 sq., de verbo ᾗδ(εῖ) pro καὶ adhibito p. 51.

His exemplis, quorum numerus facile augeri potest, nonnulla verba composita addo, quae vocali antecedente pro verbis simplicibus ponuntur: διελέγχω 2528. 291. 3911. 5615. 5718, contra post consonantem ἐλέγχω — 1720. 2918. 359. 377. 4116. 5723. 5831 — legitur; similiter ἀποδείκνυμι 292. 392. 396 al., δείκνυμι 2118. 281. 2910 al. Adde διέδειξα — 2829 — et ἔδειξα — 438. 5311 —, προσομιλέω — 4416. 4820 —, ὁμιλέω — 2118. 20. 258 al.

Denique commemoro Eustathium, ne hiatus fiat, ἐκείθεν pro ἐκεῖ — 4013 —, ἐνθεν pro ἐνθα — 4012 — usurpare.

Etiam in verbis collocandis Eustathium hiatus evitandi studio haud raro ductum esse supra commemoravi (p. 68 sq.).

Eadem de causa verbis vel locutionibus abundanter interpositis circuitum verborum nonnunquam amplificat, ut ex exemplis elucet his: ἐπὶ τοῦτοις habet post consonantes — 202 —, post δ' — 3027. 3424. 5123 —, πρὸς ἐπὶ τοῦτοις post vocales — 225. 3527. 3622 al. — Delectatur locutionibus πρὸς ἔπος — 405. 5010. 5020 — et πρὸς τὴν ἐρώτησιν — 309 — post verba dicendi inserendis, qua re hiatus fugit. Verbis numeralibus post vocalem adicit accusativum limitationis τὸν ἀριθμόν 2527. 4025. Haud raro — 1728. 208. 2830. 3328 al. — verba τὸ παράπαν inserens maiorem vim negationibus attribuit, atque omnibus fere locis vocalium concursum tollit.

Verbis denique hiantibus ex Sacra Scriptura vel Origenis libris depromptis, ne audientium aures offendant, vocabula φησὶν — 1728. 1812. 1924. 3319 al. — vel φάμενος — 3412. 556 — vel φάσκων — 325 — abundanter interponit.

Iam inquiram, quibus locis Eustathius hiatus admittat. Primum nonnulla verba hiantia, quae in orationis intermissione exstant, commemoranda sunt: 2211 „... αὐτῷ.“ ἵνα ...; 243. 4 ... ἀρμόττει. οὐ ...; 2410 ... ἐνδιάφθορα. εἰ δὲ ...; al. 2416. 17. 2827. 28. 2832. 3731. 4822. 5013. 14. 5521; post levem interpunctionem hiatus sexies invenitur: 2028 ... λόγοι, εἰλωτότος ...; 3327 ... σου, οὕτε ...; al. 3716. 381. 5817. 18. 5818.

Ubi librorum Sacrorum vel Origenis verba citantur, hiatus saepe toleratur, sed nonnunquam tollitur vocabulis interiectis, ut supra demonstravi.

Post articulum et verbum καὶ crasi qu. d. vocalium concursio nonnullis locis evitatur (cf. p. 9), aliis autem καὶ et articuli hiatus faciunt: 194 καὶ ὁποία; 2523 καὶ ἀφ'; 327 καὶ ἄκοντα; cf. 3817. 3911. 424. 449.

4620. 4712 al.; 2617. 18 δ αὐτός; 6110 τοῦ ὀνόματος al. Sed in locutionibus *δικαίων ἢ δ' ἀδίκων* — 4012. 5012 — et *ἐρυνδροῖς ἢ δ' ἀνθινοῖς* — 5926 — vocabulum poeticum hiatus evitandi causa pro καὶ poni commemoro. Item *καθάπερ* pro ὥσπερ tribus locis — 1922. 5712. 624 — post καὶ legitur.

Praeterea hiatus haud raro invenitur, qui facile tollitur elisione, quam quidem librarii nonnullis tantum locis servaverunt, sed Eustathius haud dubie ubique diligenter adhibuit: 363 δὲ ἐπὶ, 3919 δὲ ἔοικεν, sim. 4029. 536 al., contra δ' ἐπὶ 3027; 3422. 23 οὔτε εἶπεν οὔτε ἐξήγησεν, contra 3320 οὔτ' ἐν; 2424. 25 εἶτα οἱ, 268 εἶτα ἐπὶ al., contra 2515 εἰθ' οὔτως; 3811 ἀλλὰ ἀσαφές, contra 235 ἀλλ' ἴσως, 2324 ἀλλ' ὀρθιον. Alia eiusmodi exempla permulta inveniri possunt.

Hiatus offensionem non habet ante voculam οὖν 3812: *θεασάμενοι οὖν*; 3413. 5217. 6119: *εἰ οὖν*; 2328. 296. 3617: *τί οὖν*; 277: *ἐπεὶ οὖν*; post ἦ: 251 ἦ ὄψει; 2730 ἦ αὖ; post μή: 1829: *μή εἰδέναι*; post ὦ voculam vocativo praemissam: 2023 ὦ Ὠριγένης; 535 ὦ ἀνοητότατε ἀνδρῶν; post voculam πῇ: 246. 7 *μή πῇ ἄρα*; sim. 3420. 21; denique in locutione trita, quae quasi unum verbum efficit: *εἰ οἶδ' οἱ* 1614.

Illegitimi, ut videtur, hiatus inveniuntur hi: 1910 ὥστε τῇ θεῇ δοτέον φῦσει μόνῃ ἐξ ἧδου μεταπέμπεσθαι... Articulum τό post μόνῃ inserendum esse censet Brinkmann¹⁾. 1929 προσθεῖσα αὐθις, quae vocalium concursio verbo προσθεῖσα in προσθεῖς mutato facile tollitur²⁾. 2018 τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ; 2232 τοῦ πείσαι ὥς; 242 ἐκφαίνεται σημυσία ὥς; 258 εἶτα λέγεις οἱ οὐδεῖς, de quo hiatu vide h. d. p. 30; 2530 μετώρου οὐρανόθεν (cf. p. 45); 2614 ἐμπολιτεύεσθαι ἐν; verbum λέγειν ante ἐν excidisse censet Brinkmann³⁾; 282 πλήθει ἔτερον προστιθέναι πλήθος, πλ. προστιθέναι πλήθος ἔτερον proponit Brinkmann⁴⁾; 328 τοιαύτην ἔχει ἐξουσίαν; τοιαύτην ἔχων ἐξ. correxit Brinkmann⁵⁾; 4528 πάλιν καταβεβηκέναι ἐνθάδε, καὶ δεῦρο βεβηκότα; καταβεβηκέναι δεῦρο, καὶ ἐνθάδε... Brinkmann⁶⁾; de verbis μήπω αὐτά 527 vide h. d. p. 32 adn. 5.

¹⁾ p. 309.

²⁾ p. 309.

³⁾ p. 310.

⁴⁾ p. 311.

⁵⁾ p. 308.

⁶⁾ Brinkm. p. 308.

V. Biblicorum aliquot locorum μεταφράσεις Eustathianae.

Postremo nonnullas Eustathii sententias cum verbis Sacrae Scripturae comparabo, quibus locis inter se compositis optime illustrabuntur, quae de Episcopi Antiocheni dicendi genere diximus.

I Reg. 28^a καὶ Σαούλ περιεῖλε τοὺς ἐργαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.

I Reg. 28^a sq. καὶ εἶδε Σ. τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐπηρώτησε Σαούλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις, καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

I Reg. 28^a sq. Καὶ συνεκαλύνετο Σαούλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἑτέρα καὶ πορεύετο αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῇ·

I Reg. 28^a 10 sq. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαούλ λέγων· Ζῇ κύριος, εἴ ἀπαντήσῃ σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. καὶ εἶπεν ἡ γυνή·

I Reg. 28^a 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ· Τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐτῷ·

17^a 14 ὁ Σ. ἐξῆρε πάντας „τοὺς ἐργαστριμύθους“, ἔφη, καὶ τοὺς οὕτω καλουμένους ὀνόματι „γνώστας“.

17^a 23 ὁ μέντοιγε σχέλιος ἔδεισε Σαούλ, αὐτὸ τὸ τῆς παρεμβολῆς ἐπιτεῖξιμα πεφραγμένον ἰδὼν αὐτοψεί, καὶ τὸ σύμπαν εἰπεῖν „ἐξέστη“ καταπλαγείς, . . . μετὰ δὲ τούτου, γηοῖν, ἡρώτα „διὰ τοῦ κυρίου“, γινῶναι δηλαδὴ τὰ πρακτέα γλιχόμενος· ὁ δὲ „κύριος“ οὐκ ἀπεκρίνατο τὸ παρεμπνέον αὐτῷ διὰ τὰς τῆς ἀδικίας ὑπερβολάς, οὔτε „ἐν ἐνυπνίοις“ οὔτε „ἐν δῆλοις“ οὔτε „ἐν τοῖς προφήταις“.

18^a 7 ὁ μὲν Σαούλ ἀμελλητί μετασχηματίσας ἑαυτὸν καὶ τὰ τῆς ἐσθῆτος ἀμειψας ἐνδύματα θρομαῖος ὥχετο τὴν στρατιάν ἐκλιπών. ὥς δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτὴν ἄμα δυοῖν ἀνδράσι νύκτωρ, ἀξιώσεις αὐτῇ προσεφέρετο τηνικαῦτα, . . .

18^a 32 ἐπειδὴ δὲ πιστωσάμενος ὄρκῳ διεβεβαίωσατο μηδὲν αὐτὴν ὑποστήναι σκαιόν, ἀδιδίς ἐπιρωσθεῖσα τῇ κακίᾳ παρρησιωδέστερον ἀποκρίνεται δῆπουθεν ἡ γυνή·

19^a 30 ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ὁ δυνάστης ἤρετο, „τί ἔγνωσ“; εἰπὼν, αὐτίκα πάλιν ἀνθυπήνεγκε πρὸς ἔπος·

III Reg. 22 19 *Εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐναντύμων αὐτοῦ.*

Luc. 16 21 *ἐλέησάν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βιάμην τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου.*

Ioann. 11 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑταίρου ἐκείνου ἐπροφήτευσεν.

Ioann. 1 18 μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς.

Act. 16 18 *Ἐγένετο δὲ πορευομένην ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν παιδίσκην τινα ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραξεν λέγουσα·*

Act. 16 19 ... αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἑλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι ...

38 15 *ἐορακέναι μὲν ἔφασκε τὸν κύριον ἐπὶ θρόνου·* „καθήμενον“, εἶτα καὶ στρατιάς ἐστάναι „περὶ αὐτὸν“ οὐρανίους „ἐκ“ τε „δεξιῶν“ ἅμα καὶ „ἐναντύμων“.

40 1 *ἐδεῖτο γάρ, ἵν' ἀφικόμενος ὁ Λάζαρος* „τὸ“ μὲν „ἄκρον“ ὕδατι „βιάμην“ τοῦ δακτύλου“, „καταψύξῃ“ δὲ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, νοτίδος ἐπαφυσάμενος *ἐμάδα·*

53 17 ταῦτα μὲν „οὐκ εἶπεν“ „ἀφ' ἑαυτοῦ“, καθάπερ ὁ σοφώτατος ἐξέδωκεν Ἰωάννης, „ἀρχιερεὺς“ δὲ τυγχάνων „ἐκείνου“ τοῦ ἔτους „ἐπροφήτευσεν“.

46 8 πῶς οὐκ ἐννοητέον ὅτι καὶ τῶν οὐρανῶν ἐπιβέβηκει τῶν τοῦ τοκέως κόλπων εἰς αὐτὸν τῶν τοκέων (corr. p. Brinkm. p. 312).

32 19 „ἐγένετο δὲ“ „παιδίσκη ἀπαντήσασθαι“ φησὶν „ἔχουσαν πνεῦμα“ πύθωνος, ἥπερ „ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη“. τοιγαροῦν „αὕτη“ κατακολουθήσασα „τῷ Παύλῳ“ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐβόα γεγωνότως·

33 1 ... „τῇ ὥρᾳ“. θεασάμενοι οὖν „οἱ κύριοι“ θεραπευνίτιδος ὡς ἐκποδῶν ᾗχετο „τῆς ἐργασίας αὐτῶν“ „ἡ ἑλπίς“, „ἐπιλαβόμενοι ...“.

Ex his exemplis haecce facile cognoscuntur: Verbis Sacrae Scripturae particulas Eustathius eleganter inserit: αὐτῆς 18 32; αὐτίκα πάλιν 19 30; δῆπουθεν 18 32; εἶτα 38 15; μὲν 18 15; μὲν — δὲ 40 23; 53 17. 18; μέντοιγε 17 23; οὖν 33 2. οὔτε — οὔτε — οὔτε 17 23; τε — ἅμα καὶ 38 17; τοιγαροῦν 32 21.

Locutionibus latioribus et elegantioribus vulgarem Sacrorum Librorum orationem artificiose expolit atque amplificat: τοὺς οὕτω καλουμένους

ὀνόματι γνώστας pro τοὺς γνώστας 1723; ὁ μέντοιγε σχέτιλιος ἔδεισε
Σαούλ, αὐτὸ τὸ τῆς παρεμβολῆς ἐπιτέχισμα πεφραγμένον ἰδὼν αὐτογενί
pro καὶ εἶδε Σαούλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη 187;
νύκτωρ pro νυκτός 187; ὡς ἐκποδὼν ὤχετο pro ἐξῆλθε 322 et al.

Collocatione verborum mutata hiatus nonnunquam tollit: οὐκ
εἶπεν ἀφ' ἑαυτοῦ pro ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν 53 17; ἐκείνου τοῦ ἔτους pro
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου 53 18.

Appendix

Index verborum.

- Ἀβλεπίτω* 222.
ἀβουλία: οἱ νομίζοντες ἀβουλία
 4628. ἅπερ ἀβουλία πρόσθεν
 ἐδόξασεν 5729.
ἄβουλος: ἀνοία φρενακίζομενος
 ἀβούλω 271.
ἀγαθός 3528*, 3830. 5512¹⁾. ἀμείνων
 1828. 262. 5827. ἄριστος 1713. 5125.
 6215. βέλτιστος 2420. κρείττων
 261. 311. 3317. 3823. 5210.
 ὁ κρείττων = deus 3823. τὸ κρείτ-
 τον πρόσσωπον = Christus 5210.
 κράτιστος 2017. 3520*. 4113.
ἄγαμαι 167.
ἄγαν: ἐκ τῆς ἄγαν ἀθυμίας 3623.
ἀγαπάω 4915*. 5333*. 543.
ἀγγελικός: ἀγγελικοὶ χοροὶ 537.
ἀγγελικαὶ ἀξίαι 6213.
ἄγγελος 2127*. 3031. 314. 4620.
 4714*. 17. 23. 26. 30. 5214. 24*. 5325.
 6214. 19.
ἁγιοπρεπής 4031.
ἅγιος 162. 1917*. 18. 20. 215*. 248.
 2912. 306. 4018. 4311. 448.
 4528. 4713*. 23. 4818. 5033. 5218.
 28. 5611.
ἁγιοφανής: ὁ ἁγιοφανής Παῦλος
 2126.
ἀγνοέω 1815. 248. 313. 3919.
ἄγνοια 5128.
ἀγνωσία: γνῶσις ἀγνωσίας ἀνά-
 πλως 4310.
- ἀγορά* 334*.
ἀγορεύω 3314. 3714.
ἄγος: τὸ τῆς ματαιότητος ἄγος 5415.
ἄγιος 1815.
ἀγριότης 4022.
ἀγύρτης: ἀγύρται (καὶ) μάντις
 368.
ἁγών 1620. 2825.
ἀγωνιστής: ἵππος ἀγωνιστής 171.
 ὀπλίσαι τοὺς ἁγ. 494.
ἀδελφός 4023 adiect. 4217*. 478.
ἄδελφος 5128. 5613.
ἀδιάφθορος: ἀδιάφθορα ἐνδύματα
 248.
ἀδικέω 4016.
ἀδικία: αἱ τῆς ἀδικίας ὑπερβολαὶ
 1729. ἀκράτῳ κεχορηγημένος
 ἀδικία 568.
ἄδικος 395. 7. 18. 4012. 14. 419. 18.
 4427. 4624. 5012. 15. 5320. 5412.
 565. ἀδίκως 4114.
ἁδράνεια 2718.
ἁδρανής 2723. 5922.
αἶ 167. 2324. 314. 5129. 5719.
ἀεροκοπία cf. αἰωροκοπία.
ἄηρ: τὸν ἄερα δέρων 175.
ἁήτητος 4520.
ἄζυμος: τοὺς ἀζύμους πέττω 373.
ἀθέμιτος 1731. 231. 2623. 5028.
 547. 563.
ἀθετέω: ἀθετεῖ τὸ θεῖον ἐπίταγμα
 4020.

¹⁾ Quae asterisco signantur, verba sunt e Libris Sacris vel Origenis Platonisque scriptis deprompta.

ἀθλέω 494.
 ἀθλητής 173.
 ἀθλίως 3117. 3422.
 ἀθροίζομαι; ἀθροισθέντες 1721.
 ἀθρόος; ἀθρόα ῥοπή 458. ἀθρόως
 2719. 337. 454. 33.
 ἀθυμία 3623.
 αἰδίοις; ἡ αἰδίοις βασιλεία 4623.
 αἰκίζομαι 2728 pass. 3928 med.
 αἷμα 267*. 276. 25*. 23. εἰς αἵματος
 ἰδέαν ἀμείβουσι τοὺς ὀχετοὺς ...
 αἵματεκχυσία; τὰ τῆς αἵματεκχυ-
 σίας ρεύματα 385.
 αἱμοφόρος; ἡ αἱμοφόρος μίξις
 2729.
 αἰρέομαι 1627.
 αἰρεσιώτης 511.
 αἶρω 4928*. 5223*. 5320 αἶρομαι
 med.
 αἰσθάνομαι 2315.
 αἰσθητός 233. τὸ αἰσθητὸν ὄμμα
 2415. 4812*. 525. 19.
 αἰσχυρός 4019. αἰσχυρῶς 395.
 αἰσχύνομαι 4723.
 αἰτία 5722; quod 5430 exstat exem-
 plum, in αἰτίος mutavit Brink-
 mann.
 αἰτίος 1822. 335. 31. 386. 31. 5418.
 5420 (cf. αἰτία). 5511; quod 446
 exst. ex., in ἐπί mutavit Croenert.
 αἰχμαλώτος 4727. 29.
 αἰωροκοπία 176. correxit Brink-
 mann; αἰωροκοπία Jahn et
 Klosterm. εωροκοπία Monac.
 ἀκηλίδατος 3113.
 ἀκήρυκτος; ἐπήγειρεν αὐτῷ πό-
 λεμον ἐξαίφνης ἀκ. 38α.
 ἀκοή; ἀκοή μᾶλλον ἢ ὄψει 251.
 αἰ τῶν ἀκροατῶν ἀκοαί 446.
 αἰ τῶν νεηλύδων ἀκ. 609.
 ἀκόλαστος; μέθας ἀκολάστους 5918.
 ἀκολοιυθία 4118. 519.

ἀκόλονθος 2932. 3831. 4520. 6110.
 ἀκολούθως; ἀκ. ἔστιν ἰδεῖν ἐκ
 2618. ἰτέον οὖν ἀκολούθ. εἰς 3812.
 ὄθεν ἀκ. ἐπέσκαυπεν 5629. δι-
 ὅπερ ἀκ. ἐπιφέρει πάλιν 6011.
 ἀκοίμητος; ἀκοίμητος φλόξ 3928.
 ἀκούω 2011. ... παρὰ τινος 2425.
 ... ὑπὸ τινος 253. 3028. 29. ... τι-
 νός 347. 3625. 3818. 5417. 3320*.
 3513*. 5331*. 6014*.
 ἄκρατος; ... ἀσυνεσία 432. ἄκρ.
 ἀδικία 566. ἀκρ. ψευδηγοῦσαι
 609.
 ἀκριβής; ἀκριβὴς κατάληψις 254.
 ἀκριβολογία; ἀκριβολογίᾳ τρανο-
 τέρα ζητῶν 3521.
 ἀκριβόω 1611. 2014. 3419. 3517.
 4129. 618.
 ἄκριτος; σφαγαὶ ἄκριτοι 5919.
 ἀκροατής 446.
 ἄκρος; τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου 402.
 ἄκρα πολέμου καὶ τέλος 5914.
 ἄκων 2029. 327. 12. 23. 3311. 15.
 5212. 583.
 ἀλάστορ 3125. 3615.
 ἀλγύνομαι; πυροφόροις ὀδύναις
 ἀλγυνόμενος 404.
 ἀλήθεια 2018. 20*. 21*. 221. 2714.
 394. 4131. 421. 5828. κατὰ ἀλή-
 θειαν 592. 4. 29.
 ἀληθής 1814. 2014. 23. 30. 2116. 2414.
 2610. 11. 13. 3312. 3621. 3716. 381.
 3814. 4211 (bis)*. 12*. 14*. 27*. 27*.
 4322. 4817. 545. 553. 14. 5628.
 601*. 4*.
 ἀλίσκομαι 235. 2817. 3416. 3711. 28.
 5030. 5731.
 ἀλιτήριος 1717. ὁ ἀλιτήριος 5221.
 ἀλλά exempla electa enumero haec:
 ἀλλὰ γὰρ 4410. ἀλλὰ μὴν 2117.
 4624. ἀλλὰ μὴν γε 1729. 2522.
 352. 4512. ἀλλὰ μὴν γε καὶ

4118. οὐ μὴν ἀλλὰ γε 268.
 5531. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 5018.
 οὐ μὴν ἀλλὰ γε καὶ 1614. 2310.
 6210.
 ἀλλάττειν: ἀλλάττει τὰς ἰδέας 6130.
 ἐαυτὸν εἰς πολλὰς ἀλλάττει μορ-
 φάς 6210.
 ἀλληγορέω: πάσας ἀλληγορεῖν
 τὰς γραφάς 482. τὰ ... φρέα-
 τα ... ἀλληγορεῖ 4823. 4918.
 5010. 517.
 ἀλλογενής 1720. 3323. 5428.
 ἄλλοθι: ἄλλοθι ἄλλως 388.
 ἄλλος 1614. οὔτε ἄλλος οὐδεὶς 174.
 2626. 2732. 33. 285. 2918. 3117.
 3214. 3617. 376. 4327. πρὸς
 τοῖς ἄλλοις 4328. 488. ἐξ ἄλλων
 εἰς ἄλλα 4331. ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις
 ἄπαν 4410. 4413. 18. 4712. 488.
 4928. -ὅς παρὰ τινά 5017.
 543. 6120. τις -ὅς 5322. 542.
 14. 18. 5715. 5814.
 ἄλλως 388.
 ἄλλως τε καὶ 252. 605.
 ἀλλότριος: τὰ -α προϋπατεῖν ὡς
 ἴδια 3615.
 ἀλλόφυλος 3318*. 3517*. 3619*.
 ἄμα — praep. 1810. 3414. 4110.
 = adv. 3428. 389. 17. 5128. ἄμα
 μὲν — ἄμα δέ 4517.
 ἀμαθής: φανακίζουσι τοὺς ... 5620.
 ἀμαθῶς 451.
 ἀμαθία 4620. 5710.
 ἀμαρτία 4918.
 ἀμβλυοπείω 329.
 ἀμείβω: τὰ ἐνδύματα ... 188. τὸ
 σχῆμα ... 2630. ... τι εἰς 2727.
 ... ἐαυτὸν εἰς 324. ... τὰς
 διακονίας ὁμοῦ ταῖς μορφαῖς
 6128.
 ἀμειδής 552. 621.
 ἀμείνων cf. ἀγαθός.

ἀμέλει 2110. 5028. ὥσπερ οὖν ...
 234. 2512. 581. καθάπερ οὖν ...
 4419. ἀμέλει γοῶν 5932.
 ἀμελλητί 187. 2028. 3115. 372.
 4927.
 ἀμετάστατος 6011. ἀμεταστάτως
 585.
 ἀμέτρητος: πληθος ἀ. ὑδάτων 4020.
 ἄμετρος: ... ἦνος 289. ... ὑπερ-
 ηφανία 4317. ... φλναρία 518.
 ἀμέτρως 6116.
 ἀμοιβή, ἡ: τὰς ἀξίας ... ἐπάθλον
 χάριν εἰληφέναι 407.
 ἀμύνομαι: ... τινα 2724. 2824.
 ἀμφί: οἱ ἀ. Μοισέα καὶ Ἀαρών
 2628. Παῦλος καὶ οἱ ἀ. αὐτόν
 3222. Σαούλ καὶ οἱ ἀ. αὐτόν
 374.
 ἀμφήριτος: -τους τὰς δόξας
 1624.
 ἀμφικυρτός: ... γέροντα 2322.
 ἀμφιλέγω 528.
 ἀμφισβητέω: ... ὅτι 2120. 2830.
 ... ἔνεκά τινος 442.
 ἀμφότερος 2413. 601*.
 ἄμφω: ἐξ ... οἶν 1627. 2220. 2618.
 3927.
 ἀναβαίνω 1930*. 201*. 2226*. 31*.
 298*. 19*. 21*. 3010*. 28*. 20*. 326*.
 12. 3315. 3819*. 4521*. 25. 28. 479*.
 489*. 5611. 5725*. 6127. 29.
 ἀναβάλλω 202*. 2227*. 2327. 3010*.
 ἀναγινώσκω 3423. 488*. 504. 5727*.
 ἀναγκάζω 2030. 3228. 3814.
 ἀναγκαιός 4131*.
 ἀνάγκη, ἡ: ἀ. (sc. ἐστί) 2023. 2931.
 375. 3830. 5414. -ῃ καὶ βίᾳ
 3315. ὥστε δυοῖν ἀνάγκη θά-
 τερον 5519. 5811.
 ἀναγνωρίζω 6024.
 ἀναγορεύω 4313. 4619.
 ἀναγράφω 4318. 501. 5723*.

ἀνάγω 18 12*, 19 13*, 5. 7. 16*. 24 bis*.
 20 7. 9. 32. 21 12*. 21. 22 13. 17. 20.
 23 13. 20. 26 18. 29 12. 30. 31 bis.
 33 11. 35 9. 36 3. 42 5*. 28. 47 6. 11.
 19. 49 16. 52 10. 53 6. 13. 24. 55 18.
 57 17 bis. 26*. 30*. 58 3. 4. 5. 7. 12.
 61 32. 62 18.
ἀναγωγή: πολιτειῶν -ας 50 25.
 57 14*.
ἀναδελφνυμι 51 29. 52 19.
ἀνάδοσις: τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις
 23 25.
ἀναζητέω 30 22.
ἀναιρέω: τὴν πραγματείαν (sc. τῶν
 λόγων) -εῖ 48 25. τὰς τῶν πραγ-
 μάτων ὑποθέσεις -εῖ 50 10.
 pass. 55 11.
ἀναιρέσεις: τὰς τῶν νύκτων ἀναιρέ-
 σεις 87 30.
ἀνακαλέομαι 19 11. 44 4.
ἀνάκειμαι: -μενος τῷ θεῷ 34 17.
 τὰ γραφαῖς -μενα 52 21.
ἀνακηρύττω 17 21. 38 5.
ἀνακικλήσκω pass. 29 30.
ἀναλαμβάνω 43 5. 55 28.
ἀναλέγομαι 41 23. 59 23.
ἀνάλογος: ὁ κρᾶσιν ἔχων ἐξ ἀμ-
 φοῖν (sc. ψυχῆς καὶ σώματος)
 ἀνάλογον 22 30 (ἀνά λόγον conl.
 Brinkm.) 60 23.
ἀναλυτρόομαι med. 45 17.
ἀναμφιλόγος: -ον adv. 22 24. -ως
 56 25.
ἀναντίρροτος: -ήτω δυνάμει 30 2.
ἀνάξιος: ... τιος 40 18.
ἀναπειδομαι νιν 16 18. cf. ἀνατί-
 θημι.
ἀναπειτάννυμι: ἀνεπέτασε τὰς πύ-
 λας 45 7.
ἀναπλάττω: ἐν γαστρὶ μῦθον ἀναπ.
 61 20.

ἀνάπλεως: -εων 43 11. -εα 20 16.
 49 9. 62 3.
ἀναπτερόω: κουφολογία τοὺς ἀσπά-
 τους ... 25 13. φαντασιοκοπίας
 ... τὸν δυνάστην 56 13.
ἀναπτύσσω: τὸ χωρίον -ξας 35 19.
ἀναριθμητός: πληθὺς -ον 28 2.
ἀναρριπίζω: ὑποκένους ἀνερρι-
 πίζεται λόγοις 26 12.
ἀναρτάω: ἀνήρτηται εἰς τὴν ἀν-
 θρωπείαν ἰδέαν 45 31.
ἀνάστασις 50 31. 51 3.
ἀνασπενάζω 22 2.
ἀνατίθημι (cf. ἀνάκειμαι): τῇ διη-
 γηματικῇ τοῦ γραμματός ἐκδοχῇ
 τὸ πᾶν ... θέντας 43 14. τῇ γραφῇ
 ... θέεις τι 48 19. 57 18. 51 30; quod
 16 18 exstat exemplum — ἀνατι-
 θέμενοι —, in ἀναπειθόμενοι
 mutavit H. Schoene; cf. Rh. Mus.
 74, 1925, p. 308.
ἀνατρέπω: ἅπαντα τροπολογίας
 ἀνέτρεψε 51 4.
ἀνατρέχω: ἀναδραμέτω εἰς 32 15.
ἀναδραμῶν ὁλίγων πρόσθεν 35 19.
ἀναφανδόν 19 15. 51 1.
ἀναφέρω: ... τι εἰς τινα 19 20. ἀνα-
 φερόμενόν ἐστιν ὡς 27 6. τὰς
 εὐχὰς ἀνοίσων 32 19. ... τὰς
 ὀλοκαυτώσεις 35 21. 42 23.
ἀναφορά: οἱ ποιικίλαις ὁμιλήσαντες
 λόγων ἀναφοραῖς 58 23.
ἀναφωνέω: ... πρὸς τὰς ἐνεσιτώ-
 σας κινήσεις 37 27.
ἀνδρείως 49 4.
ἀνεγείρω 45 5.
ἄνειμι: ἀνῆσαν 47 16. **ἀνιών** 20 9.
 23 27. **ἀνέναι** 47 25.
ἀνέκαθεν 34 24.
ἀνεξικακία: τὰ τῆς ἀν. ἡθῆς 31 23.
ἀνεξικακῶς 31 23.

ἀνεπίλοκος: ἀνεπιπλόκω καὶ καθαροῦ λέξει 26 14.

ἀνεπισκέπτως: βεβαίων ... 42 15.

ἀνέρχομαι: ἀνῆλθε 45 31. 47 30.

ἀνέχομαι: ἀνασχετέον (sc. ἐστίν) 53 23.

ἀνήκεστος 18 18. 38 5. 50 29. 59 19.

ἀνῆρ 18 10. 20 1*. 10. 17. 22 21. 26*.

31*. 23 2. 21*. 29. 24 17*. 22. 25 10*.

29 10. 13. 30 9. 29. 33 23. 39 25. 40 17.

44 9. 11. 47 23. 58 5. 55 6*. 58 13*.

62 15.

ἀνθηρός: τὰς ... λέξεις 59 22.

ἀνθινός: ἐρυθροῖς ἢ δ' ἀνθ. χρώμασι 59 27.

ἀνθρωπίεις: δ. χαρακτηῖρας 23 9. ἡ ψυχὴ τοῦδε τοῦ δ. οἰκνώματος

45 8. τὸν ἐκ τοῦ δ. γένους ὁρμώ-

μενον 45 24. τὴν δ. ἰδέαν 45 32.

ἀνθρωποκτόνος 20 20*.

ἀνθρωπόμορφος 23 8.

ἀνθρωπος 21 5*. 22. 22 19. 31. 32. 23 9.

13. 28. 31. 24 28. 25 5. 29 28*. 31 4.

13. 32 23*. 33 24. 38 9. 44 18. 20. 25.

45 15. 18. 23*. 27. 31. 53 15*. 60 27*.

ἀνθυποφέρω: ... ὥς 18 28. 51 13.

ἀνθυπενέγκασα ἔφη 19 29. 33 18.

... πρὸς ἔπος 20 1. -ων ἐρεῖς

20 25. ἀνθυπενέγκας φαίην ἂν

23 19. 53 10. ἀνθυπενέγκασα βοῶ

29 8. -ενέγκασα πρὸς τὴν ἐρώ-

τησιν ἔφησεν 30 8. -ενέγκασα

ἔφησεν 60 28. -νέγκας ἔφρασεν

30 17. 38 22. 23. 43 4.

ἀνιάτως 40 20.

ἀνίημι: -εθῆναι τινος 28 8. -ειμένος

τινός 62 4.

ἀνίστημι 22 18. 36 31. 53 27*. 54 11.

ἀνιχνεύω 36 8.

ἀνότης: ὡ ἀνοητότατε ἀνδρῶν

53 5.

ἄνοια: -α φερακίζόμενος ἀβούλω

26 32. ὑπεροψίας -α προλιπεῖν

31 3.

ἀνοίκιος: οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι

16 20.

ἀνόμοιος: τὰς ἀνομοίους τοῦ βίου

πολιτείας 50 12. τ. -ους ἐπιστή-

μας 50 24.

ἀνομολογία: -αν τηρεῖ τῶν ἐνθ-

μῶν 59 13.

ἀνόσιος: -α δρώντων 55 25. -ώτατα

adv. 18 23.

ἀντιεσάγω: ἀπάτη τὸ ψεῦδος -ει

21 1. 22 1.

ἀντεξετάζω: -ειν ὅπως 16 28. -άσας

ἀποδεικνύναι 44 8. -εσθαί τι

25 28.

ἀντί c. gen. 18 1. 28 2. 8. 29 24*. 28.

39 5. 48 31. 49 9. 50 18.

ἀντιβλέπω 42 18*.

ἀντιβόω: ἡ βίβλος ἐναντία ἀντι-

βοῶσά τι 43 8.

ἀντιδοξέω: ... τινί 42 18. 55 21.

ἀντικαταλλάττομαι: -εσθαί τί τι 33 32.

ἀνικρῶ praep. c. gen. 26 30 ...

ἡ Φαραώ.

ἀνικρως adv. 25 8. 28 17. 29 24. 35 8.

41 25. 43 12. 58 27.

ἀνιλέγω: -οντάς τι 41 28.

ἀνίπαλος: τοὺς ἀγῶνας ἐκατέ-

ρωθεν ἐπάρχειν -ους 28 25.

ἀντιπαράτάτω 17 22. 33 25.

ἀντιπλήτω: τὸν -οντα νοῦν ἐκεί-

νοῖς 17 9.

ἀντιπροσώπως 29 18. 57 28.

ἀντιστατέω 17 7.

ἀντιστρέφω: -ψας ἔφη 19 16.

ἀντιστρέφως: ... δ' αὖ πάλιν 55 29.

ἀντιφθιγγομαι: -εφθιγγετο πρὸς

ἔπος 50 20.

ἀνυπόκριτος 46 16*.

ἀνυπόστατος: -ατα εἰδοποιεῖ πράγματα 597.

ἄνω adv. 44 16*, 19*, 23. τῶν ἄνω φορῶν ἐρῶσιν 44 30. (ἀνωφόρων Brinkm. scribi vult). 47 1*, 2. ... καὶ κάτω λέγεις 24 23. ... καὶ κάτω ταυτολογεῖ 43 31. 51 5. sim. ἀνώτατος: εἰς τὸν -ον οὐρανόν 45 30. ἀνωτάτω 181. 44 23. 62 13.

ἀξία: τὸ τῆς -ας 19 6. αἱ φλογεῖκελοι τῶν ἀγγέλων ἀξίαι 314. τὰς ἀγγελικὰς -ας 62 13. ἐκκρίτω προφητείας ἀξία 43 30.

ἀξιόπιστος 18 17. 19 21. 32 27.

ἀξιος: ... τινος 24 30. 25 19. 34 23. 40 8. 50 33. 53 12.

ἀξιοφανής: ἄγμαι τὸν -ῆ ζῆλον 167. μάρτυς -ῆς 56 18.

ἀξίωμα: ... τοῦ προφητικοῦ χοροῦ 44 31.

ἀξίωσις: -εις αὐτῇ προσεφέρετο 18 10.

ἀξυνεσία (cf. δυννεσία) 58 31.

δορασία: -α πληγεῖς 23 30.

δόρατος 22 24. 23 23. 24 18. 32 23. 52 17.

ἀπαγγέλλω 24 14. 36 2. 22. 37 17. 38 1. 44 23. 46 5.

ἀπαγορεύω 18 21. 34 2. 56 17.

ἀπαλλάττω: -γῆναί τινος 28 4. -ηλλάχθαι τινός 44 29.

ἀπαλός: ἐξ -ῶν ὀνύχων 34 17. 60 6*.

ἀπανταχοῦ 45 3.

ἀπαντάω 32 19*.

ἀπαρκαλύπτω 38 15. 42 21.

ἀπαρίλειπτος: -α δὲ τάξεως ἀκολουθία προσθεῖς ἐφησεν 41 18.

ἀπαρμεφάτως 32 8.

ἀπαρχή 35 21.

ἄπας, ἅπασα, ἅπαν 24 2. 29. 27 21. πῆσαι τοὺς -ας ἐθέλων (τοὺς ἀπα(τηθε)τας conit. Brinkm.)

29 16. 32 14. 35 23. 38 8. 39 8. 43 20. 44 1. 10. 29. 45 15. 46 21. 23. 47 3. 48 24. 28. 50 9. 51 3. 7. 54 14. 55 30. 56 9. 14. 59 21.

ἀπατάω 31 30. 38 19*. 22. 25.

ἀπάτη 20 10. 21 1. 23 25. 34 22. 36 4. 43 32. 54 14. πλάττουσι τὴν -ην 56 23.

ἀπατηλός: -ῆ τέχνη 44 7. ἀπατηλῶς 58 15.

ἀπεικότης 49 14.

ἀπειλέω: ... τινί τι 29 27. 37 20. 54 27. ... τι κατά τινος 34 16.

ἄπειμι 30 22. 39 3.

ἀπειροκάλως 28 11.

ἀπειροπληθής 27 30. 44 24.

ἀπελάνω 55 13.

ἀπενθύνω: ἀπηνθυνμένον εἰς πόλεμον 23 24.

ἀπιστεύω: ... τινί 42 23.

ἄπιστος 39 20.

ἄπληστος 39 21.

ἀπό c. gen. 18 31*. 20 20*. 25 23. 32 30*. 33 19*. 28*. 34 20*. 36 21. 39 9. 41 20*. 46 16*. 48 6*. 50 2. 53 17*. 30. 54 28*.

ἀποβλέπω: ... εἰς 59 12.

ἀπογράφω 28 22.

ἀποδείκνυμι: -εδείκνυε 44 10. -έδειξεν 56 27. -δεικνύη 61 31. -δείξει 54 4. -δείξειεν 44 9. -δείξας 29 2. -δείξαι 49 10. -δείκνυται 39 2. 8. -δέδεικται 52 10. -δεδειγμένος 43 11.

ἀποδέχομαι: ... τὴν πίστιν 49 1.

ἀποδέω ... τινός 59 23.

ἀποδιδράσκω: -έδρασεν 33 8. τὴν ἐγκληματικὴν ἀποδράναι δίκην 58 2.

ἀποδίδωμι: -δώσειεν 30 1. -δοῦναι 51 31.

ἀποδνησσκω 39 3. -θανεῖται 41 15. 53 16*.

ἀποκαθιστάω: τῇ ἀρχαιοτάτῃ τοῦ
 παραδείσου πάλιν -ιστῶσα τὸν
 ὑπεισδύοντα τῷ κράτει 45 19.
 ἀποκαλύπτω 33 28.
 ἀποκηρύττω: τὸ τῶν ἐγγαστριμύ-
 θων -εκήρυξε γένος 56 35.
 ἀποκρίνω: -εκρίθη 39 22. -κρατέος
 54 6. 60 19*.
 ἀποκρίνομαι 17 28. 19 2. 32 4. 33 22.
 34 21. 40 6.
 ἀποκυνέω 55 1 (cf. p. 55 h. diss.).
 ἀπολαύω: τῆς τῶν ἀγίων -αὔσου
 κοινωνίας 40 18.
 ἀπόλλυμι 34 12*. 52 18.
 ἀπόλλυμαι 30 23. 53 18.
 ἀπολογέομαι 57 19. 58 15.
 ἀπολογούμαι: ... τὰ τῶν ἐγκλημά-
 των αἴτια 33 30.
 ἀπομίμημα: ἔξομοιοῦται τὰ περι-
 εργα τοῖς οὐρανίοις -ήμασιν 27 13.
 ἀπονέμω: ... τινί τι 30 3.
 ἀπόνους: οἰκεία χρώμενος ἀπο-
 νοία 29 17. -α καὶ ψευδηγορία
 31 20.
 ἀποπέμπω 44 5.
 ἀποπηδάω 18 3. ὑπεκκλέψας ἐπ'
 ἄλλην -επήδησεν ἔννοιαν 43 27.
 ἀπορία: -α προγνώσεως 37 15.
 λόγου -α 57 15.
 ἀπορρήγνυμι: εἰς τοῦδαφος -ραγεῖς
 62 18.
 ἀποσιώπησις: κατὰ -ησιν ἐμύ-
 νησεν 26 23.
 ἀποσπάω 47 29.
 ἀποστασία: τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπι-
 τηδεύματα 18 3.
 ἀποστέλλω 34 14. 36 1.
 ἀποστολή: πυρός ἀποστολῇ 25 31.
 ἀπόστολος 32 15. 50 14. 19.
 ἀποσφάττω 37 14. 40 24.
 ἀποτείνω: -ων λόγων ἔσμον 48 24.
 ἀποτελέω: δράκοντας -εῖν 27 19.

ἀποφαίνομαι 20 28. 42 3. 22. 43 22. 45 1.
 56 28. 61 2. -φαίνομαι 30 31.
 ἀπόφασις: κατὰ τὴν Ὠριγένους -ιν
 26 12. ταῖς εὐαγγελικαῖς ἐντυχῶν
 -σεσι 50 7. -ιν ἐξηγήκε κατ'
 αὐτῶν 55 4.
 ἀποφέρωμαι: κληρον 41 11. μισθο-
 φορίαν 41 14. ... δόξαν 51 24.
 ἀποφεύγω: ... μετεώρου 57 15.
 ἀποφθέγγομαι 20 8. 21 28. 47 21. ἵνα
 μὴ κατὰ τοὺς ... ομένους ὑπα-
 χθῶσι κουφολογίαις ἐλώλοις 57 1;
 61 5.
 ἀπόφθεγμα 35 8. 36 13. 39 10. 46 13.
 58 20.
 ἀποφυγή: ἀφοσιώσει πλαττόμενος
 -ας 51 11.
 ἀποχράομαι: ... τῷ ῥήματι 28 28.
 ... ταῖς ἐκείνου φωναῖς 37 20.
 συνεργοῖς ... τοῖς ὁμοήθεσιν
 δαίμοσιν 62 11.
 ἀποχρώντως 50 33.
 ἄπτομαι: ... τινος 36 28. 37 10. 41 30*.
 46 17*. 28.
 ἄρα 20 28. 22 17. ... οὖν 22 27. μὴ
 πῃ ... 24 7. 34 21. οὕτως ... 28 11.
 36 12. 28 27. 37 19. εἰ δ' ἄρα 38 4.
 53 11. 22. 55 22. 39 2. 43 19. 52 27. 38.
 55 18.
 ἄρα: ... οὖν 26 18. 36 2. 42 4*. 53 9.
 58 13. 60 12*.
 ἄρδω: πῦρ -ει κατὰ πυρός 28 10.
 ἀρῆσκομαι: ... τινι 16 13.
 ἀρετή: ποταπῇ δυνάμει -ῇ 33 10.
 ἀρετῇ τῆς θεότητος 45 3. ψυχῆς
 -ῇ 45 27. θεότητος -ῇ 46 27;
 49 2. 15. δικαιοσύνης -ῇ 55 20.
 ἀριθμός 25 27. 40 23.
 ἀριστεία 49 1.
 ἀριστεύω 51 29.
 ἀριστοποιέω 37 4.

ἀρωτος cf. ἀγαθός.
ἀρκεόμαι: -εσθήσομαι 26 27.
ἀρμονία: μουσική τις ἀρμονία 59 31.
ἀρμόνιω: -ει 178. 476. -ει c. inf. 43 11. -ει τινί 24 3.
ἀρνεόμαι: ἡρνήσατο 57 28; 58 14.
ἀρπαγή: ληστερικῶς -άς 59 19.
ἀρραγής: νόμος ... 56 33.
ἀρρωστέω: ... Ἰουδαϊκὴν ἀβλεψίαν 46 11.
ἀρρωστία: σκύβαλα ἐγερτικά -ας 54 31.
ἄρτιος: -α καὶ καινὰ ἀποφθέγματα 35 7. ἀρτίως 60 10. 62 8.
ἄρτος 36 28*.
ἀρχαῖος: τῇ -οιότητι τοῦ παραδείσου νομῇ 45 18.
ἀρχή 20 20*. 60 4*.
ἀρχῇθεν 34 13.
ἀρχιδάιμων 30 1.
ἀρχιεπίσκοπος 16 3 (in titulo).
ἀρχιερατικός: τὸ -ὄν ἱμάτιον 25 11.
ἀρχιερεὺς 53 18.
ἀρχομαι 17 12.
ἀρχοντικός: δημηγορίας -άς 59 17.
ἀρχω: ... τινός 30 20.
ἀρχων 30 28. 33 4*.
ἀούλευτος: τὰ ὅρματα -α μένειν ἀξιοῖ 48 19.
ἀσφαής 38 11.
ἀσέβεια 42 30. 55 28.
ἀσέβω 46 28.
ἀσεβής 24 29. 29 1. 31 22. 34 6. 54 11. 55 12. 58 21.
ἀσθενέω 49 15.
ἀσθενῶς: ἐνόησεν ... ἢ πτωχῶς 53 9.
ἀστία 36 30.
ἄσπις 37 10.
ἀσπάζομαι: τὰς Ὁριγένους -στέας εἶναι δοξολογίας 55 9.

ἄσπις: τοὺς -ους ἀναπτεροῖς 25 13.
ἀσπείζομαι 24 4. 61 13 (ἀσπείζομαι M; corr. Brinkm.).
ἀστήρ 29 20*.
ἀσύλητος: ναοῦ χρῆμα -ον 31 15.
ἀσυνεσία (cf. ἀσυνεσία): ἄκρατος ... 43 2.
ἀσφάλω 16 18.
ἀσώματος 22 17. 22 24 (bis).
ἄτε: ἄτε δὴ c. part. 17 15. 30 13. 46 25. ... δὴ c. gen. absol. 62 7.
ἀτεχνία: -α μᾶλλον ἢ τέχνη 22 2.
ἀτοπία: εἰς ὅσιν ἐκπέτωκεν -αυ 20 29.
ἄττα: ὀλίγα ἄττα 37 18. 44 13.
αὐ: μήτε -μήτ' αὐ πάλιν 16 24.
οὐδ' -οὐτ' αὐ 17 3. οὐκ -οὐδ' αὐ 51 8. 56 10. ὅσα μὲν -ὅσα δ' αὐ 27 14. ἢ αὐ 27 30. ἢ αὐ πάλιν 39 20. 43 16. 50 15. ἀντιστροφῶς δ' αὐ πάλιν 55 20.
αὐθήμερος: τὴν ψυχὴν -ον εἰσάγει εἰς 45 14.
αὐθις 19 2. 25. 29. 27 31. 31 17. 32 2. 43 27. 60 28.
αὐξω: -ει τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπιτηδεύματα 18 3. 27 27. 28 10. 34 1.
αὐριον 36 18*. 37 8*. 39 16*. 34 1*.
αὐστηρός: -οῖς προγράμμασι 34 13.
αὐτίγγελος: ... ἅμα καὶ μύστις 38 8.
αὐτήκοος: τοὺς -ους καταιδέσθαι 19 21. -ος τῶν λόγων 30 11. ἐκπλήττονται τοὺς ... 36 10. μεταχειρίζεσθαι τοὺς ... 43 32. ... αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ 46 1. ψυχαγωγεῖ τοὺς ... 61 3.
αὐτίκα: αὐτίκα δὴ μᾶλα 18 6. ... πάλιν 19 31. 30 8. 45 5.
αὐτόθεν: ... ἰδεῖν 28 14.
αὐτόθι 28 33. 37 5. 45 8.

αὐτολεξεῖ 2223. 462. 5212.
 αὐτός, αὐτή, αὐτό passim.
 αὐτόσε: ... διέτριψεν 379.
 αὐτοσχέδιος: -ω δυνάμει 2818.
 πλάσματος -ου σύνθεσις 593.
 αὐτοσχεδίως: λέγειν... 369.
 αὐτοτελής: -ῇ ἔλεγχον ἐπεφέρετο
 ἐκ 2715. αὐτοτελῶς: ... ἐξέφηγεν
 293. ... ἐλέγχεται 377.
 αὐτουργέω 395. 5923.
 αὐτουργός: ἀσεβῶν δραμάτων -οί
 5513. τοῦ δραμάτος ... 588.
 αὐτόφωρος: ἐπ' -α ληφθεὶς 445.
 αὐτοψεί: ἰδὼν ... 1725. ... θεασά-
 μενος 2222.
 ἀφαιρέω 5523*.
 ἀφανής: σκιά... 2322. ἀφανῶς 4818.
 ἀφανίζω 5531.
 ἀφελής: -εῖς ἑξαπατῶν ἀνθρώ-
 πους 2428.
 ἄφροεις: λυπηρόλους -εις 4727. τῇ
 τοῦ δῆματος -ει 4912.
 ἄφρη: αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς -ῆς
 ἐπιφορὰν 525.
 ἀφίδρῦμα: τὰ χειρότενκτα -ατα
 5531.
 ἀφιερῶ: ναοῦ χρῆμα -ωμένον
 3114.
 ἀφίημι: βοᾶς -σιν ἐναργεῖς 2523.
 τοιαύτας -ιέναι φωνάς 3228.
 -έμενος ἐκείνου 495.
 ἀφικνέομαι: ... πρὸς 185. 10. ... εἰς
 3217. 4513. εἰς ἄλλας -ετο ὄρας
 376. ... δεῦρο 4013. 5518. ... ὡς
 589. ... ἐν 4418.
 ἀφίσταμαι 3319*. 28*. 3428*. -ίστα-
 ται τοῦ θεοῦ 4025.
 ἄφρων 2717. 30. 537.
 ἀφύρητος 285.
 ἀφοσίωσις 5110. 5813.
 ἀφρόνως 5711. 413 (coni. Brinkm.).
 ἄχραντος 3115.

ἀχρεῖόω: -ῶσαι τὰς φωνάς 5519.
 ἄχρη: ... τῇσδε τῆς ἡμέρας 243.
 ἀχρόνως 413 (cf. ἀφρόνως).
 ἀψευδής 2027. ἀψευδῶς 2031. 384.
 ἄψυχος: ἐκ τῶν -ων ῥάβδων 2718.
 τὰ τῆς -ου φαντασίας ἐκτυπώ-
 ματα 2827. -ον σκιαγραφίας
 599.

βαδίζω: ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα
 -οῦμαι 2214. 247. ἐβάδισεν εἰς
 τὸ στρατόπεδον 3710.

βαίνω 4419. 4528. ... εἰς 4530. 4617*.
 28*.

βακχεῖα: κώμους ἢ -ας 5917.

βάλλω 4925*. βλήθεις ἐν 5018.
 5223*.

βάπτω 402*.

βασανίζω 3929.

βασιλεία 3119*. 3512*. 25*. 27. 3913.
 4318*. 4520. 4623. 5112*. 14*. 19.
 22*. 28. 523. 9. 17. 28. 534*.

βασιλείος 4615*.

βασιλεύς 1927. 3027. 361. 3827. 5015.
 5128*. 5530. 565.

βασιλεύω 534*.

βάσις 5915.

βασκανία: ἐλαύνεται -α 4021.

βαστάζω 4922*. 25 (bis)*. 27. 30*.

βάτραχος 276. 30.

βδέλυγμα 1821. 346. 5420*. 23*. 27*.

βέβαιος: νομοφύλακα -ον 3418.
 μηδεμίας ὑποκειμένης ἔδρας -ας
 598.

βεβαιῶ 2115. 355. 31. 4213. 4817.
 5820. τὰ τοῦ θεοῦ βεβαιοῦνται
 ῥήματα πρὸς ἀκριβῆ κατάληψιν
 253.

βέλκιστος cf. ἀγαθός.

βία: πληγῶν ἀφορητῶν βία 285.
 πεπορθέειν -αν 323. ἀνάγκη καὶ
 -α 8318.

βίαιος: *δοιζήματι* -φ 6218.
βίβλος 437.
βιολογέω: δύο πρόσωπα βιολογεί
 βασιλεύει 564.
βίος 367. 4431. 5013. 5834.
βιδών: κράτιστα -ώσας 4113.
βλάπτω: οὐδένα ... 2828. ... τὴν
 φρόνησιν 6123.
βλασφημέω: τοιαῦτα... 1922... ἀσε-
 βῶς 3911.
βλασφημία: -ας ἐπαντλῶν 446.
βλέπω: ... εἰς 575.
βλοσυρός: ὄμμα -όν 627.
βοάω 1936*. 298. 3222. 479. 5633.
βοή: -ας ἀφίησιν ἐνασχεῖς 2523. ἡ
 διηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως
 βοή 262.
βοήθεια 2623*. 572.
βοῖδιον 262.
βορρᾶς 2921*.
βουλή: -ας ἀδίκους ἀράμενος 5319.
βούλησις: παρὰ -ιν ἁκίων 3315.
βούλομαι: βούλη 1611. 2314. ἐβού-
 λετο 299. 326; 212. 2330. 3128.
 358. 17. 3917. 488. 4925. 607.
βυθός: θάλαττα καὶ βυθοί 4620.

γαλαθηνός: μοσχάριον -όν 372.
γαμβρός 5123*.
γάρ 1613. 25. 1720. 1817. 20*. 198. 14.
 2017. 23. 29. 2120. 26. 2218. 21. 2313.
 17. 22. 32. 24. 4. 16. 29. 253. 17. 2612. 17.
 2716. 19. 23. 281. 23. 32. 299. 313. 25.
 3316. 341. 23. 361. 25. 378. 16. 28.
 393. 402. 16. 413. 15. 21. 432. 7. 11.
 15. 20. 443. 10. 20. 4613*. 471. 15. 22.
 28. 498. 17. 24*. 5033. 523. 11. 23.
 5314. 25. 5414. 27*. 5518. 5614. 23*.
 31. 572. 10. 25*. 29. 585. 8. 23. 33. 5910.
 602. 6*. 27*. 617. 21. 628.
γαστήρ: μῦθον ἐν -στρὶ πεπλασμέ-
 νον 5824. εἶσω -στρός 5828. ἐν

-στρὶ μῦθον ἀναπλάττειν 6120.
 ἐκ τῆς -στρός ἐξηγεῖ 6123.
γε passim; *ἐπὶ* γε 196. 2117.
 τί γε 2218. 3110. *μὲν* γε 2228.
 2713.
γεγωνότως: βοᾶν — 322. 462.
γέλως: γέλωτας καὶ κλανθμούς
 5918.
γένεσις: πολέμον -ιν 1721. 384. 395.
 θανάτον -ιν 5428.
γενητός: ἅπαντα τῶν γενητῶν ἡ σύ-
 στασις 4622.
γένος 4524. 479. 5625. 5828.
γέρον: οὐ γὰρ ἡμφικυριον οὐδὲ
 κεκυφότη -ντα 2323.
γεωργέω 4811*.
γῆ 1831*. 1930*. 202*. 4. 2211*. 32*.
 2327. 299*. 3010*. 15. 3928. 4120*.
 425*. 457*. 468. 10. 18. 20. 26*. 31.
 4710*. 25. 5419*. 5620*. 6127.
γῆινος: ἐκ τῶν γῆινων ἐρανίζεσθαι
 τὴν ἐπικουρίαν 574.
γίγνομαι: ἐγίγνετο 389. ἐγίνετο
 2632. ἐγένετο 3011. ἐγένετο εἰς
 τὸ καταπαίξεσθαι 6213.
γένονεν: ὡς εἶπεν... οὕτως 379.
 (ἐν ᾧδου)... 443. ... ἡ πράξις
 589.
γερόνασιν 335. 4619.
περιδεῖς ἐγερόνει 4125. γερονῶς
 κατ' ἀλήθειαν 592. παρὰ τὸ γε-
 ρονός 3711. ὡς ἤδη γερονότα
 352. τὰ πρὸ πολλοῦ -ότα 369.
ἐναντία τῶν -ούτων 3717. ὅμοια
 τοῖς διὰ Μωσέως γενομένοις
 2711.
γίγνεσθαι 6011. *γενέσθαι* 4028.
γεγονέναι 4328. 5811.
γινώσκω: ἔγνω 2430. 32. 259.
 ἔγνωσαν 5218. ἐγνώκαμεν 442.
 γινώσκων 1829. γινώσκειν 5118.
 γνῶναι 1727. 529. ἐγνωκέναι

1931*. 203*. 11*. 225*. 8*. 9 (bis)*.
 242*. 25*. 258*. 19. 308*. 12*.
 γλίχομαι 1727. 284. 4427.
 γλώττα (-σσα): γυμνοτέρη τῇ -ῃ
 βλασφημιῶν 1920. ὑποστῆναι τὸν
 τῆς-σησης ἦχον 339. „καταψύξῃ“
 δὲ τὴν -πταν 403 (cf. h. d. p. 5).
 σώματι καὶ -τῃ παρῶν 4122.
 γνήσιος: φύσει θεοῦ γνήσιον νόον
 3112.
 γνώμη: πῶς ἂν ἔχοιμι -ης 1611.
 τὴν ἀμείνονα -ην αἰρεῖσθαι 1627.
 τὰς τῶν ἀντιδοξοῦντων -ας 4218.
 προθυμία -ης 472. -ης ἄριστος
 5123.
 γνωρίζω 3321*.
 γνώρισμα: τὸ τῆς εὐσεβείας ... 169.
 ... σωματικῆς εὐεξίας 2322.
 γνωσιμαχέω: -ήσας ἐάλω 581.
 γνώσις: ἀληθῆ -εως ἡκριβωκῶτι
 κατάληψιν 2014. ἡ τοῦ δαιμονι-
 ζομένου ... 2430. -ιν ἀγνω-
 σίας ἀνάπλεων 4310. τούτων ἐν
 -ει καθέστηκεν 5227.
 γνώσις, ὁ 1715*. 5529*. 561*.
 γοῦν 171. (= οὖν) 1711. 217. 24.
 242. 17. 32. (= οὖν) 2814. 416. 4427.
 5014. 588. 27. 6132. ἀμέλει ...
 5932.
 γούδης: τὰ περίεργα καὶ γούδη
 2712. περιεργίαι -ει 2831. γου-
 δῶς: ἐπὶ προσχήματι ... 356.
 γοῦα, ἡ: κορυβαντιῶσαι -αι 6113.
 γράμμα 1622. τὸ τῆς ιστορίας
 γράμμα 1711. ἐπανιτέον εἰς
 τὴν τοῦ -ατος ιστορίαν 1825.
 sim. 2616. 3518. τοῦ θείου κατα-
 γνύσκειται -ατος 1914. sim. 208.
 2314. σιγῇ τὸ ... κρύπτεις 2428.
 2610. ἡ διηγηματικὴ τοῦ -ατος
 φωνῆ 3714. 438 (δραῖμα scribi
 vult Brinkm.). τῇ διηγηματικῇ

τοῦ -ατος ἐκδοχῇ 4314. 4822.
 ἐπὶ τοῦ -ατος ἐκδέχεσθαι τι 484.
 τοῦ εὐαγγελικοῦ γραμματός 4921.
 τοῖς ἱεροῖς ἐγκεχράσται γραμμα-
 σιν 5229. 564. 4810*.
 γραμμῇ: τὰς νομικὰς ἀκριβῶσαι
 -άς 3419. αὐτῇ διαχαράττεται
 τῇ γραμμῇ 5911. σχηματίζει τὰ
 πλάσματα -αῖς ἐντεταμέναις
 5913.
 γραῦς: ἡ κακοδαίμων αὐτῇ ... 194.
 ἡ δαιμονώσα γραῦς 615.
 γραφή: ἡ θέλα γραφή 1728. 1915.
 203. 359. 3731. αἱ θεῖαι -αί
 423. 5522. 4225. ταῖς ἱεραῖς ἀνεί-
 ληπται ταῦτα -αῖς 433. ταῖς
 ἀγίαις ἐπισκηῇται -αῖς 4312.
 4318. 483. 19. 504. 5221. ἐκ τῶν
 ἀγίων -ῶν ὁμιλεῖν 5228. 5615.
 578. 18. 27*. 30.
 γραφικός: δι' αὐτοῦ τοῦ -οῦ μη-
 νόματος 2723.
 γράφω 1617. 1819. 2119. 225. 7*.
 8*. 13*. 2423*. 24*. 4225*. 26*. 10*.
 4815. ... περὶ τινος 499. 4917.
 ... εἰς ὅλον τὸ εὐαγγέλιον 504.
 ... εἰς τόδε τὸ θεώρημα 5033.
 5223*. τὰ γεγραμμένα 5227. 29.
 5722*. 5915.
 γραωδῶς: παντολογεῖ ... 4331.
 κατετοίβη ... 496.
 γυμνός: -οτέρη τῇ γλώττῃ 1919.
 247. -ὸν ὑποδεικνύει τὸν θῆρα
 415. γυμνῶς 581.
 γυμνώω: ὀπλα-ώσαντες 1722. τῆς
 ἐπικουρίας γυμνωθεῖς 181.
 γυνή 184*. 27. 193. 15. 22. 25*. 2112*.
 14. 19. 224*. 16. 23. 2318. 18*. ...
 ἐκφρων 257. 308. ... ἐμμανῆς
 3110. μαινὰς ... 4720. 556*.
 5730. 584.

δαιμονάω 2114. 20. 242. 252. 616.
δαιμονίζομαι 2013. 242. 29. 262.
291.

δαιμόνιον, τὸ 2911. τὸ τῆς ἐγγαστρι-
μύθου ... 3213. 4711. δαιμό-
νιον 224*. 2318*. 426*. 5114*. 22*.
δαιμονιώδης: μαντεία -ει ψυχὰς
ἀνάγειν 5324.

δαίμων, ὁ: πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου
ἡλαύνετο δαίμονος 1717. 1815.
199. διὰ τοῦ ἐμβακχεύοντος
(ἐκβ. Μ) αὐτῇ δαίμονος 208.
sim. 4023. δαίμονι κανχωμένῳ
2014. 28. 27. 30. 213. 20. 2521.
τὴν τῶν -όνων σιγατιὰν ὀπλί-
σας 2913. 29. 3013. 317. 327.
10. 25. 3311. 3620. 378. 16. 4022. 23.
423. 30. 444. 478. 8. 19. 5116. 523.
12. 30. 5311. 13. 549. 13. 5812. 22. ἐν
τοῖς ἐνδοτάτῳ μορίοις ἐμφω-
λεύων ὁ δαίμων 6122. 6211.

δάκνομαι: οἱ -μενοι τὰς ψυχὰς
1618.

δάκτυλος 403

δέ passim.

δέχοις: συγχωτέρα -ει 182. ἐφέσει
καὶ πρεσβεία καὶ -ει προσλι-
παρῶν 287.

δεῖδω: ἔδεια 1723. 4710.

δείκνυμι: ἐδείξαμεν 438. 5311.

δεικνύτω 4724. δεικνύων 4817.

-υμένων 281. -ύναι 2118. 2910.

3812. 3917. δεῖξαι 4322.

δεικτικός: ὑποκρίσει -ωτέρῃ φθέγ-
γεσθαι 3422.

δειλινόν, τὸ 269*. 16*.

δεῖμα: καταπλήττει τοῖς -ασι τὴν
ψυχὴν 626.

δεινοποιέω: ἐδεινοποiei δημα-
γαγῶν ὅτι 4323. σκνυρωπὰ
φάσματα παριστῶν -εῖ 623.

δεινός: τοῖς περὶ ταῦτα -οῖς
1820. συσχηματίζεσθαι τοῖς
-οῖς 629. δεινῶς 281.

δεινότης: δικανικῇ -ητι 2131.

σὺλλογιστικῇ -ητι 4228.

δεισίδαμονία: -αν Ἑλληνικὴν πυ-
ρεῖτων 5829.

δελεάζω: ἀπάτη τὸν ἔκφρονα
-ουσα 2326.

δεξιός 3817*.

δέρω: τὸν ἀέρα δέρων 175.

δεσμός 624.

δεσμώτης 4720.

δεσπόζω: ὁ πάντων ὁμοῦ -ων
θεός 1910.

δεσπότης: τοῦ δεσπότου Ἰησοῦ
2018.

δεῦρο: ἡ διηγηματικὴ μὴ δὲ δεῦρο
διαιρεῖ φωνή 278. τοιαύτας δ
ἀσφῆς ἔρρηξε δεῦρο φωνάς
3122. ... περαιούται τὸ κή-
ρυγμα 3720. δεῦρο ἀφικέσθαι
4013. sim. 4523. 5518. δεῦρο
παρῶν 464. ... δὲ καταφανῶς
ἀλισκόμενος 5731.

δεύτερος: τὸ -ον 307. -ον δὲ 8019.
3917. τὰ πρῶτα καὶ τὰ -α 3118.

3629. 3710. 5719.

δευτερόω 3433. 4227. 5717.

δέω: δεῖ impers. c. inf. 2013. 2117.

508. 524. c. acc. c. inf. 196. ἔδει

c. inf. 2612. 2819. c. acc. c. inf.

3418. 3529. δεήσει c. inf. 4313.

δέοι c. acc. c. inf. 2623. δεῖν c.

inf. 208. ὄντο δεῖν c. acc. c. inf.

2813. ὄντο δεῖν c. inf. 3521.

227*. 2423*. 6018. τὸ δέον 3329.

4129. παρὰ τὸ ... 3131. ὡς δέον

1618. 578. 5832. 6118. τὰ δέοντα

2518.

δέομαι 1813. 2728. ἔδειτο γάρ, ἴνα
401. 5517. ... τινος 587. 8. 4716*.

δή: ἀλλὰ δὴ 439. 485. ἔτε δὴ 1715.
3013. 627. αὐτίκα δὴ μάλα 187.
οἷα δὴ 1821. 238. 2823. 478.
πόσῳ δὴ μᾶλλον 256. 4017. 548.
614. καὶ δὴ καὶ 4411. 186. 11*.
2032. 2225. 2427. 264. 3110.
3331. 354. 366. 3914. 4123. 4812.
516. 16. 31. 551. 5819. 605. 6. 612.

δηθεν 447.

δηλαδή 1727. 563.

δηλονότι 4627.

δηλος: οἱ δῆλοι 1739*.

δηλὸς 2514. 2620. 5032. 5832. 6023.
pass. 2929.

δημαγωγέω: ἐδεικνύει -ᾶν δι
4328.

δημιουργία: -ας ἀρχοντικός 5917.

δημιουργέω: ὅσα -ηκέναι ἰστο-
ρεῖται θεός 4813.

δημιουργός 4319.

δήποτε 193. 3629. 4419. 5321. 5834.

δήπουθεν: τί ... 2315. 3731. 3023.

διά: cum gen. 1719. 28*. 1813. 2078.

2710. 13. 14. 23. 2811. 12. 26. 2915. 23.

3123. 30. 3313. 343. 21. 355. 362. 16.

3725. 396. 17. 4117. 426. 21. 4413.

4515. 4619. 4719. 4818. 492. 10.

5030. 522. 19. 5413. 552. 5812.

15. 16. 31. 607. cum acc. 1728.

223*. 2317*. 241. 358. 15*. 459.

4915. 5428.

διαβαίνω: 409*. ἐντεῦθεν ἐκείσε
... 625.

διαβάλλω 5520. 6118.

διαβεβαίωμαι: πιστωσάμενος
ὅρκῳ -ώσατο 191.

διαβολικός: -ας μῦθον ἐνεργείας
1816. -ὄν ὄργανον 391.

διάβολος 2012. 2910. 317. 386.
397. 4313. 5118.

διαγινώσκω: διαγινώσκειται 177.
261.

διαγνωστικός 165 (in titulo.)

διαγορεύω 1723. 203. 3627. 5922.

διαγράφω 2518.

διάγω 247.

διαγωγή: τὸ σύνθετον ὄνομα πο-
ταπὴν ἔχει διαγωγήν 5823.

διαδείκνυμι: -νύειν 2418. διέδειξεν
ὡς 2823. -έδειξεν ὅτι 511.

διαίρεω: -εἰ τὰς ἑκατέρων τάξεις
278.

δαίτα: πόρρω τῆς τοῦ Λαζάρου
δαίτης 3922.

διατάσσομαι: κόλπων εἶσω διατώ-
μενος 469.

διακονέω: τῆς καὶ τοὺς λόγους
αὐτῷ διακονούσης 2431. τὰς
τῶν νεκρῶν διακονεῖσθαι φωνάς
5632.

διακονία 6128.

δαίμονος 2128* (bis).

διαλαλέω: περὶ αὐτοῦ -οῦσιν αἱ
γραφαὶ 422.

διαλαμβάνω: διαληπτέον 321.

διαλέγομαι: ... πρὸς 2131. 4123.

... τινι 3511 ... περὶ 2229.

486. προφητείας ἄξια διαλεχ-
θεῖς ἐτύγγανεν 5312.

διανοέομαι: διανοητέον δι 341.
-ητέον ὅπως 4019. -ητέον ὡς
523.

διαπερῶ 4011*.

διαπνέομαι 3228*.

διαπορθεύω: ἐνθεν ἐκεῖσε δια-
πορθεύομαι 4012.

διαπράττω pass. 2831. 293. 436.

med. 3123. 4023. 5218.

διαπρεπής: ὡ διαπρεπέστατε τῆς
ὀρθοδοξίας ἱεροκήρυξ 168.

διαπρέπω: ὁ δικαιοσύνης ἀρετῇ
διαπρέπας 5530.

διαπνέσσω: τὰ δόξα διαπνέσσο-
μενα ῥήματα 414.

διαρρηγνυμ 35 12*. 24*. 51 12*. διαρ-
 ραγήσοιτο 51 12.
 διαρρηδην: τοῦ διαβόλου ... ελ-
 ρηκότες 20 19 ... ὁμολογεῖ 35 3.
 διασαφέω 44 32.
 διαστεῖλλω: διέσπειλε 26 10.
 διατρέβω: τὴν ἡμέραν 37 9. 47 1.
 διατριβή: τῶν ἀνωτάτω ... -ῶν
 ἔχεσθαι 44 28.
 διαφέρω: μηδὲν ὁ δίκαιος ἀδίκου
 διαφέρει 39 18. sim. 59 9. μηδὲν
 ἐν μηδενὶ τῷ ζητήματι -ουσι
 57 9. ... περὶ τίνος 44 1. πρὸς
 τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει δια-
 φέρον 58 34.
 διαφθείρω: -φθαρεῖς 36 24. 39 5.
 διαφορά: περὶ τῆς ἐκάστων δια-
 φορᾶς 60 23.
 διάφορος: εἰς -ους ἰδέας 31 7. ἐν
 -οις καιροῖς 50 1. -οις ἰνδάλ-
 μασιν 61 25.
 διαχαράττω: ... τὰ ῥήματα 43 9.
 ἡ διηγηματικὴ διεχάραξε φωνὴν
 τὰς μεγαληγορίας 43 21. ἀντὶ
 -εται τῇ γραμμῇ 59 10.
 δίδωμι 19 10. 20 10. 22 33. 23 14.
 31 21*. 35 13*. 16*. 36 19*. 38 28*.
 39 28. 42 30. 51 2. 20*. 53 1*. 5. 28*.
 54 19*. 56 23*. 24*. δοθήσεσθαι
 35 27.
 διεγείρω: ζήλω θεῷ διεγηγε-
 μένος 56 8. 61 4.
 διεργω: χάσματος ἰδέα διεργουσα
 μεταξὺ 40 11.
 διελέγχω: ... τινὰ 25 28 ... τι
 29 1. 56 15. -εται 39 11. -όμενος
 ὑπὸ 57 18.
 διέξेमι: ἐγκώμια -ιών 42 2.
 διηγέομαι 32 30. 38 27. 48 7. 56 12.
 διήγημα 42 25.
 διηγηματικός 21 3*. ἡ -ῇ τοῦ συγ-
 γραφέως βοή 26 8. ἡ -ῇ φωνή

27 7. 28 17. 43 21. ἡ -ῇ τοῦ
 γράμματος φωνή 37 13. ἡ -ῇ
 τοῦ γράμματος ἐκδοχή 43 14.
 21 18*.
 διήγησις 59 8. 25.
 δικαιοκτονέω 55 27.
 δίκαιος 20 15. 32. 27 22. 29 12. 30 5.
 39 18. 40 12. 41 9. 14. 44 4. 27. 31.
 46 22. 49 18. 50 12. 54 10. 56 6.
 57 14*. 62 13. δικαίως 55 13. 18.
 δικαιοσύνη 21 23*. 55 25.
 δικαίω c. inf. 48 21.
 δικανικός: ἄγωνα -ὄν εἰσάγειν
 16 20. -ῇ δεινότητι 21 30.
 δίκη: κατὰ τῶν ἀλίσκομένων ἐπὶ
 τῇ -ῇ 34 16. δξεία δίκη 46 24.
 τὴν ἐγκληματικὴν ἀποδοῦναι
 -ην 58 2.
 διό = δι' ὁ 56 8.
 διοιδέω: τὰ διωδηκότα σώματα
 49 13.
 διόπερ 60 11.
 διορίζομαι 35 8.
 διότι 35 13*.
 διπλοῖδιον, τό: τὸ τοῦ διπλοῖδιου
 πετερύγιον 35 25.
 διπλοῖς 20 2*. 22 27*. 23 27*. 24 5.
 30 10*.
 διασχίζω: ἔδει τὸν Ἰσραὴλ -σθή-
 σεσθαι 35 30. -σθήσεσθαι τὸν
 λαόν 37 22.
 διττός: διτῷ τρόπῳ 41 8. ἐν -οῖς
 χωρίοις 50 1. 59 33*. διτῶς 34 1.
 δίτμος 37 1*.
 δίχα: ... διαπνυσσόμενα 41 4.
 διχάζω 35 28.
 δίψα: πιεζόμενοι τῇ -ῇ 27 28.
 διώκω 39 28. 40 16. 31. 41 14. 15. ὁ
 διώκων ἀντὶ τοῦ διώκεσθαι
 50 18.
 δόγμα: ἐναντῷ -ατα πλάττων 41 28.

δογματίζω: ὁ παρὰ σοι -όμενος
δρος 20²⁹. 54¹⁸.

δογματικός: ταῦτα -ῶ βεβαίω
προγράμματα 48¹⁸.

δογματιστής: ὡ βέλτιστε -ά 24²⁰.
ὁ ... Ὁριγένης 28¹⁹.

δοκέω 16¹⁹. 21⁹. 22². 31²⁴. 43²³. 21.
47²¹. 51¹¹. 17¹⁹. 58¹⁴. 59⁸. 61²⁰.

τῷ δοκεῖν: ἐπροεφήτεον ὡς
ᾤοντο ... 26¹³. ... ἐφάνταζε

τὰς ὕψεις 27¹⁵. ἐποίησαν τὰ
παραπλήσια ... 28²¹. ... ᾤετο

προφητεύειν 36¹⁴. ἄνω ...
παρῆν 47². τῇ γραφῇ ...

ἀναθεῖς 48¹⁹. ὅς ᾤετο καὶ
... ἐκόμπαζε 56¹².

δόκιμος: ἵππος κρίνεται ... 17¹.
δολομήτης 32³. 33¹⁴. 39¹⁶.

δόξα 16²⁰. 21. 51²⁴. 58¹. 60¹⁵.
δοξάζω 16²⁴. 26²⁴. 47⁵. τὴν τοῦ

Χριστοῦ μεγαλοφυῶν ... 49⁹.
57²⁹.

δοξοκολία: τῇ προλαβούσῃ -α
ἀναπειθόμενοι (coni. Schoene).

16¹⁸. τὰς Ὁριγένης -ας 55¹⁰.
τὴν αὐτὴν εἰσηγείται -αν 58¹⁵.

δορυφόρος: νεολέκτους στρατολο-
γεῖν -ους 28³.

δοῦλος 32²³.

δοῦμα 26²³. 28²². 34²⁴. 41³⁰. 49¹⁹.
51¹⁸. 54¹³. 55¹³. 58⁸. 62¹. 43⁶

(cf. γράμμα).

δραματογραφέω 34⁷.

δραματογράφος: ἐχθρίστων ὁ δρα-
ματογράφος ἀπάντων 39⁸.

δράω 17³¹. τὰ δεδραμένα τοῖς
φαρμακοῖς 27¹⁰. ἐκ τῶν δρω-

μένων τὴν ἀλήθειαν ἐξέφαιεν
27¹⁴. 28¹⁸. 33²². 39²². 50²⁷.

55²⁵. ἔδρασεν 57¹⁵. τὸ δραθέν
58¹⁰. 61¹⁴.

δρομαῖος: ... ᾤχετο 18⁹.

δύας, ἡ: τὴν -άδα πατρός τε καὶ
μονογενοῦς υἱοῦ 54¹. ἐκ -άδος

τὴν μίαν ἀποδείξοι θεότητα 54⁴.
δύναμαι 17⁴. 25³¹. 27²⁰. 32⁹. 33⁸.

38^{28*}. 40¹⁰. 12. 15. 44^{23*}. 51^{22*}.
53^{1*}. ἐδύναντο 52¹⁹. ἡδύναντο

(vel -αντο) 19⁷. 27¹⁹. 28²⁴. 32⁷.
36²³. δυνηθεῖς 34²⁰. δεδύνηται

37²⁹.

δύναμις: αὐτοσχεδίω -ει 28¹⁶. 23.
ἀναντιρρότῳ -ει 30². ποταπῇ

-εως ἀρετῇ 33¹⁰. θεοπεσία -ει
45⁹. 53^{2*}. θειοτέρας ἐξήπται

-εως 53²³. ἡ τοῦ σημείου ...
54⁸.

δυναστής 18²⁸. 19²⁸. 31. 26³². 31⁸.
31. 33¹⁷. 35¹¹. 26. 37²⁰. 25. 41²⁴.

43¹⁰. 56¹³.

δύο: ἡμα δύοιν ἀνδράσι 18¹⁰.
ὥστε δύοιν ἀνάγκη θάτερον

55¹⁹. 58¹⁰. δύο πρόσσωπα βιο-
λογεῖ 56⁴.

δυσδαίμων: -ονα μαρτεῖαν 48².

δυσέκνιπτος: οἱ τύποι τῆς κακο-
δοξίας φιλοῦσι γίνεσθαι δυσέκ-

νιπτοι 60¹¹.

δυσφημία 20¹⁶. 39¹². 44¹⁴.

δῶρον 56^{24*}.

εἶν: ἄλλως τε καὶ c. optat. 25².
31^{21*}. 44^{21*}. καὶ c. ind. aor.

44³¹ (codd. καὶ οὐ). 53^{27*}. καὶ
c. coni. 54⁷. 58²⁹. ἄν 55^{6*}. 56¹⁹.

ἐαντοῦ, -ῆς passim. adnoto: ἐαντῷ
τρέχων 17¹.

ἐγγαστρέμνθος 16⁵ (in titulo). 12.
17^{14*}. 18^{5*}. 12*. 13. 30*. 20⁷.

21¹⁰. 25¹⁴. 28²². 29⁷. 32³¹.
μόστιν ... ον 33³¹. 34^{4*}. 9*. 36⁷.

12. 41³⁰. 42^{5*}. 19 (bis)*. 22. 43⁹.
48¹⁸. 51⁸. 54¹⁷. 24*. 29. 55². 6*.

11. 20. 24. 23*. 22*. 56⁷. 8. 12. 10. 25.

57 12*. 13*. 20*. 21*. 26*. 58 α. 12.
20. 23. 61 α. 20.
εγείρω: -ει τὴν φλόγα εἰς ἄμειτρον
ἦψος 28 β.
ἐγερτικός: σκυβάλων, ἐγερτικῶν
ἀρρωστίαις 54 31.
ἐγκαλέω: -έσαι περί τινος 34 18.
ἐγκαλινδέομαι: τοὺς ταῖς τοιούταις
-οιμένους ἐπαοιδαῖς 34 14.
ἐγκλημα: τὰ τῶν -άτων αἴτια 33 30.
τὰ συνεκτικὰ παρεῖς -ατα 34 31.
ἐγκληματικός: τὴν . . . ἣν ἀπο-
δρᾶναι δίκην 58 2.
ἐγκοῖνω 60 19 (bis)*.
ἐγκώμιον: τοῦ Σαμουὴλ -α 42 1.
ἐγχαράττω: τοῖς ἱεροῖς ἐγκεχάρακ-
ται γράμμασιν 52 29.
ἐγχειρέω 20 28. 34 7. 41 14. 48 3.
ἐγὼ 25 5*. 29 25*. 34 5*. 38 22*. 53 1*.
μου 25 6*. 29 20*. 33 20*. 34 11*.
28*. μοι 18 11*. 12*. 22 14. 31 21*.
32 5*. 33 15*. 21*. 24. 47 21. 59 8.
με 19 27*. 34 26*. 35 3*. 50 21*.
57 27*.
ἐγωγε 16 14. 23 19. 45 12. 53 10.
ἐδαφος 26 29. 36 31. 39 24. 62 18.
ἐδρα: μηδεμιᾶς ὑποκειμένης ἐδρας
ὡς οἷόν τε βεβαίαις 59 8.
ἐδωδὴ 36 28. 37 3. 10.
ἐθέλω 19 13. 29 15. 36 11. 42 24. 54 12.
ἐθνος 53 18*. 54 20*. 56 21*.
ἐθός: κατὰ τὸ πρόσθεν . . . 22 27.
26 6*.
εἰ passim.
εἶδον cf. ὄραω.
εἰδοποίη: ἀνυπόστατα εἰδοποιεῖ
πράγματα 59 7.
εἶδος: τί γε σχῆμα σκιαγραφίας
-ει περιβεβλημένον 22 18. ἐν
σκιᾷ καὶ φαντασίας -ει φαινό-
μενοι 27 33. ἐπὶ εἶδους, οὐκ ἐπὶ
σώματος 51 2. ποικίλα χρωμά-

των -η 59 23. γενεὴ μύθων -η
61 17. εἰς ποικίλα μεταμορφου-
μενος -η 61 23. ὠχρὰ -η πλάτ-
των 62 7.
εἰδωλολατρεία: τῆς ἐχθίστης -ας
αἴτια 18 22. sim. 54 30. -ας ὄργανα
19 12. sim. 58 21. 54 7.
εἰδωλόλατρες 26 19.
εἰδωλόμορφος: παντοίας ἐθρή-
σκευεν εἰδωλόμορφους ὕλας
55 28.
εἰδωλον 56 1*.
εἰκονίζω: πραγματίων ὕλας -ει τῇ
πράξει λειπομένη 59 5. ζωδιο-
γράφοι τὴν τῆς ὄψεως -ουσι
ὥραν 59 28.
εἰκοτολογία: -α ἅπαντα χαρακτη-
ρίζει 59 20.
εἰκός: ἐκ τῶν -ότων 37 19.
εἰκών: μίαν παραδείγματος -όνα
26 27. ποικίλλουσι τὰς τῶν μύ-
θων -όνας 59 30.
εἰλικρινῶς: τὰ τοῦ Χριστοῦ φρο-
νοῦντες . . . 32 11.
εἰμι: ἴσμεν ἐπὶ 29 5. ἵνα ἐπὶ 36 6.
ἵτεον εἰς 38 12.
εἰμί passim; enumero haec exempla:
τὸ ὄν 25 9. τὰ οὐκ ὄντα 59 5.
ὄντα 59 6. τίς δὲ τῶν ὄντων 41 12.
εἶπερ 18 13. 23 21. 28. 25 9. 29 29.
30 31. 33 28. 37 6. 38 30. 45 23.
50 21. 52 28. 56 3.
εἶπον cf. λέγω.
εἰρκτή: εἰρκτῆς ἡ δεσμῶν ἀνειμένα
62 4.
εἰρωνεία: μετὰ -ας ἀποκρίνεται
32 4.
εἰς, μία, ἐν: ἐξ ἑνὸς ἁποτέρου 177.
26 28. τὸν μὲν ἐν, τοὺς δὲ πλείους
31 2. οὐκ ἐνὶ μόνῳ 37 15. δι' ἑνὸς
ἀνθρώπου 45 15. ἐκ τοῦ ἑνὸς
ὀνόματος 50 13. 53 15*.

εἰς, ἐς: διαγνωστικὸς εἰς 16⁵ (in titulo). ἐξέδωκεν τι εἰς 16¹³. εἰς μάχην ἐξήσαν 17²³. ἐκτραπείς... 18¹⁶. ἐμβάλων... 18¹⁸. ἐπανιτέον... 18²⁵. παριδένεσθαι τὴν ψυχὴν... θάνατον 18³¹. ἀναφέρει τι εἰς 19²⁰. ...ἐνέδραν sc. ἐδίδον τὰ σημεῖα 20¹⁰. ἐκπέτωκεν... 20²³. ἐξαλλάττειν... 21²⁴. sim. 31⁷. 17. ἀπηνθυμένον εἰς πόλεμον 23²⁴. ...ἐδαφος ἐκρίψειν 26²⁹. sim. 36³¹. 39²⁴. εἰς ὄψιν (fortasse legendum est ὄψιν) ἀμείψασα τὸ σχῆμα 26³⁰. sim. 27²⁰. 32³. μεταβάλλεσθαι τι... 27²⁵. στρατολογεῖν τινα... 28³. ...ἄμετρον ὕψος ἐγείρει τὴν φλόγα 28⁹. ἐκκαλέσασθαι... 31²³. ἀνδροαμέτω... 32¹⁵. ἀφίκετο... 32¹⁷. sim. 45¹³. παριών... τοῖς φανέσι 33⁹. ἀντιπατατατόμενοι... πόλεμον 33²⁵. ἐξεκυσσάσθαι... 34²¹. ὑπαγόμενοι τινα εἰς 36¹⁰. ...ἄλλας ἀφίκετο νυκτερίους ὥρας 37⁵. ἐβύδιπεν... 37¹⁰. παρεισδές... 38⁹. ἱτέον... 38¹². ...πόλεμον ἀπιών 39⁹. ἔληξε... 39²⁷. κατασπάσας... 41⁸. ἐπικαλούμενος εἰς 41³¹. ...αὐτὰς ἀναγέγραπται τὰς γραφάς 43¹⁵. ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλου μεταχειρίζεσθαι τινα 43³¹. κατήλθεν... 44⁹. sim. 47²⁷. 45⁷. 17. 46³¹. καταχθέντες... 44³⁰. εἰσήγεν... 45¹⁵. ἀναβέβηκεν... 45²². ἀνῆλθεν... 45³⁰. 47³⁰. μεταθεῖς... ἕτερον νοῦν 48²⁵. προτρέψασθαι... 49³. ὁρμήσας... 49⁵. ἐφλάσθησεν... 49⁵. ἀλληγορῶν ἀνήγαγεν... 49¹⁵. γράφων... 50⁴. sim. 55³³. κατέφυγε... 52³². βλέποντας... 57⁴.

ἀποβλέπονσα... 59¹². ἐς τὰ μά-
 λιστα 59¹⁴. μεταμορφούμενος...
 61²¹. ἐαυτὸν ἀλλύττει... 62¹⁰.
 ἐγένετο... τὸ καταπαύεσθαι
 62¹⁴. ... τοῦδαφος ἀπορραγείς
 62¹⁵. 21²⁷. 29¹⁵. 33⁴. 35¹⁶.
 36¹⁹. 38¹⁹. 42¹³. 46³. 54¹⁹.
 56²³.
 εἰσαγγέλλω 42¹⁵. 55¹⁴.
 εἰσάγω 16²⁰. 24¹⁸. 34²⁹. 45¹⁴.
 47¹³. 51¹⁰. 56⁵. 59⁶. 62².
 εἰσέρχομαι 54¹⁹.
 εἰσηγέομαι 43¹³. 50³¹. 54⁷. 58¹⁴.
 18. 30.
 εἰσοράω: εἰσιδῶν 31¹¹.
 εἶσω: κόλπων... διαιτώμενος 46⁹.
 ... γαστρός 58²⁸.
 εἶτα 19¹⁷. 20⁹. 21⁸. 22⁸. 13. 24²⁴.
 25⁷. ... οὕτως 25¹⁵. ... ἐπὶ τούτοις
 26⁸. 29¹. 32⁴. 8. 30. ὁπηνίκα —
 εἶτα 37¹⁰. ... καὶ 38¹⁶. 48⁷.
 56²; 48². 49²³. 53⁵. 56⁵. 21.
 57²¹. 60²³. 61²⁸. 62⁵.
 εἶωθα: εἶωθε(ν) 21²⁴. 29¹⁷. 55¹.
 62⁸.
 εἰωθότως 20²⁸. 26⁴. 28¹⁸. 31¹⁶.
 εἶ: αἰρεῖσθαι τι... 16²⁷. ἀντι-
 ἐξιστάειν... 16²⁵. διαγινώσκονται
 τι... 17⁷. sim. 26¹. ... νεκρῶν
 ἀνάξει τινά 19⁵. μεταπέμ-
 πεσθαι ἐξ ἧδου 19¹¹. sim. 20¹⁵.
 30⁴. 43³. 49¹¹. 52¹⁴. 54⁹. 62¹².
 ἔγνω... 20¹¹. ἀνάγειν ἐξ ἧδου
 20³². 33¹². 52⁹. 53⁷. 13. 24. 55¹⁶.
 62¹⁸. ... τούτου περιγράφειν
 τινά 22¹. τὴν ἐρώτησιν ποιή-
 σομαι... 22¹². ὁ κραῖον ἔχων
 ... 22²⁰. ... τῶν ἐναντιῶν 23²¹.
 24¹⁸. 30²⁸. 37¹³. 48¹⁵. 55²⁴.
 ἐκδηλος... 25²⁹. ἔστιν ἰδεῖν...
 26¹⁸. 29²⁷. 31⁶. τὸν νοῦν ἀνάγει
 ... 26¹⁸. τὴν ἀλήθειαν ἐξέφαιεν

... 27 14. *ἐλεγχον ἐπεφύρετο* ...
 27 18. *ἀποτελεῖν τι* ... 27 18. *ἐξ*
ὁμοίας ὁρμᾶται δυνάμειος 28 22.
τινες ... *τούτων* 31 1. *ἵνα* ...
τούτου πλείστους ὄσους ἐξαπα-
τήσοι 31 9. *ἀναβαίνουσιν* ...
 32 12. *sim.* 45 23. 61 27. ... *ἀπα-*
λῶν ὀνύγων 34 17. ... *μειρακίου*
 34 19. *τὰς* ... *τούτων* (sc. *τῶν*
σκύλων) *ἀναφέρειν ὀλοκαντώ-*
σεις 35 20. ... *θείας ἐπικρίσεως*
ἀποσταλείς 36 1. ... *τῆς ἄγαν*
ἀθυμίας 36 25. ... *τῶν εἰκότων*
 37 19. ... *τούτων νοεῖν* 37 31.
μεταδούς τι ... 40 17. ... *ἰδίου*
προσώπου τὸ τοιοῦτο διαπε-
ποῦσθαι *δραῦμα* (corr. Br.) 43 5.
ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα μεταχειρί-
ζεσθαι 43 31. *ἀνακαλεῖσθαι* ...
 44 4. *τὸν* ... *τοῦ ἀνθρωπείου*
γένους ὁρμώμενον 45 24. *μονώ-*
τατον ... *πάντων* 45 26. *ἀνιέναι*
 ... 47 23. ... *τῶν ὀνομάτων ἀλλη-*
γορῶν ἅπαντα 50 10. *κρίνεσθαι*
 ... 50 13. *ἐξημενεύειν* ... 50 23.
τὸ σαφὲς ἱστορεῖσθαι ... *αὐτῆς τῆς*
ἀκολουθίας 51 9. *λέγειν* ... *ὑπερ-*
βολῆς 52 4. *ὀμλεῖν* ... 52 28.
ἀποδείξοι ... 54 4. ... *τῶν γηίνων*
ἐρανίζεσθαι τι 57 4. ... *τοῦ ὀνό-*
ματος ὑποπιεῦσαι τὸ προᾶγμα
 61 10. ... *τοῦ φυσικοῦ φθέγγεται*
νοῦ 61 21. *τῆς γαστροῦς ἐξηχεῖ*
 61 23. *ὑπολαβεῖν* ... 61 32. *μετα-*
κεκλημένα ... 62 3. *καταπλήττει*
τοῖς δείμασι ... *τῶν ὄψεων* 62 8.
 ... *τῶν ἀνωτάτω κατενεχθεῖς*
 62 18. 19 30*. 20 1*. 22*. 22 20*.
 22*. 23 27*. 29 9*. 30 10*. 34 13*.
 35 12*. 24*. 38 17*. 45 23*. 46 15*.
 47 5*. 51 12*. 56 20*.
ἐκασταχοῦ 51 4. 57 32.

ἐκαστος: *ἐκαστος ἀνθρώπων* 24 32.
 27 4. 28 31. 29 3. *ἐκαστον ἐν*
ἐκάστῳ μέρει εἰληφέναι 40 8.
 59 14. 60 7*. 23. 61 8.
ἐκαστοτε 29 23. 44 28. 47 31.
ἐκάτερος 16 22. 25. 28. 25 28. 26 18.
 27 8. 56 4. 61 28.
ἐκατέρωθεν 28 25.
ἐκατόν: *τριακόντα πρὸς τοῖς* ...
 49 30.
ἐκβάλλω 60 22*.
ἐκβιάζομαι: *ἄπασαν τὴν ὑπόθεσιν*
-σάμενος 48 29.
ἐκβοῶ: *τῆς γραφῆς ἀναφανδὸν*
-ώσης 19 16. 52 12.
ἐκδέχομαι: *ἐπὶ τοῦ γραμματος*
-έχεσθαι τι 48 4.
ἐκδηλος 24 13. 25 30.
ἐκδίδωμι: ... *τις εἰς* 16 13. *ἡ διη-*
γηματικὴ τοῦ συγγραφέως ὁμι-
λία ταῦτα ἐξέδωκεν 21 9. *-δοῦ-*
ναι τὴν ἐμβολὴν 37 21. *τὰ διὰ*
Μωσέως -δοθέντα μηνύματα
 48 20. *καθ' ἕνα -έδωκεν Ἰωάννης*
 53 18. *φωνὰς -εδίδου* 56 10.
-εδόθη τινί 62 14.
ἐκδιηγέομαι: ... *περὶ* 21 11. 25 7.
ἐκδικία: *-αν εἰσάγειν* 34 28.
ἐκδοχή: *ἡ τοῦ θείου γραμματος*
ἐρησεν ... 20 8. *τῇ τοῦ διηγῆ-*
ματος -ῆ 21 7. *τῇ διηγηματικῇ*
τοῦ γραμματος -ῆ 43 14. 48 10*.
τῇ τοῦ γραμματος -ῆ 48 22. 49 28.
ἐκεῖ 26 22. *ἐκεῖ γὰρ* ... *δεῦρο δέ*
 57 29. 38 20*.
ἐκεῖθεν: ... *ἐξορμήσας* 37 8. *μήτε*
δεῦρο τοὺς ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι
 40 13. 40 10*.
ἐκεῖνος 16 17. 17 9. 18 14. 15. 20 20*.
 21 10. 24 30. 25 20. 26 3. 11. 17.
 27 5*. 17. 18. 30 17. 32 27. 34 12*.
 33. *κατ' ἐκεῖνο καιροῦ* 35 23.

36 18. 27*. 30. 37 15. 20. 39 22. 41 10.
21. 43 21. 46 4*. 47 6. 21. 48 11*. 29.
49 5. 53 18*. 31*. 32*. 54 5. 11. 20.
56 13. 30. 57 7*. 58 7. 60 15*.

ἐκείσε: τοὺς ἐνθεν ἐκείσε δια-
πορθμεῦσαι 40 12. τὰς ἐκείσε
πύλας 45 8. ἐκ τῶν ... κατα-
βεβηκέναι ἐνθάδε 45 25. τῇδε
καθεύσει περὶτρέχων 61 30. ἐν-
τεῦθεν ... διαβαίνοντα 62 5.

ἐκζητέω 56 22*.

ἐκθύμω 39 31.

ἐκκαλέομαι: εἰς ὄργην -έσασθαι
31 23.

ἐκκείμαι 56 33.

ἐκκλησία: τῷ τῆς -ας χορῷ 19 13.
50 18.

ἐκκλησιάζω: οὐ γὰρ ἂν ἐκκλη-
σίαζεν ἢ βίβλος 43 7.

ἐκκόπτω: τὰς τῶν εὐσεβῶν -ψαι
προθυμίας 39 18.

ἐκκροτός 30 21. 43 30. 45 4. 62 20.
ἐκκρότως 45 28. 49 17.

ἐκκροῦμαι: -εσθαι τοῦ ζητήμα-
τος 43 25.

ἐκλάμπω: φεγγαρόλοις -οντα μαρ-
μαρυγαῖς 24 9.

ἐκλείπω 18 9.

ἐκλύτως: εἰς τοῦδαφος ἐρριμμένον
... 36 31.

ἐκνουσίως 57 25*.

ἐκπειράζω: ... τινά 31 15. 54 12.

τὸν -οντα κύριον 54 2.

ἐκπέμπω: ... τινά πρὸς 40 1.

ἐκπεριπτόω: πάντα -εῖ συλλήβδην
45 29.

ἐκπίπτω: ἐκπίπτωκεν εἰς ἀπορίαν
20 28.

ἐκπληρόω: τῷ Σαοὺλ ἐκπληρώ-
σαντι τὰς μαντικὰς μαντείας
39 15.

ἐκπλήττω: -ονσι τοὺς ἀντηκόους
36 10. -όμενός τι 16 9.

ἐκπνέω: νεκρῶν ἐμπνεῖν καὶ πάλιν
ἐκπνεῖν ὑπασχονμένων 62 8.

ἐκποδών: ... ὥχεται ἢ ἐλπὶς 33 2.

ἐκπονέω: τοῖς -ηθεῖσιν αὐτῷ οἰον-
τάσμασιν 50 7.

ἐκπορνεύω 34 10*.

ἐκρίπτω 26 20. 39 24.

ἐκστασις 25 6*.

ἐκτελέω: τὰς ὀφειλομένας -εῖν
λατρείας 47 31.

ἐκτίθημι 58 1. ἐκτίθεμαι cf. ἔκκει-
μαι: ... τι 21 12. 42 18.

ἐκτός: ... εἰ μὴ 23 2.

ἐκτραχηλιάζω: ... τινά 21 2. 29 9.

ἐκτρέπομαι: -τραπείς εἰς 18 18.
-ετρόπη παρασυρθεὶς 19 18.

ἐκτύπωμα: τὰ τῆς ἀψύχου φαντα-
σίας -ατα 28 27.

ἐκφαίνω 24 2. 27 14. 29 3. 44 14.
60 8.

ἐκφανλίζω: -εφαύλισε τοὺς ἀγίους
ἄνδρας 47 22.

ἐκφέρω: ἐναργεῖς ἐξέφερον ἐλέγ-
χους 28 12. ἀπόφασιν ἐξήνεγκε
κατὰ τινος 55 5.

ἐκφράζω 49 1.

ἐκφενύγω: ... τὴν αἰτίαν 57 31.

ἐκφρων 18 27. 23 25. 25 7. 19. 26 24.
31 31. 51 18.

ἐκφρωνέω 18 31*. 19 23. 58 27.

ἐκχυσις 26 7*.

ἐκῶν 20 31.

ἐλαιον 29 9. ἡ τοῦ -ου χρίσις 52 5.

ἐλαύνω: ... πρὸς τινος 17 17.

... ὑπὸ τινος 18 18. sim. 21 22.
25 21. 31 7. -εται βασκανίᾳ 40 20.

ἐλήλათαι 59 4. (coni. Br.)

ἐλάττων cf. ὀλίγος.

ἔλεγχος 2427. αὐτοτελή -ον 2718.
 ἐναργείς -ους 2812. καθ' ἑαν-
 τοῦ ποιεῖται τὸν -ον 5321.
ἐλέγχω 1720. 2918. 359. 377.
 4116. 5727*. 5728. 5831. 594
 (cf. ἐλαύνω).
ἐλεημοσύνη 3330.
ἔλκω 334. 583.
ἐλπίς 333. μεγίστας -ίδας ὑπο-
 τίθεται τι 4717.
ἐμαντοῦ, -ῆς: κατ' ἐμαντόν 1620.
ἐμβακχεύω: διὰ τοῦ -οντος αὐτῇ
 δαίμονος (ἐκβακχ. M) 208. τοῦ
 ἐμβακχεύοντος ἐν αὐτῷ δαί-
 μονος 4023.
ἐμβάλλω: ... εἰς 1819. 394.
ἐμβατεύω: ἐπ' ἀντίων τῶν χωρίων
 -εύσας 3216.
ἐμβροιδῶς: ... εἰρηκέναι 3722.
ἐμμανής 2515. 3130. 417. τὴν
 -ῇ τοῦ δυνάστου γινώσκιν 4310.
ἐμμελέτημα: τὸ τετριμμορφον ...
 τοῦ καλουμένου Βάσιλ 264.
ἐμμένω: ... τῇ ἐκδοχῇ 4821.
 ἐνέμεινε ἀμεταστάτως 585.
ἐμμονος: τὰς -ους ποιήσεις 6117.
ἐμπληκτος: τὴν -ον 187.
ἐμπνέω 628. cf. ἐκπνέω.
ἐμπολιτεύομαι 2614.
ἐμπυρίζω 562.
ἐμφαίνω 5825.
ἐμφανής: παριών εἰς τοῦμφανές
 339.
ἐμφρων 2624. 5125.
ἐμφωλεύω: λυμῶνας -οντας ἐχ-
 θίστους 1716. ἐν τοῖς ἐνδοκίω
 μοσίς -ων ὁ δαίμων 6122.
ἐμψυχος 2718.
ἐν: ... τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν
 1612. τρέχειν ... σταδίω 174.
 ἐν πρώτοις προτακτέον 178.

... πρώτοις βοῶ 297. πυνό-
 μενος ὡς ... μαντεῖω 1811.
 γράφαι ... τοῖς Ἀριθμοῖς 1819.
 παρὰφρείς ... μέσῳ 2427. ἐν
 θυσίᾳ ἀντεξετάζεσθαι 2527. ἐπα-
 κοῦσαι ἐν φλογὶ πυρός 2531.
 ἐμπολιτεύεσθαι ... 2614. ...
 τῷ τῆς Ἐξόδου κατασκευάζονται
 προγράμματι 2627. ἐν σκιᾷ καὶ
 φαντασίας εἶδει φαινόμενοι 2732.
 ... τοῖς θεάτοροις 2815. ...
 ταῦτ' 2918. 4514. 4628. 5215.
 ... μὴ ῥοπῆς ὥρα 2914. ...
 τῷ θεῷ δνόματι 3210. ...
 αὐτῇ τῇ ῥοπῇ 337. ... τῷ
 Λευϊτικῷ 343. 554. συγκομολο-
 γεῖ ... μέρει τοπικῶς 3510.
 τὰ ... μέσῳ 3820. ... τῷ ἔδῳ
 3929. ἑκαστον ... ἑκάστῳ μέρει
 406. ἐμβακχεύοντος ... 4023.
 ... ὥρα θέρους 4028. ... ταῖς
 ἱεραῖς γραφαῖς 434. ... ἥδου
 γεγονέναι 4329. sim. 448. ...
 τοῖς κατωτάτω ἀφ' ἧς 4717. ...
 ἥδου κατελθὼν 4428. ... τοῖς
 κόλποις 467. τοὺς ... τοῖς
 οὐρανοῖς ἐστιωμένους 4725.
 ὁ μῦθος ... γαστρὶ πλαττό-
 μενος 4816. ... τῷ μεταξύ 4929.
 ... διττοῖς χωρίοις ἀναγέ-
 γραπται 4931. ... διαφόροις
 καιροῖς 501. βληθεῖς ... κα-
 μίνω 5018. ... τοῖς πολέμοις
 5128. τούτων ... γνώσει καθ-
 ἔστηκεν 5227. ... τῷ Δευτερο-
 νομίῳ 5326. μηδὲν ἐστὶν ἀληθές
 ... αὐτοῖς 553. μηδὲν ἐν μη-
 δεὶ τῷ ζητήματι διαφέρουσιν
 5729. μῦθος ... γαστρὶ πεπλασ-
 μένος 5824. πρὸς τι τῶν ...
 τῷ βίῳ 5834. ... τῇ Ἑλλάδι
 φωνῇ 618. ... ταῖς παιδιαῖς

61 12. . . γαστρὶ μῦθον ἀνα-
 πλάττειν 61 20. . . τοῖς ἐνδοτά-
 τω μορίοις ἐμφωλεύων 61 22.
 χοροὺς ἀγγέλων . . . τάξει παρ-
 εστῶτας ἔχειν 62 19; 17 29 (bis)*.
 30*. 18 11*. 20 (bis)*. 20 20*. 21*.
 25 6*. 29 19*. 25*. 32 20*. 33 19*.
 30*. 21*. 34 5. 27. 35 14*. 38 23*.
 24*. 28*. 39 14*. 44 13*. 22*. 45 23*.
 46 14*. 48 6*. 12. 16*. 49 22*. 53 27*.
 54 21*. 22*. 55 7*. 60 1*. 2*. 14*. 24*.
 ἐλαγής 55 14
 ἐναντίος 177. 21 30. 28 24. . . τιτι
 21 6. 34 6. 43 7. . . τιτος 37 16.
 ἐκ τῶν ἐναντίων 23 21. 24 18.
 29 13. 30 26. 37 13. 48 16. 55 24.
 τοῦ ἐναντίου 18 3. 19 18. 20 21.
 22 25. 30. 23 16. 28 8. 32 11. 35 6.
 62 13. 60 15*.
 ἐναογής 25 23. 28 12.
 ἐνδιαλίττω: -ει τὴν ἔννοιαν 48 21.
 ἐνδοθεν 30 13. 31 12. 54 31.
 ἐνδοσθία, τὰ: τὰ τῶν ἀνθρώπων
 . . . 38 10.
 ἐνδοτάτω 41 5. 61 22.
 ἐνδύμα: τὰ τῆς ἐσθῆτος -ατα 24 2.
 ἀδιάφθορα -ατα 24 9.
 ἐνδύομαι 60 6*.
 ἐνέδρα: εἰς -αν 20 10.
 ἔνεκα: πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης . . .
 τῆς ἐγγαστριμύθου 16 11. . .
 τούτου 18 31. τίτος . . . 23 20.
 . . . τίτος 27 28. ἐρωτήσων . . .
 τῶν ὑποζυγίων 30 23. αἰσχροῦ
 μὲν . . . κέρδους 40 13. ὧν . . .
 ἀμφισβητεῖν ἐγνώκαμεν 44 2.
 τῆς δεομένων . . . σσητηρίας 47 13.
 οὐδὲν . . . τούτου λέγει 49 13.
 ὅσα τῆς ἀναστάσεως . . . εἰσηγεῖται
 50 31. παιδεῖς . . . 61 2. 54 27*.
 ἐνέργεια: διαβολικὰς μύθων -ας
 18 17. θειότητος -α 47 3.

ἐνεργέω: ἡ σημεῖον δύναμις -οῦσα
 54 8.
 ἐνθα 35 19.
 ἐνθάδε: καταβεβηκέναι . . . 45 20.
 ἀνήεσαν . . . 47 16. 57 13*.
 ἐνθεν: τοὺς . . . ἐκείσε διαπορ-
 μεῦσαι 40 12. 10*. ἐνθεν δέ ποθεν
 (coni. Br.) ἀρχτέον 17 12. . . ἡ
 πρώτη διελέγχεται δυσφημία
 39 11.
 ἐνθεος: τῆς -ον πολιτείας 16 7.
 -ω ζήλω 25 20.
 ἐν: ὡς . . . μάλιστα 17 21. 47 3.
 48 13*. 60 4*.
 ἐνίοτε 23 8. 42 8.
 ἐνίστημι: τὰς -εσιώσας κινήσεις
 37 27.
 ἐννοέω 27 18. 32 28. 41 26. 45 2. 46 8.
 50 11.
 ἐννοια: τὸ τῆς -ας ὄμμα 23 4.
 ἐορᾶσθαι κατὰ -αν 24 12. ἐδή-
 λωσεν κατὰ -αν 26 20. ἐγνω
 κατὰ τὴν -αν 30 12. ἐπ' ἄλλην
 ἀπεπήδησεν -αν 43 27. ἐνδια-
 λίττει τὴν -αν 48 21.
 ἐνοχος 55 8*.
 ἐνοσημαίνω 60 7*. 10.
 ἐνταῦθα 22 13. 26 19. 28 28. 43 4.
 47 20. 51 21. 54 1. 56 4. 58 1.
 ἐντελής: -έστερον ἐροῦμεν 18 25.
 εὐγλωττίαν -ῆ 61 4.
 ἐντείνω: ἐντεταμένον (sc. γέροντα)
 23 24. σχηματίζει τὰ πράγματα
 γραμμαῖς -τεταμέναις 59 13.
 ἐντεῦθεν: μετάραντες . . . 39 27.
 . . . πάλιν ἀπόφασιν ἐξήνεγκε
 55 4. κἀντεῦθεν ἐλέγξει 58 31. . .
 μουσική τις ἁρμονία συνίσταται
 59 30. . . ἐκείσε 62 6.
 ἐντηγχάνω 50 7.
 ἐνυπνιάζομαι 53 28*. 32*.
 ἐνύπσιος 17 20*. 33 21*. 53 28*. 32*.

ἐνώπιον c. gen. 3821*.
 ἐνώτιον 4827*.
 ἐξαγορεύω 237. 279. 3613. 3718.
 5328.
 ἐξαίρω: -ῆρε πάντας τοὺς ἐγγα-
 στριμύθους 1714. sim. ἐξᾶραι
 568.
 ἐξαιτέομαι τινα 387.
 ἐξαίρῃς 387.
 ἐξαλλάττω: ... τινὰ εἰς 2123. 318.
 παντοδαποῖς -εται σχήμασι 6123.
 ἐξανατέλλω: -ανέτειλε τὰ καρπο-
 φύρα ξύλα 487.
 ἐξαπατάω: ... τινὰ 2423. 319.
 5117.
 ἐξάπτομαι: θεωπεσίας -ῆπτο πολι-
 τείας 4918. θεωπέρας -ῆπται
 δυνάμεως 5323.
 ἐξεῖμι: -ῆσαν εἰς 1723.
 ἐξελαύνω: -ῆλασέν τινα 337.
 ἐξελεῖν: ἔωμεν δὲ πάλιν -οντες
 ἐπὶ τὰ τῶν λόγων ἔχνη 296.
 ἐξέλκω: -υσθῶσιν εἰς μαντείας
 3421.
 ἐξέρχομαι 3229*. 331*. 3821*. 23*.
 26*.
 ἐξεσσι: ἐξῆν ἄν ἴσως 5126.
 ἐξετάζω: ... τὸν ἀντιπύπτοντα
 νοὺν ἐκείνοις 179 ... τὴν γυ-
 ναῖκα 2222.
 ἐξέτασις: εἰς τὴν -ιν ἐπικαλού-
 μενός τι 4131.
 ἐξηγέομαι 464.
 ἐξηγήσεις 1621. 5719.
 ἐξῆς: τῇ ... ἡμέρᾳ 3621. sim. 379.
 ἐξηχέω: -ῆχῃσε τὴν φωνήν 452.
 ἐκ τῆς γαστροῦς -εῖ 6121.
 ἐξιλεόομαι: -ώσασθαι συχνότερα
 δεῖσαι 182. -ούμενος ὑποκλι-
 θῆναι θεῷ 3323.
 ἐξίσταμαι 1723*.
 ἐξολοθρεύω 1830*. 5423*.

ἐξομοῖω: -οὔται τὰ περίεργα καὶ
 γοῶδη τοῖς οὐρανίοις ἀπομι-
 μῆμασιν 2712.
 ἐξορκίζω: δαίμων -όμενος ὑπὸ
 2121.
 ἐξορμάω: ἐκείθεν ... 377.
 ἐξουσία: -αν ἔχουσιν τινος 199.
 sim. 1922. -αν ἔχειν (corr. Br.)
 κατὰ τινος 328. ἡ τοῦ κρείττο-
 νος ἐξουσία 261. ἐπ' -ας εἶχεν
 2911. ἀποτέμων -αν 304. τῇ
 τοῦ ῥήματος -α 338. ὑπὸ τὴν
 -αν τινός 423. sim. 4719. τοιαύ-
 της -ας ἐπίτασις (coni. Br.)
 433. 444. ὁ ἐξουσίᾳ μεταπεμ-
 ψάμενός τινα 4912. θεωπέρας
 ἐχόμενον -ας 538.
 ἐξωτάτω 3113.
 εἶκα: ὡς -εν 2018. 2332. 4716.
 481. εἶκεν cum inf. 248. (ἐφ-
 κει) 3620. 3919. 5324. 5710. 5815.
 596. 6120. εἶκοτα βάσει 5915.
 6017*.
 ἐπαγγελία 5413.
 ἐπαγγέλλομαι 549.
 ἐπάγω 1923. 2523. 28. 4220. 4612.
 531. 5427. 555. med. 4727.
 ἐπιδώω 6114.
 ἐπαθλον: ἀμοιβὰς -ου χάριν εἰλη-
 φέναι 407.
 ἐπαινέω: -έσαι τινὰ 4831. sim. 568.
 ἐπαίρω 478.
 ἐπακολουθεῖω 343*. 9*.
 ἐπακούω 2531. 5325. ... τινός
 3327.
 ἐπαμφοτερίζω: καθάπερ -ων εἰρη-
 κώς 5713.
 ἐπαναλαμβάνω: -λαβόντες ἐροῦ-
 μεν 1824.
 ἐπάνειμι: -ιτέον εἰς 1825. -ίτω
 ἐπὶ 3518.

ἐπαντλέω: βλασφημίας -ὦν ἐπὶ
(corr. Br.) τὰς τῶν ἀκροατῶν
ἀκοάς 446. ψευδηγορίας -εἰν
ἀκράτους ταῖς τῶν νεηλῶδων
ἀκοαῖς (corr. Brinkmann) 609.
ἐπάνω 2930*, 22*.
ἐπαιοιδή: ἐγκαλινδουμένους -αῖς ἢ
μαντείαις 3415. μύθων -ῇ 603.
5423*.
ἐπαιοιδάς 272*, 7*, 9. 15. 2818*, 21*, 28.
344*, 9*, 5423*, 559*.
ἐπαπορέω: ὥς -ὦν ἢ τάχα ἴσως
ἐρόμενος 427.
ἐπαπόρησις 4214*, 19*.
ἐπαφύσσομαι: νοτίδος -σάμενος
ἱκμάδα 403.
ἐπεγείρω: ... πυρετῶ πυρετόν
284. ... στάσεις 335. ... πόλε-
μόν τινι 387.
ἐπεὶ caus. 269. 277. 445. 583.
instituit enunt. princ. 2613.
2718. 5727*.
ἐπείγομαι ... cum inf. 367. 4732.
(-ειχθείς) 582. 5928.
ἐπειδὴν c. opt. 4318. 6015*.
ἐπειδὴ temp. 1718. 1832. 1930. 307.
373. 3928. 405. 4728. 6023. caus.
299. 397. 4312. 609. 612.
ἐπειδήπερ temp. 3814. caus. 5111.
ἐπειμι: ἐμοιγε θαυμάζειν -εισιν
5124.
ἐπεισυνκλέω: νεκνομαντείας εὐρή-
ματα τῶ τῆς ἐκκλησίας -ῆσαι
χορῶ 1913. -εἰ ἐκείνας sc. τὰς
μαρτυρίας 578. ἀσεβῇ μαντεία
(corr. Br.) δαιμόνων -ὦν 5822.
ἐπειτα: τὰ πρῶτα διὰ τῶν ...
βεβαιῶν 355. διὰ τῶν ... ἐπι-
λόγων 429. πρῶτον μὲν ...
δὲ 4718.
ἐπέοικα: -έν τινι 2617.
ἐπερείδομαι: ... τινι 2928. 5024.

ἐπερωτάω: -αῖται ὑπὸ 3813. 3425*.
353*. 5424*.
ἐπὶ c. genet. ... λέξεως 2111.
357. 23. 503. τὴν ἐπὶ Ἡλίου τοῦ
προφήτου προσαγάγωμεν ἱστο-
ρίαν 2524. ... ἐξουσίας εἶχεν
2911. ἐμβατεύσας ... 3215.
... ὀνόματος ἐμνημόνευσεν
3730. ... τοῦ Σαουλ ὅσα συνέ-
ξενξεν 399. ἐσιώμενον ...
γῆς 468. ... τοῦ γραμματος
ἐκδέχεσθαι 483. φρεάτων ...
χωράς φαινομένων 4828. ...
τοῦ νοητοῦ παραλαβὴν 4829.
... τοῦ παρόντος 5032. ...
εἶδους οὐκ ... σώματος 512.
... τοῦ κρείττονος ἀποδέδεικται
προσώπου 5210. ἀνομολογίαν
ἐφ' ἐκάστων τηρεῖ 5914; 371*.
3815*. 4618*, 28*. 5224*. c. dat.
μεμφομένους ἐπὶ 1615 ... τοῦ-
τοις 202. 3027. 3424. 5128.
πρὸς ... τοῦτοις 225. 3527.
3622. 4221. 4323. 5110. 5232.
εἰτα ... τοῦτοις 268. τὸ πρόσ-
ωπον ὑποκλίνας ... τῇ γῇ
3015. τοῦ θεοῦ χρησιμοδοῦντος
... τῷ τολμήματι 348. ἀπειλεῖ
κολαστήρια ... τῇ δίκῃ 3418.
ἐπὶ προσήματι 355. ... αὐτο-
φάτω ληφθεὶς 445. ἐπ' εὐ-
βουλία 5124. προεφήτευσεν ...
5314. 403*. c. accus. τραπείς
... 1718. ὦχετο ... 1718.
παρεκβάς ... 2212. βραδιοῦμαι
... 2213. ἴωμεν ... 298. sim.
366. καταφεύγειν ... 3331.
sim. 447. ἐπαντίω ... 3518.
ἀπεπήδησεν ... 4327. 204*
(bis). 2211*. 2921*. 3223*. 334*.
3412*. 3829*. 4120*. 4213*, 23*.
4923*. 6015*.

ἐπιβαίνω: τῶν οὐρανῶν ἐπιβεβήκει
46 β.

ἐπιβρέχω: οἶνω μὲν -ουσαι (sc.
κορυβαντιῶσαι γραῖαι) τὸν φά-
ρυνγα συγχῶ 61 14.

ἐπιγινώσκω: -εγίνωσκεν 52 3.
-γινῶναι 52 18.

ἐπίγνωσις: ἐφώτισε Λυδίαν εὐσε-
βείας -ει 32 18.

ἐπιγράφω: ... τινί τι 54 12, 57 15,
58 10.

ἐπιδείκνυμαι: ... τι 17 3, 23 β.

ἐπιδημέω: ... τῇ γῇ 46 10.

ἐπιζητέω: ... τὸ πταῖσμα 34 20.

[ἐπιθνυμία] 47 2.

ἐπικαλέομαι: ... τινα 26 4. εἰς τὴν
ἐξέτασιν ... τι 41 31. οὐρανόθεν
... τὴν βοήθειαν 57 3.

ἐπικελεύομαι: ... c. acc. c. inf. 27 21.

ἐπικομπέω 20 β.

ἐπικουρία 18 1, 57 4.

ἐπικρατέω 55 23.

ἐπίκρισις: ἐκ θείας ἀποσταλείς
-εως 36 1.

ἐπιλαμβάνομαι 31 24. ... τι 35 28.
... τινος 46 28, 33 3*.

ἐπιλέγομαι 26 3.

ἐπιλείπω: ὁ χρόνος ἡμᾶς -λείπει
λέγοντας 26 28.

ἐπίληπτος: τὰ τῆς -ου ὅγματα 19 19.

ἐπίλογος: διὰ τῶν ἔπειτα -ων 42 β.

ἐπιμαρτύρομαι 56 33.

ἐπιμελέομαι: ... τινος 44 31.

ἐπινέμομαι: ὁ δαίμων αὐτὴν -εταί
61 23.

ἐπιπλέκω: ἄλλην -ει δυσφημίαν
44 13.

ἐπιπλοκή: τὰς τῶν ῥημάτων -ὰς
ἢ συζυγίας 50 2.

ἐπίρροια: πλούτων -ας 59 20.

ἐπιρροήννυμι: -σθεῖσα τῇ κακίᾳ
19 2.

ἐπισκῆπτω: ταῖς ἀγίαις -ῆψαι γρα-
φαῖς 43 12.

ἐπισκώπτω: ... τινά 56 30.

ἐπίσταμαι 36 14.

ἐπιστατέω 60 11*.

ἐπιστήμη: -ῃ καὶ συνήσει sc. ἔγνω
24 31. τὰς ἀνομοίους -ας ἢ πολι-
τειῶν ἀναγωγὰς 50 28.

ἐπιστημόνως 35 22.

ἐπιστρέφω 35 30.

ἐπισυνάγω 59 25.

ἐπιταγή 46 16.

ἐπίταγμα: τὸ θεῖον ... 40 20.

ἐπίτασις 43 3 (coni. Br.).

ἐπιτάττω (vel ἐπιτάσσω): ... τινί
26 2. ... τινί c. inf. fut. 26 28.
-ταχθεὶς ὑπὸ 33 17 (quod 43 3
exstat exemplum, in ἐπίτασις
mutavit Br.).

ἐπιτεχίζω: εὖρημα δὲ μαντείας
-ων ἅπασιν ἀσεβοῦς 24 29.

ἐπιτεχίσμα: τὸ τῆς παρεμβολῆς
... 17 24.

ἐπιτελέω 26 3.

ἐπιτεχνάομαι 27 27, 39 19.

ἐπιτήδευμα: τὰ τῆς ἀποστασίας
-ατα 18 3. τὰ τῆς φαρμακείας
-ατα 28 29, 55 10.

ἐπιτιμάω: ... τινί 33 β. 42 21.
43 27.

ἐπιτρέπω: ... τινί c. inf. 18 19, 45 β.
53 β.

ἐπιτυγχάνω: οὐδὲ τῶν -χόντων
οὐδενός 19 7, 60 13 (bis)*.

ἐπιφανής 23 7.

ἐπιφέρω: αὐθὺς -ει 19 25. εἴτα πά-
λιν -ει προῖων 22 β. εἴτα ἐπὶ
τούτοις -ει 26 β. εὐθὺς -ει 38 27.
42 7. -έφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις
48 β. -ει προσθείς 49 30. -ει πά-
λιν 57 24. ἀκολούθως -ει πάλιν
60 12, σημασίας μωλώπων -όμε-

νοι 23 12. ἔλεγχον -εφέρετο 27 18.
 τὰ κατὰ τοῖς ἀδίκους -όμενα 39 7.
 ἐπιφθέγγομαι 22 33. προσθεῖς -ε-
 φθέγγατο 40 8. 44 11.
 ἐπιφοιτάω: δεῦρο παρὼν ἐπεφοίτα
 ὁ Χριστός 46 4.
 ἐπιφορά: ἐπάγεσθαι πυρὸς -ἀν
 25 29. αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς ἀφῆς
 -ἀν 52 5.
 ἐπιφράζω: -έφρασε προῶν 34 11.
 αὐταῖς -έφραζε συλλαβαῖς 42 4.
 ἐπιφροντίζω: ... τινός (corr. Br.)
 27 33.
 ἐπιχειρέω c. inf. 31 19.
 ἐπιχέω 28 9.
 ἐπιχρώννυμι: λόγοις -σαντες ἡδέαι
 59 24.
 ἐπισηφίζομαι: τούτοις -εται καὶ
 μάργυς ἄλλος 56 16.
 ἐποπιεύω 31 14.
 ἔπος: ἀνθυπήνεγκε πρὸς ... 20 1.
 sim. 40 5. 50 20. ὥς ... εἰπὴν
 50 9.
 ἐπωφελῶς 55 17.
 ἐρανίζομαι: ... τὴν ἐπικουρίαν
 57 4.
 ἐρωστής: ὁ τοῦ προφήτου Δαβὶδ...
 41 13.
 ἐρώω τινός 44 30.
 ἐργασία 32 20*. 33 3*.
 ἐργάζομαι 27 22.
 ἔργον: εἶδει, ἔργω 27 33. 31 5. τὸ
 τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον ἔργω
 καὶ πράξει θεόν 31 11. sim. 46 24;
 35 31. 39 6. τὴν ἐμμανῆ γνῶσιν
 ἔργοις ἀγνωσίας ἀνάπλεων 43 10.
 55 12. ἔργω, λόγῳ 59 4. ὅρημασι
 δὲ καὶ σχήμασι, ἔργω 59 28.
 ἔργοις καὶ λόγοις 61 31.
 ἐρμηνεύω: ... ἐκ 50 28. ... πάσας
 τὰς γραφὰς 57 6. ἐγγαστρέμυθος
 -εται παρὰ 58 24.

ἐρυνθιάω: ... sequitur inf. 19 18.
 ... sequitur partic. 24 22. 48 3.
 ἐρυνθρός: -οῖς ἡδ' ἀνθινοῖς χρώ-
 μασι 59 28.
 ἔρχομαι 52 13*. 53 29*.
 ἐρωτάω 17 28. 19 22. 31. 20 23. 29 6.
 30 7. 22. 42 8. 56 30. 59 21*. 60 23. 25.
 ἐρώτησις: ἔκ τινος ποιείσθαι τὴν
 -ιν 22 13. ἀνθυπενέγκασα πρὸς
 τὴν -ιν ἔφησεν 30 9.
 ἔσθημα: ποικίλα φοροῦντες -τα
 23 11. περιβολῆς ὑφαντὸν ἔσθη-
 μα χειρότενκτον 24 18.
 ἔσθῆς: τὰ τῆς -ῆτος ἐνδύματα 18 8.
 24 2. -ῆτος ποικίλης ὑφάσματα
 24 10.
 ἔσθίω 36 28*.
 ἔσμός: ἀποτείνας λόγων -όν 48 24.
 ἐστιάομαι: -ώμενον ἐπὶ γῆς 46 7.
 τοὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς -ωμένους
 ἀγγέλους 47 33.
 ἔτερος: ἐφ' ἑτέρα τῶν παραδειγ-
 μάτων 22 12. 23 29. 24 15. 25 23.
 28 2. 34 7. 42 21. 48 25. 50 16. 53 21.
 30*. 58 10.
 ἐτέρωθι 52 32.
 ἔτι: ... γε μὴν 27 5. 30 21. ἔτι δέ
 31 31. 50 17. 33 20*. 35 1. ... γε
 καὶ 37 21. ... καὶ 50 28. 55 25.
 61 27. ... καὶ νῦν 48 28. οὐ γὰρ
 ἂν ... νομίζοιτο μῦθος, εἰ 59 2.
 ἔτος: τοσοῦτοις -εσι 24 5. τοσαύ-
 ταις ἔτων περιόδοις 25 20. ἐκείνου
 τοῦ -ους 53 19.
 εἶ: ... οἷδ' ὅτι 16 14. τοῖς ... φρο-
 νοῦσιν 25 18. 31 29. sim. 30 5.
 εὐαγγελικός: τὰς -ὰς φωνάς 46 11.
 τοῦ -οῦ γραμματος 49 20. ταῖς
 -αῖς ἀποφάσει 50 7.
 εὐαγγέλιον, τὸ 50 5.
 εὐαγγελιστής 49 27.
 εὐβουλία: ἐπ' -α 51 24.

εὐγλωττία: διεγείρει τὸ φρόνημα
 πρὸς -αν 614.
 εὐγνωμόνως 485.
 εὐδιάφθορος: ἐσθλήτος ὑφάσματα
 -α 2410.
 εὐεξία: γνώρισμα σωματικῆς -ας
 2322.
 εὐεργέτης 5518.
 εὐήθης 2113. εἰς -η πίστιν ὑπαγό-
 μενοι 3610.
 εὐθέως 3827. 54 27.
 εὐκλείης: τὸν -ῆ Σαμουήλ 4329.
 εὐλάβεια: μετὰ τῆς ὀφειλομένης
 -ας 4129.
 εὐπειῶς 235.
 εὐρεσις: ποιητικῆς οἰσιωκοπίας ...
 5931.
 εὕρετις 5514.
 εὕρημα: νεκρομαντείας -ατα 1913.
 ...μαντείας ἀσεβοῦς 2423. μαν-
 τικῆς ... ατα ἀσεβῆ 291.
 εὐρίσχω: εὐρήσειεν 3522. 4921*.
 508. 5231. 5421.
 εὐρώστως 1723.
 εὐσέβεια: τὸ τῆς -ας γνώρισμα 169.
 -ας ἐπιγνώσει 3218. τὰ τῆς -ας
 σύμβολα 3332. ὑπὲρ τῆς -ας
 ἀθλεῖν 494.
 εὐσεβής 2121. 3018. 3918.
 εὐσκελῶς: τρέχων ... 172.
 εὐτρεπίζω: ἡντρεπίζειν ἐδωδάς 373.
 εὐφημέω 491.
 εὐχερής: πείσαι τοὺς -εῖς 4224.
 εὐχερῶς: ... ἐστιν ἰδεῖν 315. 3616.
 εὐχή 2529. 3219.
 εὐψυχία: -α καὶ δρόμη φρονήσεως
 493.
 εὐώνυμος 3817.
 ἐφρεῖς: ἐφέσει καθαρῶ καὶ πρεσ-
 βείῳ καὶ δείσει προσλιπαρῶν
 286.
 ἐφικτός: κατὰ τὸ -όν 1712.

ἐφίστημι 3411*. ἐφίσταμαι: πνεύ-
 ματα καὶ ψυχὰι τοῖς ἀνθρώποις
 -ανται 239.
 ἐφοδιάζω: -ονσι τοὺς θεομένους
 5517.
 ἐφοῦδ 2510*.
 ἐχθρός 3428. 569. ἐχθιστος 1718.
 1822. 398. 5510.
 ἔχω: πῶς ἂν -οιμι γνώμης 1611.
 ὅπως ἔχει (corr. Br.) δόξης 1628.
 ἐξουσίαν ... τινός 199. 23. κατὰ
 τινος 328. ὁ ἀνθρώπος ὁ κυῶσιν
 -ων ἐκ 2220. οὕτως ἔχει 429.
 569. τοῦτον -ει τὸν τρόπον 2522.
 ἐπ' ἐξουσίας ἔχεν 2911. ... λέγειν
 3027. sim. 3312. 3220*. 371. 4017.
 426*. 443. 4511. 502. 5215.
 5725*. 5823. 6016*. 6219.
 ἔχομαι: ... τινος 4423. 4623. 538.
 567.
 ἔωλος: τοῦτων (sc. οἱ ψηφοπαῖκται)
 ὀλισκομένων ἐώλαιν 2817. ἔωλα
 καὶ ψευδῆ (sc. ῥήματα) 5520. -ω
 κενολογίῳ 5620. κουφολογίαις
 ἐώλοις 572.
 ἔως 269*. 15*.

ζῶω 5622*. 30.
 ζῆλος: τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου
 πολιτείας σου -ον 168. ἐνθέω
 -ω 2521. -ω θεῖω διεγνηγεγμένον
 567.
 ζητέω 185. 3423. 3523. 3620. τὰ
 ἐν μέσῳ παραλείψας ἐρῶ τὸ
 -ούμενον 3821. 431. 443. 4810*.
 4921*. 5619.
 ζήτημα: ἐκκρούεσθαι τοῦ -ατος
 4325. μηδὲν ἐν μηδενὶ τῷ -ατι
 διαφέρουσιν 579.
 ζήτησις 4214*. 29*.
 ζωδιογράφος 5923.

ἦ: ἦ γάρ 313. 341. 523.

ἦ passim.

ἡγεμών: τὸν -όνα νοῦν ἐτύφλωττεν 313.

ἡγέομαι 1620. 5418. 5831. 6117.

παρ' οὐδέν -ἦσατο 3127.

ἡδέ: δικαίων ἡδ' ἀδίκων 4012.

5012. ἐκθροῖς ἡδ' ἀνθροῖς

χρώμασι 5927.

ἡδῆ 352. 367. 5115.

ἡδύς: λόγοις -έσι 5925.

ἡθος: εἰς ἄλλο μεταλλάξας ἡθος

3118. τὰ τῆς ἀνεξικακίας ἡθῆ

3123. φιλοσοφίας -ῆ 5116.

ἡμεῖς, -άν, -ίν, -ās 1623. 2019.

2623. 2730. 295. 408*. 10*. 4214*.

29*. 4332. 508. 5212*. 13*. 5315*.

6017*. 27*.

ἡμέρα: ἄχρι τῆσδε τῆς -ας 246.

τῇ ἑξῆς -α 3624. sim. 379. τῇ

δευτέρᾳ -α 3629. 3729; 3225*.

3516*. 3626*.

ἡμερόω: τὴν ἀγοριότητα τοῦ θαλ-

μονος -οῦντα 4023.

ἡμέτερος 4217*.

ἡσυχος 4613.

ἡτάω 3117. 3520.

ἡτοι 4717. 497. 5710.

ἡχος: τὸν τῆς γλώσσης -ον 339.

θάλαττα 4620. -σσα 2925*.

θάνατος 1832. 3730. 29. 4617. 5428*.

557*.

θανατώω 557*.

θάτερος, -ον: Ἰούδας ὁ προδότης

καὶ ... Ἰούδας ἀπόστολος 5014.

δουὶν θάτερον 5518. 5811. 601*.

θανυμάζω: ... περὶ τι 1610. ... τι

4831. ἀλλ' ἔμοιγε θανυμάζειν

ἔπεισιν 5124.

θαυμασιουργός: μετὰ τοῦ -οῦ Σα-

μουήλ 4027.

θεόδομαι 1827. 2222. 2423. 32. 259.

2730. 331. 477.

θέατρον 2815.

θεῖος: ἡ -α γραφή 1723. 203. 3627.

τῇ -α φύσει 1910. τοῦ -ον γράμ-

ματος 1914. sim. 206. -α ψη-

φοφορίᾳ 2923. ἐν τῷ -ῳ δνό-

ματι 3210. ἐκ -ας ἐπικρίσεως

361. τὸ -ον ἐπίταγμα 4020. τὸ

-ον 1730. 4623. 6220. ζήλω -ῳ

568. αἱ -αι γραφαί 5521. comp.

θειότερας ἐχόμενον ἐξουσίας

538. -έρας ἐξῆται δυνάμεως

5323. superl. ὁ -ότατος παῖς

5216 sim. 6216.

θειότης: -ητος ἐνεργεῖα 473.

θέλω (cf. ἐθέλω): οὐ -ων 3316.

409*.

θέμυς: ἐπεὶ μηδὲ ... sc. ἐστιν c. inf.

2613. sim. 2718.

θεμιτός: ἀλλ' οὐδὲ -όν ἂν εἴη c. inf.

2711.

θεογονία: τὴν ἀληθῆ -αν 545.

θεομαχέω 3118.

θεοποιέω: -εῖν εἰωθεν ἑαυτὸν 2917.

θεοπροπῶς 3123. 4610.

θεός 1818. 1910. 23*. 209. μοι λέγε

πρὸς θεοῦ 2214. 253. 261. 2724.

2918. 25. 26*. 30. 302. 3. 16*. 25*. 3112

(bis). 25. 29. 3223*. 3319*. 36. 29. 342.

5*. 6. 7. 13. 17. 3725. 3829*. 4023.

432. 12. 452*. τὴν τοῦ -οῦ καὶ

λόγου συνοδείαν 4510. 21. ἡ τοῦ

Χριστοῦ ψυχῇ, τῷ -ῳ συνδιαι-

τωμένη καὶ λόγῳ 4524. τὴν ἀν-

θρωπείαν ἰδέαν, ἣν ὁ ... ἐφόρυσεν

καὶ λόγος 4532. 33. 462*. 10. ὁ

μονογενὴς υἱὸς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ

λόγος ἀναγορεύεται καὶ θεός

4618 et 19. θεός καὶ θεοῦ λόγος

4623. 471. 9*. 31. 486*. 11*. 14 (bis).

4911. 5021*. 5127. 5213*. 18. 17.

23*, 53 3*, 25, 30*, 32 (bis)*, 54 4*,
11, 19*, 56 21*, 62 18.
θεότης: ἀρετῇ τῆς -ητος 45 3. sim.
46 26. ἵν' ἐκ δυνάδος τὴν μίαν
ἀποδείξοι -ητα 54 4.
θεραπεινίς 33 2.
θεραπεύω 31 2.
θεράπων 48 15*.
θεραφείμ 56 1*.
θέρως: ἐν ὥρᾳ θέρους 40 28.
θεσπέσιος 45 9, 49 18.
θεσπίζω 23 14, 48 4, 53 26, 54 15,
55 18, 58 21.
θεωρῶ 17 11, 20 9, 23 21, 25 18, 34 31,
39 30, 41 35, 49 18.
θεώρημα 16 6 (in titulo) 51 1.
θῆρ 21 4, 41 5.
θλίβω 33 13*.
θνήσκω (cf. ἀποθνήσκω): τεθνεῶτα
ταῖς ἀμαρτίαις 49 16.
θρασύνομαι: ἐγνέυσατο -όμενος
20 30, -όμενος ἐκόμπαζε 31 20.
θρησκεία: παντοίας ... εἰδωλο-
μύρφοις ἔλας 55 27.
θρόνος 29 20*, 38 18*, 46 15*, 23.
θυγάτηρ 49 5, 54 22.
θυμός: ἀγρίοις -οῖς 18 16, 35 14*.
θύρα 36 6.
θυοσία 25 27.

λατρεύω 47 20.

ιδέα: εἰς πολυπροσώπους ἑαυτὸν
ἐξαλλάττειν -ας 21 26, πνεύματος
-αν 22 18, ἀνδρὸς -αν 24 22, εἰς
αἵματος -αν ἡμείβειν 27 26,
εἰς διαφόρους ἐξήλαττειν ἑαυτὸν
... -ας 31 8, χάσματος ἰδέα διείρ-
χουσα μεταξύ 40 11, τὴν ἀνθρω-
πείαν -αν 45 32, ἀλλάττει τὰς -ας
61 30.

ἰδιος: -α δὲ τάξει ἐξετάσαι τι 17 9,
20 22*, τὰ μὲν ἀλλότρια προὔ-

ταίεν ὡς -α 36 15, sim. 36 4, 20,
38 1, 41 24, 43 18, 51 17, ὅσα προο-
έθηκεν ἴδια καθ' ἑαυτά 37 28,
ἐξ -ον προσώπου 43 5, c. gen.
24 14, 62 20, c. dat. 31 26, 46 14*.

ιδίωμα: φωνῶν -ατα 59 16.

ιδιωτεύω 30 21, 27.

ιδιώτης 30 28.

ιδρύω 41 25, 47 28.

ιερατικός: ἱμάτιον -όν 24 12.

ιερεύς: τοὺς -εῖς ἀποσφάττει τοῦ
κυρίου 40 23.

ιεροκήρυξ: ὡ διαπρεπέσσετε τῆς
ὁρθοδοξίας ... 16 8, ὁ περίοδος
... Παῦλος 32 18.

ιερός 43 5, 52 29.

ιερουργία 24 12.

ιερογωνία: -α κηρύττει προφη-
τικῇ 29 18, προδηλω -α ἀπεκή-
ρυξέ τινα 56 25.

ικετεία: ἐπρέσβευε τοιαῦτα μεθ' -ας
40 5.

ικμάς: νοτίδος -άδα 40 4.

ἱμάτιον — ιερατικόν 24 11, ἀρχι-
ερατικόν ... 25 11.

ἵνα: fin. 16 19, 17 7, 18 5, 21 26, 22 11,
23 7, 24 6, 12, 25 23, 29, 26 30, 28 22,
30 6, 31 9, 38 20, 39 4, 40 2, 42 8,
43 24, 44 8, 49 28, 51 16, 52 7, 54 4,
12, 57 1, 61 30, consoc. 19 5, ὑπο-
κρίνεται μὴ νοεῖν, ἵνα 48 2, 44 16*,
49 23*, 28*, 31*, 56 23*, 32 5*, 33 14*,
34 25, 53 15*.

ἵναλμα: διαφόροις -ασιν ἐπάγει
τὴν ψυχὴν 61 25.

ἵππος: ... ἀγωνιστῆς 17 1.

ἴσος 28 25, ... τινί 31 28, ἴσως: ...
ἐρεῖς 23 5, τάχα ... 26 26, 42 7;
27 20, 51 26.

ἵσταμαι: ἐστάναι 38 18, ἔστηκεν 46 1,
20 21*, 38 21*, 41 19*, 46 16*.

ιστορέω: τῆς ἐγγαστριμύθου τῆς
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν
-ουμένης 16 12. ὅσα δεδημονε-
γηκέναι -εῖται θεός 48 14. τὰς
ὀπτασίας, ὅσαι -οὔνται διὰ τινος
55 3. τὸ σαφές -ῆσαι ἐκ 51 9.

ιστορία: τὸ τῆς -ας γράμμα 17 11.
τὴν τοῦ γράμματος -αν 18 28.
35 18. sim. 26 17. τὴν ἐπὶ Ἡλίον
τοῦ προφήτου -αν 25 25. τὰ τῆς
-ας δράματα 28 32. ὁμοῦ τῆς
ὄψεως -εῖ 38 18.

ιστοριογραφία: αἱ τῆς -ας συνρω-
δαίαι 58 18.

ιστοριογράφος 25 14.

ισχυρίζομαι c. inf. 57 16.

ἴχνος: τὰ τῶν λόγων -η 29 6. τὰ
τῆς τρίτης τῶν Βασιλειῶν -η
38 13.

καθά 34 27*.

καθαίρω: -εἶλεν 55 31.

καθάπερ 19 22. 33 16. 53 17. ... καί
57 12. 62 4. ... οὖν ἀμέλει καί
44 19.

καθαρίζω: -σθῆναί τινος 27 28.

καθαρός: ἀνεπιλόκη καὶ -ῆ λέξει
26 16. ἐφέσει -ῆ 28 6; 31 13.

καθεύδω 45 8.

καθεξῆς: τὰ τούτοις ὑποκείμενα
... 32 1.

καθηγεμῶν 30 25.

καθίζω 29 20*. καθεσθῆναι 36 31.

καθίσταμαι: καθέστηκε 18 21. 44 2.
28. 52 28. 57 3. καθειστήκει 52 1. 8.
καθεστάναι 52 6.

καὶ passim.

καινοπρεπῶς 45 6.

καινός 35 7. -ότερα εἰδωλολατρείας
ὄργανα 58 21.

καιρός: κατ' ἐκείνο -οῦ 35 23. ἐν
διαφόροις πεπραγμένα -οῖς 50 2.
52 13*.

καίτοι c. part. 20 18. 30 24. 39 22.
40 22. 41 11. 48 4. c. gen. absol.
35 9. 48 23. 49 27. sequitur sen-
tentia principalis: 27 22. 52 10;
42 28. -γε 24 7.

κακία 19 2. 23 25.

κακοδαίμων: ἡ ... γραῦς 19 4.

κακοδοξία: τὰ τῆς -ας σπέρματα
51 4. οἱ τέποι τῆς -ας 60 10.

κακοδόξως 50 31.

κακοδελία 57 11.

κακομαθῶς: οἶδεν ... 52 27.

κακός 38 20*. 39 6. χείριςτος: τρα-
πεῖς ἐπὶ τὰ -α 17 16; 18 6. ἡττων:
οὐδέν -ττον 26 5. 28 17. 31 15.
55 25. 61 27. ἡκιστα: οὐχ ... περὶ
τόδε μάλιστα 16 10. οὐχ ... καί
45 33. 50 30.

καλέω: τοὺς οὕτω -οιμένους δνό-
ματι γνώστας 17 15. τοῦ καλου-
μένου Βάαλ 26 5. sim. 32 17;
50 29. 43 4. 61 29. 33 21*.

καλλιλεξία 61 3.

καλός: κάλλιον γοῦν ἴσασιν 21 7.
μακροῦ καλλίους εἰσὶν 31 5. καλ-
λίστων εὐρεταὶ πράξεων 55 14.
60 19*.

κάμινος, ἡ: ἐν τῇ -ῃ τοῦ πυρός
50 17.

καρδία 29 19*. 24*. 25*.

καρποφόρος: τὰ -α ξύλα 48 7.

καρσαεῖν 56 2*.

καρτερός 18 2.

καρτεροπυγία 49 2.

κατὰ c. gen. = gegen. κατὰ Ὁρι-
γένους 16 4 (in titulo). 28 11. 31 16.
(ἐξουσίαν ἔχειν ...) 32 8. 34 1.
(ἀπειλεῖ ...) 34 18. (τρόπαιον
ἰδρυσσε ...) 47 28. 49 18. 27. 53 14.

19. 21. 55 6. 16. *ἐκ τοῦ ὀνόματος*
ὑποπιεῦσαι τὸ πρᾶγμα, καθ' οὗ
τέτακται 61 10. *sim.* 61 19. *c.* *accus.*
κατ' ἐμμαντόν 16 20. ... *τὸ ἐφικ-*
τὸν 17 12. ... *τὸν ἁγιοφανῆ*
Παῦλον ἀποφθεγγόμενος 21 23.
... *τὸ πρόσθεν ἔθος* 22 27. ...
τὴν ὥραν 23 8. ... *τοὺς ἕπνονος*
23 8. ... *ἔννοιαν ἐορᾶσθαι* 24 12.
sim. 26 20. 30 12. ... *τὴν Ὠριγέ-*
νοους ἀπόφασιν 26 12. ... *ἀπο-*
σιώπησιν ἐμήνυσεν 26 23. *τά ...*
πᾶσαν Αἰγυπτίαν ὕδατα 27 23.
... *ἐκείνο καιροῦ* 35 23. *ἴδια καθ'*
ἑαυτά 37 28. ... *μίμησιν* 39 12.
τῶν ... ἄνδρα 44 11. *ἵνα μὴ ...*
τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐπαχ-
θῶσι 57 1. ... *ἀλήθειαν* 59 2.
καθ' ὁμοιότητα 59 10. 26 6*.
48 10*. 50 21*. 54 20*.
καταβαίνω:-*βεβηκέναι* 45 23. 44 21*.
45 22*.
καταγγέλλω 32 24.
κατάγω:-*αχθέντες εἰς ἄδου* 44 30.
καταθέλωμαι:-*τὰ παῖδια -εσθαι*
μύθων ἐπαυδῆ 60 3.
καταιδέω:-*τοὺς ἀντηκόους -έσαι*
19 21. *sim.* 58 16.
κατακολουθέω 32 21*.
κατακομπάζω 25 29 *cf.* *καταπομ-*
πάζω.
καταλείπω:-*λειφθεὶς πρὸς τινος*
37 25.
καταλήγω:-*... πρὸς τινα* 37 13.
... *μετά τινος* 40 27.
κατάληψις:-*ἀληθῆ γνῶσεως -ιν*
20 14. *ἀκριβῆ -ιν* 26 4.
καταλέω 17 13.
καταμηνέω 18 7.
κατανικρῶ:-*ὃ καὶ ...* 50 19.
καταπαίζω:-*ἐγένετο εἰς τὸ -εσθαι*
πρὸς 62 14.

καταπίνω 27 5*. 17.
καταπλήττω:-*ἐξέστη καταπλαγείς*
17 25. 26 31. 36 15. 62 6.
καταπομπάζω 25 29 (*cf.* Brinkm.
Rh. Mus. 74 p. 309).
καταράομαι:-*ώμενος* 42 23.
κατασημαίνω 26 28.
κατασιγάω 31 24.
κατασκεδάννυμι:-*πλήθος ὑδάτων*
-εσκεδάσθη 40 29.
κατασκενάζω:-*ἄνω καὶ κάτω βού-*
λεται -άσαι c. acc. c. inf. 49 23.
κατασπάω ... *εἰς* 41 6.
κατατέμνομαι 26 6*.
κατατρίβομαι:-*ετρίβη γραωδῶς*
49 6.
κατατρυνάω:-*ὁ πλούτω -ήσας*
ἀπλήστω 39 21.
καταφανῶς 57 31.
καταφεύγω:-*... ἐπὶ* 33 31. 44 7.
... *εἰς* 52 32.
κατάφωρος 31 29.
καταχθόνιος:-*τῶν -ων ἀπληλλάχθαι*
τόπων 44 20. *sim.* 45 13. *τά -α*
μέρη τοῦ χάους 45 17. *αὐτὰ τὰ*
-α 57 4.
κατάχυσις 52 20.
καταψεκάζω:-*ἀντὶ τοῦ σβεστήρια*
-εἰν ὄργανα 28 8.
καταψεύδομαι:-*τοῦ θείου -εται*
γράμματος 19 14. *sim.* 49 20.
καταψηφίζομαι:-*... τινος* 55 24.
καταψύχω 40 3*.
κάτειμι:-*ιοῦσα εἰς* 45 18.
κατέροχομαι:-*ἤλθεν εἰς* 44 9. *sim.*
45 7. 46 31. *ἐν ἄδου -ελθὼν* 44 23.
-εληλύθασιν εἰς ἄδου 47 23.
κατηγορία 34 29.
κατηφής:-*φάσματα -ῆ* 62 2. *ὅμμα*
βλοσυρὸν ἢ -ές 62 7.
κάτοιδα:-*ἤδεσαν ὑπὲρ τινος* 33 28.
κατοικίζω 29 23.

κατιών: ὅσα διὰ τῶν ἐπαιοιδῶν
ἐκατιύετο 27 15.

κάτω: ἄνω καὶ . . . 24 28. 43 31.
49 25. 51 5. ἐν τοῖς κατωτάτω
ἀφίχθαι 44 18. εἰς τὰ κατώτατα
κατελθούσα „μέρη τῆς γῆς“ 45 7.
sim. 46 31; 44 14*. 15*. 22 (bis)*.
23*. 52 23*.

καυχάσθαι: δαίμονι -ωμένῳ 20 14.
κεῖμαι 57 28*.

κελαδέω 56 18.

κελεύω 50 23*.

κενολογέω 56 20*.

κενολογία: ἐώλω -α 56 20.

κενολόγος: -ον ἀπέφηνε τὸ τοιού-
το συνέδριον 56 23. οἱ -οι 56 32.

κέρας 49 8*.

κέρδος 40 19.

κεφαλή 42 13*. 23*.

κηρογραφέω: ἐρυνθροῖς ἡδ' ἀνθι-
νοῖς χρώμασι -οῦντες 59 27.

κήρυγμα 24 30. 37 27.

κηρύττω 29 18. 46 6. 55 17.

κίβδηλος: φαντασιοκοπίας -οις 29 4.

κινέω: ἐνταῦθα κινηθεῖς ἐφη 51 21.

κινούμενος ἐπὶ τινος 53 20.

κίνησις: ἐμποπτέρους ἐπιδείκνυται
-εις 17 3. πρὸς τὰς ἐνεσιώσας

κινήσεις ἀναφωνεῖν 37 27.

κλαυθμός: γέλωτας καὶ -οὺς 59 18.

κλέπτω: τὸν νοῦν . . . τινός 36 18.

τὰ ῥήματα τῷ Σαμουὴλ εἰρημέ-
να πρόσθεν ἐκλεψεν ὁ δαίμων
51 18.

κλήδονίζομαι 54 22*.

κλήδων 54 17.

κλήρος 41 11.

κοιλία 56 21*.

κοινωνία: τῶν ἁγίων ἀπολαῦσαι
-ας 40 18. 39 20*.

κολαστήριον: σκυθρωπά καὶ φρι-
κώδη -α 34 18.

κόλπος: εἰς -ους ἔληξε τοῦ Ἀβραάμ
39 27. 31. ἐν τοῖς -οις εἶναι „τοῦ
πατρός“ 46 7. ὡς -ων εἶσω
διατῶμενος 46 3. 9.

κομπάζω 29 15. 31 20. 56 12.

κομπολογέω 29 28.

κομφός: ὁ . . . Ὀριγένης 19 12.

κορέννυμι: κορεσθεῖς τινος 47 13.

κορυβαντιάω: -ῶσαι γραῖαι 61 13.

κόσμος: φρονήσει κοσμίᾳ 46 30.

comp. καθεσθῆναι -ώτερον 37 1.

κόσμος: πᾶσαν τὴν τοῦδε „τοῦ κόσ-
μου“ περιγραφὴν 31 19. sim. 43 17.

κουφολογία περιγησας τὸν -ον
44 24. οὐδενὶ -ῳ πρέποντι 40 21.

κοῦφος: σφόδρα . . . sc. ἵππος 17 2.

κουφολογία 25 13. 44 23. 50 31. 57 2.

κράζω: κέκραγεν 22 31. 23 31. κε-

κραγῶς 42 10. κεκραγότες 52 13.

κράσις: ὁ ἄνθρωπος ὁ -ιν ἔχων
ἐξ ἁμφοῖν (sc. ψυχῆς καὶ σώμα-
τος) ἀνάλογον 22 20.

κραταιόομαι: θεασθεῖσά κεκραταίω-
ται δυνάμει 45 9.

κρατέω 41 8.

κράτος 39 13. 45 20.

κρίνω 17 1. 20 15. 50 13. 23. 50 21*.

κρίσις: δικαία -ει σωφρονίζων
ἅπαντας 46 22.

κρούπω 24 27. 41 5.

κύλις: κύλικι προσέχουσαι καὶ
ποτῷ 61 15.

κύπτω: κεκυφότη γέροντα 23 23.
20 4*.

κύριος 17 27*. 28*. 20 25. 28. 26 20. 29 24.
30 18*. 31 25. 32 21*. 33 2*. 34 5*.

28*. 27*. 35 12*. 14*. 16*. 16*. 24*. 36 19*.
38 15*. 22 (bis)*. 25*. 39 12. 40 24. 41 3.

45 1. 49 14. 18. 51 12*. 23*. 52 2. 22.
53 19. 33*. 33*. 54 2. 3*. 19*. 25*. 28*.

κυρίως 39 1. 44 2. 61 11.

κῶμος, ὁ: συμπόσια καὶ -ους 59 17.

κατίλος: κατίλοις ἐπάρδουσι λόγοις
6114. (Hac enim Monac. habet;
cf. p. 7410—11 ed. A. Jahn.).

λαλέω 2021, 22, 3427, 3829, 5329.
λαμβάνω: τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς εἰλη-
φέναι 407. πόθεν λαβὼν ἔφησε
4726. ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεὶς
446. σιπῶν ἐλάβετο 375, 6014*.
λαός 1713, 3020, 25, 3723, 24, 533*, 16*.
λατρεία 4732.
λέγω: λέγεις (ἄνω καὶ κίτω ...) 2428, (... ὅτι) 257. λέγει 431.
(οὐδὲν ἔνεκα τοῦτου ...) 4913, 5627, 5721. λέγοι 4318, (εἰ... τις) 5323. ἔλεγεν 2416. λέγε: μοι... πρὸς θεοῦ 2214. λεγέτωσαν 5023. λέγων 1811, 2317. (ἔφη...) 3229. (ἐπιφέρει ...) 331, 3425, 3914. (δ... αὐτῷ) 411. (ἔφησεν ...) 4120, 4225, 4411, 4921, 5122, 5229. λέγοντες 2613. λέγοντας 2620. λέγειν: (τὰ ληθῆ) 2030, 3815; 219, 2712, 2821. (ἔγω ...) 3028; 369, 20, 428. (περαιτέρω...) 509; 5117. (... ἐξ ὑπερβολῆς) 524. εἶπεν 1915, 2316. (συνάφας ...) 306; 3324, 3423, 378. (... κατά τινος) 4917; 602. εἰποιμ' ἂν 2128. (δεύτερον δὲ πάλιν ...) 3020. εἶποις 232. εἶποι τις ἂν 2328, 2711, 4320. εἶποιεν ἂν 2031. εἰπέ: (... τοίνυν πῶς) 2420, 259. (... μοι) 3324. εἰπάτω 339, 584. εἰπῶν 1931, 2230, 297, 342, 33. εἰπεῖν: (τὸ σύμπαν vel ξύμπαν ...) 1725, 4116; 196, 2117, 2820, 3110, 383, 4030. (συνλήθῃ) 4621, 4710. (ὥς ἔπος ...) 5010; 5232, 5811. ἐρῶ 3821. (τὸ ὑπερβάλλον ...)

527. ἐρεῖς (ἀνθυποφέρων ...) 2025. (ἴσως ...) 235. ἐρεῖ (τις ἀνθυποφέρων ...) σοι 2315. ἐροῦμεν 1825, 439. εἶρηκεν 213, 2320. (... πρὸς ταῦτα) 3825, 4716, 6016. εἰρηκώς 2422, 3712, 4828, 5315, 5712. εἰρηκότος: (διαρρη-
δην ...) 2019, 4928. εἰρηκέναι 2612, 354. (ἐμβριθῶς ...) 3722; 508, 5112, 5730. εἰρηται 591. εἰρημέναι: (τὰ ὑπὸ τοῦ Σαμου-
ῆλ ...) 363. (τὰ τῷ Σ...) 3717. (τὰ ὅρματα τῷ Σ...) 5116. εἰρησθῆναι 4818. τὰ λεκτέα 3531, 256*, 2919*, 25*, 3822*, 4210*, 12*, 13*, 15*, 19*, 4413*, 15*, 5317*, 20*, 5619*, 23*, 5722*, 24*, 604*, 20*, 22*, 26*, 27*, 28.
λεία: τὰς τῶν αἰχμαλώτων λείας 4730.
λείπομαι: ψευδοπροφηταὶ -όμενοι προγνώσεως 2621.
λεληθότως 3110, 368, 5830.
λέξις: καθαρεῖ προφωνήσαι-ει 2615. ἐπὶ λέξεως 3524, 505. τὰς ἀνθη-
ράς ἀναλεγόμενοι -εις 5923.
λευκός: -οτέρῳ φησὶ 429. λευκῶς: ἡρνήσατο ... 5728.
λήγω: εἰς κόλπους ἔληξε τοῦ Ἀβ-
ραάμ 3927.
λήθη: ἐκφυγεῖν ἐσπούδασε -η 5732.
ληστής 3913, 4514.
ληστικός: -ὸς ἀρπαγὰς 5919.
λιθάξω 4923*, 31*.
λιθοβολέω 5518, 7*.
λιθοβολία 4919.
λίθος 4927, 4923*, 28*, 31*, 557*.
λογισμός: ἔφρασεν ἂν εὐσεβεῖ -ῶ 3018.
λογοποιία: αἱ Αἰσώπων -αι 6111.
λόγος 1818, 2028, 214*, οἱ παντοί-
οις ὁμιλήσαντες -οις 218; 2116.

22²⁸, 23¹⁹, 24³¹. ἀποκένους ἀνεργιπίζεται -οις 25¹². τὰ τῶν -ων ἔχρη 29⁶; 30¹¹, 36^{20*}, 41^{20*}, 21. 41²³, 45². τὴν τοῦ θεοῦ καὶ -ον συνουσίαν 45¹⁰. sim. 45²⁸, 32. 46¹⁹, 23, 46⁶, 15*. ἀποτείνας -ων ἐσμών 48²⁴; 48²⁸, 49²⁸. τὰ ὑπό-κενα τῶν -ων 50³⁰; 53^{31*}, 56¹². λόγον ἀπορίᾳ 57¹⁴. οἱ ποικίλαις ὁμιλήσαντες -ων ἀναφοραῖς 58²⁸. ἔργῳ, λόγῳ 59⁴. λόγοις ἐπιχρώσαντες ἡδέει 59²⁴; 59³³. [33]. 61⁶, 31.

λοιμώδης 54³² (cf. λυμώδης).

λοιπός 22¹⁴, 58¹⁸.

λυμαίνω: ἐλυμαίνοντο ὑπὸ 28¹.

ἐλυμνήνατο τινά τι 39²⁸.

λυμεών 17¹⁵.

λυμώδης: ὑπεκκαυμάτων, οἰδήσει καὶ φθορᾷ τὴν -ηνόσον ἀποκνεῖν εἰωθότων 54³². cf. p. 70 adn. 5.

λύω: λυθῆναι 45⁶.

λυτήριος: -ους ἀφέσεις 47²⁷.

μάγος 28³⁰.

μαϊνάς, ἡ 23²³, 24¹⁵. διὰ -άδος γυναικός 47¹⁹.

μακρηγορία: -α ἐκκρούεσθαι τοῦ ζητήματος 43²⁴.

μακροθυμία 31²⁴.

μακρός: -ῶ καλλίους 31⁴. -ῶ ἄμεινον 58²⁷.

μάλα: ἀντίκα δὴ ... 18⁷. ... ἔα-δῶς 33¹³.

μᾶλλον: μᾶλλον, ἀλλ' οὐ 57³⁰.

μᾶλλον ἐξιλεώσασθαι συχνότερα

δείξει 18¹. ἀξιώπιτος ... 18¹⁷.

... ἢ 22², 25¹, 46³⁰. πόσω δὴ ...

25⁷, 40¹⁷, 54⁸, 61⁴. ... ὠφελος

ἀποκλιθῆναι θεῷ 33²⁸. ... ὑπέρ

τινα 35²⁸. οὐ ... ἀλλά 45³.

πολλὸν ... ἢ 60²¹.

μάλιστα: οὐχ ἥκιστα καὶ ... μάλισ-
τα 16¹⁹. ὥς ἐν ... 17²¹, 47³; 38³.
53⁹. τὰ ... 58²⁸, 45⁴. ἐς τὰ ...
59¹⁴; 61², 60^{6*}.

μανθάνω 23³⁰, 54^{20*}.

μανικός: -ας μαντείας 34²¹.

μανιώδης: -ει μαντικῇ 33³².

μαντεία: τὰ φάσματα τῆς -ας 17¹⁸.

εἰς ἀνηκέστους ἐκτραπείς -ας

18¹⁸, 18^{20*}. εὖρημα δὲ μαντείας

ἐπιτευγίζειν ἀσεβοῦς 24²⁸. ὡ τῆς

ἀθεμίτου -ας ὑποθήμων 23¹.

-ας ἀθεμίτον δράματα 26²². τοὺς

ταῖς τοιαύταις ἐγκαλιδουμένους

ἐπαιδοαῖς ἢ μαντείας 34¹⁵.

μανικᾶς -ας 34²¹. ἐκπληρώσαν-

τι τὰς μανικᾶς -ας 39¹⁵. δυοδαί-

μονα παρασκευάσῃ -αν 48². -α

δαιμονιώδει 53²⁴. τὸ τῆς -ας ἄγος

54¹⁵, 54^{22*}. ἡ -α τῆς ἐγγαστρι-

μύθου 54²⁸. Ἑλληνικὴν -αν

58³⁰.

μαντεῖον, τὸ: ὥς ἐν -ῳ 18⁶. τὰ

τῆς ἐγγαστριμύθου -α καὶ σύμ-

βολα κληδόνων 54¹⁷. ἀσεβῇ μαν-

τεῖα (corr. Br.) δαιμόνων ἐπεισκυ-

κλῶν 58²².

μάντευμα 42²².

μαντεύω, -ομαι 18^{11*}. ἐδεῖτο διὰ

τῆς ἐγγαστριμύθου -σασθαι 18¹⁴.

μαντενόμενος (de Saul dicitur)

19²⁴, 25¹⁹, 29², 32^{21*}, 40²⁸.

54¹¹, 23^{*}.

μαντικός: -ῆς εὐρήματα 29¹. μα-

τιώδει -ῇ 33³².

μάντις: -ιν ἐγγαστριμύθου 33³¹.

ἀγύρειται (καὶ) μάντις 36⁶.

μαρμαρυγή: φεγγαβολοῖς ἐκλάμ-

ποντα -αῖς 24⁹.

μαρτυρέω 29²³. μεμαρτύρητο ὑπὸ

51²⁷.

μαρτύριον 25^α.
μαρτυρία 307. 3227. 577. 5818.
μαρτύρομαι 45^α.
μάστιγς 1823. 389. 461. 5618.
μαστίζω 2122. 285.
μάστιξ: ἀσράτω -γι στρεβλούμε-
νος 3228. -ξιν αἰκισάμενος 3925.
μάχαιρα 266^α.
μάχη 1723. 5523.
μάχομαι: τὰ -όμενα 176. τὰ πράγ-
ματα -εταί σου τοῖς λόγοις 2228;
2314. τῇ ἀληθείᾳ -εταί 421; 5522.
5610. 14. 5732.
μεγαληγορία: τὰς -ας 4321.
μεγαληγόρος: ὁ... Ὁριγένης 4710.
μεγαλονογία 4910.
μέγας, μεγάλη, μέγα 1928*. 2127*.
409^α.
μεῖζων: μεῖζον τὸ πάθος αἰξεί
2810. πολλῶν πλείονα καὶ -ονα
86. δρωσιν 2815. -ων ὁ ἀνάγων
(Μ μεῖζω) 2931. ἂν εἴη -ον (Μ
μεῖζω) 528. ὅπερ ἔστι -ον καὶ
προὔχον 538; 6024.
μέγιστος 4716. 605^α.
μέθῃ: -ας ἀκολούστοις 5918.
μέθοδος 5024. 517. 5814.
μεϊράκιον 258. ἐκ -ον 3419. 6112.
μεῖραξ, ὁ 6010.
μεῖσαν cf. ὀλίγος.
μελίζω 263.
μέλλοι: ἡμελλεν 3527. 392. τὸ -ον
237. 5517. τὰ -οντα 3611. 5020*.
534^α.
μελογράφος 255.
μελοποιέω: ὀήμασι καὶ σχήμασι
-ῖν χαρακτήρας ὀλικούς 5923.
μέμφομαι: ... ἐπὶ τινί 1614. ... τινά
566.
μέν (μέν- δέ) passim.
μέντοι 2115. 3723. 399. 4224. μέν,
μέντοι 2411. μέντοιγε: ὁ μέντοι-

γε Σαούλ 1723. ὁ... Ὁριγένης
5121. οἱ... ἡγούμενοι 6118.
μένω 245.
μέρος: περὶ τὸδε μίλιστα τεθάνυ-
κα τὸ ... ὅτι 1610. ὅπως ἔχει
(corr. Br.) δόξης ἐκάτερα τὰ -η
1628. ἐν-ει τοπικῶς 3510. ἔκαστος
ἐν ἐκάστῳ -ει 406. τὰ κατώτατα
"-η τῆς γῆς" 457. 4631. εἰς τι...
ἀποβλέπουσα 5912.
μεσάζω 4614^α.
μέσος: παραφέρεις ἐν -ῳ τὸν ἔλεγ-
χον 2427. ἵνα τὰ ἐν -ῳ παρα-
λείψας ἔρῳ τὸ ζητούμενον 3820.
ὀλῖγα ἅπτα διὰ -ον ἰατῶν 4413.
μεστός: ... τινος 431.
μετά: cum genet. ... ἐποκρίσεως
244. ... εἰρωνείας 324. "κοινω-
νία" πιστῇ ... ἀπίστον 3920.
ἐπρέσβευε τοιαῦτα ... ἰκετείας
405. ... τοῦ προφήτου Σαμονήλ
4014. 30. sim. 4015. 27. ... τῆς
ὀφειλομένης εὐλαβείας 4123.
συνέζευκται ... 5423. συγκείμε-
νον ... 5833. 3516*. 3618*. 378*.
3914*. 16*. 411*. 5*. c. acc. ... δὲ
τοῦτο 1728. 3627. 4215. 5425.
... ταῦτα 1731. 3510. 3617. 5621.
ἄκουε καὶ ... ἕτερα 347. ... οὐ
πολύ 3531. ... τὴν πάννυχον
δοσιάν 3630. εἴτα μετ' ὀλίγα
4923. 562.
μεταβάλλω: ἐπεκέλευετο τὰ ῥέιθρα
τῶν ὀδάτων εἰς "αἷμα" -εσθαι
2723.
μεταδίδωμι: τινί τι 3923. τινὶ ἐκ
τινος 4018.
μεταίρωι: μετήλλαξαν -άραντες
ἐντεῦθεν 3927.
μετακαλέω: ἐξ ἥδον -κεκλημένα
623. -καλέομαι τινά 3311. 5215.

μεταλλάττω: ... εἰς 31 18. 3928 (cf. μεταίρω).
 μεταμορφώω 3017. 3313. 3612. 388. 6124.
 μεταξύ c. gen. 408*, 11. ἐν τῷ ...
 πέντε πον καὶ τριάκοντα πρὸς
 τοῖς ἑκατὸν σίχους ὑπερβάς 4929.
 μεταπέμψω 3212. 3317. μεταπέμ-
 πομαί τινα 19 11. 23. 20 15. 304.
 828. 433. 49 12. 52 14. 549. 62 12.
 μεταρσίως: ... ἀνῆλθεν εἰς οὐρα-
 νοὺς 4730.
 μεταστέλλομαι τινα 537.
 μετασχηματίζομαι 2727*. 28*.
 μετατίθημι: τὴν πραγματείαν
 αὐτῶν (sc. τῶν λόγων) ἀναιρεῖ
 -θεὶς εἰς ἕτερον νοῦν 4825.
 μεταχειρίζομαι: ... τοὺς αὐτηκόους
 ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα 4331.
 μετέπειτα 57 18.
 μετέωρος: ἵνα ἐκ τοῦ καταπομπα-
 ζομένου (cf. καταπομπαζω) με-
 τώρου οὐρανόθεν ἔκδηλος μὲν
 ἦν εἴη κ.τ.λ. (locus corruptus)
 2530.
 μετεώρως 495. 57 15.
 μετρίως 16 16. 4328.
 μή passim.
 μηδαμῶς 58 12.
 μηδεὶς (vel μηδεμία, μηδέν) 191.
 2528. 26 13. 30 11. 3422. 39 17. 19. 22.
 40 16. 508. 53 10. 553. 578. 9. 597.
 μηδεπώποτε 58 11.
 μηκέτι 3530.
 μὴν: καὶ ... 195. 255. 3030. 42 17.
 464. 5523. ἀλλὰ μὴν -γε 1730.
 21 17. 2522. 352. 4624. ἀλλὰ μὴν
 -γε καὶ 41 16. ἀλλὰ μὴν ἔγωγε
 — καὶ 45 12. οὐ μὴν 2031. 435. 22.
 οὐ μὴν — ἀλλὰ καὶ 16 14. 50 18.
 οὐ μὴν — ἀλλὰ γε 5531. οὐ μὴν
 ἀλλὰ γε καὶ 613.

μήνυμα 237. 2723. 41 17. 4820.
 μηνύω 2623. 47 19. 5428.
 μήποτε 5225.
 μήπω 527. Μ μή τοιαῦτα. Brinkm.
 μὴ <ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα>.
 μήτηρ* 6020.
 μήτι pron. interrog. ... γε καὶ 47 12.
 ... γε δὴ 3331.
 μηχάνημα: ἐπιτετειχισμένα πολέ-
 μου -ατα 3723.
 μία cf. εἰς.
 μαίνω 345*.
 μαρός: ὁ ... Ἀχαάβ 393.
 μίασμα 342.
 μικρός: -ὄν ἕστερον 438.
 μίμησις: -ιν εἰσάγει πεπλασμένην
 596. σχηματίζει τὰ πράγματα
 τῇ -ει 59 13.
 μῖξις: καθαρισθῆναι τὰ ὕδατα τῆς
 αἵμοφόρου -εως 2730.
 μισθοφορία: ἀποφέρεται τὴν -αν
 41 15.
 μνημα 49 11.
 μνήμη 5033.
 μνημονεύω τινός 3731.
 μονογενής 463*. ὁ ... υἱὸς αὐτοῦ
 τοῦ θεοῦ 46 18. sim. 541.
 μόνος 19 11. 253. 37 15. 432. 44 16.
 483. 524. 15. 588. 62 17. μόνον
 adv. 21 18. 518. 585. μόνον — ἀλλ'
 οὐκ 23 13. οὐχὶ μόνον — ἀλλὰ
 47 11. οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ 39 10.
 οὐχὶ μόνον — ἀλλὰ καὶ 29 11.
 37 11. οὐχὶ μόνον — ἀλλ' ἔτι γε
 καὶ 56 15. superl. Ἰωάνθαν μο-
 νώτατον 37 12. μονώτατος ἐκ
 πάντων 4525.
 μόριον: σκιῶς ... 2422. ἑτήδον
 χωρίον ... 4628. ἐν τοῖς ἐν-
 δοτάτω -οις ἐμφωλεύων ὁ δαί-
 μων 6122.
 μορφή 6128. 62 10.

μοσχαρίον: ... γαλαθηνόν 37 1.
μουσικός: -ή τις ἁρμονία 59 30. 32*.
μοχθηρός: ὑπεκκαυμάτων -ὄν
54 32.

μυθοποιία: εἰ δὲ πλάσματος αὐτο-
σχεδίου σύνθεσις ἐστιν ἡ ... 59 3.
-ας ψευδεῖς 61 5.

μυθοποιός 59 22. 60 18*.

μῦθος: διαβολικὰς -ον ἐνεργείας
18 17. 48 9*. 13. ἅπερ ὁ ... ἐν
γαστρὶ πλατιόμενος ὑπηγεῖ 48 16.
ἐγγαστριμῦθος ἐθνηγνέεται πα-
ρὰ τὸ μῦθον ἐν γαστρὶ πεπλασ-
μένον ἐμφαίνειν 58 24. ἡ τοῦ
-ον σύνθεσις λοχηματίζεται σκη-
νοποιημένη πιθανῶς εἶσω γασ-
τρὸς 58 23. μῦθος ἐστὶ πλάσμα
συγκείμενον μετὰ ψυχαγωγίας
πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει
διαφέρον 58 33. 59 2. ἡ τοῦ -ου
πλαστοουργία 59 9. 25. τὰς τῶν
-ων εἰκόνας 59 30. -ων ἐπαιδιῇ
60 3. Ὀμήρον τὰ ἔπη καὶ Ἡσιό-
δον -ους ἀποφαίνειν ψευδεῖς 61 1.
πλάσματα ψευδῇ τοὺς -ους ὀνο-
μάζουσιν 61 9. -ων πλάσματα
61 12. ψευδῇ -ων εἶδη 61 17. ἐν
γαστρὶ -ον ἔοικεν ἀναπλάττειν
ἢ ἐγγαστριμῦθος 61 30. 60 13*.
18*. 21. 24.

μυθώδης: -η πλάσματα 61 24.

μυριάς 51 30*.

μύρμηξ 19 8.

μυσερός: βδελύγματα -α 18 22. 54 18.

μύσος, τὸ: τὰ -η 56 17.

μύλωψ: -ώπων sc. σημασίας 23 11.

ναί: ..., φησὶν, ἀλλ' 21 2.

ναός: -οῦ χορῆμα περικαλλές 31 14.

τὸν ἐκκροτον ἐαυτοῦ „ναόν“ 45 5.

νεάζω: αἰεῖ -οντα περὶ τὰς τῆς κα-
κίας ἀναδόσεις 23 24.

νεκρός 19 5. 23. τὸν ὀδωδότα -όν
49 11. 54 24. 56 23*. 31 (bis). 32.
61 32. 62 7. add. τὰ -ὰ ξύλα 27 20.
· νεκρῆς ὁδμῆς ἀνάπλευ 62 2.

νεκρομαντεία: -ας ἐδρήματα 19 12.
νεόλεκτος: -ους στρατολογεῖν δο-
ρυφόρους 28 3. προτρέψασθαι
τοὺς -ους εἰς ἀρετὴν 49 3.

νέος 60 5*.

νεφέλη 29 23*.

νικηφόρος: -ον τρώπαιον 47 28.

νόεω: τι 20 17. 29 5. ... πῶς 21 6.
... ὅτι 21 13. 29 31. 32 9. 41 12.
43 19. 47 1. 51 13. ... ὥς 37 6. 31.
... περὶ τίνος 25 17. 20. ... ἵνα
48 1. ... c. acc. c. inf. 38 30. ...
ἀσθενῶς ἢ πτωχῶς 53 9. τὰ
ροητὰ πράγματα 24 18. sim. 24 13.
τὸ ροητὸν sc. ὄμμα τῆς ἐννοίας
23 4.

νομή: τῇ ἀρχαιοτάτῃ τοῦ παρα-
δείσου -ῇ 45 19.

νομίζω 22 7*. 23 33. 24 23*. 32*. 25 2.
34 6. 38 11. 40 27. 46 28.

νομικός: τὰς -ὰς ἀκριβοῦσι γραμ-
μὸς 34 19.

νομοθετέω 28 20. 34 13.

νομοθέτης 54 15. 55 13. 18.

νομοθετικός: -αὶ ψηφοφορεῖαι 58 17.

νομομαθής: ὁ ... ἐκ μαιρακίου
34 19.

νόμος 50 23*. 55 15. 56 23*. ... ἀρ-
ραγῆς ἔκκεται 56 33. 57 2.

νομοφύλαξ: -ακα βέβαιον 34 17.

νόσος: τὴν λυμῶδη νόσον ἀπο-
κνεῖν 55 1 (cf. s. v. λυμῶδης).

νοτὶς: νοτίδος ἐπαφυσάμενος ἐκ-
μάδα 40 3.

νουθετέω: ἐσωφρόνισε τὸν ἄνδρα
-ὦν 33 23.

νοῦς: τὸν ἀντιπλέκοντα νοῦν ἐκεί-
νοις ἐξετάσαι 17 9. ὅμοιον ἐξ

ἀμφοῖν ἀνάγει τὸν -ν 2619. τὸν
ἡγεμόνα -ν ἐτύφλωττεν 316.
τὸν -ν ἐκλεπτεν ἐκείνου 3616.
προσέχει τὸν -ν 432. μεταθείς
εἰς ἕτερον -ν 482. τοῦνομα
τοῦτον ὑπαγορεύει τὸν -ν 617.
ἐκ τοῦ φυσικοῦ φθέγγεται νοῦ
6121.

νυκτέριος· εἰς ἄλλας ἀφίκετο -ους
ῥας 376.

νύκτωρ 1810. 589.

νῦν 228*. 2424*. 3026. 3321*. 3828*.
4826*. 6022*. νυνί· καὶ νυνί
δρῶσιν 2814.

νύξ· ᾧχετο -κτός ἐκεῖθεν 376.
3627*. 4614*.

νώτον· κατενεχθεὶς ὑπεσιτόρεσε τὰ
-α 6217.

ξένος· τί ξένον ἐστὶν εἰπεῖν 3110.
οὐδὲν ἀπήγγελλεν -ον 362. τί
-ον ἢ τί παρὰδοξον 521.

ξίφος 4618*.

ξύλον, τὸ· τὰ νεκρὰ -α 2720. τὰ
καρποφόρα -α 487. 10*. 12*.

ξύμπας (cf. σύμπας) τὸ -αν εἰπεῖν
4116.

ξυνήμι 4424.

ῥδε, ἦδε, τόδε 1613. 21. 246. 2831.
2915. 3313. 4117. 4317. 456. 5032.
5413. (τῇδε κἀκεῖσε) 6130.

ῥδμή· φάσματα νεκρᾶς -ῆς ἀνά-
πλεα 623.

ῥζω· τὸν ῥδωδότα νεκρόν 4911.

ῥδός 3224*.

ῥδύνη· πυροφόροις ἀलगυνόμενος
-αις 404.

ῥθεν caus. 417. 5622.

οἶδα· εὖ οἶδ' ὅτι 1614. οἶδε(ν) 4121.
524. 27. ἴσαοιν 217. 5827. 6112.

ἦδει 5220. εἰδώς 252. 4127. ὥς
πρός -ότας ὀμιλῶν 2119. εἰδέναι
1822. 503. 577. 6026.

οἶδησις· -ει καὶ φθορᾷ τὴν λυμῶδη
νόσον ἀποκνεῖν 5432.

οἰησικοπία· -ει φαντασιώδει ψυχα-
γωγεῖν 2813. ποιητικῆς -ας εὐ-
ρεσις 5931.

οἰκείος· -ει χρώμενος ἀπονοία 2918.
οἰκείως 417.

οἰκείω· τὴν ἡδὴν -οῦσιν 4732.

οἰκοδομέω· -ῶν ὅσα κατέλυσεν
1718.

οἶκος, ὁ· τῶν -οι πετραμένων 287.
οἰκονόμενῃ, ἡ 516.

οἰκτροῶς· ... ἐξεφάυλισε τοὺς ἄν-
δρας 4722.

οἶνος· -ω μὲν ἐπιβρέχουσιν τὴν
φάρμακον συχνῶ 6114.

οἶομαι (οἶμαι)· οἶομαι 244. οἶμαι
3129. 554. 572. 18. 5910. οἶεται
251. 3213. οἶοιτο 1623. ᾧετο·
(δεῖν) 3521. 3614. 21. 383. 5612.
ᾧοντο 2613. (δεῖν) 2813. οἶδ-
μενος 221. 2422. 3122. 503. οἶη-
θείς 576. 6018*.

οἶος, οἶα, οἶον 498. οἶοί τε ἦσαν c.
inf. 2822. οἶός τε ἦν c. inf. 2929.
-ός τε ἐγένετο c. inf. 517. οἶόν
τε 1712. 4022. 4324. 498. 5012.
= opus est 1622. 5032. 598.

οἶα 258. 3022. 22. 4610. 4720. 5325.
6112. 17. οἶα δὴ 1821. 238. 2822.
478.

οἰωνίζομαι 5423*.

οἰωνισμός 1820*.

οἰωνοσκοπία· τὰ τῆς -ας αἷτια
5418.

ὀκτακόσιοι· ... ὄντες πρὸς τοῖς
πεντήκοντα 2522.

ὀλίγος· -ω πρόσθεν 1719. 3518.
5418. -ον ὕστερον 1824. -α ἅττα

37 18. 44 13. *εἴτα μετ' ὀλίγα* 49 23.
 56 2. *δι' ὀλίγων* 58 22. *δεσμῶν*
ἀνειμένα πρὸς -ον 62 4. *ἐλάτ-*
των: *οὐκ -ον δὲ καί* 49 18. 60 23*.
μείων: *-όν τινος* 47 31.
ὀλοκαύτωσις: *ἀναφέρειν -εις* 35 21.
ὄλος: *-ον τὸ εὐαγγέλιον* 50 4. *-οι*
νεκροὶ τυγχάνοντες οἱ κενο-
λόγοι 56 31. *φάσματα εἰσάγων,*
ὅλα δὲ κατηφῇ 62 2. 36 23*, 53 18*.
 60 4. *ὄλως*: *οὐδενὸς οὐδ'* *ὄλως*
 19 8. *οὐδὲν ...* 22 29. 24 29.
ὀλόσωμος 22 30.
ὀμιλέω: *οἱ παντοίοις ὀμιλήσαντες*
λόγοις 21 8. *sim.* 58 28. ... *μειρα-*
κίοις 25 8. ... *πρὸς τινα περὶ*
τινος 21 20. ... *προφητικῶς* 36 5.
 ... *ἐκ τῶν ἀγίων γραφῶν* 52 28.
ὀμυλία: *ἡ διηγηματικὴ τοῦ συγ-*
γραφέως ... 21 9.
ὀμμα: *τὸ αἰσθητόν ...* 23 3. ...
βλοσυρὸν καὶ κατηφές 62 7.
ὀμογάστριος: *τοὺς -ους αὐτῇ δαι-*
μονας 47 7.
ὀμογενής: *τὰς -εῖς ψυχάς* 45 17.
ὀμόδοξος: *τὸν -ον τῷ Παύλῳ Σα-*
μουήλ 33 10. *-ον συνωδία* 46 19.
αἱ τῆς ἱστοριογραφίας -οι συνω-
δίαί 58 19.
ὀμοήθης: *τοῖς -εσιν αὐτῷ δαίμοσιν*
 62 11.
ὀμόθυμος: *-ον σπουδῇ* 17 20.
ὀμοιος 25 18. 24. 26 18. 28 22. 45 1.
τινι 27 10. 28 23. 29 23. 39 22.
 29 22*. *ὀμοίως* 49 28.
ὀμοιότης: *κατ' -ητά τινος* 59 10.
ὀμοιότροπος: *ἐκ τῶν εἰκότων -α*
συμπλέξας 37 19.
ὀμοκοίλιος: *-ους ἀδελφούς* 47 8.
ὀμολογέω 35 3. 39 13. 37 21. 58 3.
ὀμομήτριος: *τὰ -α γένη* 47 9.

ὀμόσει: *συνεκαλέσατο ...* 27 1.
παντὶ τῷ τῶν ἀγίων ... χορῶ
 47 18.
ὀμοῦ: *πᾶσαν ὀμοῦ συνεῦξαι τὴν*
ἐξήγησιν τινι 16 21. *ὁ πάντων*
ὀμοῦ δεσπόζων θεός 19 10. *sim.*
 29 12. 31 5. 32 14. 43 17. 44 20. 46 10.
 48 24. 50 4. 54 30. 55 30. *ὀμοῦ τινι*
 35 31. 37 12. 38 17. 44 10. 61 28.
ὀμόφωνος: *-ον συνωδία* 55 24.
ὀμωνυμία: *-αι δικαίων ἡδ' ἀδίκων*
 50 11. 25.
ὀμως: *ἀλλ'* ... 28 18. 39 26. 53 20.
 58 30.
ὄναρ: *οὔτε ... οὔτε ὕπαρ* 33 28.
ὄνομα: 16 18. *τοὺς οὕτω καλου-*
μένους -τι 17 15. 19 21. 21 15. 24 16.
 25 14. 26 19. 28 28. *τοὺς ὀνόματι*
„θεοὺς“ ἀνακικλησκομένους
 29 30. 32 10. 29. *ἐπὶ -ατος* 37 30.
 49 6. 7. 50 10. 13. 23. 27. *τὸ σύν-*
θετον ... 58 23. 61 8. 10. 19.
ὀνομάζω 24 17. 29 1. 48 13. 21. 54 2.
 55 1. 61 9.
ὀνομασία: *τῇ τῶν σημείων -α* 30 14.
ὀνοματοποιία: *Ἑλλήνων παῖδες, οἱ*
καὶ τὰς -ας ἐκάστου πράγματος
ἀκριβοῦντες 61 8.
ὄνος, *ἡ* 30 22.
ὄνυξ: *ἐξ ἀπαλῶν -ων* 34 17.
ὄξυς 46 16*. *-εῖρα δίκη* 46 21.
ὀπηνίκα caus. 24 21. 37 9. 61 8. *temp.*
 17 12. 25 25. 30 20. 35 11. 45 13.
 46 5.
ὀπίσω c. gen. 34 10*.
ὀπλίζω 29 14. 49 4.
ὀπλον: *-α γυμνώσαντες* 17 22.
ὀποῖος, *-α*, *-ον*: *ποταπὴ καὶ ὀποία*
καὶ τίς 19 4. 23 30. 25 15. 34 10.
 50 24. 58 28.
ὀπότε 35 25.

δπότερος: ἔν' ἐξ ἐνός -ου διαγινώσκηται τὸ προῦχον 17 γ.

δπου caus. ὅπου γε καί 31 η. 4421*.

δπτασία: τὴν -αν ἐορακέναι 25 16. τερατοσκοπίας ἀνόμασε τὰς ἀμειδεῖς -ας 552.

ὅπως: ἀντεξετάζειν ὅπως ἔχει (corr. Br.) δόξης 1623. φαίνεται ... 38 13. ἀγνοεῖν ὅτι ..., ἢ αὐτὴν πάλιν ὅπως 3920. ἡξίου τὸν Ἀβραάμ, ὅπως 401. οὐ διανοητέον ὅπως 40 19. ἔμοιγε θανάμυζεν ἔπεισιν ὅπως 5124. οὐχ ὅπως [οὐκ] — ἀλλ' οὐδέ 296. οὐχ ὅπως sc. εἶδεν ἀνδρὸς ἰδέαν 2422.

ὅπως δὴ ποτε 1623.

ὅπως τι οὖν 60 16*.

ὁρατός 5220.

ὁράω: ὁρᾷς 2028. ὁρᾷ 3930. ὁρῶν 25 12. 3723. ἑώρα 31 12. εἶδον 23 18. 309. εἶδεν 2123. 232 2421. ἰδέω 32 10. ἰδὼν 1725. 30 11. ἰδοῦσα 2231. ἰδεῖν 26 17. 28 14 (ῥᾶδόν ἐστιν ...) 2927. 516. (εὐχερῶς ἐστιν ...) 318. (ῥαδίως ἐστιν ...) 33 13. 4324. ἐόρακεν 2221. 2329. ἐορακέναι 2223. 2320. 25 18. 38 15. ἐωρακώς 2229. ἐωρᾶτο 24 1. ἐορᾶσθαι 24 12. 1923*. 2830*. 21 16*. 223*. 23*. 30*. 23 18*. 297*. 8*. 3826*. 4220*. 479*. 5333*.

ὄργανον: εἰδωλολατρείας -α 19 12. 5822. τὸ τῆς ψυχῆς ... 236. σβεστήρια κατασκευάζειν -α 288. διαβολικόν ... 39 1.

ὀργή: εἰς ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι 3123. 35 14*.

ὀρθιος 20 1*. 2226*. 31*. 23 17*. 22*. 21. 24 17*. 25 10*. 309*. 29*. 58 13*.

ὀρθοδοξία: τῆς -ας ἱεροκήρυξ 168.

ὀρθός: ὀρθότατα: φαίη τις ἄν ...

30 18. ἐννοήσας 3228. οἱ ...

φρονοῦντες 4328. 57 19. παραινῶν ... 56 18. ὀρθῶς 6120.

ὀρίζομαι: 16 15. 2027. 23 12. 24 11. 476. 14. 513. 5729. 585. 5933.

ὀριεῖται 2022. 305. 616.

ὄρκος: πιστωσάμενος ὄρκῳ διεβεβαίωσατο 19 1.

ὀρμάω: -ήσας εἰς 495. ὀρμάομαι: ἐξ ὁμοίας -ᾶται δυνάμειως 2822. τὸν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου γένους -ώμενον 4524.

ὄρος, τὸ 2920*. 21*.

ὄρος: ὁ παρὰ σοὶ δογματιζόμενος ... 2029. ὁ τῷ τοιῷδε συνιστάμενος ὄρῳ 33 10. sim. 4725.

ὀρύττω: τὰ ὀρρωγμένα φρέατα 4823.

ὄς, ἡ, ὃ passim.

ὄσιος: τῶν -ων 2922.

ὄσος 17 18. 1825*. 20 10. 28. 27 13. 14. 2926. (πλείστον ὄσον) 319. 35 1. 3728. 38 1. 399. (πλείστοι μὲν ὄσοι) 4127. 422. 48 13. 5031. 552. 5630. 578. 615.

ὄσπερ, ἥπερ, ὅπερ: ἥπερ 3220. ὅπερ 2322. 37 1. 537. 57 15. 62 19. ἥπερ 2024. 219. 352. 36 11. 42 15. 48 15. 5723.

ὅστις, ἡτις 3224*. 349*.

ὅστισοῦν 4425. 608*.

ὅταν 20 21*. 488*.

ὅτε 3029. ἔσθ' ὅτε 16 17. 2030. 61 14.

ἔσθ' ὅτε μὲν — ἔσθ' ὅτε δέ 62 10.

ὅτι passim.

οὐ, οὐκ, οὐχ passim.

οὐδαμῶθεν: ὁ οὐδὲν ... ὄρων 25 11.

οὐδαμοῦ: ... τὸ παρόπαν 205.

21 15. ... δὲ δὴ 2427. 3023.

οὐδαμῶς: οὐκ — οὐδαμῶς 1731.

οὐδέ τις — δυνάμενος ... 21 17.

οὐδὲν ἦτιον ἐπραττεν ... 266.
 οὐδ' — δυνάμειος οὐδεις ...
 4823. οὐδὲν ἐπροφήτευσεν ...
 5230.
 οὐδέ passim.
 οὐδεις, οὐδεμία, οὐδὲν, 174. 198.
 2121. 229*. 29. 247. 14. 28. 258*.
 11. 2517. 265. 2721. 281. 17. 28.
 305. 28. 3115. 27. 3312. 3422. 362.
 14. 3716. 381. 3919. 24. 4021. 4323.
 4427. 4521*. 30. 462*. 4913. 18.
 528. 17. 30. 5514. 25. 5627 (bis).
 598. 6128.
 οὐδέποτε 419.
 οὐδεπώποτε 3214. 3923. οὐδὲν
 οὐδεις ... λέγει τὸ παράπαν ἀλη-
 θές 5627.
 οὐκίτι 431. 4417. 5717. (quod
 Klostermann 2733 in textum re-
 cepit, ferri non potest; cf. Brinkm.
 p. 309).
 οὐκὼν 2223. 2330. 2824. 315. 3715.
 4312. 4627. 5228. 5728. 604*.
 οὐλή: σημασίας -ων 2311.
 οὐν 332. 22. 3413. 3723. 3812. 404.
 4320. 4718. 5217. ἄρ' οὐν 2227.
 ἄρ' οὐν 362. 5813. ἐπεὶ ... 277.
 ἦν' οὐν 1619. ὅτι δ' οὐν 2918.
 πῶς ... 3023. τί ... 202. 231.
 28. 296. 3617. ὥς ... 1827. 262.
 322. 3929. 4328. 5118. μὲν οὐν
 1922. 2711. 3122. <3129> 3428.
 3825. 4330. 5921. εἰ μὲν οὐν
 2025. 2217. 5128. 5512. πρῶτον
 μὲν οὐν 3018. 3623. ὥσπερ οὐν
 ἀμέλει καὶ 234. 2512. 581. κα-
 θάπερ ... ἀμέλει καὶ 4419. 229*.
 424*. 4928*. 30*. 5712*. 6012*.
 οὐράνιος 2713. στρατιάς -ους 3817.
 οὐρανοδρόμος: φασιήρες -όμοι
 4621.
 οὐρανόθεν 248. 2530. 4623. 573.

οὐρανοπέτης (cf. diss. p. 47). τὸ
 τῶν -των ἀγγέλων τάγμα 4723.
 χοροὺς ἀγγέλων -εις 5215.
 οὐρανός 4524. 27. βέβηκε τὸν ἀνό-
 τατον -ν 4530. pl. 468. 20. 4728.
 4730. 2919*. 4522 (bis)*. 23*.
 4615*. 17*. 23*.
 οὔτε: οὔτε — οὔτε 3327. 3422. 3729.
 3924. οὔτε — οὔτε — οὔτε 1729.
 6212. οὔτε γούν — οὔτ' αὖ —
 οὔτε — οὔτε — οὔτε 171 sqq.
 οὔτι: (... γέ μοι δοκεῖ 4721.
 οὔτος, αὕτη, τοῦτο passim: enu-
 mero: ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα 2016.
 <527> conl. Br.
 οὔτω 1713. 2119. 2622. 295. 4430*.
 6012*. οὔτως 2113. 2213. 2321.
 2811. 3612. 379. 19. 413. 429.
 4311. 451. 4622. 4722. <4728>.
 (conl. Br.). 4917. 539. 12. 5524.
 569. 5732. 3828*. 4415*.
 ὀφείλω: οὐ ταύτη μᾶλλον ὀφείλες
 ὑποκλιθῆναι 3329. ὀφείλομαι:
 μετὰ τῆς -μένης εὐλαβείας 4129.
 τὰς -μένας λατρείας 4731.
 ὄφρις <2630> (cf. diss. p. 34). ὁ πολύ-
 τροπος ὄφρις 3017.
 ὄχετός: τοὺς -ούς 2727.
 ὄχλος: τοὺς -ους sc. τῶν βατράχων
 2731.
 ὀχυρότης: πίστεως -ητα 254.
 ὄψις: τὸ σχῆμα τῆς πεφαντασιο-
 κοπημένης ὄψεως 2124. τῷ
 δοκεῖν ἐφάνταξε τὰς -εις 2715.
 ὁμοῦ δὲ τῇ τῆς -εως ἱστορίᾳ 3818.
 ἀμιθεῖς -εις (corr. Br.) 621. κατα-
 πλήττει τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν -εων
 628. τὴν τῆς -εως εἰκονίζουσι
 ὄραν 5928. ἀκοῇ μᾶλλον ἢ -ει
 251. ἵνα εἰς ὄφιν (fort. ὄφιν)
 ἀμείψασα τὸ σχῆμα sc. ἡ ἑράβδος

2630. τῶν φρεάτων ὕφει φαινο-
μένων 4826.
δωροποιέω 372.

παριδέω: -εῖσθαι πρὸς αὐτοῦ
„τὴν ψυχὴν“ εἰς θάνατον 1831.
παγκρατιάζω 175.
πάθος: αὖξιν τὸ . . . 2728 sim.
2810. 341.

παιδεία: -ας ἔνεκα ψυχαγωγεῖν
τοὺς ἀντηκόνους 612.

παιδεύω 601*.

παιδιά 6113.

παιδίον 603.

παιδίσκη 3219*.

παίζω 6113.

παῖς 3715. 4521. 33. 5218. Ἑλλήνων
-ες 617. 6218; 184*. 6014*. 20*.

πάλαι 358.

παλαίω: -ων ὑγρῶς 174.

πάλιν 1717. 1825. 1911. 29. 295. 301.
19. 3322. 3511. 3628. 3823. 4215.
434. 445. 4519. 28. 5418. 554. 5719.
6012. 25. 628. αὖ πάλιν 1624. 2730.
3920. 4316. 5015. 5529. αὐτίκα
πάλιν 1931. 308. 455. εἶτα πάλιν
226. 626. τηνικαῦτα πάλιν 423.
δεύτερον δὲ πάλιν 3019. πάλιν
οὖν 3322.

παμμελεῖ 239.

παμπληθεῖ 1722.

πανάγιος: τὰ-α ἀποφθέγματα 5819.
πανήμερος: μετὰ τὴν πάννηχον καὶ
-ον ἀστίαν 3630.

πάννηχος 3630 (πάννηκτον Monac.).

παντάπασι 548.

πανταχοῦ 4533.

πανταχῶς: πάντα πληροῖ . . . 4627.
474. 517.

παντίφορος: -ον ἐξουσίαν 4510.

παντοδαπός 6128.

παντοδύναμος 4625. 15*.

παντοῖος 217. 498. 5527. παντοῖως
299.

παντοκράτωρ: τῷ-ορι πάρεστι θεῷ
6217.

πάνν 4431. 4921*.

παρά c. gen. μαθεῖν . . . 2328.
ἀκούειν . . . 2425. c. dat.: κρί-
νωμεν . . . ἑαυτοῖς 2018. ὁ παρὰ
σοὶ δογματιζόμενος ὕρος 2029.
ὑπονοεῖται λέγειν . . . τισι 428.
πολλοὶ . . . Ἑλλήσιν Ἡέτροι 5028.
ἀποφέρειται δόξαν . . . τοῖς πολ-
λοῖς 5125. c. acc. λέγειν παρὰ τὰ
ὄντα 2415. παρὰ τὸ δέον 3131.
παρὰ βούλησιν 3315. . . τὸ γεγο-
νός 3711. . . τοῦτο φαιήτις ἄν 2611.
279. 4313. 19. 5322. παρ' αὐτό 4028.
(παρὰντὶ conl. Croenert). ἐρμη-
νύεται . . . 5824. πλάσμα εἴρηται
παρὰ τὸ πεπλάσθαι 591. . . οὐδὲν
ἡγήσατο 3127. εἶτα . . . ἑκάτερα
τὰς διακονίας ἀμείβων ὁμοῦ ταῖς
μορφαῖς 6128. ἄλλον παρὰ 543.
6129.

παραβάτης 1719*.

παραγγέλλω 3229*.

παραγωγή: πάντα-ειν sc. παραδείγμα-
τα 4324.

παραδείγμα: παρεκβὰς ἐφ' ἑτέρα
τῶν -άτων 2212. ἐπὶ τὰ λοιπὰ
βαδιοῦμαι-ατα 2214. 2524. ἄλλην
δὲ μίαν-ατος εἰκόνα 2628.

παραδείσος 4515. τῇ ἀρχαιοτάτῃ
τοῦ -ον νομῇ 4519. 488; 3914*.

παραδόξος 2632.

παραινέω 3628. 4411. 5618.

παραιτέομαι 2731. 5830.

παραλαμβάνω 251. 357. ἐπὶ τοῦ
νοητοῦ . . . 4829.

παραλείπω: τὰ ἐν τῷ μέσῳ-λείπας
3829.

παράλληλος: ἐκ τῆς -ου συγκρίσεως ἀντεξετάζειν 1625.
 παρολογίζομαι: τὰ πανάγια -σάμε-
 ρος ἀποφθέγματα 5819; 1927.
 παρανομέω 5023.
 παράπαν: τὸ παράπαν: οὐ τὸ παρά-
 παν 1728, 2830, 3328. οὐδαμοῦ...
 206. οὐδεὶς . . . 3011, 5217.
 οὐδεπώποτε... οὐδὲν 3923. οὐδὲν
 οὐδεὶς οὐδεπώποτε . . . 5637.
 παραπλήξ: ἡ . . . 2123, 298. δ . . .
 307. τοῦ -ῆγος 5119.
 παραπλήσιος: -ά τινι 2722, 2820.
 5911.
 παραπλήττω: ὡς πρέπει τοῖς εὖ
 φρονοῦσι περὶ τοῦ -πεπληγμένου
 νοεῖν 2517.
 παρασκευάζω: . . . θυοδαίμονα
 μαντείαν 482.
 παρασύρω: ἐξεστράπη -εἰς 1918.
 παραφέρω: τὰ τῶν αἰσθητῶν ὀνό-
 ματα -ονσα καὶ τὰ νοητὰ δια-
 δεικνύονσα πράγματα 2416. -εἰς
 ἐν μέσῳ τὸν ἐλεγχον 2427. εἰ
 -οιμι μαρτύρια 2625.
 παράφρων: ὁ . . . Σαούλ 2010.
 παραχρήμα 369.
 πάρεμι (εἶμι): παριῶν εἰς τοῦμφα-
 νές 399, 269*, 15*.
 πάρεμι 248, 4122, 454, 33, 464, 10.
 473. ἐπὶ τοῦ -όντος 5032, 6218.
 παρειαδύομαι: -δὺς εἰς 3810.
 παρεκβαίνω: -βάς ἐπὶ 2212.
 παρεμβολή: τὸ τῆς -ῆς ἐπιτείχιμα
 1724. τὴν τοῦ Ἰσραὴλ -ῆν 3721.
 παρενοχλέω 325*, 3314*.
 παρέχω 3220*, 4214*, 29*.
 παρήμι 3431, 6012*, 17*.
 παρίσταμαι: ἄγγελοι τῷ θεῷ παρ-
 εστᾶσιν 4731. χοροὺς ἄγγελων
 ἐν τάξει παρειακῶτας 6219.
 παριστάω 542, 612, 623.

παροδεύω: τὰ μὲν ἡδη -σαντα τοῦ
 βίου πράγματα 367.
 πάροδος: ἔδωκε -ὄν τινι 512.
 παροιμία 4713. -ας ἐρωτικές 5918.
 παρρησιώδης: -έστερον ἀποκρίνε-
 ται 192.
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν 1621, 1714, 1910,
 2531, 262, 2729, 2912, 3020, 315,
 18, 28, 30, 3210, 3324, 4317, 24, 4525,
 451, 28, 4610, 27, 474, 18, 482, 503,
 528, 5430, 578, 5925. τὸ πᾶν 1921,
 4314, 5716. πᾶς ὁποιοῦν ἀνθρώ-
 πων 4425; 3121*, 3824*, 28*, 408*,
 4130*, 4412*, 4614*, 17*, 5426*,
 604*.
 πάσχω: πεπονθέναι βίαν 323. πεί-
 σεται 3410. ἰατρεῦσαι τοὺς -οντας
 4720.
 πατέω: ἐξεδόθη ὥστε -εἶσθαι 6215.
 πατήρ 3022, 4110, 16; 2023*, 464*, 7*.
 πείθω: . . . τινά 5822. . . τινα ὡς
 2232, 2328, 2915, 3630, 4224, 6019*.
 πείθομαι c. acc. c. inf. 4512.
 πειράζω 5332.
 πειράσομαι: πειράται 4920, 608.
 ἐπειράτο 2910. πειρώμενος 1921,
 419. πειραθεῖς 1824.
 πένης 3330, 401, 15.
 πένια: -ας ὑποκρίσεις 5920.
 πένομαι: τῷ πενομένῳ 3923.
 πέντε: . . . καὶ τριάκοντα πρὸς τοῖς
 ἑκατόν 4920.
 πενήκοντα: ὀκτακόσιοι πρὸς τοῖς...
 2527. τριακόσιοι πρὸς τοῖς . . .
 4024.
 πεπλασμένως 622.
 περαιῶω: -οῦται τὸ τοῦ προφήτου
 κήρυγμα 3728.
 περαιτέρω: . . . πού γῆς sc. ἐδίωξε
 3928. . . λέγειν 509.
 πέρας, τὸ: τὸ . . . sc. τῶν τοῦ πο-
 λέμου συμβόλων 4128.

περί: c. gen. λέγειν περί 2019. 255.
 εκδηγείσθαι... 2110. 257. ὁμι-
 λῆν 2120. διαλέγεσθαι... 2229.
 485. τοῦ... 257. 30. ὑπολαμ-
 βάνειν... 2620. δοξάζειν... 2623.
 476. ἐγκαλεῖν... 3418. πλάττειν...
 3611. διαλαλεῖν 422. διαφέρεσθαι
 441. συνομολογητέα καθέστηκεν
 ... 441. προσομιλεῖν... 4416. 4830.
 γράφειν... 499. ἐξαγορεύειν...
 5325. ἐροῦν... 5630. 6023. τὰ
 γραφαῖς ἀνακείμενα... 5221.
 νόμος ἔκκειται... 571. μάρτυς...
 461. c. acc.: θανατοῖν... 1610.
 οἱ περί ταῦτο δεινοί 1829. νεά-
 ζοντα... 2325. τὰ ἐκπονηθέντα
 περί τοῦτο σπουδάσματα 508.
 5114*. 533*. 4*. 5622*. 24*. 3816*.
 5713*.

περιάπτω: ... τινί τι 4224.
 περιβύλλομαι: σχῆμα σκιαγραφίας
 εἶδει-βεβλημένον 2218. διπλοῖδα
 -βεβλημένον ἐωρᾶτο τὸ φάσμα
 241. πολλοὶ προσφητῶν ὀνόματα
 -όμενοι 5027. τῷ κυρίῳ -όμενον
 τὸ σῶμα 5222.

περίβλεπτος: ὁ... προφήτης 3322.
 περιβολή: -ῆς ἔσθημα 2417.
 περιγραφή: τὴν τοῦδε «τοῦ κόσ-
 μου»... 3119. 4317.

περιγράφω: -ειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν
 ἀντιεσάγοντας 221. χωρίου μο-
 ρίου -εσθαι τὸ θεῖον 4629.

περιδεῖς: acc. sing. -δεῖ 3724.
 ... ἐγγεγόνει 4125.

περίειμι: -ῶν ὁ Σαμουὴλ ἔτι 351.
 περιεργία: -α γούδει 2831.
 περιεργος: τὰ -α καὶ γούδη 2712.
 περιέχω 2511. 4614.
 περιηγέω: κουφολογία -ήσας τὸν
 κόσμον 4423.

περίσταμαι: -έστηκαν οἱ ἀλλογε-
 νεῖς 3325.

περικαθαίρω 5421.

περικαλλής: ναοῦ χρῆμα -ές 3114.
 περικείμει: τὸ τοῦ Χριστοῦ πρό-
 σωπον, ἀνθρώπων περικείμενον
 3113.

πέρις: οἱ... ἀλλογενεῖς 1720.

περίοδος: τοσούταις ἔτων -οις 2520.

ὁ... ἱεροκλήρου Παῦλος 3218.

περιτίθημι: τὰ ῥήματα -θεῖναι τινί
 1918.

περιτρέχω: τῇδε κάκεισε -ων 6130.

περίτευμα 3924.

περιτύς: τί τὸ -ὄν ἀπήγγελλε τοῦ
 κυρίου 4432. περιτύς 5515.

πέττω: ... τοὺς δζύμους 372.

πῇ 246. 3420. πῇ μὲν —πῇ δέ
 5617. 18.

πηρός: νεκροὶ καὶ -οί 5631.

πιέω: -όμενοι τῇ δίψῃ 2722.

πιθανολογέω 5113. 596.

πιθανός: -ῇ δὲ τεχνουργία ταυ-
 τολογῶν 364. πιθανῶς 3910.
 5820.

πικρῶς: ... ἡλαύνετο πρὸς τινος
 1717. sim. 2521.

πίμπλημι 3514*.

πίμπρομαι: τῶν οἴκοι πιπραμένων
 287.

πίναξ 5910.

πίπτω 2210*. 3121*. 4119*.

πιστεύω: ... τινί 2013. 4313. 549.
 215*. 4219*.

πίσις: -εως δχνρότητα 254. εἰς
 εὐνήθῃ -ειν ἐπαγόμενοι τινα 3610.
 ἀποδέξασθαι τὴν -ειν 491.

πιστόμας: -ωσάμενος ὄγκω διεβε-
 βαύωσατο 191.

πιστός 3920. πιστότατος 4814.

πίττα 289.

πλάσμα 5823. 34. 593. 619. 12. 24.

πλαστογράφος: εἶπνε γὰρ ὑπο-
κρίσει συσχηματίζεσθαι τοῖς δει-
νοῖς δ... 629.

πλαστοουργία: ἡ τοῦ μύθου... 599.

πλάττω 2732. 3611. Ὑπογένης δόγμα-
τα -ων 4126. 506. 5628. 627. 6020*.
ὁ μῦθος ἐν γαστρὶ -όμενος 4818.
sim. 5824. πλάσμα εἴρηται παρὰ
τὸ πεπλάσθαι 591. μίμησιν πε-
πλασμένην 597. πλάττωμαι τι
326. 5111. c. inf. 1827. 3432. (cf.
622).

πληγή 2312. 2728. 285. 8. 335. 3925.

πληθός 282 (bis). 4028.

πληρώω: θεότητος ἀρετῇ πάντα -οῖ
πανταχῶς 4627. sim. 474. ἐπλή-
ρωσε τὴν οἰκουμένην ἀμέτρω
φλυσίμῃ 516. 4618*.

πλησίον, ὁ 3427*. 3513*. 28*. 5120*.

πληττω: πληγείς: ἀπορασία -γείς
2330. δαίμονι... 4020. ἀσυνε-
σία... 432.

πλούσιος, ὁ 366. 4015.

πλοῦτος: ὁ -ω κατατρυνήσας
ἀπλήστῳ 3921. πλούτων ἐπιρ-
ροίας 5920.

πνεῦμα 3228. 336. 7. 381. 31. 6212.

πνεύματα καὶ ψυχὰι 238. 304.
5313. 5410. τὸ ἅγιον πνεῦμα
1919. 20. 4818. 5218. 5610. πνεύμα-
τος ἰδέαν 2218. πνεῦμα φαντα-
σιώδες 2418.

πόθεν: ... λαβαίν 4725.

ποθέν: ἐνθένδε (δέ) ποθεν 1712.
ἐνθένδε ποθέν 3911.

ποιέω: ... τινί τι 1829. 279. 2820;
272*. 6*. 2818*. 3321*. 3427*. 3515*.
3820*. 5420*. 25*. 5523*. 5712*. 13*.
6018*. ποιέομαι: τὴν ἐρώτησιν
ποιήσομαι ἐκ 2213. καθ' ἑαυτοῦ
-εῖται τὸν ἔλεγχον 5321.

ποιήσις: τὰς ἐμμούσους -εις 6117.

ποιητικός: -ῆς οἰηκοπίας εἴρε-
σις 5931.

ποικίλλω: -ουσι τὰς τῶν μύθων
εἰκόνας 5928.

ποικίλος: διάφορα καὶ -α ἐσθήματα
2310. ἐσθήτος -ης ὑφάσματα
2410. -αις λόγων ἀναφοραῖς
5827. -α χρωμάτων εἶδη 5923.
εἰς -α μεταμορφούμενος εἶδη
6124.

πολέμαρχος de diabolo dicitur 389.

πολεμέω 3319*.

πολέμιος 282. 4720.

πόλεμος 2324. 3325. 386. 7. 393.
5128. -ον γένεσις 1721. 384.
394. -ον μηχανήματα 3723. τὰ
τοῦ -ον σήμβολα 4124. ἄκρα
πόλεμον καὶ τέλος 5915.

πολιορκέω: -ούμενος ὑπὸ τοῦ δαι-
μονος 3013.

πολιτεία: τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου
-ας σου ζῆλον 167. θεοπεσίας
ἐξήπτο -ας 4918. τὰς τοῦ βίου
-ας 5013. -ὦν ἀναγωγὰς 5025.

πολλαχῶς 169. 6112.

πολυαιδορία: προύστατο τῆς τοῦ
λαοῦ -ας 1713.

πολυέστις: ὁ... Ὑπογένης 5121.

πολυπευστή: τὰ παροδεύσαντα
τοῦ βίου πράγματα -οὔντες ἀνιχ-
νεύουσι 368.

πολυπρόσωπος: εἰς -ους ἐαντὸν
ἐξαλλάττειν ἰδέας 2125. τὸν -ον
θῆρα 415. 6128.

πολύς, πολλή, πολύ 2717. 4220.
5011. 28. 28. 5218. 5522. 23. 5723.
6210. οἱ πολλοί 3812. 5125. τὰ
πρὸ πολλοῦ γεγονότα 369. πολὺ
τῆς ἀληθείας ἐσφάλη 2017. μετ'
οὐ πολὺ 3531. πλέον, ἀλλ' οὐ
243. πολλῶ πλέον 5218. πολλῶ
πλείονα 2814. 15. πλείοσι 311.

πλείους acc. pl. 313. πλείστους
 ὄσους 319. sim. 4127; 3230*. 25*.
 6015*. 21. 22.
 πολύντας ὁ ... Ἰωβ 4830.
 πολύτερος: ὁ ... ὄφις 3017.
 πολύφημος: ὁ ... Ἀριγένης 5231.
 πονηρός 3830.
 πόνος 2031. 4831.
 πορεύομαι 5330*.
 πόρρω: ... τῆς τοῦ Λαζάρου διαί-
 τος 3921. ... τῆς ἀληθείας 594.
 πόρρωθεν 3929.
 πόσος, -η, -ον 4230. πόσῳ δὴ
 μᾶλλον 258. 4017. 548. 614.
 ποταμός, -ή, -όν: ποταπὴ καὶ ὁποία
 καὶ τίς 194. ποταπὴ δυνάμειος
 ἀρετῇ 3310. -ὄν ἀξίωμα 4431.
 -ὴν ἔχει διαγωγὴν 5823.
 ποτέ: τί δὴ ποτε 2225.
 πότερος: -ον—ῆ 2021. 2215. 2610.
 528. 5510. πότερον — καὶ πό-
 τερον — καὶ εἰ 3621.
 ποτὶν: κύλικι δὲ προσέχουσαι καὶ
 ποτῶ 6115.
 πού: περαιτέρω πον γῆς 3928.
 πέντε πον 4929. 603*. 27*.
 πούς 5225*.
 πράγμα 1619. 2228. 2331. 251. 23.
 3230. 367. 4827. 5010. 23. 597. 13.
 618. 10. 19. νοητῶν ἐστι πραγμά-
 των ἴδια 2413. sim. 2418. πραγ-
 μάτων ἕλας εἰκονίζει 594.
 πραγματεία: ἄπαυσεν τὴν -αν (sc.
 τῶν λόγων) ἀναρεῖ 4824.
 πραγματεύομαι c. inf. 319. 5711.
 πράξις: ἔργῳ καὶ -ει θεός 3111.
 sim. 4625. 5515. 5810. ἕλας εἰ-
 κονίζει (sc. ἡ μυθοποιία) τῇ -ει
 λειπομένη 595. -εις ἀδρανεῖς
 5923 αἱ τῶν ἀποστόλων Πράξεις
 3215.

πράττω 181. 219. 265. 2721. 2812.
 23. 3223. 4527. 5029. 5710. pass.
 1727. 2713. 501. 5220.
 πράπω 2123. 2518. οὐδενὶ κόσμῳ
 -οντι 4022.
 πρεσβεία: ἐφέσει καθαρῶ καὶ -α
 καὶ δεήσει προσλιπαρῶν 287.
 πρεσβεύω: ... ὑπὲρ τινος 3327.
 ἐπρόσβενε τοιαῦτα μεθ' ἱκετείας
 ὁ τάλας 404. οἱ φιλοσοφίας ἦδη
 -ειν ἡγούμενοι 6118.
 πρηγής 6215.
 πρό c. gen. ... πολλοῦ 368. 4520.
 4923*. 5213*.
 προάγω 1624. 4721.
 προαίρεσις 4430. 5820; 4415*. 18*.
 23*. 25*. 453*. 471*.
 προακούω 392.
 προαναφωνέω: ὡς ἡδη γεγονότα
 -ανεφώνει 352. τὰ πάλαι τῷ
 προφήτῃ προαναφωνηθέντα
 356.
 προγιγνώσκω 3623.
 πρόγινωσις 2614. 21. 3133. 3718.
 πρόγραμμα: ἐν τῷ τῆς Ἐξόδου
 -ατι 2628. 3414. 4817.
 προγράφω 2817. προῦγραψεν
 4929.
 πρόδηλος 241. 2827. 3629. 412.
 4516. 528. 5624.
 προδότης: Ἰούδας ὁ ... 5014.
 πρόειμι: ἐπιφέρει -ῶν 226. ἐπέ-
 φρασε -ῶν 3411.
 προέχω: προῦχει τινός 2932. προῦ-
 χόν τινος 3214. μείζον καὶ προῦ-
 χον 538. τὸ προῦχον 1718.
 προηγέομαι 4925.
 προηγουμένως 207. 602.
 προθυμία: τὰς τῶν εἰσεβδῶν -ας
 3918. -α γνώμης 472.
 προίσταμαι: -ίστατό τινος 1713.
 τὸν τοῦ λαοῦ -εσιῶτα 3724.

προκαλέσμαι: -εσάμενος καθ' ἑαυ-
τοῦ 3117.
 πρόκειμαι 3623.
 προκύπτω 2323.
 προλαμβάνω: τῇ -ούσῃ δοξοκοπία
ἀναπειθόμενοι (coni. Schoene)
1617.
 προλέγω 3523, 3723, 4130, 4521.
 5119. προὔλεγε 351.26, 3621, 436.
 προλέγω: -λιπὼν τὸ σκήνωμα
2123. ὑπερουφίας ἀνοία -λιπεῖν
τινα 313.
 προμανθάνω: -μεμάθηκεν 397.
 προπάτωρ 3923, 30, 408, 5027.
 πρὸς c. gen. ... θεοῦ 2214. ἐλαύ-
νεσθαι ... 1717. παριδένεσθαι
... 1832. μεταπέμπεσθαι ...
 3213. καταλείπεσθαι ... 3723.
 καταπαίζεσθαι ... 6214. c. dat.
 ἐπτακόσιοι ... τοῖς πενήκοντα
2527. τριακόσιοι ... τοῖς πενή-
κοντα 4024. τριάκοντα ... τοῖς
 ἑκατόν 4929. πρὸς τοῖς ἄλλοις:
 φύσκουσι ... 4323. ἐπέφερε ...
 488. ... εἶχετο καὶ 567. πρὸς
 τούτοις ἔφη 5532. πρὸς οἷς ἐδι-
 καιοκτόνει καὶ 5527. καὶ ἐξᾶραι
 πρὸς ἡπασι τοῖς ἐχθροῖς 569.
 c. acc. ἀφικνεῖσθαι πρὸς 185.10.
 καταλήγειν ... 3713. ἐκπέμπειν
 ... 401. ὁμιλεῖν πρὸς 2119. δια-
 λέγεσθαι ... 2130, 4128. ἀνθυ-
 ποφέρειν πρὸς ἔπος 201. sim.
 309, 5113. ἀποκρίνεσθαι ... ἔπος
 405. ἀντιφθέγγεσθαι ... ἔπος
 5020. ... ταῦτα ἵσθηκεν 3825.
 βεβαιοῦν ... ἀκριβῆ κατάληψιν
 254. διεγείρει τὸ φρόνημα ...
 εὐγλωττίαν 614. ... τὰς ἐνεστώ-
 σας κινήσεις ἀναφανεῖν 3727.
 πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χορήσει
 διαφέρον 5834. πρὸς σύγκρισιν

528. ... ὀλίγον 624; 2921*.
 4010 (bis)*. 5223*, 5329*, 5619*.
 21*, adv. πρὸς ἐπὶ τούτοις 225.
 3527, 3622, 4221, 4323, 5110,
 5232.
 προσάγω 2523.
 πρόσκειμι: -ῃσι 3116.
 προσεμμέρειαι: παραπλησίον -α
 προσωποποιεῖ (sc. ἡ τοῦ μύθου
 πλαστοουργία) 5911.
 προσεμμερήσ: προσωποποιού -ει
 διαγορεύει πράξεις ἀδρανεῖς
 5921.
 προσεπιφέρω τινί τι 285.
 προσέρχομαι τινί 5222.
 προσέτι: ... δὲ καὶ 3724.
 προσέχω: τινί 1619, 485, 6113.
 ... τὸν τοῦν τινι 431. -εκτέον
 δι 5322.
 προσήκω: τὰς μαρτυρίας τῷ ζητή-
 ματι φέσει -ούσας 5710. -ει νοεῖν
 4319.
 πρόσθεν temp. 2227, 438, 4928.
 5115. 16, 5311, 5729. ὀλίγω ...
 1719, 3518, 5418.
 προσίεμαι: οὐ -εται τὰς φωνάς
 4612.
 προσκολλάσμαι 344*.
 προσκόπτω 5225*.
 προσοκνέω: -ηθῆναι ὑπὸ τινος
 318. -εἶσθαι βουλόμενος 3128.
 τινί 3024, 28, 27, 29. -ήσας ὑπέ-
 κυψεν 3030. ὑπεκλίθη τινί -ήσας
 322, 205*, 2211*, 3015*, 19*,
 3121*.
 προσομιτρέω 287.
 προσομιλέω περὶ τινος 4416, 4830.
 προσποιέομαι c. inf. 5117, 577,
 224*, 2318*.
 προσοτίπτω 184, 5511.
 προστίθημι 223, 2627, 282, 3511,
 3617, 3718, 28, 399, 5120. -θείς

ἐπάγει 1928. -θείς ἐπέφρασε 3411. -θείς ἐπεφθίγγατο 407. -θείς ἔφησεν 4118. ἔρω -θείς 527. ἐπιφέρει -θείς 4930. sim. 5622. λευκότερα προπετιθεῖ φρασσεῖ 4210.

προσφέρειν 3127. 373. -φέρομαι: ἀξιώσεις αὐτῇ -φέρετο 1811.

προσφθίγγομαι τινι 417.

πρόσχημα: ἐπὶ -αι 355.

πρόσωπον: δαιμονῶντος -ον 253. ἐγγαστριμύθου ... 2515. -α δαιμονιζόμενα 262. δαιμονιζόμενον τὸ ... 292. τὸ τοῦ Χριστοῦ ... 3111. 445. τὸ τοῦ προφήτου ... 3425. ἐξ ἰδίου -ον 435. ἐπὶ τοῦ κρείττονος -ον 5211. δύο -α βασιλέων 564. τὰ -α νεκρῶν 6132. τὸ ... ὑποκλίνας ἐπὶ τῇ γῇ 3015. 1916*. 204. 2210*. 3411*.

προσωποποιεῖ: ἐσχημάτιζε -ὦν 364. προσεμφερεῖα -τι 5911.

προσωποποιᾷ 5921. 24.

προτάτω 178. προῖταξεν 2115; 2620. 22. 2828. προῖταττεν 3615.

πρότερον 354. 364. 3718. 4924*. 602*.

προτίθημι (cf. πρόκειμαι) -θείς 2514.

προτρέπω: προῖτρεπεν c. inf. 3628. -τραπείς 375. -ομαι: -τρέψασθαι τινα εἰς 492; 4212*.

προτρέχω 548.

προφανῶς 421.

πρόφασις 5413.

προφέρειν: προῖφερεν 4123.

προφητεῖα 357. 4330. 5311.

προφητεύω 352. 3614. 383. 536. 20. προῖφητεύον 2610. ἐπροεφήτευον 2612. προῖφήτευσεν 3523. 384. προεφήτευσεν 4122. ἐπροφήτευσεν 5230. 5310. προῖφη-

τεύσεν 5315. 19; 269*. 15*. 5114*. 532*. 3*.

προφήτης 246. 2525. 2611. 2923. 3021. 23. 311. 327. 3323. 27. 3425. 356. 3722. 28. 3813. 4014. 414. 13. 4228. 4413. 4711. 17. 5016. 27. 522. 536. 28. 545. 5617. 33. 584. 7. 6212; 1730*. 3320*. 3824*. 29*. 4420*. 4713*. 5327*. 31*.

προφητικός: -ὴν ἀνάξαι ψυχὴν 197. sim. 2316. 476. 529. -ῶ μηνύματι 237. ἱεροφωνία -ῇ 2918. τὰ -ὰ ἀποφθέγματα 3613. ψαλμωδία -ῇ 4022. ταῖς -αῖς φωναῖς 437. τοῦ -οῦ χοροῦ 4432. -αὶ μαρτυραὶ 5818. 427*. προφητικῶς 365.

προφωνέω 2613.

προχείρω 1615. 4017. 4630.

πρῶτος, -η, -ον 1612. 263. 284. 3911. ἐν πρώτοις: προτάττειν ... 178. ... βοᾶν 297. πρῶτον: πρῶτον -εἶτα 2514. πρῶτον μὲν οὖν 3623. πρῶτον μὲν οὖν - δευτέρον δὲ πάλιν - τρίτον δὲ ἐπὶ τούτοις 3015sq. πρῶτον 312. 3418. τὸ ... 3324. ... μὲν - δευτέρον δὲ 3912. ... μὲν - ἔπειτα δὲ 4718. τὰ πρῶτα καὶ τὰ δευτέρα 3116. τὰ πρῶτα διὰ τῶν ἔπειτα βεβαιῶν 354. 6017*.

πταῖσμα 3420.

πτερίγιον: τὸ τοῦ διπλοῖδιον ... 3526.

πτωχῶς: νοτῖν ... 539.

πυγμαχέω 175.

πυθόμαντις 1920. 222. 338. 477. 586.

πύθον 3220.

πύλη 458.

πυνθάνομαι: πυνθόμενος 185. ἐπυνθάνετο τι 2230. 2510.

πῦρ 25 28. 29. 31. 28 10. 11. 39 29. 50 17.
55 31. 54 23*.

πυρετός: -ῶ -όν ἐπεγεῖραι 28 4.
-ῶ σκυβάλλων ἐνδοθεν ὑποκει-
μένων 54 31.

πυρετίω: δεισιδαιμονίαν -ων
Ἑλληνιστὴν 58 29.

πυροφόρος: -οις ὀδύνας 40 4.

πυρόω 21 22. 39 31.

πῶ: οὐδείς . . . 30 5. οὐ γὰρ ἄν —
ἐμάχετό πω 56 14.

πῶποτε 46 3*.

πῶς: πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης 16 11.
18 22. 21 1. 6. 22 21. 24 20. 25 9. 26 23.
27 16. 23. 30 25. 31 27. 32 16. 34 31.
39 2. 40 23. 46 8. 54 17.

πῶς: ῥητέον ὥδέ πως 46 13.

ῥάβδος 27 17. 18. 26 30*. 27 4*. 5 (bis)*;
ῥάδιος: ῥαδίως: μάλα . . . 33 13.
60 12*. comp.: ῥᾶόν ἐστιν ἰδεῖν
29 27. 51 5; 16 18. superl.: ῥᾶστα
42 24.

ῥεῖθρον: τὰ -α τῶν ὑδάτων 27 25.
ῥεῦμα: τὰ τῆς αἵματεκχυσίως -ατα
38 5.

ῥήγνυμι: ῥαγείς 31 17. τοιαύτας
ἔρρηξε φωνάς 31 23.

ῥῆμα 19 19. 20 27. 25 4. 28 27. 31 27.
33 8. 35 7. 23. 38 2. 41 4. 42 4. 43 19.
48 18. 49 12. 50 2. 51 8. 15. 55 5. 20.
58 21. -ασι καὶ σχήμασι 59 27.
56 24*.

ῥῆσις 46 8. 56 15. 60 8.

ῥητός: -ον ὥδέ πως 46 13.

ῥητορικός: αἰ-αἰ τεχνογραφία 58 32.

ῥητός: -όν τι χωρίου μόριον
46 29. ῥητὼς 18 19. 34 2.

ῥήτω: εἰς τοῦδαφος ἐρριμμένος
36 31. 27 4*.

ῥοῖλημα: -αι βιαίῳ κατενεχθεῖς
62 18.

ῥοπή: ἐν μιᾷ -ῆς ὥρα 29 14. ἐν
αὐτῇ τῇ -ῇ 33 7. ἀθρόα -ῇ 45 8.

ῥυθμός: ἀνομολογίαν τῶν -ῶν
τηρεῖ 59 14.

ῥώμη: εὐψυχίᾳ καὶ -ῇ φρονήσεως
49 3.

σατανᾶς 21 27.

σαφής 21 1. 31 27. 45 13. 52 1. 8. τὸ
-ές 16 22. 25 2. 35 17. 51 9. σαφῶς
16 11. 29 11. 49 11. 58 33.

σβεστήριος: -α ὄργανα 28 8.

σειρομάσσης 26 7*.

σημαίνω 32 7.

σημασία: -ας οὐλῶν 23 11. προδή-
λῳ ἐκφαίνεται -α 24 2.

σημεῖον 20 10. 22 33. 23 25. 26 31. 30 14.
53 28*. 29*. 54 5*. ἡ τοῦ -ου δύνα-
μις 54 8.

σήμερον 39 13*.

σιγή: -ῇ τὸ γράμμα κρύπτεις 24 28.
46 13*.

σιτίον 37 5.

σκαῖός 19 2.

σκέπασμα: τὰ τῆς ἐσιθῆτος ἐνδύ-
ματα καὶ -ατα 24 3.

σκηνοπηγέω: ἡ τοῦ μύθου σύνθε-
σις -ουμένη πιθανῶς εἰσω
γαστρος 58 25.

σκήνωμα 21 22. ἡ πρὸς τοῦδε τοῦ
ἀνθρωπείου σκηνώματος (de
Christo dicitur) 45 8.

σκήπτομαι 51 27.

σκιὰ: -ά τις ἀφανής 23 32. μηδὲ
-ῆς εἶδεν μόριον 24 21. ἐν -ῇ καὶ
φαντασίας εἶδει 27 32.

σκιαγραφία: σχῆμα -ας εἶδει περι-
βέβλημένον 22 18. οὐδὲν δια-
φέρειν ἀψύχου -ας 59 9.

οκύβαλον: πυρετῶ -ων ἐνδοθεν
 ὑποκειμένων 5431.
 σκυθρωπός: -ά καὶ φρικώδη κο-
 λαστήρια 3415. -ά φάσματα 621.
 -ότερος: -ότερον ἀπόφασιν 554.
 -ότερον adv.: ... ἀποκρίνεται 323.
 σκυῶν, τὸ: πτὰ κράτιστα τῶν
 -ων 3520.
 σοφιστής 271*.
 σοφός: ὁ -ώτατος Ἰωάννης 5317.
 σπείρω: τὰ τῆς κακοδοξίας ἔσπει-
 ρεν σπέρματα 514.
 σπέρματα 515.
 σπείδω 4119*.
 σπονδάζω: c. inf. (-στέον sc. ἐστίν)
 1710; 4128. 5731.
 σπονδαίως 374.
 σπουδασμα: τοῖς ἐκπονηθεῖσιν αὐ-
 τῷ περὶ τοῦτο -οσι (sc. ἐντυχῶν)
 508.
 σπονδή 1720.
 στάδιον 174.
 στάσις: -εις ἐπεγείραντες 335.
 στέργω 4917.
 στήριζω 409*.
 στίχος: ἐν τῷ μεταξὺ πέντε που
 -ους ὑπερβάς 4930.
 στόμα 1818. 3824*. 28*.
 στοχάζομαι: ὡμολογεῖ -όμενος δι-
 3728. ... τινος 4417.
 στόχος: ἀπὸ -ου καὶ συγκυρίας
 3622.
 στρατιά 189. τὴν τῶν δαιμόνων
 -ῶν 2914. -ὰς οὐρανίους 3818.
 -ὰς ἀγγέλων 5328.
 στρατολογήω: νεολέκτους -εῖν εἰς
 συμμαχίαν δορυφόρους 283.
 στρατιώπιδον 3711.
 στρεβίω: -οῦσθαι: τοῖς πόνοις
 2020. -οῦσθαι μάλιστα 3228.
 -οῦμενοι καὶ ἄκοντες 5211.
 σύ, σοῦ, σοί, σέ passim.

συγγραφεὺς 218. 11. 14. 268. 18. 2829.
 3230. 4119. 438. 563. 214*.
 συγκαλέομαι 271.
 σύγκειμαι μετὰ τινος 5833.
 σύγκρισις: ἐκ τῆς παραλλήλου -εως
 ἀντεξέταξιν 1625. πρὸς -ιν 528.
 συγκροτέω: μυθώδη πλάσματα
 -ῶν 6124.
 συγκυρία: ἀπὸ στόχου καὶ -ας 3622.
 συζεύγνυμι: ... τί τινι 1621. 399.
 -έζυνκται μετὰ τινος 5429.
 συζυγία: τὰς τῶν δημάτων ἐπι-
 πλοκάς καὶ -ας 503.
 συκοφαντέω 4830. ... τινά 1623.
 συκοφαντία 335.
 συλλάω: ἀπάτη -ληθέντες 3422.
 συλλαβή 424.
 συλλήβδην: πάντα ... 4529. ... εἰ-
 πεῖν 4621.
 συλλογιστικός: -ῇ δεινότητι χρώ-
 μενος 4228.
 σύμβολον: τὰ τῆς εὐσεβείας -α 3332.
 τὰ τοῦ πολέμου -α 4125. -α κλη-
 δόνων 5417.
 συμμαχία 283.
 σύμπας (cf. ξύμπας): τὸ -αν εἰπεῖν
 1725.
 συμπτέχω 3719. 5924.
 συμπόσιον: -α καὶ κώμους 5917.
 συμφέρω 351. 4111. 5315.
 σύμφωνος: -οι μαρτυρία 5818.
 συναγωγεὺς 2916.
 συναναβαίνω 4712*. 14.
 συνάπτω: -άψας εἶπεν 308.
 συναρπάζω 2910. 3014.
 συνδιατίκωμαι τινι 4528.
 συνέδριον: τὸ τοιοῦτο ... (sc. τῶν
 ἐγγαστριμύθων) 5626.
 συνεκτικός: τὰ -ὰ παρeis ἐγκλή-
 ματα 3431.
 συνεργός 6211.

σύνεσις: ἐπιστήμη καὶ συνέσει (sc. ἔγνω) 2431.

συνήθως 517.

σύνθεσις 5825, 593.

σύνθετος: τὸ -ον ὄνομα 5823.

συνιστάω 4819.

συνίστημι 2521. συνίστησιν ὡς 302.

ἵνα συστήσῃεν ὅτι 429, 4928.

συνέστησεν ὅτι 553. διτιπῶ δὲ

συστήσῃ τροπῶν πειρώμενος ὡς

419. μουσικὴ τις ἁρμονία -αται

5931. σύνοδον συστησάμενος

2914. ὁ τῷ τοιῷδε συστησάμενος

ὄρω 3310, 4724. συνέστηκεν ὡς

(ὅτι) 2414, 4013, 4527, 569.

σύνοδος: -ον συστησάμενος 2914.

σύνολος: οὐδεὶς πῶι τὸ -ον 308.

συνολογέω 3510, 4111, 441.

συνολογονμένως 591 (cf. diss. p. 12).

συνουσία: τὴν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον -αν 4519.

συντίθημι 6028.

συνυπάρχω 3920.

συνυρδία: ὁμοδόξω -α 4619. ὁμο-

φώνω -α 5524. αἱ ὁμοδόξοι -αι

5819.

συσταδόν 178, 3328.

σύστασις 4622, 5314.

συσχηματίζομαι: ὑποκρίσει -εσθαι τοῖς δεινοῖς 629.

συχνός 1615. -οτέρω δεήσει 182.

5723. ὄντω -ῶ 6115.

σφαγή: -ὰς ἀκρίτους 5919.

σφάλλομαι: τῆς ἀληθείας ἐσφάλη 2018.

σφάττω 372.

σφτερίζομαι τι 3520, 382.

σφόδρα: ... κοῦφος 172. ... σχέ-
λιος 4425, 3318*, 4120*.

σχέλιος 1723, 3324, 4017, 4425.

σχῆμα 2124, 2218, 24, 2631, 323,
3811, 5927, 6128.

σχηματίζω 2828, 5912, pass. 238,
5825.

σχολαῖος: σχολαιότερον adv. 217.

σῶμα 2218, 19, 2313, 28, 243, 4122,

468, 4730, 485, 4913, ἐπὶ εἶδους,

οὐκ ἐπὶ -ατος 512, 5222, 6021*.

σωματικός: γνώρισμα -ῆς ἐδεξίας

2322, τὰ -ά 524. σωματικῶς

465.

σωτήρ 2024.

σωτηρία 4516, 3224*, 4718*.

σωφρονίζω: ... τινὰ νουθετῶν 3323.

δικαίᾳ κρίσει -ον ἅπαντας sc.

θεός 4622.

σωφρόνως 6121.

τάγμα: τὸ τῶν ἀγγέλων ... 4724.

τάλας, ὁ 405.

τάξις: ἰδίᾳ δὲ -ει ἐξετάσαι τι 179.

τὴν ἐκατέρων ἀντεξετάζεσθαι -ιν

2528. διαιρεῖ τὰς ἐκατέρων -εις

278. ἀπαραλείπτω δὲ -εως ἀκο-

λουθίᾳ προσθεὶς ἔφησεν 4118.

χοροὺς ἀγγέλων ἐν -ει παρεστῶ-

τας 6219.

τάταρος: τὸ τοῦ -ον χάσμα 416.

τάττω 2131, 4413, 6111, 39.

ταυτολογέω 354, 355, 4331, 516,

5724.

τάφος 245.

τάχα 2721. ... ἴσως 2625, 427.

τάχος 4614*.

τε 1625, 1712. (ἄλλως τε καὶ) 252,

2823, 2929, 4028, 4324, 498,

5012, 32, 541, 598. cf. οἶος.

τεκμήριον: ... σαφές 4512.

τελειῶν 6015*.

τελετή: βακχείας ἥ -άς 5918.

τελευταῖος: τὸ -ον 1930.

τέλος: ἄκρα τοῦ πολέμου καὶ ...
5916.

τέρας 5328*. 20*. 548*.

τερατοσκοπία: -ας ὠνόμασε τὰς
ἀμειδίους ὀπτασίας 551.

τερατοσκόπος 5424*.

τέταρτος 5523.

τετεγνασμένως 3433. 5232.

τετράμορφος: τὸ -ον ἐμμελέτημα
τοῦ καλουμένου Βάαλ 264.

τεχνάομαι: c. inf. 4332.

τέχνη: ἀτεχνία μᾶλλον ἢ -η 222.
ἀπαιτηλὴ ὑπεκλίνει -η 447.

τεχνογραφία: αἱ ῥητορικαὶ -αι
5832.

τεχνοποιά: πιδανῇ -α ταυτολογῶν
365.

τεφρώω: πυρὶ -ώσας τι 5531.

τήμερον: πολλοὶ καὶ ... Ἰουδαῖοι
5023.

τηλικούτος -αὐτὴ 424*. 532*.

τηνικαῦτα 1811. 3820. 5120. ... πάλιν
422. ὡς - τηνικαῦτα 3014.
3218. ὅτε - τηνικαῦτα 3030. ἐπει-
δὴ - τηνικαῦτα 407.

τηρέω 5914. 5720*.

τίθῃμι 577. 2920*. τίθεμαι: οἱ -μενοι
c. acc. c. inf. 5510.

τιμάω 4330.

τιμωροῦμαι τινα 4624.

τιμωρία 2725. 2927.

τίς, τί et τίς, τί passim.

τοί: γάρ τοι 1914. 2429. 4320. 5832.
5922.

τοιγαροῦν 1813. 2627. 2929. 3221.
3829. 411. 4523. 5022. 563.

τοιγάροι 625.

τοῖν 1821. 205. 23. 2312. 2420.
259. 25. 269. 2819. 3126. 339.
3813. 4011. 445. 29. 4618. 5029.
5429. 559. 583. 597. 611.

τοιόσδε, -άδε, -όνδε 1821. 3124.
339. 342. 8. 23. 3818. 5118. 5617.
621.

τοιούτος, -αὐτὴ, -οὔτο 1919. 2017.
2620. 25. 2729. 2831. 2928. 3031.
3121. 328. 28. 3414. 3811. 405.
414. 4230. 432. 6. 23. 443. 4627.
475. 24. 5023. 30. 516. 31. 5322. 26.
5629. 5723. 5817. 5929. 607. 6111.

τοῖχος 5021*.

τοκεύς 469 (coni. Brinkm.).

τόλμημα 348.

τολμηρῶς 3031. 5222. 5711.

τοπικῶς: ἐν μέρει ... 3510.

τόπος: τῶν καταχθονίων ἀπηλλάχ-
θαι τόπων 4429. sim. 4513. 4628.
4412*. 13*. 22*. 4812*. 5720*.

τοσοῦτος, -αὐτὴ, -οὔτο 1917. 245.
2520. 329. 472. 13. 4824. 5817.

τότε: ... -νῦν 3023. (quod exstat
469, delendum est; cf. τοκεύς).

τρανός: ἀκριβολογία -οιέρα ζητῶν
3522. τρανῶς 4721.

τρανόω: ... τὸ σαφές 1622.

τραχύς: -ύτατα παγκρατιάδων 175.

τρεῖς: ἅμα τρισὶν παισὶν 3714.

τρέπομαι: τραπεῖς ἐπὶ 1716.

τρέχω: -ων εὐσκελῶς 171. ὠκύ-
τατα -ειν 173.

τριάκοντα 4929 cf. πέντε.

τριακόσιοι 4024 cf. πενήκοντα.

τριήμερος: -ον ἀνήγειρε sc. τὸν
ἑαυτοῦ „ναόν“ (de Christo dici-
tur) 455.

τρις 3812. -ον adv. 3027.

τροπαιοῦν: νικηφόρον ἵδρυσε ... 4729.

τροπολογέω τι 4813. 27. 4920. 518.

τροπολογία: οἱ ταῖς τοιαύταις ἐπε-
ρειδόμενοι -αις 5024. ἅπαντα
-αις ἀνέτρεψε 513.

τρόπος 2317. 2413. 2518. 22. 3529.
413. 487.

τροφός, ἡ 60²⁰·

τρώσις· σημασίας -ων 23 12.

τυγχάνω· τίς ἡ γραῦς ἐτύγγανε 194. εἴπερ ἐτύγγανεν ἀνὴρ 232. sim. 23 33. 24 21. 30. 30 18. 21. 33 22. 41 27. 44 14. 53 18. 56 31. 58 6. προ-
κύπτων ἐτύγγανεν 23 22. διαλεχ-
θεὶς ἐτύγγανεν 53 12.

τύπος· σημασίας -ων 23 11. οἱ -οι
τῆς κακοδοξίας ἀμετάστατοι φι-
λοῦσι γίγνεσθαι 60 10. 60 6*.

τύπτω 50 19. 50 20*· 3*.

τυρεῦω· τὰ τοιαῦτα δράματα -ων
34 21.

τυφλώτω· τὸ αἰσθητὸν ὄμμα -ειν
23 3. τὸν ἡγεμόνα μὲν νοῦν
ἐτύφλωσεν 31 6.

ὔβρις· -εσι 33 4.

ὕγις· οὐδὲν -ές ἀπήγγελλεν 24 14.

ὕγρως· παλαιῶν ... 174.

ὔδωρ· τὰ ῥεῖθρα τῶν -άτων 27 25.
τὰ κατὰ πᾶσαν Αἰγύπτου -ατα
27 29. πληθὺς ἀμέτρητον -άτων
40 29. 40 2*.

ὕετός 40 28*.

ὕϊός 31 12. τῶν υἱέων 37 30. 41 10.
υἱοῦ 54 2. 54 21. 86 18*. 39 16*.
45 23*. 46 3*. 52 13*. 3*.

ὕλη· παντοίας ἐξορήσκειν εἰδο-
λομόρφους ὕλας 55 22. πραγμά-
των -ας εἰκονίζει τῇ πράξει
λειπομένη 59 5.

ὕλικός· χαρὰκτῆρας -ούς 59 22.

ὕμεις, -ῶν, -ῖν, -ᾶς 32 24*. 34 5*.
40 8*. 10*. 53 33 (ter)*. 55 7*. 56 19*.

ὕπαγορεύω 61 7.

ὕπαγορία· συζεύξει τι τῇδε τῇ τοῦ
γράμματος -α 16 22.

ὕπάγω· τινὰ 61 22. -εσθαί τινα
16 17. 57 1. ὑπάγεσθαί τινα εἰς
36 11.

ὕπαινίτομαι· -ηνίτετο ὅτι 33 15.

ὕπαρ· οὔτε ὄναρ οὔτε ... 33 22.

ὕπαρχω 28 25. 31 30. 39 1. 41 2. 43 2.
45 16. 46 1. 62 20.

ὕπεισθόμαι· τὸν -ύντα τῇ κράτει
τῆς ἀληθείης βασιλείας 45 19.

ὕπέκκανμα· -άτων μοχθηρῶν
54 32.

ὕπεκκλέπω· τοῦ Σαμουὴλ -εξέ-
κλεπτε ῥήματα 38 2. -κλέψας
ἀπεπήδησεν 43 27.

ὕπεκκλινω· ἀπατηλῇ μὲν -ει τέχ-
νῃ 44 7.

ὕπέρ· c. gen. ... τοῦ πῖσαι 22 32.
... σου κατήδεσαν 33 27. ἀποθνή-
σκειν ... 41 18. ἀθλεῖν ... 49 4.
53 16*. c. acc. ὁ μᾶλλον ὑπὲρ τινα
ἀγαθός 35 28.

ὕπερβαίνω· ἐν τῇ μεταξὺ πέντε
πουν ... σίχους -βάς 49 30. ὀλίγω
πρόσθεν ὑπερβάς ἐδογματίσας
54 18. ὑπερβαίνει sc. τὰς μαρτυρί-
ας 57 9.

ὕπερβύλλω· τὸ -λλον ἐρῶ 52 7.

ὕπερβολή· τὰς τῆς ἀδικίας -άς 17 29.
ἀσεβείας -ῇ 55 27. λέγει ἐξ -ῆς
52 4.

ὕπερηφανία· -α χρώμενος ἀμέτρον
43 16.

ὕπεροψία· -ας ἀνοίει προλιπεῖν τι
31 3.

ὕπερτίθεμαι· τὸ τῆς ἀξίας ὑπερ-
θεμένους εἰπεῖν 19 6.

ὕπήκοος· τοῖς -οις ἀντιῶ κελαδεῖ
56 18.

ὕπηρέτης 18 6. 30 3.

ὕπηγξω· ὁ μῦθος ἐν γαστρὶ πλατ-
τόμενος -εῖ τι 48 18.

ὕπισχνόμαι 19 5. 20 15. 37 22. 54 6.
62 8.

ὕπνος· κατὰ τοὺς -ους 23 8.

ὑπό: ἐλαύνεσθαι ... 1816, 2521.
 317. ἐξορκίζεσθαι ... 2121. λυ-
 μαίνεσθαι ... 2733. πολιορκεῖ-
 σθαι ... 3013. προσκυνηθῆναι ...
 318. μεταπεμφθῆναι ... 3316.
 τὰ ... τινος εἰρημμένα 363. ἐπερω-
 τᾶσθαι ... 3814. τὰ ... τινος
 ὁρωρυγμένα φρέατα 482. ἀνάγε-
 σθαι ... 476. μαρτυρεῖσθαι ...
 5127. χρεῖσθαι ... 5128. χειροτο-
 νεῖσθαι ... 522. κινεῖσθαι ...
 5321. διελέγχεσθαι 5718. ἀκούειν
 ὑπὸ τινος 252 5123*. 6013. c. acc.
 ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν εἶναι τινος 423.
 4718. 425*.
 ὑπόδειγμα: τὰ τῆς καρτεροφυχίας
 -ατα 492.
 ὑποδείκνυμι: -νύναι 3118. -νύει
 415. -δείξει 546.
 ὑποδέχομαι 466.
 ὑποδύομαι: τὸ πρόσωπον τοῦ προ-
 φήτου -δύς 3423.
 ὑποζύγιον 3023.
 ὑπόθεσις: ἐξέδωκέν τι εἰς τὴνδε
 τὴν ὑπόθεσιν 1614. ἔπασαν τὴν
 -ιν ἐκβιασάμενος 4823. ἀναιρεῖ
 τὰς τῶν πραγμάτων -εις 5011.
 προσομοιοποιεῖ μὲν -ιν 5912.
 ὑποθήμων: τῆς ἀθεμίτου μαντεί-
 ας ... 231. ἀγαθῶν -ας ἔργων
 5512.
 ὑπόκενος: αἰωροκοπίαις -οις 176.
 -οις λόγοις 2512. τὰ -α τῶν λόγων
 5023. ψευδήγορία -ω 5623.
 ὑποκλέπτω: τὰ εἰρημμένα -κλέψας
 3718.
 ὑποκλίνω: τὸ πρόσωπον -ας ἐπὶ
 τῇ γῇ 3016. ὑποκλίνομαι: -εκλίθη
 τῷ φάσματι προσκυνήσας 322.
 -κλιθῆναι τῷ θεῷ 3329.
 ὑποκρίνομαι: c. inf. 2113. 323. 365.
 3727. 4112. 481. 6127. ... τι 5123.

ὑπόκρισις: μεθ' -εως λέγειν 244.
 ὑποκρίομαι: (δεικτικωτέρω) 3432.
 484. 623. πένις -εις 5923.
 ὑποκύντω: προσκυνήσας -ἐκυνεν
 3023. ... τινὶ 3110. 31.
 ὑπολαμβάνω: c. acc. c. inf. 2517.
 3831. 4323. 506. ... ὡς 2621.
 2823. ... ὅτι 2932. 5312. ... ἐκ
 τινος 621.
 ὑπόμνημα 3423.
 ὑπομνησχομαι: -μνησθεὶς τινος
 4124.
 ὑπομονή 4831.
 ὑπονοέω 363. 423.
 ὑποπίπτω: -πεσεῖν τινι 312.
 ὑπόπτερος: -ους κινήσεις 172.
 ὑποπτεύω: τι ἐκ τινος 6110.
 ὑποστρώννυμι: -εστόρεσε τὰ ῥῶτα
 6217.
 ὑποσυλάω 3616.
 ὑποτίθεμαι: ἐλπίδας τινὶ 4717.
 ὑποτυπόομαι: c. inf. 3423. 5223.
 5632. 6131.
 ὕφαντος: -ον ἔσθημα 2417.
 ὕφασμα: ἔσθητος -ατα 2410.
 ὕστερον: ὀλίγον ... 1824. μικρόν ...
 439.
 ὕφίσταμαι: διεβεβαιώσατο μηδὲν
 αὐτὴν ὑποστῆναι σκαυόν 191.
 -στῆναι τὸν τῆς γλώσσης ἤχον
 338.
 ὕψιλος 2921 (bis)*.
 ὕψιστος 2923*. 3223*.
 ὕψος: εἰς ἄμετρον ... ἐγείρει τὴν
 φλόγα 2823.
 ὕψω 2921*.
 φαίνομαι 213. 2723. c. acc. c. inf.
 2327. 407. φαίνομαι 2733. 4823.
 -εται ὡς 205. 5423. -εται ὅπως
 3813. -εται προσκυνήσας 3023.
 sim. 3623. 501.

φάλαγξ: τὰς -γγας ἀντιπαρέτατον 1722.

φανερὸς 262. φανερώς 3728.

φαντάζω τὰς ὕψεις 2715.

φαντοσία: ἐν σκιᾷ καὶ φαντασίας εἶδει 2732. τὰ τῆς ἀψύχου -ας ἐκτυπώματα 2827.

φαντασιοκοπέω: τὸ σχῆμα τῆς πεφαντασιοκοπημένης ὄψεως 2124.

φαντασιοκοπία: -αις κιβδήλοις 293. -αις ἀδύλοις 5613.

φαντασιώδης 2419. 2813.

φάντασμα 2229.

φαρμακία 2828. 273*. 2819*.

φαρμακός 2710. 2812. 272*. 5423*. φάρυγξ, ὁ 6115.

φάσχω 1832. 2223. 2323. 325. 3624. 3816. 4328. 4418. 4524. 5327. 5611. 6024.

φάσμα: τὰ φάσματα τῆς μαντείας 1718. 241. 2928. 322. 3512. 3613. 24. 4123. 5111. σκυθρωπὰ -ατα 622.

φεγγοβόλος: -οις μαρμαρυγαῖς 249.

φενακίζω: ἀνοία -όμενος 2632. ἐώλω κενολογία -ουσι τοὺς ἀμαθεῖς 5629.

φερέγγυος: ... μάρτυς 1823.

φέρω: φέρε γούν θεωρήσωμεν 1711. φέρε προσαγάγωμεν 2524.

πάντα ἀνεξικάκως -ειν 3120. 4616*.

φεύγω 2122.

φημί: φῆς 1618. 2023. 2215. 2412.

φησί 1728. 1812. 193. 24. 212.

223. 3219. 3319. 348. 3617. 27.

3820. 26. 409. 4211. 4415. 21. 4811.

4923. 5224. 531. 31. 5418. 5528.

562. 5725. φασί 4312. 559. 591.

ἔφη 3718. ἔφη 1714. 1820. 1917.

26. 29. 2112. 267. 273. (λέγων...)

3228. 3318. 3524. 3712. 4228.

4420. 4712. 489. 5121. 5222. 5532.

5622. 5720. 25. 5933. 6013. ἔφησθα

2317. ἔφαμεν 5115. φαίην ἄν

2319. 5310. φαίης ἄν 2431. φαίη

τις ἄν 1814. 247. 2611. 279. 3018.

4319. 535. 5410. φῶμεν 5521.

ἔφησεν 1928. 206. 226. 255. 309.

3715. 3818. 3915. (προσθεῖς...)

4118. 4725. 6028. φήσας 3315.

353. 31. φῆσαι 244. φάμενος

3412. 4213. 556.

φθέγγομαι 2923. 3432. (ἔφρασκε -όμενον) 3625. 4630. 5916. 6121.

φθείρω τινά 5414.

φθορά: θανάτου γένεσιν καὶ -ῖν

5427. οἰδήσει καὶ -ῇ 5432. -ὰς

ἀνηκέστους 5919.

φιλαλήθως 2117.

φιλέω: οἱ τύποι ἀμετάστατοι -οῦσι γίγνεσθαι 6011.

φιλόλογος 1627.

φίλος 4914*.

φιλοσοφία: -ας ἦθη 6116.

φιλοτιμέομαι c. inf. 2811.

φλογεῖκελος: αἱ -οι τῶν ἀγγέλων ἀξίαι 314.

φλέγομαι 2810. 3929.

φλόξ: ἐν -γλ πυρός 2531. 2810.

ταῖς ἀκοιμήτοις ἐδόθη -ξιν τοῦ

πυρός 3928. 3931.

φλυαρέω: τι εἰς 496. ... ἀμέτρως 6116.

φλυαρία 516. 5723.

φοβέομαι 1928*. 4120*. 4411*.

φοβερός 2631. -ὢς 3416.

φορά: τῶν ἄνω φορῶν ἐρῶσι

(ἄνωφόρων conl. Br.) 4430.

φορέω: -όντες ἐσθήματα 2311.

ἵνα ἡ ψυχὴ φορῇ sc. τὴν διπλοῖδα

246. τὴν ἀνθρωπείαν ἰδέαν, ἡ

ὁ θεὸς ἐφόρεσε 4532.

φράζω 2024. 2225. 3018. 3823.

φροῖσις: λευκοτέρη -ει προσετίθει 4210.

φροῖτω: τὸ ἐπιτελεῖσθαι πεφραγμένον 1724.

φρέαρ 4821, 25.

φρενοβλαβής 2518. -ὥς 4722.

φρικώδης 3416, 4329.

φρίττω: οὐ -ει c. inf. 4813.

φρονέω: οἱ εὖ -οὔντες 2518, 306.

3129. τὰ τοῦ Χριστοῦ -οὔντες 3211.

οἱ ὀρθότατοι -οὔντες 4823, 5719.

φρόνημα 614.

φρόνησις 4630, 493, 6123.

φροντίζω 2733; cf. ἐπιφροντίζω.

φρυαδεύω 3210, 14.

φυλακή: ἀκροτάτη -ἡ νόμον 572.

φυλάττομαι τι 5414.

φυσικός: ἐκ τοῦ -οῦ νοῦ φθέργεσθαι 6121.

φύσις: ἡ θεία ... 1910, 4417, 6220.

ἐργῶ καὶ πράξει καὶ -ει 3112. -ει 5710.

φυτεύω 486.

φωνή: ἐκ τῆς γῆς -εῖν 6127. 5620*, 21*.

φωνή 1814. ἡ τοῦ συγγραφέως ...

2114. ἡ διηγηματικὴ ... 278.

2818, 4321. τοιαύτας ἐρρηξε -ας

3122. τοιαύτας ἀφίεναι -ας 3227;

3720, 3818. ταῖς προφητικαῖς -αῖς

438. ἐξήχησε τὴν -ήν 452. τὰς

ἀγγελικὰς -ας 4612, 5520. ἐαυτῶ

μαχομένας ἐξεδίδου -ας 5610.

5632, 5814, 5918. ἐν τῇ Ἑλλάδι

-ῇ 610, 1928*, 211*, (14)*, 3514*.

φῶς 2127*.

φωστήρ: -ῆρες οὐρανοδρόμοι 4621.

φωτίζω: ἐφώτισε τὴν Λυδίαν εὐσεβείας ἐπιγνώσεως 3217.

χαλεπῶς: οὐ ... ἰδεῖν 2814. οὐ ...

ἔστι νοεῖν 3731.

χάος: τὰ καταχθόνια μέρη τοῦ -ους 4518.

χαρακτήρ 2310, 5928.

χαρακτηρίζω: εἰκοτολογία ἅπαντα -ει 5921.

χάριν: τιμωρίας ... 2723, ἐπάθλου ... 407.

χάσμα: -ατος ἰδέα 4011. τὸ τοῦ τασιτάου ... 417, 409*.

χεῖλος: -ῃ φθεγγόμενα 5915.

χείρ 3320*, 3428*, 3512*, 17*, 25*, 3619*, 5112*, 5225*, 6022*.

χειρότεκτος: ἔσθημα -ον 2418.

τὰ -α ἀπιδρύματα 5530.

χειροτονέω: βασιλείαν χειροτονημένην 522, 5123*.

χιλίας 5131*.

χλεύη 498.

χορεύω 5130.

χορηγέω: ἀκράτως κεχορηγημένον ἄδικία 568.

χορός: τῷ τῆς ἐκκλησίας -ῳ 1914.

χοροὶ προφητῶν 311. τοῦ προφητικοῦ -οῦ 4432. τῷ τῶν ἁγίων -ῳ 4718. -οὺς ἀγγέλων οὐρανο-

πέτεις 5214. sim. 6218. ἀγγελικούς χορούς 537.

χράσμαι: ἀνοσιώτατα ... τινι 1823.

χρώμενος: οἰκεία ... ἀπονοία 2917. συλλογιστικῇ δεινότητι ...

4228. ὑπερηφανία ... ἀμέτρῳ 4317.

χρεών: οὐ ... ἔστιν c. inf. 2830. 5113, 608.

χρῆ 2620, 549. ἐχρῆν 5312.

χρηίζω: τινός 3024, 4412*.

χρῆμα: "ναοῦ" χρῆμα 3114.

χρηματίζω τινί 1731.

χρησις: πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ -ει διαφέρειν 5831.

χρησμοδέω: τοῦ θεοῦ -οὔντος 348.

χρῆσμα 5219.

χροῖς: ἡ τοῦ ἑλαίου ... 525.
 χρώω: κέχριστο ὑπό 5128. τὴν βασι-
 λεῖαν ἀγίῳ πνεύματι χρυσήσαν
 5218. 361*.
 χρόνος 2628.
 χρόνους 4828*.
 χρώμα: ποικίλα -άτων εἶδη 5928.
 ἐρυνθοῖς ἡδ' ἀνθοῖς χρώμασι
 κηρογραφοῦντες 5927.
 χώρα: ἐπὶ -ας 4828.
 χωρέω 4212*.
 χωρῶν 2131. 3218. 3518. 4628. 501.

ψαλμωδία: -α προφητικῇ 4022.
 ψέλλιον, τὸ 4828*.
 ψευδήγορία 3120. 3831. -α μὲν
 ὑποκένῳ 5628. -αὶς ἀκράτοις 608.
 ψευδής 2610. 4222. 509. 5521. 612.
 8. 9. 17. 3824*. 28*. 602*. 27*.
 ψεύδομαι 2028. 377. 28. 3910. 4030.
 418. 4220*.
 ψευδοπροφήτης 2528. -φῆται λει-
 πόμεινοι προγνώσεως 2621.
 ψευδορράφος 4117.
 ψεύδος 211. 2718. 394. 5818. 28.
 2022*. 601*. 4*.
 ψεύστης 2027. 411. 2022*. 6131*.
 ψηφίζομαι: -εῖται τι 308. -όμενοι
 τι 4127. ἐψηφίσαντο κατὰ τινος
 5518.
 ψηφοπαύκτης: ἐν τοῖς θεάτροις οἱ
 -αι 2818.
 ψῆφος 5522.
 ψηφοφορία: θεία -α 2928. νομο-
 θετικαὶ -αι 5817.
 ψίξ: οὔτε περιπτενμάτων οὔτε -χῶν
 3928.
 ψύλλα, ἡ: ψυχὴ μύρμηκος ἡ -ης
 198.
 ψυχαγωγέω: οἰησικαπία -εῖν 2818.
 παιδείας ἔνεκα -εἰ τινα 612.

ψυχαγωγία: μῦθος ἐστὶ πλάσμα
 συγκαίμενον μετὰ -ας 5838.
 ψυχή 1616. 197. 9. 11. 2015. 2121.
 τὸ τῆς -ῆς ὄργανον 238. 238. 12. 18.
 20 (bis). 33. 243. 8. 11. 2912. πνεύ-
 ματα καὶ ψυχαὶ 304. 5313. 548.
 6212. 4228. 433. 444. 458. 9. 14. 18.
 17. -ῆς ἀρετῇ ταῦτα ἐπραττεν ὁ
 ἀνθρώπος (de Christo dicitur)
 4527. ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ -ῆς,
 τῇ θεῷ συνδιακτωμένη καὶ λόγῳ
 4528. 476. 11. 529. 14. 5324. 5518.
 584. 6128. 626. 18. 1822*. 348*.
 12*. 426*. 4421*. 4712*. 5714*.
 6014*. 21*.

ψυχολατρεία: καρτεροῦ -α 182.
 ψυχώω: τι 2720. 4918.

ὦδε 4613.

ὠκύς: -ύτατα τρέχειν 173.

ὠμότης 4112.

ὦρα: κατὰ τὴν -αν 237. ἐν μῇ
 ὥρῃ 2914. εἰς ἄλλας ἀφί-
 κετο νυκτερίους -ας 237. ἐν -α
 θέρους 4028. τὴν τῆς ὥρας
 -αν 5928.

ὦς: conl. temp. 1720. 189. 27. 1927.
 262. 31. 296. 3822. 3928. 4410.
 477. 4928. ὥς — τηλικαῦτα 3014.
 3217. 5118. ὥς — αὐτῶς 3118. 321.
 4328. 6028. ὥς ἂν c. opt. fin. 1622.
 ὥς c. inf. consec. 2113. ὥς = ὅτι
 post verba: ἀγνοῶν 1815. 313.
 ἀνθυπέφερεν 1828. 5113. ἐκβο-
 ῶσης 1915. (ἐκ)φαίνεται 205.
 242. 5428. ἀκήκοεν 2011. πῶς
 οὐκ ἂν εἴη σαφές 211. ἴσασιν
 218. ἔφησε 2118. sim. 247. 32.
 2712. 4319. εἶδεν 2123. πείσαι
 2232. sim. 2328. 2915. ἐκκραγεν
 2331. συνέστηκεν 2414. sim. 302.

4014. *ἔγνω* 2421. *ἐπολαμβάνειν*
 2621. *sim.* 2822. *ἀναφερόμενον*
ἔστιν 276. *ἐννοεῖν* 2718. *sim.* 469.
ἐξέφερον *ἐλέγχους* 2813. *διέδει-*
ξεν 2830. *νοεῖν* 3211. 375. 381.
θεασάμενοι 332. *ἐνρῆσειεν* *ἄν*
 3522. *προὔλεγε* 3527. *πρόδηλον*
 412. 4516. *φάσκονσι* 4328. *εἰσ-*
άγων 4718. *διανοητέον* 524.
ὁμολόγησεν 583. *ἐκφαίνειν* 608.
 1830*. *ὥς* = *ut* 1725. 186. 1922.
 2332. 2516. 19. 2613. 2819. 3030.
 359. 3621. 24. 27. 378. 15. 18. 4315.
 4718. 481. 5311. 5415. 5612. 6132.
ὥς *δέον* 1619. 578. 5832. 6118.
 2128*. 5624*. 603*. 15*. 17*. *ὥς* =
als, *als ob*. 2013. 2118. 19. 30.
 2222. 29. 31. 2330. 2732. 3428.

352. 7. 21. 364. 15. 20. 4123. 427.
 4418. 5125. 5510. 12. 20. 25. 562.
 5818. 598. 8. 623. *ὥς* *ἐν* *μάλιστα*
 1721. 473. *ὥς* *ἔπος* *εἰπεῖν* 509.
ὥς *c.* *acc.* *ἀφικνούμενος*... 589.
ὥσαντως 2727. 2821. 5013. 273*. 7*.
 8*. 2819*. 22*.
ὥσπερ 172. *ὥσπερ* *οὖν* *ἀμέλει καί*
 233. 2512. ... *ἐνταῦθα* 2619.
 366. 5430. ... *οὖν* *ἀμέλει* *κάν-*
ταῦθα 581. 5925.
ὥσπερ *ανεί* 5430 (corr. Brinkmann).
ὥστε: *c.* *inf.* 2823. 304. 433. 444.
 4510. 5128. 5519. 6215. *c.* *indic.*
 1918. = *itaque* 178. 1910. 3313.
 377. 395. 414. 5223. 5519. 5810.
ὥχρός 626.

Index nominum

Ἀαρών: gen. 275. acc. 262.
Ἀβραάμ: gen. (εἰς κόλπους τοῦ
 προπάτορος ...) 3923. 4822. acc.
 401.

Ἀδείμαντος: ὁ ... 6025.

Ἄιδης: ἐξ -ον 2015. 32. 304. 3212.
 433. 444. 522. 14. 537. 14. 24. 549.
 5516. 623. 12. 19. ἐν οὐ 4323. (443)
 28. εἰς -ον 449. 30. 4727. ἐν τῷ -ῃ
 3923. τὸν -ην 4732.

Αἰγύπτιος 2631. 2724. 273*. 7*.
 2818*. 21*.

Αἰγυπτος: τὰ κατὰ πᾶσαν -ον
 ὕδατα 2723. 272*.

Αἰσωπος: αἱ -ον λογοποιοῖαι 6111.

Ἀμαλήκ: τὸν ... 3519. 3515*.

Ἀμαλθεΐα: τὸ „τῆς -ας κέρας“ 497.

Ἀνανίας 5017. 18.

Ἀντιοχεΐα 163 (in titulo).

Ἀριθμοί: γράψαι -ἐν τοῖς -οῖς 1819.

Ἀχαάβ: ὁ μαρὸς ... 392. gen.
 3814. acc. 3819*.

Βάαλ: τὸ τετράμορφον ἐμμελέ-
 τημα τοῦ καλουμένου „Βάαλ“
 265.

Βαλαάμ: τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα
 τοῦ ... ἐμβαλὼν 1818.

Δαβίδ: ὁ τοῦ προφήτου Δαβὶδ
 ἐραστής 4113. τοῦ ... 529. 19. 21.

28. τὸν ... 362. τὸν ἀγιοπρεπῆ...
 4021. 3513*. 5121*. 23*. 534*.

Δευτερονόμιον: ἐν τῷ Δευτερο-
 νομίῳ 5323.

Ἐδέμ 486*.

Ἑλλάς: ἐν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ 619.

Ἑλλην: πάρε' -ησιν 5023. -ήνων
 παῖδες 617.

Ἑλληνικός: πυρέτων -ήν μαν-
 τείαν 5823.

Ἐξοδος: ἐν τῷ τῆς -όδου προ-
 γράμματι 2623.

Ἐδιστάθιος 162 (in titulo).

Ἐδτροόπιος: ὃ διαπρεπέσσιαι τῆς
 δοξασίας ἱεροκήρυξ **Ἐδτροό-
 πης** 168. ὃ κράτιστε ἀνδρῶν -ε
 2017.

Ζαχαρίας: ... ἀδικώτατος βασι-
 λεύς 5015... ὁ προφήτης 5015.

Ἡλίας: nom. 2525. τὴν ἐπὶ -ον
 τοῦ προφήτου ἱστορίαν 2524.

Ἡμέρα: τὸ τῆς -ας ὄνομα 497.

Ἡσαΐας: nom. 297. ὁ προφήτης ...
 5617.

Ἡσίοδος: -όδου μύθους 611.
 6023*.

Ἰακώβ 1820*.

Ἰεζεκιήλ: τοῦ προφήτου ... ἡλ
29²².

Ἰησοῦς: τοῦ δεσπότου ἡμῶν -οῦ
20¹⁹. 32^{28*}.

Ἰουδαῖκός: -ῆν ἀρρωστών ἀβλε-
ψίαν 46¹¹.

Ἰουδαῖος: τήμερον -οι 50²⁸. 49^{22*}.
31^{*}.

Ἰούδας: ... ὁ προδότης 50¹⁴ ...
ἀπόστολος 50¹⁴.

Ἰσαάκ: gen. 48²⁸.

Ἰσραήλ: gen. 37²¹. 18^{20*}. 35^{16*}.
28^{*}. 36^{18*}.

Ἰσραηλιτικός 51^{14*}.

Ἰωάννης: nom. 46¹. (ὁ σοφώ-
τατος ...) 53¹⁸. dat. -νῃ 46⁶.

Ἰώβ: τοῦ πολύτλα ... 48²⁰. τὸν
... 38⁷.

Ἰωνάθαν: τὸν ... 37¹². 41¹⁰. 36^{18*}.
39^{18*}.

Ἰωσίας: ὁ δικαιοσύνης ἀρετῇ δια-
πρέψας ... ὁ βασιλεύς 55³⁰.

Κακάφας: ὁ ... 53¹⁴.

Κασσία: gen. -ας 49⁷.

Λάζαρος: ὁ ... 40². τοῦ -ον 39²¹.
49⁹. τὸν „Λάζαρον“ 39²⁰. Λά-
ζαρον 49¹⁴.

Λευϊτικός: ἐν τῷ -ῷ 34³. 55⁴.

Λυδία: τὴν καλουμένην -αν 32¹⁸.

Ματαθαῖος: nom. 55²⁸.

Μεθόδιος: ... ὁ τῆς ἁγίας ἀξιος
μνήμης 50³².

Μιχαίας: ὁ προφήτης ... 38¹⁴.

Μωσῆς: nom. -ῆς 27²¹. 48¹⁵. 53²⁷.
gen. -έως 27¹⁰. 13. 34³. 48²⁰.
dat. -εῖ 18¹⁹. acc. -έα 26²⁹. 28²³.

Ὁμηρος: -ου τὰ ἔπη 61¹. 60^{27*}.

Παῦλος: ὁ ... 32²⁷. 33⁶. 50²⁰. ὁ
περίοδος ἱεροκήρυξ ... 32¹⁷.

τῷ -ῳ 33¹¹. 32^{23*}. τὸν -ον 33³.
πολλοὶ παρ' Ἑλλήσιν Πέτροι
καὶ Παῦλοι καλούμενοι 50²⁸.

Πέτρος 50²⁸. cf. s. v. Παῦλος.

Πλάτων: ὁ ... 59³².

Ρεβέκκα: τὰ τῆς -ας πράγματα
48²⁷.

Ρεμμόδ Γαλαάδ 38^{19*}.

Σαμουήλ: nom. Σ. 20¹². 22¹⁹.
24²¹. 30¹⁶. 20. 33²². 44³. ὁ Σ.
34²³. 35¹. 24. 41². gen. τοῦ Σα-
μουήλ 23³³. 24¹¹. 32⁴. 36³. 13.
38². 39¹⁰. (μετὰ τοῦ προφήτου
...) 40¹⁴. (μετὰ τοῦ θαυμασι-
ουργοῦ ...) 40²⁷. 40³⁰. 41²¹. 51²⁸.
dat. τῷ ... 37¹⁷. 51¹⁸. acc. τὸν ...
19⁵. 20⁶. 22¹⁵. 18. (τὸν ὁμόδοξον
τῷ Παύλῳ ...) 33¹¹. 35⁸. (τὸν
εὐκλεῖ ...) 43²⁸. 54¹¹. 56¹¹. 57¹⁷.
19²⁵ (bis)*. 20^{3*}. 21^{18*}. 22^{4*}. 6^{*}.
7^{*}. 8^{*}. 10^{*}. 23^{19*}. 24^{24*}. 30^{12*}.
41^{21*}. 42^{20*}. 44^{20*}. 57^{22*}.

Σαούλ: nom. Σ. 24²¹. 40³⁰. 58⁶.
ὁ Σ. 17¹³. (ὁ σχέτλιος ...) 17²⁴.
18⁷. 13. 22²¹. 29. 23². 29. 29⁷. 30²¹.
31⁸. 36²⁴. 40¹⁴. gen. τοῦ ... 37³⁰.
39⁹. dat. τῷ ... (τῷ δαμονιζο-
μένῳ ...) 20¹³ (τῷ μαντευο-
μένῳ ...) 21¹⁰. 33¹⁴. 35¹. 39¹⁵.
51¹¹. 31. acc. τὸν ... (τὸν ἐκ-
φοροῦν ...) 18²⁷. 25¹⁹. 51¹⁷. τὸν
ἐμμανῆ ... 41⁷. τὸν Σ. 37¹⁴.
19^{27*}. 20^{3*}. 11^{*}. 22^{5*}. 7^{*}. 9^{*}. 10^{*}.
24^{23*}. 24^{*}. 41^{19*}. 53^{3*}. 57^{22*}.

Σίλας 33^{4*}.

Σολομών: τὰ τοῦ -ῶντος ἀπο-
φθέγματα 46¹².

Φαραώ 26³⁰.

Φίλιπποι: ἀφίκετο εἰς -ους 32¹⁷.

Χριστός: nom. ὁ Χριστός 449.
465.31. 4728. gen. τοῦ -οῦ 462.
475. 4910. 5211. 5314. τὸ τοῦ -οῦ
πρόσωπον 3111. 448. τὰ τοῦ -οῦ
φρονούντες 3211. ἡ ἀγία τοῦ -οῦ
ψυχὴ 4528.

Ὀριγένης: nom. 1613. 2018. 3031.
355. 4123. 4315. 4630. 4718. 481.

ὁ κομρὸς ... 1912. ὁ δογμα-
τιστὴς ... 2130. 2820. ὁ μεγαλη-
γόρος ... 4710. ὁ πολύφημος
... 5231. Ὡ. ὁ πάσας οἰόμενος
εἰδέναι τὰς γραφάς 503. ὁ πάσας
ἐρμηνεῦσαι τὰς γραφάς οἰηθεὶς
... 576. gen. -ους 2612. 5020.
559. voc. -ες 2228. 2333. ὦ -ες
2023. 2215. Ὀριγένεια, τὰ 178.

Index locorum e codice Monacensi emendatorum

Addo nonnullas lectiones e codice Monacensi a me denuo collato sumptas, quae discrepant a lectionibus editionis Erici Klostermann:

17, 5: ἡ πυγμαχῶν.

Mon. fol. 179 v 19: ἡ παμμαχων.

Jahn 22, 23: πυγμαχῶν (adnotat lectionem codicis).

26, 5: οὐδὲν ἦτιον ἔπραττον οὐδαμῶς.

Mon. fol. 183 v 26: οὐδὲν ἦτιον ἔπραττον οὐδὲν οὐδαμῶς.

Jahn 34, 2: ut Mon.

28, 6: ἐφέσει καθαροῦ.

Mon. fol. 184 v 23: ἀφεσεικαθαροῦ.

Jahn 36, 16: ἐφέσει καθαροῦ.

46, 12: Σολομῶντος.

Mon. fol. 193 r 2: Σολομων^ο.

Jahn 56, 11: Σολομῶντος.

46, 20: θάλαττα.

Mon. fol. 193 r 9: θάλατται.

Jahn 56, 19: θάλαττα.

49, 30: ἐβάστασαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι.

Mon. fol. 194 v 8: ἐβάστασαν οὖν πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι.

Jahn 60, 13: ἐβάστασαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι.

58, 19: ἔτους „προϋφήτευσεν“.

Mon. fol. 196 r 17: ἔτους „ἐπροφήτευσεν“ (cf. Joann. 11, 51: ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν).

Jahn 64, 15: ἔτους προϋφήτευσεν.

61, 14: κατὶλως ἐπάδουσι (ἐσθ' ὅτε . .).

Mon. fol. 200 r 21: κατὶλοις ἐπάδουσι λόγοις (ἐσθ' ὅτε).

Jahn 74, 10: ut Mon.

Vita

Nata sum Guilelma Brockmeier in oppido Rhenano, cui nomen est Embrica, anno 1895 die 10. mensis Maii patre Henrico, matre Helena ex gente Schumacher. Fidem profiteor catholicam. Litterarum elementis imbuta per quattuor annos Lyceum Superius Congregationis Sororum St. Ursulae adii. Testimonium maturitatis adepta Graecorum et Romanorum linguis litterisque operam dedi, et testimonium maturitatis gymnasii anno 1922 accepi. Deinde Monasterii, Berolini, Monachii, Bonnae studiis philologicis incubui. Examen rigorosum subii kal. Mart. a. 1929.

Omnibus viris doctis, qui me docuerunt, gratias habeo maximas et sinceras, imprimis Hermannō Schoene, qui et aliis in studiis et in hac commentatione conficienda consilio atque opera benigne me adiuvit.
